

A-1

А К О Г О В О Р Я

1-ва школна лекция от Учителя
държана на 26 IX 1934 г.
сряда, 5 ч.с.

гр. Русе

А К О Г О В О Р Я

Десет минути размисление. В начало бе Словото.

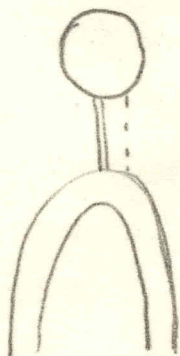
Ще прочета 13 глава от Първото послание към Коринтяните.

Тайна молитва.

Има едно знание в света, което е необходимо. Човек може да знае много работи, но в дадения случай това, което може да употреби, то е най-важното, то е най-същественото. Ако имаш да вървиш дълъг път, това, което носиш или това, към което се стремиш, ще те умори. Ето защо, това, което в дадения случай можеш да употребиш, то ще те ползува. Понякога вие се натъквате на противоречия, като мислите, де ще бъдете след десет, петнадесет или повече години. Де ще бъдете? - Ще бъдете точно там, дето сте сега. Понякога онова, което хората мислят е сън. Един сънувал, че бил малко петгодишно дете, после порастнал, свършил основно училище, след това свършил гимназия, после - университет, настанил се на работа, ходил на много места по света и много работи научил. Като се събудил, видял че пак е на леглото си. В няколко часа само, той е могъл да порастне, да свърши училище, да се настани на работа и да обиколи света. Но след това се видял на същото място, дето легнал. Питам: Какво ще ви ползува това знание? Някога вие мислите като на сън, вие много знаете, но това знание е на сън, вие не сте го приложили в живота си. Човек може по същия начин да говори и за любовта, но това е сън, не е истинска любов. Някой казва: Топло ми е сърцето. Това е сън. Знаете ли какво нещо е топлото сърце? Това са думи само. Да е топло огнището - това е топло сърце. Огън, на който не може да се опече хляб, огън ли е? Огнище, на което не може да се опече хляб, огнище ли е? Знание, което не може да ви помогне, знание ли е? Като говори за Любовта, Апостол Павел я разглежда в съвсем друго положение, той я разглежда като най-същественото нещо в живота.

Мога за обяснение да ви дам следния пример: Представете си, че имате силно желание да ядете хляб - имате хляб, но устата ви е

схваната, не можете да ядете. Отвърре имате желание да ядете, гла-
дът ви измъчва, а отвън нямате условия да ядете. Какво ви ползува то-
зи хляб? Държите го в ръката си, разглеждате го, но не можете да го
възприемете в себе си. Но не е достатъчно да приемете хляба в стома-
ха си. Изискват се след това ред процеси. В стомаха хлябат трябва да
се асимилира, да се превърне в сок, който да се всмукне в органи-
зма, да се превърне в кръв, да се разнесе в дробовите, дето се пре-
чиства, да отиде в мозъка там да се трансформира в мисъл. Първо,
животът се изразява в хубави чувства, които хората често изгубват.
Това, което се губи, не е реално. Реални неща са тези, които влизат
в човека. Веднаж влезли в човека, те вече не се губят. Любовта е не-
що реално, но вън от Бога тя не съществува, не се проявява. Значи,
любовта е външното проявление на Бога. Вън от Него, тя не се проявява

Да допуснем, че имате един кръг, който представ-
лява човешката глава. Сега, за да разберете лю-
бовта, тя трябва да влезе в човека. Иначе, какво
ще разправят на боиния неща, които той не може
да разбере? Болният страда от стомах, а вие му
разправяте за ревматизма, той нищо няма да разбе-
ре. Каквото и да му разправяте, той ще ви каже:

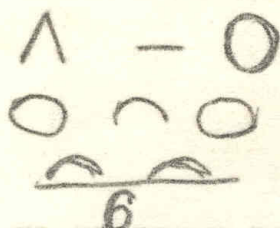
Оставете тази работи, мене корем ме боли, а вие
ми разправяте други работи. Или някого го боли сърцето или гърба, а
вие му разправяте други неща. Той ще ви каже: Оставете тези работи,
те не ме интересуват. И на вас, като разправям тези работи, ще каже-
те: Остави тези неща, нас пари, пари ни трябва. Къщи ни трябва, зи-
ма иде, може ли да останеш вън да зъзнеш на снега? Така е, но защо
мръзнат хората? Някой човек, след като е облечен, пак казва, че сър-
цето му било студено. Добре е облечен, къща има, жена има, деца има,
и пак казва, че сърцето му било студено. При това и отвън е топло,
Слънцето грее, а той казва, че сърцето му било студено. Какво ще ка-
жете за този човек? Значи, липсва му нещо. Тази липса е подобна на
някое ядене, което е много хубаво сготвено, но българинът обича

повече пипер и казва: Малко червен пипер не му достига. Друг пък казва, че малко масълце трябва на яденето. Вярно е и това. Но какво допринася маслото? Това са външни схващания. Маслото има едно свойство, че образува повече топлина в човека. Хора, които имат по-малко мазнини, те са обикновено по-сухи, по нервни хора. Кожата на ръката обикновено у тези хора е суха, и у него се проявява една вътрешна сухота. Този човек започва лесно да се дразни, от нищо и никакво. Каквото и да му кажат, той се дразни, недоволен е. Ако говорите на обикновения човек за тези кръгове, той ще иска да му се разправят други работи. Ако говорите на религиозния, той ще ви каже: Какво ни разправяте за тези кръгове? Кажете ни нещо за Божията любов, или за ангелите, за светите. Този човек иска да му се говори за Божията любов, но има една смътна представа за Бога, за ангелите. Каквото и да му се говори за Бога, той има смътна представа и за този, и за онзи свят. Той мисли, че онзи свят е като този. Ако си представите Бога отвън, като някакво живо същество, нищо не можете да разберете, колкото и да ви се говори за Него. Тогава няма да разберете и стиха, че ние живеем, движим се и съществуваме в Бога. Де ще търсите Бога? Вън от себе си, вие не можете да Го намерите. Като разсъждаваме по този начин, ние можем да се отвлечем, но едно трябва да знаете: че знанието при известни условия е необходимо. Представете си, че в живота ви не ви върви. Какво правите? - Казвате: Аз не съм късметлия човек - какво разбирате под думата късмет? Турците казват: Ако нещо ми е на късмет, да ми дойде на крака. И християните и религиозните хора вярват на късмета. Те казват: Като дойде Духът, Той ще ни научи - значи тяхния късмет е в Духа. Но има един закон, който регулира нещата. Един човек сънувал следният сън. Дошъл при него един господин, подал му в ръката една торба с пари и му казал: Вземи тези пари и докато съм тука още при тебе, няколко часа, иди на пазаря и виж какво можеш да си купиш с тях. Каквото успееш да си купиш в тези 5-6 часа, твое ще бъде. След това ще си замина. Той взел торбата с парите и отишъл на пазаря. Какво да види? В който джиян отивал,

всички били затворени. Отива за дрехи, магазинът затворен. Отива за обуща, също магазинът затворен. Отива да си купи храна, хляб, пак затворено. Отива да търси майстори да поправят нещо в къщата му, никъде няма майстор. Поглежда часовника си, времето лети, а той още нищо не си е купил. Като изминало определеното време, отива най-после при този господин, който го чакал у дома му, предал му торбата неотворена и казал: Нямам късмет. Господинът взел торбата и си заминал. Това значи, че човек може да носи знанието в себе си, без да го разбира и да може да го използва. Какво представя горният кръг? Той представя човешката глава и възможностите, които са вложени в нея. Главата представя Божествения свят, с който е свързан човек чрез мисълта си. Дробовете му представят ангелския свят, а стомаха - човешкия свят. На физическия свят човек е това, което представя неговото благоутробие. Той е като онзи свещеник, който турил ръцете си на стомаха, на корема си и казал: Владико свети, да бъде така, както ти казваш! Щом ядеш всичко, всичко добре се нарежда. Значи между главата, дробовете и стомаха на човека има едно съотношение. Някои казват: Само с ядене не става. Така е - само с ядене работите не се уреждат; но и без ядене нищо не става. - Много мислене не трябва. - Така е, но и без мислене нищо не става. С много мислене не става, но и без мислене нищо не става. - Е, то с много работа не става. - С много работа не става, но и без работа не става. Човек трябва да разсъждава. Какво значи с много мислене не става? Това значи, ако човек много се тревожи, и много мисли, работата не става. Човек не трябва да се тревожи, а само да мисли. Ако пък никак не мисли, той се натъква на друга опасност.

Всички хора имат по една глава, но не са й дали възможност да се прояви. До сега вие не сте си поставили въпроса: на какво място е поставена главата ви, на какво очите, носът и т.н.. Казвате: Така ни е създал Бог. - Така е, но вие никога не сте си задали въпроса, как да употребите тялото си, което Бог ви е дал. Ако е достатъчно само да кажете, че Бог ви е създал такива, мислите ли, че ако влезете в другия свят такива, каквито сте сега, ще можете да направите нещо? Вие не зна-

ете, че частieto ви седи в двете ви ръце. Ако знаете разумно да движите двете си ръце, вие ще придобиете големи блага. Вземете например един цигулар. Ако знае правилно да свири, да движи лъка си, той на един концерт само ще може да получи около 60-70 хиляди лева. Казвате: Хубави свири този човек. - Да, хубаво свири. Като вземе лъка и цигулката си, изкарва нещо от нея. Вземете певицата например, знае как да пее и говори. Тя има в гърлото си една малка ципица, която определя всичкото й частие. Казвате: ~~Их~~ Да имам ангелски глас! - Да, който има ангелски глас, той ще може да пее и да говори ангелски. Ангелите са добри певци. Апостол Павел казва: Ако говоря с ангелски език, а любов нямам, нищо не съм. Това значи, ако говориш с ангелски език, а мисъл нямаш, нищо не си. Какво ще разберете сега от това нарисуваното?

Това е името на любовта. Който не разбира любовта, всичко в него е разхвърляно. Който не разбира, той е като онази невежа предачка. Обаче, вещата предачка ще ⁶ вземе вълната, ще я развлочи, ще я изчисти, ще я изпреде и ще изкара нещо от нея. Който не знае, ще каже: Нищо не става от тези парченца. - Който не знае, нищо не става, но който знае, той все ще изкара нещо от тези парченца. Който знае, той всичко може да изкара. Това значи да владее човек инструмента си. От тези части вие може да съедините, да изкарате нещо цяло. Това показва, че любовта има своя външна и вътрешна страна, има също и свое приложение. Вие може да напишете едно любовно писмо, но като ви накарат да го прочетете, ще видите, че има нещо, което трябва да притурите в него. Любовта има своя език. Какъв тон има любовта? Вие знаете примера за онази млада мома американка, която отишла един ден при един млад banker, пипнала го по страната, по рамото, поговорила му малко и той казал: На ваше разположение съм. Каквото обичате мога да ви дам. Извадил от касата си десет хиляди долара и казал: И друг път заповядай, на услугите съм ви. Сега вие можете да вземете само външната страна, но не е така. Вие взимате една клечка кибрит, туряте я при сухите дървета, драснете клечката и огънят се запали. После дойде вятърът и раздухва още повече огъня. Това всеки

не може да направи. Само разумният човек може да направи това. Той драсне една клечка кибрит, запали огъня и го използва разумно. В този живот мнозина се намират в положението на човек, който спи. И вие се намирате в това положение и аз ви казвам: И тази година ще продължи вашият живот. Той ще продължи най-много 120 часа, след което вие ще се събудите, ще се върнете от пазаря и ще видите, че всичките дюкяни са затворени. Аз съм срещал стари хора, които казват: Празна работа. Нищо не можахме да постигнем. — Той казва, че имал синове и дъщери, които се разболели и умрели и останал сам-самичък, — поне и той да си замине на оня свят при тях. С това той мисли, че нищо не е постигнал.

Преди години един варненски свещеник ми разправяше следното: При него дошла една стара баба, 85 годишна, която му се изповядала, казала му: Дядо попе, имам един грях, който ми тежи на душата, искам да се изповядам пред Бога. — Какъв е този грях? — На млади години имаше един млад и красив момък, когото много обичах. Обичахме се и двамата, но майка ми и баща ми ме насилиха, дадоха ме на друг богат момък, а не на този, с когото се обичахме. От тогава до сега аз не мога да забравя немския своя възлюбен. Случи се, че той умря, но аз пак не мога да го забравя. От мъжа си имам четири сина и пет дъщери, които никак не обичам. Не обичам и мъжа си. Снощи, например, сънувах първия си възлюбен, с когото седяхме дълго време, разговаряхме се, ядохме, пихме, целувахме се. И сега си мисля, да ме прости Господ, как ще отида с този грях на онзи свят? Какво ще ми каже Господ за моя живот? — Това са изключения. Човек влиза в едно противоречие, което трябва да разреши. В какво седи противоречието? Ако вземете една жаба и я внесете в училището, какво ще научи тя в това училище? Тя ще търси блатото и ще каже: Не ми трябват тези чертежи, мене ми трябва вода нищо повече! — Сега всички вие имате известни желания и казвате: Човек трябва да вярва в Бога, докато не може и не знае, как да употреби всичко нещо на неговото място. В какво ще вярва човек? Може ли да вярва и умрелия човек? Човек може да вярва само в разумното в живота или в онзи, който може в даден случай да му бъде полезен. Единственото

Същество в света, което ни разбира и Което всякога може да ни бъде в услуга и да ни бъде полезно, това е Бог. Той събужда в нас най-хубавото — любовта. Бог не е против нашите желания. Всяко желание, всяко чувство, всяка мисъл и постъпка, това е Бог в нас. Понякога ние правим погрешки, но Бог всякога е готов да ни коригира. Художникът рисува, но докато нарисува една картина, той ще направи ред погрешки. Представете си, че сте пред вратата на рай и ви дават да нарисувате една картина, един човек. Вие се заемате да работите, но от рисунката зависи, ще влезете ли в рай, или няма да влезете. Ако не влезете ще ви върнат назад. Колцина от вас ще нарисуват този човек както трябва? За да нарисувате човека както трябва, вие трябва да знаете, на какво разстояние да поставите очите му, какъв нос да му направите, каква уста какви вежди, какви пръсти на ръцете и пр. Някога ви се вижда, че тази работа е лесна, но не е така. Запример, някой си отваря устата и я затваря, като изназва много думи. Знаете ли какво означава това? Сега вие ще се намерите в положението на онези богомолци, на които свещеника искал да проповядва и ги запитал: Знаете ли какво ще ви кажа? — Не знаем. — Щом не знаете, ням да какво да ви говоря. — Знаем. — Щом знаете пак няма какво да ви говоря. Назвам Човек знае и разбира нещата само тогава, когато може да ги употреби. Той не знае и не разбира нещата, когато не може да ги употреби.

И тъй любовта се проявява в света като една мощна сила, която може да се приложи във всички области в живота. Любовта е необходима и в младините, и във възрастните години на човека, както и в старините му. Тя е необходима и на този, и на другия свят — в цялата вечност. Любовта служи като поттик в живота. Мнозина се спират върху любовта на ангелите. Тази любов е много отвличена. Например, ако ви питам нещо за любовта на ангелите или на светите, какво можете да кажете за тази любов? Ето, вие вече сте на толкова години, какво знаете за любовта изобщо? Както ви виждам, мнозина от вас сте светили някога, горели сте, а сега сте в мрачина. Вие сте като огън, който някой път гори, свети, а после загасне, стане черен възглед. Мнозина сте недоволни и

казвате: Какво бяхме едно време и какво сме сега. Не се харесвате. Защо не се харесвате? Това не е произволно. Често вие сами ставате причина за вашето недоволство, вие сами спирате теченията на Любовта. Вие трябва да разбирате законите на Любовта. Вие не знаете законите по които Любовта върви, защото и Любовта и светлината си имат свои пътища. Например, ако затворите прозорците си, светлината няма да влезе във вашата къща, защото светлината си има проводници, жици по които се пренася. И тя може да се инсталира, както се инсталира и водата и електрическата енергия. Тъй щото, инсталацията на любовта, която имате в себе си, трябва да я пазите, защото някой път инсталацията ви може да се развали отвътре. И когато се развали тази инсталация, вие ще чувствувате, че нямате тази светлина и топлина в себе си.

И тъй, да се върнем сега към същественото, към живота, който и вие и всички хора търсят. За да се разбере Любовта от която произтича Животът, първо трябва да имаме живот, който да употребим, да приложим, и да го използваме. Значи, първо трябва да имате любовта, а за да разберете тази любов, трябва да придобиете живота. За да разберете живота, трябва да знаете как да го употребите и използвате. Сега питам ви: Какъв метод имате за да използвате живота, да го приложите? Казвате: Ние трябва да бъдем полезни на хората. - Как ще бъдете полезни? Ще ви приведа един пример. Вървят двама пътника в един студен зимен ден, вън е студ - 35 градуса под нулата. В това време те виждат на пътя си един паднал човек, замръзнал от студ. Единият пътник казва на другия: Хайде да слезем да помогнем на този пътник да не умре от студ. Няма какво да слизам, аз и без това съм замръзнал. Ако слеза да помагам на него, аз сам ще замръзна. Другият не го послушал. Той слезал от коня и започнал да разтрива замръзналия пътник. Той разтривал ръцете и краката му, а като разтривал него и той сам се стоплил. По този начин той помогнал на брата си, а първият пътник продължил сам пътя си. Казвам: Ако вие постоянно сте заети със себе си, ще замръзнете. Аз гледам хората навсякъде правят същата погрешка. Те се качват на коня си и бързат, гледат да не замръзнат на пътя, да си уредят своите смет-

ки. Не-ти ще замръзнеш. Ти сам никога не можеш да уредиш своите сметки. Ти ще уредиш своите работи дотолкова, доколкото се уредят работите и на другите хора. Защо? Защото ти сам си част или един орган от Бога. Твоята функция в този общ организъм, зависи от общото съгласие с другите органи. Ръката ти трябва да работи и затова здрава трябва да бъде. Ръката не работи за себе си, тя работи за Цялото. И ръката не взима парите за себе си, тя ги туря в джоба, дето ще се скрият за общите нужди. Това са само сравнения, с които аз не искам да ви отклоня от вашия път, но казвам, ако вие разсъждавате по стария начин, де ще му излезе краят? Един човек обича да си попейва. Взел една малка цевичка и я турил в една бъчва, и всеки ден си теглил по малко винце от бъчвата. Цевта била дълга половин метър. По едно време забелязал, че колкото и да тегди, не излиза никакво винце. Защо? - Свършило се вече виното, пък и цевта не е много дълга, да извлече онова, което е на дъното на бъчвата. Та и всеки човек има по една такава цевичка с която тегли. Тегли ден, два, три, сто деня, докато най-после нищо вече не може да тегли. Казват: Тръбицата ми не е много дълга, но и виното се е свършило в бъчвата. Като взимаш от нея, трябва да прибавяш по малко. Колкото и да е дълга тръбицата, един ден ще изпиеш всичкото съдържание и ще кажеш: Не си струва тази бъчва, празна е. - Казвам: Хубаво е човек да пие от тази бъчва, но един ден нейното съдържание ще се свърши. Какво остава тогава? Де е разрешението на въпроса? Ой бъчвите ли човек трябва да пие с малко масурче или да си черпи вода от извора и то всеки ден колкото иска без страх, че водата един ден ще се свърши? Човек трябва да черпи от извор, който постоянно тече и извира. Когато се казва, че човек трябва да отиде при Бога, имам предвид един такъв жив Извор, който постоянно извира. Когато се казва, че трябва да отидете при човека, въпросът вече е съвсем друг. Всички хора са все такива бъчви, водата или течността в които е дошла от чешмите. Водата в такава една бъчва не е толкова прясна, както онази, която изтича от извора. Сега аз говоря за външната страна на Любовта. Тъй както сме в отношение с хората и на тях още не може да

се покаже любовта във всичката пълнота. Като дойде един човек при вас, колкото и да сте добри, ще кажете: Кога ще си отивате? Защо? Поседял е вече този човек няколко дена у вас, трябва да знаете имали намерение още да седи. Но ако този гост поседи цяла седмица и иска вие да му служите, и той няма право. Той трябва да бъде много внимателен. И гостът трябва да бъде внимателен, и домакинята трябва да бъде внимателен. Ти искаш някой човек да ти послужи, да ти даде пари на заем, но същевременно не мислиш да му върнеш парите. Или искаш някой човек да ти говори сладко, а същевременно ти не си готов да му говориш сладко. Значи, ти, който искаш по отношение на тебе да се приложи закона на любовта, по отношение на другите не го прилагаш. Ако не може да приложите този закон, ще кажете: Извинете, малко съм нервен. Това са посторонни работи, с които се отвлякохме от съществената мисъл. Това не са недъзи, от които не може да се освободите. Например, отивате в едно кафене и прекарвате там 4-5 часа. Излизате вън от кафенето, но дрехите ви миришат на тютюн. Това не сте вие, който миришете, но дрехите ви миришат. Вие сте били в една среда между хора, които пушат и по този начин носите тяхните навици върху себе си отгоре. Какво трябва да се направи? Ще смениш тютюневите си дрехи, ще си направиш една баня, ще измиеш и главата, и ръцете, и краката си и ще се облечеш в чисти дрехи. Тогава само ще отидете при приятелите си. Та външната страна на тялото не е съществената. Това, че някой остарял, това още не е същественото. Хората днес остаряват от тревоги. Но в света стават ред промени, вследствие на което всички неща вървят към развитие. Казвате: Ние трябва да остареем. Ако човек върви по Бога, той никога не трябва да остарява. Човек трябва да стане възрастен в любовта. Наместо да стане възрастен, обаче, той остарява. Ако поставите едно растение между две плоскости, които вървят в противоположни посоки, то веднага ще се изкриви. Същото става и с дърветата, които растат в глинеста или песъчлива почва. Когато ги поставите при тези условия, ще забележите, че клоните им вместо да вървят нагоре, извиват се надолу. Та когато и вие се смущавате от нещо, трябва да намерите причината на това смущение и да се осво-

бодите от нея. Смущението причинява известна тежест. Често тежестта се предизвиква от някоя храна, или от неправилното дишане, или от неправилната мисъл у вас. Една погрешка може да я изправите или чрез стомаха си, или чрез дробовете си, или чрез мисълта си, но чрез яденето си по никой начин не можете да я изправите. Много хора са нервни поради това, че или храненето им не е добро, или не чувствуват добре, или не мислят правилно. Ако мисълта на човека постоянно е заета с отрицателни мисли, той непременно ще стане нервен. Ако живее между добри и свети хора, той няма да бъде нервен. Това значи: ако пътят ви е отворен, вие няма да имате никакви препятствия. Представете си, че живеете при условия, дето храната е много хубава, водата чиста и въздухът всякога е чист и свеж, — вие никога няма да бъдете нервни. Обаче, живеете ли при сиромашки условия във всяко отношение, вие ще бъдете нервни.

Сега вие чухте 13 глава от Посланието към Коринтяните, пък и сами сте я чели много пъти, но не трябва само да се говори и чете тази глава, но тя трябва и да се прилага, да се направи опит с нея. Тримата учители разправяли на децата си за хубавите плодове, за хубавите градини, но всеки разправял по свой начин. Първият разправял на децата, че имало в света много хубави градини с вкусни плодове, но нито плодовете им показвал, нито дал да ги вкусват. Като се върнали по домовете си, децата разправяли на родителите си, какво им преподавал учителят. Вторият учител, разправил на децата си същото, но ги завел в тия градини да им покаже какви плодове растат там. Третият учител разказвал на децата си за тия плодове и ги завел в една от тия градини и на всяко дете дал да опита един от тези плодове, а същевременно им дал по две ябълки и по две круши на всяко дете, да ги занесат дома си, да ги покажат на родителите си. Кой от тримата учители преподавал най-добре урока си? — Третият. Защо? Защото не само те разбрали урока, но и родителите им. Та и сега на вас трябва и могат да ви проповядват за любовта, за Бога, но Бог и Любовта трябва да се опитат, трябва да имат практическо приложение. Любовта непременно трябва да се опита. Любовта по никой начин не може да се намери така, както

хората я търсят. По този начин я търси целият свят, но никой още не я е намерил. Като дойдете до любовта, вие непременно трябва да я опитате. Огън, който гори и изгасва не е огън. Има тела, които веднаж като се запалят, и с нищо не могат да се загасят. И с кофи да наливате вода върху този огън. Той не може да се изгаси. Определям: това, което не гасне при никакви условия, нито при болести, нито при сиромашия, нито при страдания, това е любов. При такава любов никаква болест не може да устои. Болестта газни само онези, които нямат любов. Сиромашията газни само онези, които нямат любов. Ако си слаб, това показва, че нямаш любов. Който има любов във себе си, той е силен човек. Не че ти като човек си силен, но любовта в тебе ти придава сила. Имате един килограм желязо, питам: Кой от вас може да дигне това парче желязо? - Казвате: всеки може да го вдигне. Но ако през това парче желязо прекараш силен електрически ток, който ще нагорещи това желязо до 1000 градуса, кой ще може да го дигне? Никой не може да го дигне. Не само, че не може да го дигне, но всеки ще седи на пет-десет метра най-малко далеч от него. Голяма е топлината на това желязо. Ако вратът на човека е много тънък, какво ще бъде неговото положение? Той трябва да има подебел врат - да отговаря на главата на тялото, а съобразно с това и дробовете трябва да бъдат хармонично развити. Човек трябва да работи върху себе си, да се развива. В този смисъл, всяка мъчнотия, която се явява в живота на човека, не е нищо друго освен условия, за да се изправи някой орган в неговия организъм. Боли те крак, какво показва това? Че не знаеш как да движиш крака си. Щом не знаеш как да движиш крака си, показва, че не познаваш закона за доброто. Боли те ръката, не знаеш как да я движиш - това показва, че не разбираш закона на Божията Истина. На езика имаш пришки - това значи, че не разбираш закона на Божията Любов. Ухото ти е малко затъпяло - това показва, че не разбираш закона на Божията Мъдрост. Това показва, че всяко нещо си има свои вътрешни причини.

Сегамисълта, която искам да ви оставя, е следната: От вас не искам никакви религиозни, никакви догматически вярвания. - Ама трябва да бъдем

добри. Думата "трябва" ще я турите в торбата си, няма да я изваждате навън. Няма да казвате, че трябва да се пее, ще свирите. Но като свирите, няма да събирате парса. Няма да бъдете в положението на онзи български даскал, който отишъл в едно село, и като знаел да свири на цигулка, отивал често на църква и там пее и свирил при Богослужението. Всички казвали: Даскалът пее и свири много хубаво - но никой нищо не му давал. Като огладнял, той напуснал църквата и отишъл да свири в кръчмата. Като го видели, всички казали: Ела тук да ни посвириш. Посвирил той и веднага му дали да си пийне и да си хапне - нагодили го. Това, което отделя хората от Бога, това не е Учението на Бога. Това, което сближава хората, кара ги да се разбират, това е Божията Любов, Божията Мъдрост и Истина. Когато се разбираме, ние трябва да си назим интересите. Това значи: благата, които Бог ни е дал, ние трябва да разпределим разумно. Това значи живот. Разпределението на тези блага зависи от човека. Те могат да бъдат от умствен или от сърдечен характер. И най-после, като разпределим физическите блага, с това ще се разреши въпросът. Следователно, трябва да се разпределят благата и в трите свята. Всяко благо, което Бог е дал на човека, трябва да се разпредели правилно. Той трябва да задържи за себе си част от това благо, а останалото да раздаде на другите. Всичко, което Бог е създал, всички училища в света, са създадени с цел към това, да намери човек своето предназначение. Често хората употребяват знанията си, не за това, което е полезно. Някои ще ти проповядват, че трябва да пазят съботата, но какво са придобили? Други пък ще ти проповядват, че трябва да се кръстия. И кръстенето и кръщаването има смисъл, но с това хората не са постигнали много нещо. Какво ли няма да ви учат хората. Някои ще ви говорят за тайната на Природата. Някои земеделци, ще ви учат как трябва да изорете нивата, да да изкарате повече жито. Христос казва: "Това е живот вечен - да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога". Само в Любовта е Христос. С други думи казано: Човек може да работи само с Любовта, която му е дадена. Любовта, която може да изправи и разреши всички противоречия

в ума, в сърцето и в постъпките на човека, е Божията Любов. Това е знанието, което сега иде в света. Вие, като ученици на една окултна школа не изучавате нещата по един начин. Има практически начини за изучаване. Има един начин, по който може да се изучават нещата, но ако ви се даде този начин, вие ще се отвлечете от знанието, което имате, и няма да постигнете много нещо. Вие ще дойдете до положението на италианския учен Ламброзо, който изучаваше само отрицателните, престъпните типове в живота. Това е една аномалия. Човек трябва да изучава положителните черти на хората, той трябва да изучава добрите хора. Какви са основните черти на един човек? - Основната черта на човека е любовта, която върви по пътя на мъдростта и на истината. Тези черти дават характера на човека. Той трябва да излъчва на всяка стъпка Божията Любов.

Сега всички трябва да размишляват върху това, което ви говоря. Дълго време трябва да се мисли върху него, но за вас е важно онова, което може да ви остане от любовта. Ще се учите, нато драскате клечки кибрит, да не ги хабите. Никога не си играйте с любовта, не хабете любовта, не хабете клечките си. Като драснете една клечка, трябва да запалите свещта. Като запалите свещта, трябва вече да вървите в пътя си. Запали ли се свещта ви, това е любовта. Дето и да минавате, драснете по една клечка, никога не мислете за нея. Никога не мислете за запалените клечки. Кажете на човека една добра дума и не мислете. Минава един покрай одного и му казва: Не се смущавай, твоите работи ще се оправят. - Как ще се оправят? - Това не е моя работа. - Лекарят преглежда един болен и му казва: Ти ще оздравееш. - Как? - Това не е моя работа. Това значи: изнесете болния на планината, на чист въздух, хранете го със здрава, чиста храна и не се безпокойте - Природата ще свърши своята работа. Значи, ние трябва да дадем на Божествения дух да работи в нас, но всички трябва да учим. Човек трябва не само да учи, но и да прилага. Човек трябва не само да прилага, но и всяко нещо трябва да го използва, да види неговия плод и да го вкуси, да го опита. Сега - думите на Апостола Павла, който казва: "Ако говоря 8 човечески и ангелски езици, а любов нямам, ще съм кимвал, ще звънти

и мед, що дрънка." Значи, ако любовта не дойде у нас, всички други неща ще останат без съдържание и смисъл. Или другояче казано: ако ви дадат най-хубавата храна, но имате температура 40 градуса, тази храна ще остане неизползувана. Вие нищо няма да разберете от нея. Тази храна може да ви се даде само при положение, когато нямате никаква температура, когато сте здрави и добре разположени. Значи, ако нямате любов, всички външни условия, всякакво знание ще остане неизползувано. Следователно, условията, при които можете да използвате любовта, знанието, е Божията Любов. Мнозина от вас усещат, че имат препятствия, че не могат да постигнат това или онова. На мене мнозина са ми казали, че не са такива, каквито трябва да бъдат. Дохождали са при мене някои и са се оплаквали, че не се отнасяли добре с тях, че не им давали вода да пият и т.н. Казвам: идете на извора и пийте колкото искате. Не очаквайте да пиете от бъчвите, да ходите от бъчва на бъчва и да пиете от тях с масурче. Оставете този въпрос на страна. Добре е по някой път да отидете при някой кръчмар да видите как той пише всичко, което продава и купува. Защо? - Защото реално е само това, което се пише. Това, което не се пише не е реално. Самох това ще се плаща, което се пише.

Сега вие сте в една школа, която изисква приложение. Можете да имате никакви неудобства, не се плашете от тях. Каквито противоречия да срещате, не се спъвайте от тях. Когато земеделецът оре земята, той не трябва от нищо да се спъва. Че някой път земята не е толкова натопена - нищо от това; той ще я натопи. - Ама нямало достатъчно вода, земята била суха - и това не е за спъване. Той ще прекара някаква вода, и земята ще стане по-влажна. Ето защо, не се плашете от мъчнотите. В каквито и мъчнотии да се намирате, бъдете като разумните градинари. Затова се изискват ред лекции, които вие трябва да изучавате. Казвате: Какво да правим? - Казано е в Писанието: Елате при мене, аз ще ви покажа вратата. - Добре, вие дойдохте при вратата, но тя е заключена със секретен ключ. Какво ще правите тогава? Всичко в Природата е затворено със секретни ключове. Понякога вие може ~~може~~ да влезете вътре

A-1

но ако изгубите този секретен ключ, не можете да излезете вън. Така е пропаднал един милионер в Америка. Той отишъл един ден да разглежда богатството си в подземиято, което се отваряло и затваряло със секретен ключ. Като влязал вътре, вратата по невнимание от негова страна се заключила и той не могъл да я отвори. Така останал той в подземиято при своето богатство, дето умрял. Също така човек и в науката може да умре. Като се предаде на големите знания да ги изучава, може да влезе някъде да се затвори със секретен ключ и повече да не може да излезе навън. И при знанието може да се затвори вратата. Следователно, ако говоря с човечески и с ангелски езици, а любов нямам, от нищо не се ползувам. Всеки от вас трябва да се ползува вече от любовта. Любовта, която внася в човека нов живот, е Божествената Любов.

Добрата молитва.

1-ва школна лекция, държана от Учителя
на 26 септември 1934 г, в братския салон
в гр. Русе.

A-2

МИЛОСЪРДИЕ, СМирЕНИЕ И МОЛИТВА

14 година

2-ра лекция на общия окултен клас

В X 1984 г. сряда 5 ч.с.

София - Изгрев

Добрата молитва.

В начало бе Словото.

Ще прочета 15 глава от Посланието към Римляните.

Духът Божи.

Обикновено, като остарее човек мисли, че всичко е научил. Той не знае, че ученieto е за старите. Младият не учи, а старият учи.

Хората не се разбират изобщо, понеже говорят различни езици. А пък да превеждаш от един език на друг, не е лесна работа.; всякога в превода стават погрешки. Всеки един език си има свои особености - и старите и новите езици. Много пъти в един език не може да се преведе това, , което е в друг. Не може да се предаде истината. Някой път вие мислите, че някои работи ги разбирате. Но никога не сте правили опит до къде се простират вашите познания. Защото има два начина на учение: външен начин и вътрешен начин. Един начин физически; друг - духовен и трети - Божествен. Значи има трети начин.

Сега всичката мъчнотия седи в това, че ние някой път, чрез физическия свят искаме да разберем духовния. Някой казва: Видях нещо и като видях - уплаших се. Но какво нещо е уплашването? Когато на гърба ти турят една голяма тежест, ти се уплашваш, че ще се счуни гърба ти. Или някой път човек се страхува от някоя радост. Защото някой път и радостта е толкова голяма, че не можеш да я носиш. Турците казват: става пакост. Някой път и скръбта е толкова голяма, че не можеш да я издържиш. Силният човек се познава във време на скръб. Ако ти не можеш да носиш скръбта, това показва, че си слаб. Някой път съвременните хора приличат на един турчин, арнаутин, който минавал за много сърцат, безстрашен. Една вечер пътува той с коня си и вижда на пътя един черен чукан. Счита го за един поп, който го добне и казал: Папаз, махни се! - Попът не се махнал. Арнаутиът казал: Ти като не се махаш, аз ще заобиколя. - И заобиколил. Това било вечерта. На другия ден, на връщане, видял, че това било пън. Някой път хората

се страхуват от изгорели чукани или от бъз. На другия ден, на връщане арнаутиът като видял, че това е чукан и около него има бъз, той извадил сабята и почнал да кълца бъза и да удри пъна. Но след като кълцал, кълцал пъна, какво постигнал?

Значи арнаутиът вечерно време правил чукана на пои, който го дебне. Също така и вие във вашето съзнание някой път преувеличавате вашите скърби, нямате за тях ясна представа. Някой пита: Защо Господ направи света такъв? Вие мислите, че Господ направи света, за да дойдете вие да ядете и пиете и да бъдете щастливи. Но в това не е смисъла на живота, това е само едната му страна.

Сега хората не се хранят правилно, не се хранят с това, което е определено за храна. Писанието казва, че човек трябва да се храни с плодове. Едва тепърва, човек трябва да се научи с каква храна да се храни. Ако човек не намери подходящата храна, той не може да добие безсмъртието. Как ще разберете думите на Христа: "Аз съм живият Хляб слезнал от Небето".! Като направите един вътрешен превод на този стих, ще видите, че храната - това е вх Словото. И ако човек не може да се запознае със Словото, тогава той остава ненахранен. Значи човек се запознава със Словото, така както слабият, болният, хилавият човек след като яде хляб, обновяват се силите му. Така и онии, които се запознава със Словото, ако е обезсърчен, минава му обезсърчението. Защото обезсърчението е едно отслабване. Щом човек се вживее във Словото, веднага ще се измени неговото състояние.

Аз не искам да ви повтарям неща, които не ви допринасят нищо. Казват, че повторението е майка на знанието. Отчасти е верно това. В природата нещата не се повтарят, не могат да се повторят. Ти си мислиш, че се повтарят. Една и съща опитност може да я имаш и в детството, и като възрастен, и като стар; но тези три опитности различни, ще имаш различни разбирания. Например: казва се, че трябва да обичаме. Човек може да обича само едного. В началото на своето развитие, той мисли, че всички трябва да обича. Това е невъзможно. Какво означава всички?

Това е един прерогатив само на Бога. Човек постепенно в своето развитие духовно, ще разширява кръга на своята любов. Да обича всички - това е качество на Бога. Но човек трябва да счита това като една крайна цел, към която да се стреми. Това е върхът, далечната цел, към която води неговият духовен път. Значи, това е идеалът на човешката душа. С приближаването си към безсмъртни съвършенството и безсмъртието си, той ще се приближава все повече към този идеал. Щом правиш разлика между едни и други, ти още не разбираш всичко. Казваш че Господ е създал всички. Тогава не можеш ли да обичаш това, което Господ е създал? Значи, щом Господ е създал един човек, трябва да има в него красота. Ти не можеш да не обичаш красивото. И от друга страна, верно е и това, че което Бог е създал е полезно. Ти не може да не обичаш полезното. Отвращението не е създадено от Бога. Някой човек ти каже някоя обидна дума и ти не можеш да го обичаш. Значи, той се е облякал в една дреха, която дреха ти не обичаш. Някой път господарите не обичат слугите си и се оплакват от тях. И слугите, като се събират, и те си говорят помежду си за господарите си. И едните и другите правят това. Кое е онова, което човек не обича? Защо не обичаш слугата си? Защото, може би, той не е направил нещата така, както ти искаш. Но онова, което ти искаш слугата ти да го направи, право ли е? Много пъти ти казвах: Трябва да вярваш в това, което аз ти казвам. - Няма какво да вярват хората в твоите думи. Временно е онова, което ти говориш: но важно е онова, което ти говориш, истина ли е или не. А пък дали той е даровит, то е друг въпрос. И дали другите ще вярват, то е друг въпрос, това е тяхна работа. Истината не е нещо слабо, че да има нужда да я защитаваш. Ти казвах: Трябва да се увериш, че онова, което аз говоря е вярно. - Това, което ти казвах, ако е вярно, тогава ти трябва да се ползуваш от него. Но ако ти сам не можеш да се ползуваш от него, това показва, че нямаш истинско разбиране. Някой казва: Аз не мога да пея, но мога да те науча да пееш. Друг пък казва: Аз не мога да свиря, но мога да те науча да свириш. - Това не може да бъде. Никога не може

да научиш някого на това, което ти не знаеш. Той не знае да пее или свири, а казва, че и той ще научи другите да пеят или свирят. Това е невъзможно. И ако някой, когото ти учиш, се е научил, той се е научил като сам е работил, той знае повече от тебе. Някой казва: Аз не знам, но мога да ти предам теорията. Не се заблуждавайте. Друг казва: Трябва да го набием, за да се научи. — Ако учението може да се научи чрез бой, тогава всички хора щяха да се научат.

Всички вие сте много претоварени. Всички хора са претоварени все с ненужни неща. Казвате: Какво ще се прави в тези години? Какво ще се прави с тези деца? Нашата държава не е оправена и как ще се оправя? Зная иде, трябва да вървим, какво ще се прави? — Някой се оплаква, казва: Аз ще умира. — Аз десет пъти съм умирах и пак съм възкръсвал. Той си представява, че умира. Писанието казва: "Ще възкръснеш." Онзи пита, дали ще възкръсна? Там е сега знанието. Как ще възкръснеш, като не си умираш? Ти и да умреш — това е едно особено състояние на съзнанието, защото ти мислиш, че като умреш, при смъртта ще загубиш своето съзнание. Изгубването на съзнанието е друго — това не значи изгубване на живота. Можеш да изгубиш условията, при които можеш да живееш. И можеш да имаш голо съзнание, че страдаш; но твоето страдание е привидно. Човек може да се лиши от няколко блага: тялото, външните условия.

Сега всички хора имат желание да се запознаят с Истината. Какви ли не определения дават на истината. Някой казва, че истината е горчива. Никаква горчивина няма в Истината. Истината е неразбираема. — Това е едно друго заблуждение. Някой казва: Ти носиш истината. Истината няма нужда да я носят. Друг казва: Истината е непоносима. — Така не се говори! Истината няма нужда някой от вас да я носи.

Три неща има, по които вие може да познаете Бога — да Го познаете като любов, като мъдрост и като истина. Това са трите начини. Това са дрехите, с които Бог е облечен. Вие, за да познаете Любовта, трябва да имате знание. Любовта без знание е несъвместима с живота. Животът сам по себе си, без любов и без знание е невъзможен. Онова

същество, което обичаш, ти трябва не само да му създадеш условия, но никога не трябва да разваляш условията, при които то живее. Бог чрез Мъдростта създаде Света, за да изяви Своята Любов. Ние ако обичаме Бога, трябва да използваме разумно условията, при които живеем. Бог те е създал за музикант, а ти ставаш търговец. Бог те е създал за слуга, а ти отиваш да ставаш господар. Бог те е създал да станеш майка, а ти искаш да станеш баща. Всички искат да станат това, за което Господ не ги е създал. Сега всички искате да станете господари, но какво ще добиете с господарството? Чрез господаруването ще си навлечете една голяма беля. Понеже Господ е най-големият Господар, и като намери, че малките господари не са постъпили както трябва, тогава Господ им дава някои нови уроци. Писанието казва: Гордостта се ражда не в слугите, а в господарите." - Господарят си представя, че има сила. А в какво седи неговата сила? - Че е много богат. Богатството не е сила, а условие. Утре дойде една малка болест и ще лежиш на кревата, паметта ти ще те остави и не ще можеш да помниш; има такива болести, при които изгубваш знанието си. Ти като изгубиш всичкото си богатство ти вече нямаш никаква сила. Значи, сила е само това в човека, което не се губи. Любовта се проявява чрез знанието; но и знанието става причина да дойде любовта. Силата иде чрез любовта. Ти не можеш да бъдеш силен човек, ако не любиш. Ти, ако искаш да станеш силен човек, трябва да обичаш; и ако ти не обичаш, ти си слаб човек. Освен това, за да обичаш, ти трябва да имаш мъдрост. Ако хората се разбираха, не биха живели така, както сега. Ако един човек те разбира, той ще ти свири, а ако не те разбира, няма да ти свири. Ако те обича, така ще те посрещне и така ще ти говори, че да си доволен.

Ти казваш за някого: Трябва да го насоля по всичките правила! - И добавяш: Аз го насолих. Но солта не дава живот; солта запазва някои работи, консервира ги. Христос казва: "Солта ако обезсолее с какво ще се соли?" Какво означават тези думи? Ако твоето сърце престане да обича, то се е обезсолило. Ако твоят ум престане да обича Божиите работи, ти си обезсолен. Любовта ще ти даде тази сила.

Божията мъдрост, като я приемеш, ще ти даде условия за силата.

Представете си, че не знаете какво нещо е сладчина. Бог ви е дал едно чувство, един орган на вкуса, чрез който може да узнаете сладчината моментално. Един професор може да те изпита какво нещо е сладчина. Втори професор, трети, четвърти професор, но ти казваш: Тъмно ми е, не мога да разбера какво нещо е! Казвам: За да разбереш сладчината, нужни са само няколко секунди – като близнеш, ще разбереш. Тогава, това което не могат да ти обяснят професорите, ти ще познаеш и ще кажеш: Научих се какво нещо е сладчината. Като служиш 20 години, нищо не си научил; а ако близнеш – веднага ще научил. И 20 години да ви разправам, защо Господ е създал така света, няма да научите, но ако близнете мъдростта, ще научите това.

Сега в света някои лекуват алеопатически, а други лекуват хомеопатически – т.е. с малки дози. Алеопатическите лекове често са горчиви, а хомеопатическите, откън са сладки. Понеже децата бягат от горчивите лекарства, лекарите са се ухитрили и приготвяват лекарства, откън покрити със сладчина, но отпосле са горчиви. Да кажем, че вие се радвате на спечелените 100,000 лева. На какво се радвате? Кое е онова, което ви причинява радост? Какво могат да ви донесат 100,000 лева? 100,000 лева могат да ви донесат голяма пакост. Ако ги носите като злато, вас може да ви претрепнат някъде. Ако имате 100,000 ^{лв.} и около вас се съберат хора, които ~~нямат~~ пари, те ще почнат да ви мамят, да ви лъжат. И вие няма да знаете истината. Вие, значи, се радвате на това, което може да ви причини страдание.

Сега, като ви говоря, някой от вас, който не разбира, ще каже: Какво трябва да правим? – Онзи, който носи крливи, нечисти дрехи, трябва да ги съблече, после трябва да отиде на баня, да се омие и после да се облече със съвършено нови дрехи; а за старите да не мисли.

Има някои ваши възгледи, за които казвам: Съблечете ги и ги хвърлете. Не само това, но ще отидете в банята да се омие, по всичките правила. Но не със сапун, а без сапун. Защото сапунът освен че не измива, но забърква работите. Сапунът много пъти запушва човеш-

ките пори. При това, този сапун, който вие употребявате е направен от вещества, които не хармонират с човешкото тяло. Има известни сапуни, - аз някой път гледам, имат една особена отвратителна миризма, която се предава и на дрехите прани с такъв сапун и 2-3 дена тези дрехи миришат. Опери дрехите с чиста вода! Ако някоя вода не може да изпере дрехите, то тя има някои примеси. Има вода с която не може да се измие нечистото. Сега не вземам това като правило. Ти казваш: Аз имам вяра. - Каква вяра имаш? - Вяра имаш, но те боли рамото. Вяра имаш, но те боли корема, Вяра имаш, но стомахът ти не работи. Казвам: Каква е тази вяра? Някой казва, че е болен. Болестта не е нищо друго, освен едно изобилие. Значи, даденох ти е едно изобилие, което носиш; и всички тези болезнени състояния, се дължат на капилярните съдове в човешкия организъм. Някой казва, че бил неврастеник. Неврастенията показва, че през нервите му тече повече електричество и тази нервна система от много работа се е раздрусала. Той трябва малко да завърти крана, за да не е неврастеник. Нали има модерни душеве, там има два винта. Единият винт за топла вода, а другият за студена. Ако ти отвориш само врялата вода, този душ ще те изгори, а ако отвориш само студената вода, ти ще истинеш. Ти ще отвориш и топлия и студения душ и ще туриш ръката си, за да направиш водата приятна. Човек има два ключа: студената вода е това, която слиза от главата, а ключът на симпатичната нервна система пуца топла вода. Ти си станал неврастеник - много студена вода си пусал; малко ще постегнеш крана със студената вода и ще отвориш ключа на симпатичната нервна система - на топлата вода. Имаш много знание, а малко любов, студен си станал. Неврастеник си, ще затвориш ключа на чрезмерните човешки знания и ще отвориш ключа на любовта. А стане ли много горещ, ще пуснеш от студената вода. Така че любовта и знанието трябва да се съединят, да се образува едно приятно съчетание.

Ти се уплашиш, че те боли ръката. Това показва, че в дадения случай тя приема повече сила, а по-малко са възможностите тази сила да се проявява. Имаш ревматизъм - завърти малко ключа на топлата во-

да, трябва ти повече любов. Любовта лекува всички болести, но трябва да знаете, как да я употребите. Човек, който иска, може да се лекува с любовта, може да я опита. Заболи те рамото, ще опиташ любовта си. Рамото ти казва: Много работа съм ти вършил, но ти никога не си ме погледнал и помилвал. Ти ще помилваш и погладиш рамото. После, боли те крака. Никога не си го милвал. Ще погладиш крака си. Ако ти погладиш крака си и не ти минава, това показва, че не обичаш крака си. И обратно — ще помилваш крака си до тогава, докато той почне да ти служи, и при това състояние ще се разширят капилярните съдове. Ще дойде остаряването. Някой път ти казвах: Направих опит. — Но утре пак те заболи някъде. Това показва, че не си направил опита както трябва. Бях веднаж при един евангелист. Заболя го зъба, той нямаше лекарство. Беше 10 часа вечерта, всички аптеки бяха затворени. Казах му, нали в Евангелието е писано, че когато те заболи някое място, да го намажеш с дървено масло и ще идеш при презвитера да се помоли. Казах му: Какъв смисъл има онова, което е писано, ако не се приложи. Че ти 20 години вървиш по пътя на Христа, призови го да ти помогне. И ако не те излекува Христос, значи ти не Го познаваш. Ако те излекува, познаваш Го. Казано е: "Това е Живот Вечен, да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Господа Исуса Христа, Когото си изпратил". Ако ти познаваш Христа, душата ти ще бъде пълна с любов, и няма да те занимават малките работи.

Един евангелистки проповедник проповядвал веднаж, че човек не трябва да се обезсърчава, че трябва да има самообладание, че всичко, което иде от Бога, е за добро. Той слезъл от катедрата защото му съобщили, че баща му умрял и се разплакал. Но после му казали, че някой друг е умрял, а не баща му. Защо е плакал той?

Бащата не умира, той е отишъл на визита — Господ го вика. Отишъл при баща си, в дома си. А вие казвате: Баща му умря. — Не е права тази идея. Ако вашият баща умира, вие не сте на правия път. Ако брат ви, сестра ви умират, ако вашата вяра се губи, — вие не сте на правия път. Ако вие не може да се самообладаете, вие не

сте на правия път. Мислите си: Баща ми умря и аз ще умра. Не си на правия път. Можеш да кажеш, ще мина през училището на смъртта. Това е друг въпрос.

Христос казва: "Имам власт да положа душата си и имам власт да я взема пак." Той казва на друго място: "Съборете този храм и аз в три дена ще го създам отново." Това показва сила, знание. Евреите му казали: Ти на колко си години? Нямаш още 35 години, а този храм е съграден за 45 години. Някои казват: Научи ни Учителю, - за да ви науча, трябва да ме слушате. А знаете ли, че аз не съм намерил хора, които да ме слушат. Някой казва за някого: Звездите му помагат. - Или казва: Въздуха му помага. Въздухът е едно условия, звездите са условие, но те не помагат.

За някого казват, че той е венерин тип. Кривият тип на любовта, той е Венерин тип, той не знае как да люби. Венериният тип по някой път си позволява нередни неща. Ще си съставите едно ясно понятие, за онова истинско проявление на Божествената Любов. Това е най-хубавото състояние вътре. Любовта те облича. Ако ти опитах Божествената Любов, ще разрешиш всичките мъчности, това, което те мъчи - и животът ще има за тебе друг смисъл. Човекът на любовта не се бои. Човекът, който има любов, той не се бои нито от смъртта, нито от тъмнината, нито от болестите, нито от сиромашията, - не се бои от нищо! И онзи, с когото ходи любовта, той не може да бъде болен. Някой декламира из Шекспира, или декламира от някой друг автор, но това, което той декламира, не е негово. Той го е взел оттук-оттам. Някой проповедник цяла седмица чете, събира оттук, оттам и сглобява проповед. Стойността на една проповед се вижда, ако се приложи в живота, да се види какво може да донесе. Така и Славейков е казал: "Царице, парице, всесилна царице, с тебе в рай, а без теб съм на края." Хубаво сега, "Царице, парице, всесилна царице." - ако това беше вярно, тогава всички богати хора трябва да бъдат все в рай, а пък Писанието казва, че богат човек не може да влезе в Царството Божие. Какво е разбирал Славейков под думата пари? Ако парите се разбират по отношение на

Божията мъдрост, тогава- да. Но ако се вземат в буквален смисъл думите: "приде, царице, всецарна царице - с тебе в рай, без тебе - на края", тогава тези думи нямат смисъл.

Ти можеш да кажеш: любов, мъдрост, - но любовта и мъдростта не идват с казване. Ти отиваш при някого, усмихнеш му се сладко, той седи и не се мърда. Ти гледаш, че младата мома е весела и засмяна. Но като приближиш, тя си изменя погледа. Ако ти си любезен, усмихваш се. И казваш: : Много студено се отнесе. Защо се отнесе студено? Понеже вие винаги изхождате от себе си, от известни ваши състояния, които не са ваши. Вие всякога сте заинтересовани. Например, имате пари, вложени в банката. Интересувате се от банката, но от обич към банката ли? Утре извадите парите от банката и казвате: Пет пари не давам за банката. Този начин не е начин за намиране истината. Ти учиш някоя наука, но си заинтересован. Учиш френология, но си заинтересован. Учиш хиромантия, но си заинтересован. Така не се учи. Най-първо, Бог като създал света, Той вложил любовта в сърцето на човека, вложил мъдростта в неговия ум и вложил истината в неговата воля. Те са три сили, които Той е турил в него. Докато ти в сърцето си вървиш по пътя на Истината, ти можеш да постигнеш всичко. Това е пътят по който трябва да върви човек. Това е новият път. Някой казва: За да тръгне човек по новия път, трябва да се отрече от себе си. Трябва да напусне жена си, децата си. Ти може да напуснеш жена си, и пак да бъдеш старият човек, нищо повече. Например, ти ще напуснеш една жена, но ще вземеш друга жена. Ти ще напуснеш българските пари, но като отидеш в Англия, други пари имаш. Това не е самоотричане, това е криво разбиране. За да имате знание, трябва да имате любов; за да се прояви любовта, трябва да имате знание. А за да се прояви знанието, трябва да имате любов. За да имате любов, трябва да имате знание - те са две неща свързани. Те са като онези положителните и отрицателните величини. Ти си мислиш в душата си какво ли не. Влезе в душата ти едно чувство изопачено. Как според вас трябва да се обича човек? Това напишете върху темата: ИСТИН-

СКИ МЕТОД ЗА ОБИЧАНЕ. Развийте темата тези от вас, които могат. Имате известна опитност; напишете въз основа на това. Ще накараме някого от вас да направи опит с любовта. Та не само теоретически.

Сега, като ви говоря, някой от вас може да каже: Каква е крайната цел на Учителя? Какво иска да ни каже Той? — Две неща искам да ви кажа. Да не туряте никакъв горчив примес във вашата любов. И да не туряте никакъв горчив примес във вашето знание! Не изопачено знание, не да мислиш това, което не е.

Ти казваш: Той не ме обича. Че и ти до сега не си го обичал. Човек, който веднаж е обичал, той е променен. Той е вече човек и половина. Човек и половина е този, който обича. Някои учат любовта на миналото. Вие учите още любовта на миналото.

Човек, който е обичал веднаж, той е готов, той не мисли вече за себе си. Той има всичкото богатство в света. Той е щедър. Той е като онзи извор, който тече. Той не мисли как ще мине живота му, не мисли какво ще стане с него. Занимават го съвсем други въпроси. А пък дотогава, докато мислиш какво ще стане с тебе, че трябва да песите за стари години, че има старини, това ,онова. Нямам нищо против това, но това не е разбиране за Бога.

Ние сега мислим как да уредим живота си. Всички, които са уредили живота си, са все на почтено място някъде. Но да оставим това сега. Ще ви приведа един пример. Един отишъл да вземе пари от един банкер. Банкерът му чете нотации, и почва да му чете морал: Ти трябва да бъдеш честен, трябва да се носиш добре. На този морал се изгражда човешкият живот. После ще му даде три полици. "Трябва да бъдеш честен". Чете му морал дълго време и онзи подписва полицата, дава гаранция и излиза. И си казва: Много голям морал ми чете!

Аз не искам да ви чета морал, но ви казвам така: Парите, които Бог ви дава, не ги харчете безразборно. Харчете ги на място. Най-първо вземете си хубави дрехи, първокласни, едни хубави обувки, една хубава шапка и всичко хубаво; веднага с тези пари направи си една хубава порядъчна къща, вземи си едно хубаво легло, употреби парите така. Ако

богатството ти не може да стане проводник на Божията любов, тогава това богатство няма смисъл за тебе. Ако с богатството, което Бог ти е дал, не можеш да си направиш приятели, вървиш пак по крив път. Това е един метод.

При един banker в Америка отишла комисия от благородни дами за помощ., - за благотворителни цели. Той дал една малка сума. После отишла при него една мома, която така го погледнала и bankerът казал: "Какво обичате? На ваше разположение съм." Какво употребила тя? Тя изявила любовта в погледа си. Тя искала да му каже: Аз вярвам, че в твоята душа се крие нещо велико, хубаво и аз те познавам, в тебе има нещо хубаво, но хората не те познават. Това е говорил погледа на момата. И bankerът веднага отворил касата.

Ако хората питат за вас кои сте, вие още не сте на пътя. Ти казваш: Човек трябва да бъде много скромен. Нямам нищо против това, Но ви казвам: Аз съм за милосърдието, за смиреннието и за молитвата. За мен животът има смисъл само в милосърдието, в смиреннието и в молитвата. Единствените неща, на които съм се спрял са: милосърдие, смирение, молитва. Милосърдието е закон на Любовта. Смиреннието е закон на знанието, а молитвата - на истината. Ти чрез молитвата ще се научиш да влезеш в общение с Бога. Да се разговаряш с Бога. Ако ти на своя баща не можеш да говориш, не можеш да се развиваш правилно. Всяка вечер ще говориш по телефона с Бога. С любов ще Му говориш. Ще му благодариш, че те е изпратил на земята. Ще кажеш: Господи, много добре си направил всичко! - Ти казваш: Какво да се молим? Че какъв учен човек си ти? - На хората държиш лекции, а не можеш да се молиш на Баща си. Под думите молитва, разбирам следното; Това е истинското положение, при което човек може да се научи да говори. То е един вътрешен потик, една вътрешна необходимост. Когато никакъв метод вече не помага, когато човек е употребил всички средства и не може да си помогне, тогава ще дойде до онова уединение на душата, при което нещо от дълбочините ти се подига нагоре към Бога. Всеки, който отида при Бога, не е бил разочарован. Когато сме отивали при

Бога не сме били разочаровани, не е било време, когато Той да не ни е слушал. Той ще те послуша. Но когато Той говори в мене, трябва да съм послушен, да изпълня Неговата заповед! С други думи, ако върши Волята Му, молитвата ми всякога ще има благоприятен резултат. А ако не върши Волята Му, молитвата ти няма да бъде послушана.

Христос нямаше болести, нямаше нужда от болници. Той казваше, че като носеше своите теготи, взе и нашите теготи. Христос показва един път — път на цялото човечество. Не само да носим страданието като един товар, не и да се обезсмисли всичко, но да виждаме във всичките страдания една красива страна. Според мене герои са само онези, които носят страдания. Като носиш страданието, ти си герой и в това геройство ти трябва да знаеш какво голяма благо ще ти донесе това страдание на тебе, и на цялото човечество. Страданието на Христа донесе големи блага за цялото човечество. Ако всички светии не бяха пострадали, ти не щеше да бъдеш сега в осветлен път. Това са Те, Които светят по пътя, по който ходиш.

Ще ви кажа една сладка дума: Като вземете пари на заем, да бъдете точни, на падежа да си платите парите. По банкерски, това е много право. Трябва да бъдете точни, на време да дадете път на любовта. Да работите върху нея; да дадете път на знанието, да дадете път на истината. Да работите върху тях. Човек да им отвори път, да стане проводник, да стане съработник на Божията Любов, на Божията Мъдрост, на Божията Истина. Сега, това е предназначението ни. Всичко друго, което може да имате в света, без това вътрешно познание, ще се разтопи, ще се разсипе. Един ден, като остарееете ще изгубите вашата младост.

Наскоро ми разправяше една учителка — като я пенсионирали, тя не могла да се побере в кожата си. Била е някъде учителка, сега не може да учи никого. Тогаваша тя заприличала на героя от онзи пример, с който ще завърша лекцията. Един турски кадия — съдия работил 30 години и най-после го уволняват от съдийството. Той не могъл да се побере в себе си. Мъчно му било, че не може да съди никого. Но тряб

ва да заповядва! Взел той 40 стомни и ги напълнил при една чешва, турил ги при една джамия. Дойде някой някой и той му казва: "Всеми тази стомна". И всеки взема ибрика, а той му показва кой да вземе, Така той имал възможност пак да заповядва. Така прекарал последните дни на живота си. И ако завършите като окутни ученици, като този кадия, който показвал коя стомна да вземе, това е изгубена работа. Ако аз бях на мястото на този кадия, щях да направя следното: щях да напълня една стомна с вода и тогава щях да търся онези хора, които са ожаднели и ще им дам по една чаша вода и ще кажа: - Така, като дойдат някои хора при вас, да им давате.

Едно нещо искам сега от вас, то е следното: Да бъдете един отличен образ на Божиата Любов. Не отвън да я хванете, но вие да сте вътре едон образ на Божиата Любов. И в себе си да сте доволни, че можете да бъдете неин носител, проводник на Божиата Любов. И няма нищо по-хубаво от това! Единственото нещо, което трябва да остане във вас, е това. Като забравите другото, да остане това, а именно: да бъдете един отличен образ на Любовта. Сега може да стане въпрос какъв образ? След като правите усилие в това направление цяла една година, елате при мен пак. След една година пак ще ви събера и пак ще ви говоря, какъв образ може да бъдете. И ако не научите след една година, ще ви кажа: След още една година пак ще ви събера. После - още една година. И най-после вие ще заминете на другия свят. И като се върнете, пак ще ви кажа - да учите, да бъдете образ на Любовта. И на другия свят и на този свят, дето и да сте, да бъдете образ на Божиата Любов. Да бъдете образ на Божиата Любов не като другите. Всеки един от вас трябва да бъде един специфичен образ, не да си приличате. Ни най-малко трябва да си приличате. Трябва да има едно голямо разнообразие, да не си приличате един на друг. Но всички да бъдете специфични, като не си приличате, да се допълвате, да се приложи закона на допълнението. Ще се съедините в едно цяло и като съберете всичките части в едно място и като дойде Бог, през вас, Той ще даде това, което липсва. Това е работа само на Бога. И Той като дойде, ще разберете дълбокият вътрешен смисъл на живота, защо светът е създаден по този начин.

ДОБРАТА МОЛИТВА.

6.35.

----- -----

СТАР И НОВ ПОРЯДЪК

14 - та година

3-та лекция на Общия окултен клас

10.X. 1934 г. сряда 5 ч.с.

София - Изгрев

Добрата молитва.

/ Учителят чете заглавието на разработената тема: "Истинските методи на обичането"./

Мислете върху обичта. /Една бубулечка кацна върху листовите с темите: И тази бубулечка разрешава въпроса на обичта. Един брат прочете няколко листа от темата "Истински методи за обичане."/

Трябва разсъждаване. Вие вървите все по стария начин за разсъждаване. По този начин ще получите стари изводи. Например, вие казвате, че няма Бог. Това е стар метод. Съществува едно правило, че не можеш да отречеш това, което не съществува; а пък щом съществува, няма какво да го доказваш. За да изследваш един предмет, който е близо, ще употребиш един метод, ще го смалиш, а пък ако е много далеч, ще трябва да го увеличиш.

Най-първо, съществува ли обич в света? Тя сама се доказва. Има методи за използване на светлината. В какво количество можеш да я възприемеш? Ако приемеш с очите си повече светлина, отколкото трябва, това може да ти причини известна пертурбация в нервната система, защото очите не са приспособени към силната светлина.

Пишете сега върху темата: "Новият начин на мислене". Новият начин на мислене е, че ние трябва да любим. Но тук самият израз трябва да се поправи. Самата дума "трябва" е вече стар израз. При новия начин думата "трябва" трябва да се замени с друга дума. Може да се замени с думата "да" или направо да се каже: "Люби". От тези три израза: - трябва да любиш, да любиш и люби, - кой от тези три израза ще произведе резултат? Естествено: люби!

Човек със старото мислене, мисли, че трябва да обича, но съвременното съзнание му е раздвоено и казва: Не може да се обича. Раздвоено е съзнанието му вътре. Не можеш да накараш един човек да обича това, което е противно на неговото естество.

Сегашните учени казват: положително и отрицателно електричество. Това и нищо не значи. Аз разглеждам така този въпрос: Има електричество механическо, органическо и психическо. По какво се отлича-

ват те? Механическото електричество върви по прави линии. Органическото върви по криви линии. А психическото върви спирално. Всякога, щом впрегнете една психическа енергия на работа, понеже тя съдържа в себе си механическия процес, то винаги електричеството иска да се освободи от този кръг на движение и търси правата линия. Щом електричеството не иска да върви по кривата линия, то ще върви по механическия път, той е най-лесният път. По някой път започвате с най-възвишеното, с психичното. Една мисъл, за да може да се организира, трябва да бъде силна. Неорганизираната мисъл е слаба. Тя е силна отвън, но отвътре е слаба и не може да издържа. Старото мислене се отличава със следното: Когато човек мисли по старому, той се безпокои. Там дето има безпокойство, там е старото мислене, а пък там, дето няма безпокойство, а има светлина, там е новото мислене. Да кажем, че мислиш за богатство и се безпокоиш. Например, безпокои те, че не си богат. Тогава ти вървиш по стария начин на мислене. Когато не се безпокоиш, ти вървиш по новият начин на мислене. Християнин казва си и ако се безпокоиш, ти вървиш по старият начин. Всякога, когато имаш безпокойство, това е един стар начин. Или нямаш търпение и казваш: Трябва да бъда търпелив! По какво се отличава търпението? Някой ти казва някоя дума и ти не си премълчиш и отговориш. Ти му отговориш, но със своя отговор ти усещаш едно безпокойство в себе си. Това показва, че ти вървиш по стария закон. А пък щом отговориш и усещаш спокойствие, това показва, че си постъпил по новия начин на мислене. Не отговаряй на глупавия според глупостта му. Отговаряй на глупавия разумно, за да познае той, че е глупав. Аз не искам да цитирам. Не отговаряй на безумния според безумието му. Изразът: "Отговаряй на безумния според безумието му и на умния според ума му" — това съждение според мене е старо. Не вземай ролята на глупавия, значи, не му отговаряй със същата негова мярка. Той се занимава с известни глупави въпроси. Не влизай да разискваш глупави въпроси, каквито той разисква. Например, някой пита, не може ли света да се създаде и без грех? — Как ще го обясните? Вие говорите за развитие.

Взимам един топ от 100 метра плат навит и го развивам. След като сме го развили, станало ли е това платно по-учено? Развито е платното, но не е станало по-учено, ни най-малко. И като го навия, това платно, станало ли е по-просто? - Не. Вие казвате: Човек трябва да се развие. Трябва да разбирате смисъла на думата развитие. Думата развитие сама по себе си няма сила. Ти казваш: Трябва да се развия, да стана по-умен. Но като станеш по-умен, ставаш по-лош в някой случай. Или казваш: Аз трябва да уредя живота си, да стана учен човек. Но като станеш адвокат, ще бъдеш грешен отвътре, а отвън праведен. Като станеш християнин и изучаваш Библията на пръсти, ти ще правиш повече грехове, отколкото по-рано. Ще направиш едно прегрешение и ще намериш един стих да се оправдаеш. Дали ще можеш да се оправдаеш, то е друг въпрос. И когато се оправдаваш и когато не се оправдаваш, то и двете неща спадат към една и съща категория. Нито когато човек се осъжда е лошо, нито когато човек се оправдава е добро.

Щом някой казва: Не искам да ям, аз подразбирам, че е ял. Някой казва: Искam да ям, - аз подразбирам, че не е ял.

Най-първото е: Трябва да мислите. Ако не мислите, въпросът е свършен, но и в мисълта може да направите една погрешка. Сега в какво седи погрешката? Не се доближавай до огъня и не си туряй пръста в огъня, нищо повече. Това е едно от правилата. Стой далеч от огъня. Двама хора не могат да живеят по единствената причина, че са много близо. Ако вие бяхте разхвърляни по цяла България, ако бяхте разхвърляни по четиритях краища на България и ако ви се говореше по радиото, не щеше да има помежду вас никакъв спор, но понеже сте събрани тук, както сте, то има всички условия за противоречие. Макар да има недоволство, но не го изказвате. А пък онези, които са доволни, тяхното доволство седи на косъм и утре може да се развали. Да кажем, че влезеш в един салон и усещаш една неприятна миризма. После, когато се говори трябва да се изхвърли личният език с изразите: Ние, ние, ние, аз, аз, аз! Турете малко настрани тези думи "Аз" - "Ние". Турете настрани и следните прилагателни: "Отличен човек",

"много добър" , "като него няма". Това е мода, украшение. Това са панделки, но защо ти са панделки? Да кажем, че вие мислите по въпроса дали сте добри или лоши, и не знаете. Какво подразбирате под израза, че сте добър или лош? Ти казваш: Аз съм много добър човек. Претегляте, тежиш 50 килограма. Казваш: Станал съм лош. Пак те претегля, тежиш пак 50 килограма. Ти искаш да изтъкнеш, че нещо е дошло в тебе.

Ти сънуваш, че на сън си убил и казваш: Аз съм убиец, убих един човек на сън. Как го уби на сън? Сега има някои неща, които не са реални. Вие говорите някой път за добродетели, които са на сън. Казваш: Това съм направил, онова съм направил. И после казваш: На сън го направих.

Сега всички, които сте в училището, искате да се измените, казвате, че трябва да се измените. Хубаво, в какво седи понятието Бог - в това, което се изменя ли, или в това, което не се изменя. Вие имате една философия, че трябва да се измените. Тогавя вие по кой път вървите? Ти ще кажеш, аз съм невежа. Но невежеството е едно изменение. Казваш: Станал съм много учен.- Пак си се изменил. Станал си невежа, понеже си занемарил свещените книги, занемарил си четенето им. И после си възстановил първоначалното, значи премахнал си невежеството. Ти казваш: Станал съм учен човек. Ти не говориш истината. Ти си възстановил твоето нормално състояние. Няма да кажеш, че си станал учен човек, но ще кажеш: Освободих се от невежеството, освободих се от мързела, който имах. За някого се казва: Много учен станал, четири факултета свършил. Никакви четири факултета не е свършил. Казват за някого: Той е създал нова теория за създаването на света. Един учен напоследък твърди, че един атом първоначално се пръснал и образувал Вселената.

Вие казвате: Понаучих се нещо. Какво си научил? Ти казваш: Да обичаме както Бог обича. Имаш ли понятие, как Бог обича? Ти като говориш да обичаш, както Бог обича, имаш ли понятие как Бог обича. Аз казвам: Да греем като слънцето. Имаме един пример. Ако кажа на

хората: Така да греее - като Слънцето. Виждаме Слънцето, имаме вече за Слънцето едно понятие.

Или казвате: Ние не сме толкова добри, ние сме останали много назад. Това е стар начин на мислене. Друг пък казва: Еди кой си народ е станал по-културен. Това е стар начин на мислене. Нима римляните, германците, англичаните, шведите, египтяните, асирийците, евреите не бяха културни и казват: Бъдеще ще бъдем по-културни. Ние съвременните народи, в какво седим по-високо от другите? Сега въпросът е: Кои християни бяха по-добри: първите християни ли, или сегашните? Като мислим по старому ще кажем, че първите християни бяха по-добри и логически го доказват така: Първите плодове, които узряват са най-хубавите, а пък последните не са толкова добри. Казват: Сегашните християни са последните плодове. Те не могат да узреят както трябва. Това е старото мислене, те правят една погрешка. Във физическият свят са прави, за физическия свят заключението е много право. Но тази аналогия не издържа: В духовният свят законите са съвсем други. Някои говорят за известни положения, за известен морал. Аз ще цитирам сега какво е разбирал един от апостолите на християнството.

Сега искам да мислите. Един държи една реч и един от слушателите казва: Речта беше толкова хубава, че аз плаках. - Друг слушател казва: Речта беше толкова лоша, че аз никак не се интересувах. - Нито едното, нито другото е верно. Ако си плакал, ти си плакал за себе си. Не те е накарала речта да плачеш, но ти имаш някоя причина в себе си.

Там, дето има закон, там има старо мислене. Там, дето има скърби и страдания, там има закон. Там, дето има смущение, там има закон. Там, дето има недоразбирания на някои работи, там има закон. Да се освободиш от условията на закона, то не е така лесна работа. Жената може да се освободи от клетите на закона само при смъртта на мъжа. И мъжът може да се освободи от клетите на закона само при смъртта на жената. Вие като питате, човек трябва ли да се жени или не, вие имате една съвсем стара идея. Вие питате: Трябва ли човек да се жени?

- Аз сега не осъждам женитбата. Някой казва: Трябва ли да стана слуга или не? - Щом станеш слуга, ти имаш вече известен договор с господаря си за една година. Ти си слуга, господарят казва: Ти това ще свършиш. - Слугата пък казва: Аз искам толкова да ми платиш. - За една година ти си жена на този господар. Господарят е мъжа, слугата е жената. Дойде края на годината и ако можеш да издържаш, ще бъдеш жена, а пък ако не можеш, ще излезеш от този господар. Някои жени казват: Не мога да търпя мъжа си, нямам сила да го търпя! - Някои мъже казват: Нямам сила да търпя жена си, тя се натрапва. Питам: Слугата трябва ли да се върти постоянно около господаря си? - Не. На нивата ще работи, а пък сегие-тогис ще идва при господаря си. Слугата няма да се занимава с господаря си къде ходи той; слугата да гледа да изпълни честно длъжността си. Този порядък на нещата, сегашният, дали хората трябва да се женят или не, този въпрос абсолютно не ме интересува, понеже той спада към един свят на безпорядък и безправие.

Сега вие казвате: А ние, които се оженихме? - Много хубаво сте направили че се оженихте, но за "една година" . Като умреш ти и жена ти, ще бъдете свободни. Жена ви и вие ще умрете и ще се освободите. Господ, за да отучи хората от един лош навик, тури смъртта. Толкова дебелоглави бяха хората да разберат истината, че се внесе смъртта. Толкова дебелоглави са хората, та не слушат - и тогава Бог внесе смъртта. Тя разрешава въпроса. Бог казва на мъжа: Тази жена не ти трябва. Той казва: Без нея не мога. - Хубаво, - и като я вземе, след това смъртта дойде и тя плаче за него. Всеки мъж като умре става ангел за жената. А понякога пък жената казва: Много добре стана, че той си замина. Че ако той е ходил с други жени, по-добре стана, че Господ го взе. - Я вижте сините петна на тялото й. Няма жена, която да не е правила престъпления, на сън я прегръща някой мъж. На сън прегръщаш някоя чужда жена. Това, което на сън става, и в действителния живот става. Това, което в действителния живот става, и на сън става. Моите разсъждения са такива. Един човек беше 19 годи-

ни вегетарианец и на сън ял кокошка. И после събужда се и пие. Той казва: Чудя се на ума си как ядох на сън кокошка. — Тогава и в действителния живот можеш да ядеш кокошка. Това показва силата на известни навици, които сме придобили. Те имат някой път надмощие над нашата воля. Аз гледам някой път как се натрапват някои мисли. Една мисъл ти се натрапва като муха: Отпъдиш я, тя пак се натрапва. Защо те преследва тази мисъл? Седиш и мислиш: Дали моето дете е живо? Дали син ми ще свърши училището или не? — Натрапва ти се тази мисъл. Защо ти се натрапва мисълта, дали ще свърши детето ти училище или не? Че ти си заинтересован материално и не можеш да решиш правилно въпроса? Син ти може да свърши, но дали син ти ще ти донесе това, което ти очакваш, то е друг въпрос. Някой казва: Аз съм верующ.

Никога не мога да ви покажа как трябва да живеете. Някой може да каже: Дайте ми един месец за любовта. Аз ще му кажа: Тръгни след мене, цял ден ще вървиш след мене и ще научиш метода и каквото прави аз и ти го прави. Ако ти харесва, прави го; ако не ти харесва — не го прави. Някой казва: Ние трябва да обичаме, както Бог обича. — Тогава аз ще тръгна подир Бога и каквото прави Той, и аз ще го правя. Ще внимавам какво прави Господ. Вие не смееете да отидете при един свят човек. Казвате: Той е свят човек, при него човек не може да се допре, като него друг няма. — Аз разбирам следното: Вие не искате да живеете като него. Вие казвате: Той е много свят човек. — Туряте си една преграда, понеже не искате да живеете в неговата светост. Вие го виждате обличен в много проста дреха, не като някой цар, на главата си няма корона. Доброто в света седи в това: Като възприемеш доброто, то трябва да внесе един нов елемент в тебе. Доброто поддържа мира. Това, което поддържа мира в човека, то е добро. Това, което отнима доброто в човека, то е зло. Така седи истината. Това, което поддържа топлината на човека, това което поддържа меко-тата на характера му, това което поддържа неговата светла мисъл — това е любовта.

За да обичаш, трябва да имаш топлина. Тя е най-приятната топ-

лина. После, трябва да имаш тази приятна мекота, да имаш и красота. Това е любовта. Това са три неща, които вървят заедно. Топлина, мекота и красота – това е любовта. Тя върви с тези три неща. Ще си пипнеш кожата и ще видиш че имаш приятна топлина. Да не е много суха кожата и да не е много влажна. Има една мекота, която е приятна.

Сега, практическо приложение. Любовта трябва да бъде един метод за лекуване. Вие трябва да разберете Любовта като един метод за лекуване във вашия живот. Имате едно кораво чувство, неразположен сте, гледате мрачно, песимист сте – приложете любовта като един метод за промяна на вашето състояние; във вашата нервна система липсва нещо. На онзи гладния човек какво ще му кажеш? Ще му кажеш: Липсва ти нещо. – Дай му да яде и като яде, той ще се задоволи. Дай му подходяща храна за душата. – Питаш: Как ще ям? Вие не мислите как ще ядете. Турците казват: "Който много знае, много тегли." Някой път аз наблюдавам: след като ви говоря, вие казвате: това не се отнася до мене. – Вие казвате: Нещо ново да дойде. – Какво е това ново? Казвате: Да дойде Христовата любов. – И чаката тая любов. Но кой начин ще дойде Христовата любов? Христос чакаше ли Баща Му да дойде отнякъде? Той казва: "Аз живея в Отца и Отец живее в Мене; и изпълнявам Неговата воля." Че ако вие чакате Христа отвън, вие нямате понятие за Христа. Вие ще кажете: Аз съм в Христа и Христос е в мене. – Нищо повече!

Една сестра ми разправя следното: Срегнах се с един съботянин, който започна по старому, попита ме: Имаш ли духът? – Аз казах: Не знам дали имам. – Попита ме: Разбирате ли вие Писанието? Казах му: Чела съм малко. – Но съботата пазите ли?

Ето какво представлява съботата: Шест деня като се занимавал Бог със света и с хората и видял колко лоши ще бъдат хората, в седмия ден си починал от всички човешки неразбории. Ти за да имаш един съботен ден, трябва да се освободиш от всички неразбории в света, от жена си, от децата си, от професията си, от потеклото си и да се помислиш такъв, какъвто си в потеклото си, и да се помислиш такъв,

какъвто си в себе си.

Любовта трябва да я изучавате в душата си. Тя не е нещо, което може да разберете с ума си. Вие се приближавате до някой човек, лъх-не ви нещо, приятен ви е някой човек. Тази приятност се дължи на нещо. Или някой човек, като се приближите до него, ви е неприятно. Аз ще ви дам едно сравнение: Представете си, че имате една чешма с желязна чучурка, имате друга чешма със златна чучурка, имате трета чешма със сребърна. Представете си, че през златния чучур тече мътна вода, а през желязния чиста вода, питам: Откъде ще пиете вода? - От желязния чучур. Допуснете сега друго сравнение: Че през златния чучур тече чиста вода, както и от сребърният и от желязният; откъде ще пиете? - От златния чучур. Не ви е външният чучур, който определя качеството на водата, важно е водата, но ако тази вода минава през златен чучур, още по-добре.

Та всяка една ваша мисъл, може да бъде един чучур, за една добродетел. В много случаи мисълта е проводник за една добродетел. Добродетелта седи по-високо, отколкото чучура. Вие имате известна идея, за тази добродетел. Тя е важното. А пък самата добродетел е носителка на нещо по-дълбоко. Нещо по-дълбоко има в нея. Тя носи живот, онзи истинския живот, който търсите. Ти казваш: Аз трябва да бъда добър. - Щом тази доброта влезе във вас и вие сте в съгласие с нея, тя ще внесе живот. Но има нещо още по-дълбоко от живота. Но не искам да говоря за него сега. Не казвай: добър или лош живот. Те са наши мисли, наши чувства - едно външно оцапване има. Някои хора, които могат да ти направят пакост, без да искат. Някой ти каже нещо и после съжалява и казва: Не трябваше да ти кажа тази дума. Например, може да ти каже: Много си праведен. - То е една малка подигравка. Или ти казва: Ти си много умен. - В дадения случай как трябва да похвалите някой човек? Среждали ли сте до сега праведни хора - да бъде образец, марка? Праведен човек е онзи, когото като срещнеш, урежда се онова, което те е безпокоило. Който и да е човек, като го срещнеш и се уреждат много твои работи, аз такъв човек го считам

праведен. Или имаш лошо разположение, вървиш с този, с онзи, четеш философски книги, но си все неразположен. Обаче, срещнеш някой човек и лошото ти разположение се сменя и в тебе се заражда едно хубаво, красиво чувство. Казвам: Този човек е носител на любовта. Този човек разбира по-добре от тебе любовта. Може да не му знаете името на този човек, но този човек при когото се сменя вашето вътрешно отрицателно състояние, този човек е една Божествена мярка. Така трябва да разсъждавате. Вие сега търсите историята на някои светии. Тези светии, за които е много писано, те не са за вас. Вие можете ли да бъдете приятел с един цар? Те са големите светии, те не са за вас. Големите светии, те са за хора много напреднали, а пък за вас трябва малки светии. Аз ви препоръчвам на всинца ви да се занимавате с малките светии, от първото посвещение.

Казаха ми: Учителят го каза това иронически. - В мене няма ирония. На женитбата трябва да се даде един друг превод. На английски казват: На български казват: Оженил се. - Щом си се оженил, свършена е твоята работа. Трябва да вършееш сега живота. Писанието казва: "Първоначално направи Бог човека мъжки и женски пол, по свой образ и подобие". И не казва, че ги е оженил. Там се казва и това, което Бог е съчетал, значи тези, които Бог е турил да вършат Неговата Воля.

Значи съчетание има между душите. Та искам да отличаваме Божествения ред на нещата. Не го смесвайте с временният ред на нещата. Женитбата е едно временно учреждение. Оженил си се - ти си слуга, или праведен ставаш на земята. - То е същото положение; или светия ставаш на земята и то е същото положение; и силен ставаш - и то е същото положение. За някого казват: Много учен човек е тоя. - Той не е още такъв, какъвто е бил. Далече е още той от онова, както аз го знаех по-рано. За някого казват: Той е много учен човек, четири факултета е свършил. - Аз казвам: Но той не е свършил дванадесет факултета, трябва му още осем факултета.

Сега някои идват при мене и ми казват: Много съм неразположен.

- Казвам: В какво седи неразположението ти? Аз виждам в какво седи неразположението му. Неразположението му седи в това, че той не е ял както трябва. Той казва: Дотегна ми да ям сух хляб. - Или казва: Дотегна ми да имам работа с прости хора. - Или ми казва: Дотегна ми да имам работа с невежи хора, с груби хора, с несправедливи хора. - Трябва да правиш превод на нещата. Как ще преведете думите: Оженил се? Дайте ми един превод, понеже не съм запознат с български. Житото, след като ожънете, вие го вършеете; а пък мъжа като ожение, вършее го жена му. Като го потупва малко, вършее го. Какво лошо има в това, че мъжът потупва малко жената? Казват: Много хубаво бие тъпът, на място удря. - Где седи сега лошото, че натупал някой жена си? Писанието казва: Когато Бог обича, бие го. - Правете в себе си преводи. Вие седите всички и се занимавате с вънния живот.

Целият Изгрев е заприличал на едно весникарско бюро. Някой казва: Представете си, еди кой си брат се оженил, той е от специалния клас. Оженил се, хубаво, че всички хора, които Бог ги е създал са все от специалния клас. Няма някой, който да не е от специалния клас.

Сега, знаете ли защо аз се смея? Когато аз се смея, това е по-върщане на това, което аз съм ял. Аз се смея, за да се освободя от нещо много неестествено. Когато разисквам тези въпроси, за мене е цяло мъчение.

Аз искам да ви освободя. Вие не може да влезете в Царството Божие, докато не се освободите от стария порядък на нещата. Трябва да мислите по новия начин, а не по стария. Вие казвате; ще се оженим, ще имаме деца и прочие. - Хубаво, но това е старо нещо, ти си го правил много пъти. Ти си го правил веднаж, дважд, много пъти, хиляди пъти си го правил. Мини сега на нещо ново. Кое е сега новото? - Да не се жениш. Какво трябва да правиш? Аз знам в Русе, имаше една мома млада между баптистите и методистите. Баща ѝ я изгонил. Един млад момък отиде да ѝ помага. Най-после беше заставен да се ожени за нея. Тя ни най-малко не уреди въпроса, както и той. Той отиваша за Христа и ни най-малко нямаше да се ожени за нея. Тя ако

A3

искаше да се ожени, да беше останала при баща си. Тази мома, която е напуснала баща си и дома си и станала християнка, не трябваше да се жени. Или вие ще излезете от едно робство и ще влезете в друго. Окултисти, методисти, баптисти, това е все каша. Тези каша са кубави, но оставате ги. Без каша!

Вие ще кажете: Ти не си бил в нашето положение. - Сега в какво седи вашето положение? Ако аз съм във вашето положение, лесно ще разреши въпроса. Ако баща ми е беден и един банкер го е оплел и баща ми има да му дава 100.000 лв. и банкерът го дава под съд за лихвите аз, която съм мома много красива, като отида при него, ще му запаля юргания от четири страни и той ще почне да ми говори за любов. Аз ще му кажа: Дълг има баща ми към тебе. - Той ще каже: Лесна работа. - Той ще освободи бащата. И след като освободи бащата, ще освободи и себе си. После ще заведе банкера при баща си и ще му кажа: Ще слугуваш на баща ми. Аз ще чета първата лекция на този банкер. Има и други методи за разрешаване. Това е само един метод. Като дойде падежа за плащане, ще го пресним и ще отложим полицата.

"Не знаете в кой ден ще ви повика Син Человечески, да дадете ответ за делата си." Сен Человечески ще ви повика един ден да дадете отчет за онова, което сте направили. Не знаете кой ден. И трябва да дадете отчет.

Но да оставим това сега. щях да ви дам едно упражнение и трябва да ви говоря още, но ще остане за втори път и трети път.

Отче наш.

6.35 ч.

----- -----

АЧ.

БОГАТ И СИРОМАХ

14-та година

4-та лекция на Общия окуптен клас

17. X. 1934 г. сряда, 5 ч.с.

София - Изгрев

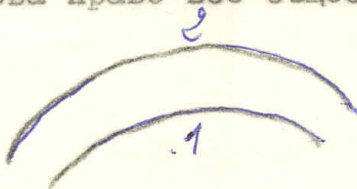
Добрата молитва.

Ще прочета 10 глава от Посланието към римляните, 16 ст. до края. В начало бе Словото.

Прочетоха се темите: Новият начин на мислене.

Каква е разликата между една нова и една стара дреха? Старата е изтъркана, износена, има нещо, което липсва, – а новата има нещо, което допринася за човека. Новата и старата дреха могат да се сравнят с прясната храна и храна, която не е прясна, не е чиста, или с чиста и нечиста вода. Има много, много нови неща, без да имат ценни качества. Може една мисъл да е нова, може една теория да е нова, без да обяднява всичките явления. Или може един закон да е нов, но без да може да разрешава онези спорните въпроси. Можем да кажем, че старото е законът, а новото е любовта. Защото любовта е от скоро време, в сравнение със закона. Вие имате една мисъл: "Божията Любов носи пълният живот". Вие може би сте я изказвали 500, 600, 1000 пъти, но нито един от вас не е добил този пълният живот. Откай я произнасяте минало е време но пълният живот още не идва. Защото можеш да напълниш едно шише, но то е малко. Малко може да събере шишето. Може шишето да е пълно и да е малко, а може да е пълно шишето и голямо.

Всичка вие имате все атаквистични възгледи. Липсва ви нещо. Вие мислите, че онова, което знаете е право. Онова, което вълкът знае и то е право; той мисли, че е право. И онова, което птицата знае, и тя мисли, че е право. Хората каквото знаят, все е право. А пък при това право все съществува едно криво.

Каква е разликата между кръговете 1 и 2?

Някой може да каже, че това е орбитата на някоя планета. По какво се отличават орбитите на вътрешните и на външните планети? Външните орбити са по-големи. Следователно, планетите,

които пътуват по тях, пътуват по-дълго време, за да обиколят около Слънцето; а на вътрешните орбити е нужно по-малко време да обиколят около Слънцето. Но не само това. Кои планети имат по-добри условия, външните или вътрешните? Вътрешните имат по-добри условия, външните имат по-лоши условия.

Говорим за външен и вътрешен живот. Човек си има един вътрешен живот. Някой път ние смесваме вътрешния живот с Божествения живот. Вътрешното разбиране е всякога ограничено; човек мисли, че много знае. Например, мнозина от вас, които не са свършили университет, като ме слушат мислят, че много зная. Вие казвате: Какво съм чул да знаете! – Но какво сте чули, това не е знание. Нима като чуете

един концерт, вие сте музикант? Вие като сте чули едно хубаво пеене, ни най-малко не може да пеете. Казвам ви: Я изпейте това, което чухте. - После казвам: Отлична беше беседата, но не я помня. - Или казвам: Дойде ми вдъхновена мисъл, но не мога да си я припомня. - Или казвам: Духът ми каза нещо, но не мога да го изразя.

Сега всички тези неща са верни. В какво отношение са верни? За кого? - За онзи, който ни разправя сега. Той си има една идея, че много е чул. Той си има един мащаб, с който мери нещата. Казвам: Как се приближаваме към онази практическа страна. Ако ние живеем в една голяма къща, на която площта е голяма, и друга къща на която площта е малка, коя къща е за предпочитане? Новото знание или малкото знание? Сега трябва да разбирате: Има знание външно и вътрешно. Вие може да изучавате една сфера отвътре, а може да я изучавате и отвън. Това са две страни. Един човек има тяло, това е физическата страна. Може би нашата физическа страна е много по-интересна за някои същества, много по-напреднали и за тях тя е предметно учение, обект за изучаване. Даже и вие, които ме слушате, малцина от вас има, които сте запознати с вашето тяло.

Някой път си погледнете ръцете, погледнете си линиите - едвам сега започвате да четете по тях и казвате на някого: Дайте си ръката - за да предскажеш съдбата му. Който има предразположение, може да предсказва. А който не знае - и той ще ти каже нещо. В какво седи качеството на човешкото лице? Някой казва: Той има отлично чело. - Какво трябва да бъде челото по качество? За някого казват: Той има голямо чело. Нещата са големи, когато имат отношение към някаква разумност. С какво сравнявате голямото чело? Колко е голямо човешкото чело? Вие казвате: Голямо чело, - нито един от вас не е измерил голямото чело, колко голямо е челото и колко е широко. Човек, като измери челото може да се обезсърчи. Челото в един смисъл е една плоскост, която възприема известни енергии. Челото е малка, събирателна площ, която събира енергии от един външен свят. Но някой път челото е малко, понеже малкото, което събере не може да го изработи по единствената причина, че човек иска много да възприема и натрупва знания а не му остава време да го проучи.

Например, вземете сегашното състояние на хората. Казват: Народна религия. - Народната религия служила да подига народа. Един народ, това е един уд на човечеството. Тогава имаме религия на удовете. Но трябва друга религия - религия на човечеството. Има един обществен морал, той е ограничен морал. Но трябва моралът да е общочовешки. Общественият морал, това е морал на един уд; това не е един закон. Пример: българските закони не са меродавни за другите народи; и за коните на другите народи - много от техните закони, правила и обичаи

не са меродавни за българите. Например, ако отидете в Америка, там има някои обичаи като се срещнат хората да се целуват и това там не се счита за нещо лошо. Целувката и подобни работи там не се считат за неморални. Ако в Турция целунат някого, той ще се обиди. В малките държави се случва, че за една целувка ще плати доста скъпо. Но и в Америка по някой път се плаща за целувката. В Америка един негър целунал една американка, това било на улицата при слабо осветление, но като дошла до една лампа на светло, тя видяла, че той е негър. Тя го дала под съд и съдът решил негърът да ѝ плати 10.000 долара. А колко струват 10.000 долара? - Те струват близо един милион лева. Сега това са посторонни въпроси.

Някой път ние искаме да дадем един пример. Какво трябва да прави човек? - Човекът е започнал с целувката. Откак е почнал да яде, той е започнал да целува работите. Най-първо вълкът, като хване овцата, не я ли целува? - Навсякъде я целува. Като я целува, къса от месото ѝ. Нима орелът не целува? - И той целува. Като хване жертвата си, от тук откъсне, от там откъсне. Казват: Кой е произходът на целувката. Тя има своето далечно минало. Вълците, като се укротявали, укротявали, най-после дошли до едно положение човешко - едно същество да целуне, без да откъсне месото. Ти казваш: Доста сме прогресирали. - Преди 5-6 хиляди години, с една целувка щеше да ти отиде ръката. А сега какво има да се сърдиш, че ти остава ръката? Някой казва: Целувката предава магнетизъм. Възможно е. Ако един човек е заразен от сифилис, чрез целувката може да ти предаде нещо лошо. Сега се забраняват целувките, по единствената причина, че може да ти предадат болест.

Но в целувката има една психологическа, вътрешна страна. Когато се говори за устата, това са електрически органи. Горната устна, това е положителният полюс на електричеството, а пък долната устна - това е отрицателният полюс. Ти като речеш да говориш, долната устна трябва постоянно да се целува. Без целувка не можеш да говориш. - Горната устна целува долната и долната целува горната. От тези целувки излизат думите. Без целувки нищо не става. Говоренето - това е то идеята на целувките. Целунеш себе си. Хубаво, всеки един човек целува себе си, а пък казваме, че Бог живее във всички хора. Нали всички твърдите, че Бог живее във всички хора; и защо тогава, като те целуне някой, ти си недоволен?

Бог, като живее във всички хора, живее и в него. Това е от ваше гледище. Бог живее във всеки човек. Целуват някого, в когото Бог живее. И защо тогава, като те целуне някой ти си недоволен от целувката? Значи, вие не вярвате, че Бог живее във всички хора. Вие твърдите едно нещо, което не вярвате. Аз не правя упрек, но казвам, че

сме непослователни, - говорим за неща спрямо които не сме последователни. Например, казваме, че сме чада на Бога. Не говорете така, това са само твърдения. Но ако дойде някой, вие му казвате: Кога ще си ходиш. - Даже вие, които ме слушате, вие сте чада Божии. - Колцина от вас постъпват като чада Божии? Имате си някои, които обичате. Във всяко семейство има някои, които се обичат и които не се обичат. Това е основният закон, който функционира. Пък този закон, че сме чада Божии, тепърва трябва да дойде. Две противоположности има, бедният ще каже: Нали сме чада Божии? Защо тогава спрямо мене не постъпват както трябва? - Богатият казва: Аз имам работа за тебе, я направя тая работа. - Бедният му казва: Нали ще платиш? - Има ли братство, когато има плащане? - При братството има един закон, при плащането има друг закон. Трябва да заплатиш с нещо. Например, аз искам да ми направиш известна услуга, ти ще кажеш: Ще платиш. - Казвам: Нямам пари.

Сега да оставим този въпрос. Има нов начин за мислене. Старият начин - това е егоизмът, човек мисли за себе си. Той става християнин. Вярва в това, онова, говори за Бога, за спасението, за онзи свят. Наспрадин ходжа казва: Нямам понятие за онзи свят. Ще можем ли аз и жена ми да влезем там? Казали му: Само за тебе! - Той казал тогава; Не ми се иска да ида без жена си. Онзи свят ме интересува, но ако жена ми остане в този свят, може да намери друг някой тук. - Аз искам да ви изясня този егоизъм. Човек мисли и за онзи свят, мисли и вярва в това-онова, но той има себе си пред вид. Всички хора мислят така. От там е започнала работата. Това е старата мисъл. Новата мисъл е човеколюбието. Да се жертвуваш за другите, както Христос направи, и ако ти не се жертвуваш, ако в тебе няма желание да се жертвуваш, - никой не те застави отива.

Ти казваш за нещо: Това трябва да си има причини. Тук има мъдрост. - Мъдростта не е всякога меродавна, че това, което вярваш, е Божествено. Вярно, има някой който те обича и ти се радваш; не те обича някой и ти си скръбен. Кажи: Това няма нищо общо с моите възгледи. Някой път със своите възгледи ти ще влезеш в стълкновение с хората и те ще имат много лошо мнение за тебе. За да не си нарушиш интересите, какво трябва да направиш? Тогава ние седим между две противоречия. От една страна ни проповядват, че трябва да вървим в Божия път, да имаме Божието Благоволение; а пък от друга страна хората ни заплашват, че ако ние не вървим по тяхния път, те могат да ни направят някоя пакост. Като не служиш на Бога, лошо е, и като не служиш на хората, пак е лошо. Тогава, какво трябва да правиш? Сега човек е разделен. Господ казва: Няма да убиваш! Другият закон казва: Ще те хванат войниците и ще ти теглят куршума. Какво трябва да правиш

Вие ще кажете: Аз не тегля никога куршум . — Теглите, няма никой от вас, който да не тегли куршум; всеки тегли куршум. Има хора, които биват хипнотизирани и те в хипнотично състояние извършват престъпления. Вие още не разбирате, какво нещо е престъплението. После, когато се карате, вие сте хипнотизирани тогава. Когато се сърдите, вие сте хипнотизирани тогава. Князът на този свят, разбира тези закони. Той е турил в главата на срещнатия човек някои мисли и вие почвате да се карате. И ти казваш: Наговорих му. Ти си едно дете и твоят Баща ще дойде и ще ти каже: Ти не вярваш така, както трябва. Най-после може да ти каже: Ти не си един грешник. От тебе има много по-големи грешници. Ти си доста учен. Много добре си направил. А пък на друг човек ще му кажат: От тебе нищо няма да стане. Ти си един голям простак и втори като тебе няма. — Първият ще бъде насърчен, а вторият — обезсърчен.. И насърчението е от дявола, и обезсърчението е от дявола. Когато отидеш при един banker и ти даде пари, ти се насърчаваш; но ако не ти даде пари, ти се обезсърчаваш. В едно отношение дяволът е banker. Той ти даде нещо и ти се насърчиш и казваш: Оправих работите си. — Дали си ги оправил, то е въпрос. Аз вярвам, че bankerът е оправил работите си, но ти ни най-малко не си ги оправил, но си загазил. Божествените работи по какво се отличават? Те имат едно качество. Всичките Божествени неща са вложени от начало в нас, те се намират в нас. Те не се дават. Радостите и скърбите идат от после, но всичко Божествено е вложено в нас. Може и да е в едно спящо състояние. И когато Божественото израстне в нас, то е Божествената радост. Може да имаме други някои придобивки отпосле в света, но те може да не са Божествени. Например, не мислете, че като станете министър в България, че това е от Бога. Може дяволът да те е турил там. Не мислете, че като свършите университет, че това е от Бога; може дяволът да ви е турил там. Божественото знание вие го носите в себе си вложени и в него няма промяна и измяна. Сега може да паднете в едно противоречие, вие може да кажете: Нас ни трябва знанието на дявола, понеже дяволът и той е създаден от Бога. Но дяволът има друго мнение и той е творец на нещастията. Онова, което той твори не е Божествено. И което аз творя, и то не е Божествено. Аз което мисля, аз съм прав. И дяволът което мисли и той е прав. И той има своите интереси. Щом ти мислиш криво, ти си един дявол. Какво мислите вие за дявола? Няма нищо лошо в дявола. Аз бих желал всички да бъдете сарафи, че като ви дадат една монета, да знаете златна ли е или не. Сега всички тези неща, които ви говорих, те ви отвлечат от същественото. Може да се говорят много работи. То се е говорило, говорило, но същественото седи във волята Божия. Какво нещо е изпълнението волята Божия? В света има три воли, които едновременно действуват: действува твоята

воля, действува Волята Божия и действува волята на света. Тогава как ще различим Божията Воля от твоята воля и твоята воля от волята на света? Как ще знаеш, че това е твоята воля? Или - че това е Волята Божия?

Питам ви, ако ви турнат един дървен крак и той се движи, това Волята Божия ли е? Движи ли се този крак по волята Божия? Той се движи по човешка воля; той се движи по твоята глупост. Може да си е счушил крака и хората са го направили за 10.000 лева. Крака знае и всички клетки на крака знаят, че в тях ще се проектира волята на цялото тяло. И ние сме като удове на Бога. И като вършим нещо, ние знаем, че това е Волята Божия. И ние нямаме абсолютно никакво съмнение в това. Аз никога не питам дали това, което направих е право. Какво ще питам своя крак? Щом тялото си е преместило кракът, кракът е извършил Божественото движение. Следователно, онзи морал е важен, който е общ за всички хора едновременно. Понеже всички хора съставляват една обща цел на Бога. Следователно, всяко добро, което е за сигнала всички отделни единици, вътре в този Божествен организъм, то е добро. Сега аз ви говоря върху един предмет, който вие знаете, теоретически го знаете - нямате едно практическо правило да приложите нещата. И вследствие на това има едно голямо противоречие. Тук, преди няколко години, гледам една стара сестра, която вика на гости една млада сестра. Вика я на гости един неделен ден, но младата не иска да иде. Тя се отнесе до мене. Питам я аз: Защо не искам да отидеш? Тя казва: Онази не ме обича, тя го прави това заради Тебе. - Тя казва: защо аз ще отида? Тогава ѝ казвам: Още по-добре, заради мен не можеш ли да го направиш? - Значи тя има едно понятие, че не я обичат. Аз ѝ казвам: Хубаво, нали аз каквото кажа, ти ме слушаш? Тогава ти казвам, да отидеш при тази ~~млада~~ стара сестра. И тя почна да си вдига рамената. Казах ѝ: Нали казвам, че каквото каже Учителя ще бъде. Тя казва: Ще отида тогава. - Хубаво, но аз седя и си казвам: Аз пък си наложих волята. Казвам: За добро е. - Направих го това, за да ви изнеса един пример. Сега тя разсъждава право, казва: Ти не трябва да отидеш в един дом, дето не те обичат. Но нали всяко правило си има изключение? Ти не знаеш, може би сега ще започне любовта. Ти още не знаеш това.

Когато аз говоря, и някой като излезне, казва: Каквото говоря Учителя, се отнася до тебе. Аз да ви кажа: До сега съм проповядвал на себе си, на вас не съм проповядвал. Аз на себе си проповядвам. Аз много си говоря, а всички вие се ползвате. То остава ваша работа. Аз какъвто хляб меся, оставям го за себе си. И каквото оста не от него, може да се ползват и другите. Аз за себе си го правя. И понеже хляб има още много, и за да не се развали, намирам такива хора, които имат нужда и им казвам: Ако искате, може да вземете, а ако не го харесате, не го вземайте. Както един хлебар. Вие казват

те: Ние слушаме Учителя. — Да. Всякога слушате Учителя, когато е във ваш интерес, а когато не е във ваш интерес, не слушате. Вие казвате: Ние много обичаме Учителя. Не говорете така. Вие обичате хляба, а не хлебаря. Вие обичате водата, а не чешмата. За любовта не говорете. Аз на себе си говоря това. Около хляба и хлебарят печели, защото, като направи той хубав хляб, обикнат го. Но той не е цел. Някой banker иска да ти бъде приятел. Ти се заинтересуваши от парите му, а самият той за тебе е второстепенно нещо. Сегашното положение е такова. И от това положение трябва да излезнем. И Христос слага въпросът малко по-другояче. Той прави хляб. Хлябът и хлебарят са едно и също нещо. Той казва: "Аз съм живия хляб. Който иска може да ме яде".

Вие сте сега от добрите: съдействувате да се жертвува само хлябът, а не хлебарят да жертвува и себе си. А в бъдеще, като отиде хлябът и хлебарят отива. Ето какво ще бъде бъдещето добро. Ако идеята за бъдещето добро трябва да бъде следната: От един banker само един ще отиде да вземе пари на заем. Двама души няма да отидат. И като даде bankerът, ще отидеш да му станеш слуга. Такива ще бъдат бъдещите bankers. Всичко ще дадеш, но щом всичко вземеш и нищо не дадеш, ти си вече в един крив път. Това е дяволът. Какво е дявол? Който е взел на заем, и като е взел, друго говори и никому не слугува. Човек, който взема и който иска хората да му слугуват, той върви по левия път. Човек, който дава и слугува на другите хора, той върви по Божествения път. И Христос казва: "Син человечески не дойде да Му послужат, но дойде да даде живота си и да послужи".

Сега ние казваме, че сме християни. Някои казват, че духът им говори. — Казвам му: Много духове има в тебе, а Божественият дух, той не действа така. Гдето Духът е слязал, там има разцъвяване, и възприемане на светлината, и пробуждане на съзнанието. Не че сега слиза. Как ще разберете, че преди създаването на света Духът Божи се е носил по повърхността на земята? Духът всякога е бил. Всякога е хлопал на сърцето ти. Ти едва си чул и още не разбираш езика му. Говорят ти това или онова и ти казвал: Това е духът. — Казвам: Това са нашите неразбрани работи. Числото 10 за кого е? 100 за кого е? 10 хиляди за кого е? и т.н. Дойде ли до онези големи числа, за кого са те? — За напредените същества. Дадат ви 10 лева и вие сте недоволни от десетте лева. Числото 10 създаде всичките тайни на Битието. И ако аз съм на вашето място, ще мисля, какво мога да направя с десет лева. — Ще си купя едно Евангелие, и когато го прочета, ще извадя всичкото богатство от Евангелието; и след 5-6 години от тези 10-те лева ще изкарам голям капитал. Една нива ще купя за десет лева. Много неща не мога да купя за десет лева.

Сега вие казвате: Какво казва Учителя? Какъв смисъл влага

в следната формула: Да прославим Името Божие, да търсим Царството Божие и Неговата Правда и да извършим Волята Божия? Че това е една задача, вложена от памтивека вътре във вас. Сега се казва: Как да прославим Името Божие? Вие разрешавате криво въпроса. Когато един човек казва: Трябва да го целуна — не се подразбира физическото тяло на човека да целуне. Не се отнася за физическото му тяло. — Физическото тяло е една фабрика, в която има такива нечистотии, какво ще го целувам? Това не се отнася за тебе. Това се отнася за други два свята. Когато Христос говори за целувката, това се отнася за друг свят. Той не говори за целувки и прегръдки, че могат да се прегръщат хората. Това е друг въпрос. Всички животни все се прегръщат. Котката, като хване мишката, прегърне я, с устата си я целува. И орелът, като хване птичката, държи я с краката си.

Та казвам: Ние сме турили всичко на физическото поле. И когато искаме да направим добро някому, ние си мислим да му дадем пари. Оставете парите настрана — парите развъртават. За света те са едно удобство, условие за обикновените хора. Но онзи, който върви по пътя на Бога, той ще се разврати от тях. Непременно ще се разврати, няма изключение. Има опити, които съм правил. Ако дадете пари на тези, които вървят по Бога, непременно парите ще ги развратят. Парите имат едно развъртаващо влияние. Щом на един човек му дадеш пари, той е вече ограничен. Парите ограничават хората. Тури му нещо в джоба, без да знае той, той да не знае. Като считаш, че даването пари е престъпление, ти като направил това престъпление, поне онзи да не знае. И да се чуди, кой е този престъпник, който е турил тези пари в джоба му. И тебе ще те съдят на какво основание си дал на човека 10,000 лева и с това си му дал условие да лъже. Той, като получи тези 10,000 лева, ти каже, че след три месеца ще плати и не идва да ги плати, и след четири месеца пак не плаща — ти си го научил да лъже. Ти казваш: Аз му направих едно голямо добро. Ти не си му направил добро, научил си го да лъже.

Аз ви говоря за един морал, не за себе си. Ще ви настръхнат космите! То е за бъдещето, за след хиляда години. Който дойде след хиляда години, какво трябва да прави? След хиляда години няма да ви говоря. След хиляда години може да ви питат: Преди хиляда години говориха ли ви? Ще кажете: Не са ни говорили. Ако кажете, че са ви говорили, ще ви приемат при вратата на Царството Божие. Така ще напращат. Вие може да кажете, че ние сме от Новото Братство, от Бялото Братство. Не всяка мома, която се кичи с булченска дреха, може да стане булка. Аз се чудя: влизам в една къща и виждам една кукла. Виждам, че куклата родила едно малко. Куклата има и дете. Казват ми: Тази кукла роди. — Казвам: Помъчила се е малко! Казват ми: Не се

мъчи, без мъки. — После питам: Майката кърми ли това дете?

Аз навеждам тези примери, понеже сегашният морал на човечеството прилича на тези разбирания. Куклата нищо не е направила. Сега изводът какъв е? Вие искате да се освободите! Аз ви казвам един път, по който вие може да се освободите. Вие имате един набъбнал цирей. Може да го намажете с масло но не минава. Компрес му туряте, боли, черви се и не минава. Набрал е, трябва да го мушнете, да го изцедите да изтече всичката гной, всичко каквото има в цирея да изтече навън. И ти се благодари, че е излязла тази гной. Изцеди го добре и се освободи от нея. Вас ви мъчи известна мисъл. Имате известно състояние. Мъчи ви нещо, неспокоен сте. От где изхожда това безпокойство? Всякога безпокойството е един признак на нарушение на някакъв Божествен закон. И не всякога ние сме нарушили, може аз да страдам от нарушението на друг някой. Без разлика е това. Допустнете, че аз от любов ставам гарант някому. От любов прикривам някой провинен приятел в къщи и ме хванат, и като един конспиратор ме турнат в затвора. Питам: Кой е виноват? Аз като укрив този човек, направих ли едно престъпление, та престъпник да стана? Направил ли съм престъпление спрямо Божествения свят? Ако сте направили нещо, което е престъпно, трябва да го изправите. Ако си станал гарант, ти благодари на Бога, че си станал гарант за няколко хиляди лева, а не за 50,60 хиляди лева. Благодарете на Бога, че сте станал гарант за малко.

Сега ние идваме до едно място, което засяга всички ни. Казват: Трябва да учим. Кой трябва да се учи сега? Щом се казва, че трябва да се учи, това се отнася до младите. После казват: Трябва да се женят. — Кой трябва да се жени? Казват: Младите а не старите. Коя е мърката за нещата? Едно време хората на 50-60 години се женеха, а сега на 50-60 години се готвят за онзи свят. Какво са 50,60 години? Нищо. Вие имате едно наслояване във вашето съзнание от миналите съществувания, от миналите възгледи. Вие сага имате стари възгледи от едно време, от които възгледи трябва да се освободите. Трябва ви много голямо знание, за да се освободите от тези стари възгледи. Често усещате известно напрежение, понеже у вас са се явили известни лични чувства, достоинството на човека. Ти казваш: Аз трябва да пазя своето достоинство. — Или казваш: Това не е в мой интерес. — Но има три интереса; Интерес на тялото, душата и духът. Има материални и духовни интереси. И двата са временни. За тялото, кое е важно? Това, което е важно за тялото, то е временно, но има нещо, което е важно за душата.

Някой казва: Мен не ме интересува тялото. — Тялото е жилище на душата. Ти не можеш да живееш между хората, да имаш известна опитност, ако нямаш тяло. Това тяло ти ще го пазиш, докато бъдеш жител на тази Земя, и като заминеш на онзи свят, от това тяло пак ще

вземеш нещо, което ще ти бъде необходимо. В тази обвивка, в която сме поставени, в това тяло има нещо друго, което вие не сте изучавали още. Вие нямате опитност за това. Вие не сте правилия опит да отделите вашето духовно тяло от физическото тяло и да излезете свободно. По някой път, като заспите излизате, но това други го правят, вие не го правите. Вие нямате способност за това. Вие нямате способността да можете да си възтановите във вашата памет - за преди 10-15 прераждания къде сте били. И това не знаете. Нямате в паметта си спомени и за преди две прераждания. Преди две прераждания някои от вас сте били богати и сте заровили своето богатство - 400 - 500 хиляди лева и сте ги забравили. Възтанови паметта си и ще извадиш гърнето с парите. Сега вие сте го забравили и ще отидеш на друго място да търсиш пари.

Това не е важно сега. Кое е най-важното? - Ти казваш: Най-важното е да се спасим. Спасението е един момент. Да допустнем, че ти се давиш: изваждат те от морето, - какво има да се безпокоиш? Ти казваш: Ако бях се удавил, какво щеше да стане тогава, ако нямаше кой да ме извади? Но ти си изваден. Какво трябва да правите сега? Онзи, който е спасен какво трябва да прави? Спасен си. Остава сега въпросът за учение. Вие казвате, че следвате пътя Христов. Нали казвате: Ние сме на правия път. - Кажете ми: Кой е правият път, какво е правият път? Ако ви кажа така: Опишете ми Пътя, по който Христос е вървял. Какво бихте писали. Ще ви дам една интересна тема: "Пътят по който Христос е вървял, по какво се отличава?" Ще ми опишете външната страна. Пътят, местността каква е била, през какви села и градове минава този път, през какви пустини. За сега вашите понятия за духовния свят са много материалистични. Вие си мислите за рай. Че там има ангели с китари, светии, то е много хубаво. С китари да свирят. Като отидете на онзи свят, вие ще се очудите на едно нещо. Като станете член на онзи свят, ще ви пратят на Земята да ръководите някоя паднала душа и ще си намерите белята. И като я обърнете към Бога, ще ви държат речи, ще ви правят овации. А ако пропаднете в тази експедиция, ще пратат някой друг да ви търси. /Лампите изгаснаха/. Това е едно съвпадение. На какво го отдавате това? Врачувайте върху това. Аз като казах, че като слезете на Земята може да пропаднете, фактически от невидимия свят потвърдиха това и изгасиха лампите. И после пропадналият пак ще го спасяват, пак се запалиха лампите. Вие ще кажете дали е така или не? Като влезем в невидимия свят, там ще се зароди една такава любов да възтанови първичната хармония да бъдем всички носители на онази Божествена Любов. Някои ни считат, че ние сме много скромни, - казват: Тези хора са много скромни. Виж какви къщички имат! От немай-къде са къщичките такива

- парите им са били толкоз. Той сега живее в малка къщичка и казва: Като спечеля малко пари ще я разширя. Не е лошо да я разширя.

Пазете едно нещо. Трябва да се образуват вътрешни отношения. Някой си свива веждите от този или онзи. Той е от новото учение, а пък не може да мълчи. Казвам: Той ме обиди. Ако ти беше глух можеше ли да те обиди? Казвам: Изгори ме! - Това показва, че си умен човек, защото ако не беше умен, не щеше да видиш, че те е изгорил. Ти казваш: Удари ме той. - Това показва, че си добър, защото само добрите хора ги удрят, а лошите не ги удрят. С добрия човек всеки може да злоупотреби. Единствените хора, които печелят в света - това са добрите хора. А пък единствените хора, които всякога губят - това са лошите хора. Това ще проверите. Лошият човек в началото печели, но го очакват големи загуби. Някой се оплаква, че много страда. - Че духовен станал. Щом не страдаш, изгубена работа е. Щом овцата блее в гората, овчарят ще я намери - ти като скърбиш, ще те намери Господ. Ти като плачеш, скърбиш, молиш се, ще те намери Господ. Всеки се моли от зор. Кой, като е радостен, ще се моли? Той казва: Благодаря Ти, Господи. И казва: Дайте да ядем, и като се наяде, заспива. А пък като дойде една голяма беда, коленичи на краката си и се моли. И казва: Три часа се молих от зор! Аз сега гледам добрата страна. Какво лошо има, че страдате, че сте обеднели? Вие ще ми възразите така: Ти опитал ли си сиромашията? - Лошо нещо е сиромашията, но който е опитал сиромашията и може да я носи, считам, че съзнание има в него. И най-после, как може да бъде човек сиромаш? Ако любовта действа в сърцето му, може ли с любовта да бъде сиромаш? Аз считам сиромаси в света тези, които не са опитали любовта. Единствените хора, които са сиромаси, са тези, които не са опитали любовта, които не са опитали доброто. А богатите са тези, които имат любов. Казвам: Блажени богатите, в които любовта работи. Блажени богатите, в които доброто работи. Блажени и богатите, в които знанието работи, силата работи! И горко на сиромасите, на които душата никога не е била посетена от любовта! Горко на сиромасите, на които душата никога не е била посетена от доброто! Горко на сиромасите, на които душата никога не е била посетена от Божествената сила и т.н.

До сега вие облажавате сиромасите. Сега може да облажавате богатите и да знаете, защо ще ги облажавате. Онзи богат човек, който не е щедър, той е сиромаш, той е натоварено животно.

Един светски човек и един християнин аз ги различавам по това: Натоварете един християнин с 100 килограма, а друг светски човек с 1 килограм. Християнинът няма да има умора, а светският ще се умори от носенето; и ще тури хляба някъде. Ако знаете, как да се освободите от вашия товар, вие сте християни. А пък ако пъшкате и имате

пияна около устата, вие сте от света. Така разглеждам аз света. И намирам, че моя възглед е много прав. Прав за християните; и крив за тези, които вървят по другия път. Тогава трябва да имаме един възглед, който за някои е прав, а за някои - крив. Не мислете, че онова, което имате, може да е право. Спрямо известни хора ще бъдете прав.

Закон за любовта е: Ти за да обичаш някого, трябва да намериш най-първо една добра черта в него, една добродетел. Трябва да има защо да го обичаш. И всеки един от вас, когато обичате някого, вие трябва да намерите една добра черта в него. Един музикант се обича за музиката. Един художник се обича за неговото художество. Един учен - за неговата ученост се обича. Един християнин се обича за неговото християнство. Човек вън от добродетелта не може да се обича. Ти не можеш да обичаш едно същество, което няма нито една добродетел. И когато казвам, "трябва да обичаме", подразбирам следното: Обичай това същество, в което Бог е вложил своите добродетели. Обичай едно същество, в която Бог е турил нещо. Дали човек е, дали дърво, камък, цвете - ако Бог е минал през там и е вложил нещо, обичай го. Като обичаш, ти в любовта си ще забогатееш. Ако не любиш, не си доволен и не благодариш, ти не си в правата посока. Ако ти обичаш и си недоволен от своята любов, любовта ти не е в права посока. Защото любовта прилича на един извор, и които минат - всички се радват. Защото изворът винаги дава. Защото ако нашата любов не може да полее дърветата в Божествената градина и те да дадат плод, тогава любовта ни не е в правата посока. Всички да се радват, че любовта някой път може да бъде една река, любовта ти някой път може да бъде чист въздух, може да бъде светлина, може да бъде хляб. Любовта ти някой път може да бъде живот. Любовта всичко може да бъде. Тя всичко държи в себе си. Любовта е нещо, което трябва на тебе, да осмисля живота. Всички така трябва да разглеждате нещата. И само така може да прогресирате. А пък сегашните ви състояния и възгледите ви ще бъдат на половина прави и на половина криви.

Отче наш.

6.30

.....

Д О В Р И П Р О В О Д Н И Ц И

14-та година

5-та лекция на Общия окултен клас

24. X. 1934 г. сряда, 5 ч.с.

София - Изгрев

Добрата молитва.

Ще прочета трета глава от Първо послание на Йоана.

Има едно знание, което няма резултат. Човек с години може да е какъвто и да е учен, може да има каквото и да е веру, без да е придобил нещо. Много пъти един търговец търгува 10, 15, 20, 30 години и нищо не може да спечели – губи. Един лекар може да е свършил и освен, че не е направил никому полза със своето лекуване, но е направил хиляди злини, измори е мнозина.

Говоря за любовта. Всеки от вас си има известна теория за това. Все разбирате нещо. Но ако речете да я приложите, нямате успех. Сега в света съществуват известни тайни сили, някои от тях функционират вътре в човешкия живот, а някои функционират отвън, на повърхността. Така, животът функционира като една сила в организма. И това дърво, от което е направена тази черна дъска, и то още не е мъртво. /Лампите изгаснаха/ Това е електричество с голяма напрежение, което върви по повърхността, – няма нужния волтаж. /Учителят прави опити с един апарат/. Когато си турим двата или трите пръста върху апарата, увеличава се светлината. Сега някой може да счита, че това е фокус. Който и да е от вас може да направи този опит. /Една сестра излиза и прави същото/. Добре. Свържете се няколко души, това са малки опити. /Един излиза и туря на главата си лампата, и тя светва/. Това е една опитна лампичка. Сега няколко души се хванете за ръцете. /Учителят движи лампата и излиза светлина/. Законът е: Сухото дърво е проводник на една сила, която по своите резултати е неразумна, но иде от един неразумен източник. И се проявява пак при същества неразумни, които не разбират законите. /Лампите загасват/. Сега това са най-грубите сили вътре в Природата. Това електричество е със силен волтаж, със силно напрежение, което върви по повърхността отгоре. Когато ние казваме, че човек трябва да бъде добър проводник, то е защото само хора които са добри проводници, могат да живеят, да знаят. Щом стане човек лош проводник, тогава се зараждат всички страдания и нещастия. В лошите проводници функционират сили от съвсем друго естество. Когато ние говорим за добър човек, ние подразбираме един човек, който е добър проводник на живота – на добрите сили в Природата.

Електричеството върви по повърхността отгоре. В старите времена, в храмовете на жреците са употребявали тези външни средства, за да ги е страх невеликите хора. Когато ние говорим за човешките мисли, чувства и постъпки, това са среди, през които тези сили могат да минат. И колкото тези сили стават по-фини, те могат да минат през човека и да образуват едно приятно състояние. Например, ти имаш едно приятно чувство, това е една сила, която е минала през целия ти организъм.

Та най-първо ще се научите да бъдете добри проводници; да мислите добре. Някой казва: Аз не мога да мисля добре. — Та в какво седи мъчнотията да мислиш добре? Дойдат ти някои изкушения, които те съблазняват. Ти имаш слабост към парите, но парите са проводници. Може да се прокара една друга сила тук, която може да бъде опасна. Парите са проводник на какво? В ръцете на един човек добър, те са проводник на известен род сили. А пък в ръцете на лошите хора, парите са проводник на други сили и вследствие на това стават разни престъпления. Ако един добър човек се влюби в една добра жена, то тази жена ще пробуди в него най-хубавите чувства, а пък ако един лош човек се влюби, той ще извърши престъпление. И в любовта се вършат престъпления, когато хората не са добри проводници. Като се обичат двама, какво печели единият и какво печели другият? Единият трябва да бъде един род, една категория проводник; другия — друга категория. Защо са два вида проводници едновременно? Някой път трябва да станеш положителен проводник, а някой път — отрицателен. Когато си отрицателен проводник, ти възприемаш. Всеки, който приема, всеки, който яде, всеки който проси е отрицателен проводник; а всеки човек, който дава, е положителен проводник. Ти като си бил известно време отрицателен проводник, после ще станеш положителен проводник и трябва да дадеш. Това, което си взел е толкова много, че трябва да дадеш.

Вие не разбирате закона. Ти казваш: Мъжът е глава и той трябва да заповядва. — Не. Един час, една минута трябва да заповядва мъжът и после жената. После пак мъжът и така нататъка. Десният крак стъпва напред, после левият и все така се редуват. И като стъпвам на левия, тургам всичката си тежест на жената. Мъжът на левия крак се подчинява отзад. Следващият миг жената е отпред, а мъжът отзад е слуга. Единият е положителен, а другият е отрицателен. Единият носи товар, а другият почива. Казваш: Аз трябва да се подчиня. — Защо? — Някой път ще заповядваш, а някой път ще се подчиниш. Няма да ходиш все с десния или с левия крак напред. Това значи, няма да бъдеш само господар, а другият само слуга; тогава човек само куца, няма онова свободно движение. Ако ти не можеш да се изказваш както трябва, ти не си свободен, ти си инвалид. И ако ти не можеш да мислиш както трябва, ти си инвалид; и ако ти не можеш да чувствуваш както трябва, ти си инвалид; и ако не можеш да постъпваш както трябва, ти си инвалид.

Сега от опита виждаме, че тук в лампата функционира известна сила. От къде иде тя? Иде отгоре, от Слънцето. Ние сме в съобщение с него. Това е за оня, който разбира. Много е слаб волтажа тук. Но има много високо напрежение. Някой път аз ви казвам, че трябва да правите опити. Някой път имате особено състояние. Тогава сте набъб-

нали. Може да имате гняв, и омраза, и тъмнота, и неверие, и какво ли не. Пазете едно правило. Ако вие вземете един камък и го свържете с един конец и държите единия край на конца и хвърлите камъка, той ще достигне до известно разстояние, и ако не се скъса конца, то камъкът ще се върне към вас. Всяка мисъл, която излиза от вас, ще направи един кръг и ще се върне към вас.

Сега между вас се образува един критически дух. Например, занимавате се с отрицателните страни на човешкия живот - отрицателните страни на цялото битие. Ако в тебе една твоя постъпка е лоша, то в дадения случай ти ставаш лош, понеже не разбираш законите и в тебе няма резултат от тази сила, която тече. Например дадат ти пари да ги дадеш някому. Ти задържиш половината в джоба си. Престъплението е в задържането на онова, което си приел. Най-първо ти си станал отрицателен, приел си; а пък искат да те направят положителен, да даваш. Ти чувствуваш, че някой човек е лош. Защо? Чувствуваш, че той е задържал нещо в джоба си. Какво трябва да направиш? Ти ще дадеш вместо него, ще го заставиш така и той да дава. Ти ще образуваш едно течение вътре в Природата. Когато някой направи престъпление, ти не се спирай върху престъплението, но сири се върху доброто, което ти в даден случай можеш да направиш. Защото гдето функционира злото, може да функционира и доброто. Гдето функционира доброто, може да функционира и злото. Гдето функционира любовта, може да функционира и умразата. И обратно. Омразата на човека някой път се дължи на една малка причина.

Сега вие в живота разглеждате нещата много механически и искате Господ да направи всичко за вас. Че е направил - създал ви е тялото, сърцето, мозъка и пр. Всички тези органи, които имате, си имат свое предназначение. Вие не знаете още какво е предназначението на вашия първи пръст, на втория пръст, на третия, на малкия пръст, на цялата ръка. Вие казвате, че ръката е за да работи. Не само да работи. Онзи, който свири, казва, че предназначението на ръката е само да свири. Не само да свири, не само да копае. Предназначението на ръцете е не само да се вдигат те през време на молитва, но всички тези движения ти трябва да ги изучиш. Има един закон: Във всяко време ти трябва да знаеш, как да подвижваш ръката си. Вие седите някой път и не знаете какво да правите. Онзи, който се стеснява, туря ръцете си отпред, после отзад. Отзад да си туряш ръцете не е толкова хубаво. Някой път е хубаво, но някой път не е толкова хубаво. Можеш да си хванеш главата с ръцете, или можеш да им дадеш друго положение. Но кое е естественото положение? Как трябва да си държиш ръцете? Вие някой път се намирате в едно скучно, притеснително положение. И се молите, молите и някой път може да дойде някаква помощ,

а някой път може да не дойде. Тогава стани и направи движение с ръцете си на ляво и на дясно./Учителят прави движения като при сфера/. Направи едно движение и ще ти мине. В това движение ти ще влезеш в съприкосновение с известни сили, които действуват. Например, ти имаш известен религиозен възглед. Може да кажеш, че това движение не е необходимо. Кои движения са набожни? . Защо едно движение да е набожно, или благочестиво, а пък това движение да не е набожно? Сега не сте дошли до това положение да свържете нещата, както една жена, която плете и знае всяка бримка как да я свърже с другите бримки и така прави един шал, някоя дрешка и пр. Или вземете един шивач, или някой обушар и пр. Вие казвате: Да имам сила - Силата е вътре във вас. Не че силата е вътре във вас, но вие може да станете един добър проводник. Но трябва да знаете при какви условия може да станете проводници.

Един съвет: Никога не мислете зле за добрите хора! Защото ~~лоша~~та мисъл, когато дойде при един човек, тя е много опасна за вас вече. Ако мислите лошо за един добър човек, по голяма опасност има за вас, защо и за какво - няма да обяснявам. И всички нещастия в живота и в религиозните общества седят в това - в лошите мисли. България за лошите си мисли към богомилите 500 години беше в робство. И евреите за лошите си мисли за Христа 2000 години страдат и още не могат да се освободят. Това е поради тяхните лоши мисли. Та виждате последствията в историята. Никога не мислете лошо за добрите хора. Ако искате да имате Божието благословение, вие ще кажете. Аз не знаех. Щом мислиш лошо за един човек добър и почнеш да страдаш, измени мисълта си. Сега у всинца ви има един стар атаквизъм, едно преповторение. Вие имате едно понятие за Бога, като за обикновен човек, когото искате да заместите Той да върви във вашите пътища и каквото искате Той да ви даде. Ти казваш: Или ще ме слушаш, или няма да се моля. Но така ще дойдат всичките бели на главата ти. Ти като пратиш такава мисъл към Бога, че няма да слушаш, от там насетне ще дойдат нещастията за тебе, и за домът ти, и за децата ти. Ти мислиш много лошо за Бога. Ти казваш, че не го познаваш, а водата, хляба, въздуха, които е създал, ти ги приемаш. Възприемаш всички блага и против Него изпращаш лоши мисли. И ще ти дойдат големи бели. Изпращай винаги към Бога една светла мисъл; мисли за Бога най-добро; за Христа най-доброто; за светияте - най-доброто. Ако не мислиш така, ако мислиш дали е добър света или не, ще страдаш. Ти изпрати една хубава мисъл към този светия - не се пита дали е той свят или не, - и след няколко деня ще знаеш дали е той добър светия или не. Ако му изпратиш една добра мисъл, да кажем, че тъкмо си закъсал, беден си - и на втория ден от някъде ще пристигне нещо. Закъсал си, нямаш нищо, като изпратиш една добра мисъл и ще тръгне работата напред. А пък като изпратиш към този

светия една лоша мисъл, нищо няма да получиш. Ние сега с нашите лоши мисли в сегашната култура разваляме своя живот. Понеже сте влезли в една област, в която се развива ума, и като не се разбирате, всеки си има по едно правило и гледа все на отрицателната страна на нещата и така не можеш да видиш доброто в човека. Аз, като минавам някъде между хората, срещам голяма мъчнотия да трансформирам техните лоши мисли. Например, като влезеш в някой дом, в някое училище или учреждение, хората са станали отрицателни, много силни в отрицателното. Те искат благата в света да задържат за себе си. Това е невъзможно.

Та сега към практичната, към научната страна. Вие казвате, че имате Дух Божи и пр. Питай Духа какво ще ти каже. Ти казвал: Аз разговарям с ангелите. - Хубаво. Какво ще ти кажат ангелите? Ангелите с тези работи не се занимават. Но - само да ви покажа, че някои сили имат големи последствия. Вие може да бъдете много чувствителни, толкова чувствителни, и че ако аз дори само ви докосна, от самото докосване може да ви заболи ръката. Добрият човек при всяко съприкосновение, като добър проводник дава веднага нещо от себе си. А пък лошият се отличава с това, че той като ви пипне, ще изтегли нещо от вас. Отрицателният проводник взема, положителният дава.

Та казвам: Големите неприятности, които имате, някой път се дължат на това, че вие не мислите и не чувствувате правилно. Например, някой път вие седите под палатката, нямате къща и казвате: А, еди кой си има къща. Питам сега: Ако ти имаш една къща, ще бъдеш ли по-добър? Ако ще бъдеш по-добър, тази къща е на местото си за тебе; но ако няма да бъдеш по-добър, то без къща ще бъде по-добре за тебе. Ще се научиш да се радваш на къщите на другите хора. защото, ако брат ти има къща и ако ти го обичаш и той те обича, той ще ти помогне да имаш къща. Най-после, ако вие обичате Бога, Той няма да ви остави без къща. Вие казвате, че нямате къща. Всички имат къща. Вашите тела не са ли къщи? Вие сега искате друг род къщи. Сега във вас има известни стари възгледи, с които трябва да се справите. Кажете ми, кое е онова, което ви спъва, кое е онова, което спъва сегашните хора. Техният критически ум. И някой път, говорът ни, пеенето ни, зависи от нашето разположение. Ти за да пееш добре, зависи от твоето разположение. Ако добре си разположен, добре ще пееш; ако не си добре разположен, няма да пееш добре. Ти можеш да кажеш, че си много учен. Не си много учен. Можеш да кажеш, че си много прост. Не си много прост. Можеш да кажеш, че си невежа. Коя дума е по-силна? Невежа, прост или много учен? - Защото думите имат своята стойност. Българският език има една възможност, която аз и до сега не мога да намеря. Няма да ви кажа.

Някои искат да пеят хубаво. Има цяла една теория за музиката

и какви ли не школи има. Който иска да се упражнява, може да се упражнява с буквата А. Тя е творческа гласна, тя сама не създава, но е един творчески принцип. И ако ти не знаеш как да пееш "а", не можеш лесно да напреднеш в музиката. /Учителят изпя гласната "а", най-първо ниско, а после високо./ Така не се пее. Как трябва да го изпееш? При пеенето ще дадеш нещо от себе си. /Учителят изпя "а" свободно и продължително./ Следващата гласна буква е "о". Ако знаеш как да пееш "о", "о"-то ще ти даде условия за растене. Трябва да се изучи цялата физиология на дишането. Ще поемаш дълбоко въздуха, когато пееш. След това ще дойдеш до онова, което расте, трябва да се размножава. Ще пееш уверено! Трябва да знаеш как да проектираш гласа си в гърлото. Тогава ще дойдеш до "и". "и" излиза от стани на гърдите, от страни на дробовите, гласът отгоре трябва да излезе. При "и" ще има едно малко пречупване в гласа. Ще има направление надолу - влизаме в една гъста материя. В египетската азбука, отдето е взет този знак, той показва наклоността, по която отива творческият принцип.

"и" с точка показва от где идат енергиите. Тук има известна потъпкост, в която, ако се впуснем, ще се отдалечим от въпроса. Вие седите и се занимавате с несретите в живота. Вие казвате: Млад бях, но остарях. Почвате да мислите за външната страна на живота си. Гледате се в огледалото и си мислите.

2. Сега можеш да туриш друго има и действие. За да можеш да промениш лицето си. Отвън сте застарели, сега трябва да знаеш как да хванеш тази музика. Как ще я хванеш? Трябва да разбираш закона на мислите, съчетанието на мислите - щом дойде един човек, ти трябва да разбираш онези сили, които можеш да възприемеш, и по кой начин ще ги възприемеш, - ти трябва да туриш един филтър. И в затова мъжете трябва да търсят всякога умни жени. Един мъж, който намери глупава жена, той е изложен на големи страдания и несрети в живота. Мъжът трябва да тури умна жена на място, а пък глупавите жени да отидат да орат и да копаят. И после - една жена трябва да търси най-добрият мъж; и ако жената намери някой мъж с глупаво сърце, тя ще бъде най-нещастната. Мъжът представлява доброто сърце, хубавото. Жената трябва да търси най-добрите мъже, и всеки мъж трябва да държи в мисълта си, че трябва да бъде добър. А пък жената трябва да държи в мисълта си: "Аз трябва да бъда умна". Мъжът ще пее, за да постигне доброто в себе си, ако иска да стане певец. А пък жената ще пее, за да стане умна. Защото, ако не знаете да пеете, не можете да се развивате правилно. Пеенето ще бъде един проводник, за развитието на ума и на сърцето. Жената ще пее, за да се развива умът ѝ, а има много жени, които свирят на пиано, стават неврастеници. Жената иска да има добро сърце.

Няма какво - жената да иска да има добро сърце. Бедният не може да стане богат. Тя трябва да разчита на своя добър ум. И умният е, който може да помогне на сърцето. Такъв е законът. А пък при мъжа, сърцето е, което ще помогне на ума. Аз ви казвам един нов начин на самовъзпитание. Вие имате стари пътища. И те са добри; не ви казвам, това, което знаете, да го изхвърлите. При старите методи, при старите начини, определете един час, или половин час за самовъзпитание по новите методи. Защото жената не може да стане добра, докато не стане умна; нейното сърце не може да се поправи, докато тя не стане умна. И мъжът, докато не тури доброто в сърцето си, той не може да постигне нещо. Жената няма да постигне своите желания, а пък мъжът няма да постигне това, което мисли. Всички мъже искат да бъдат почитани. Жената, като се влюби в някого, тя се увлича. Тя ще се рѐши, ще се заглади. И право е, и така трябва да бъде. Ако тя ходи неглиже, тя е изгубила любовта; нейният ум не работи. Онзи, който люби, всичко в него трябва да бъде изправно. Мъжът не се е научил да обича и затова жената го учи да обича. И Писанието казва: "Вие мъже обичайте жените си". Мъжът е длъжен да обича жена си. Жената е длъжна да почита мъжа си. Ние, които не сме женени? - Та има ли някой от вас, който да не е женен? Прави са. Които сте се женили във всичките побуждения и казвате, че не сте женени. Кой от вас няма понятие за женитбата? Че откъде ви се е прѐкнала мисълта да се жените? - Женили сте се много пъти. Ти казваш: Искам да се женя пак. Гледай като се ожениш да се ожениш на свят, та да не се разжениш после. Женитбата в научен смисъл на думата съществува когато две същества от високо произхождение, едното дава на другото и е от високо напрежение, а другото взема. Ще се съберат и ще протече Божествения живот. Бог не може да се прояви, ако ние не искаме да проявим Неговата любов - да станем Негоди проводници.

Сега във всяко едно общество има известни препятствия. Тия препятствия сами не могат да се премахнат. Ти казваш: Трябва да бъде добър. - Престанете да говорите тия думи - трябва да бъде добър. Думата трябва да е научно разбрана дума. Т Р. В буквата "Р" имаме юрука. Това е змията, която си е свила главата и гледа да те ухапе. Хубаво е да свиваш ръката си в юрук, когато се намериш в едно отрицателно състояние. Но когато искаш да се тонираш, ти трябва да отвориш дланта си навън - към хубавото, към небето и в сърцето си да го възприемеш. Но да не показваш това пред хората. Вие сега, за да направите упражненията, излизате пред хората да ви гледат. Когато правите известен опит, не трябва да привличаш вниманието на другите хора. Понеже, като привличаш вниманието на другите хора, те ще те спънат. И когато направиш опита, тогава да знаят те.

Идна сестра дойде при мене и ми казва: Учителю, тук учим Евангелието, да се запознаем с Христа и Бога. Към тебе се обръщам, ми казва тя: Аз чувствавам, че при Христа не мога да отида, но се държа за тебе.

Не е така лесна работата. Аз казвам: При Христа трябва да отидеш, трябва да стане някой проводник за вас. И при Бога за да отидеш, между Бога и нас трябва да има среда. Не трябва да се обезсърчаваме. Трябва да изучавате живите среди. Вие казвате някой път: Той ли ще ме учи? - Не е въпроса за учението. Ако остане аз да ви уча, то вие ще си останете невежа през целия живот. Аз съм за вас само едно условие да се прояви онова, което Бог е вложил във вас. От начало на битието има нещо вложено във вас. Аз съм само едно условие, за да израстне хубавото, което Бог е вложил във вас. И като израстне то, аз ще знам, че съм работил, понеже съм извикал Божественото във вас. Ако пък не извикам Божественото във вас да се прояви, значи аз знам, че не съм постъпил както трябва. Не е въпрос да вярвате в мен. То е друго. То ще дойде само посебе си. Най-първо доброто, което е вложено във вас, то ще израстне и всеки ден, вие ще ми благодарите за условията, които съм ви създал. А другото - то е второстепенна работа. И всинца гледайте, във всеки един от вас, да събудите нещо добро. Ня някого вие казвате: Вие сте голям грешник. - Не, ще му кажеш: Има нещо хубаво във вас. - Събудете го! На някой ще кажете Ти мислиш, че си остарял. Но има нещо хубаво във вас и гледайте да го събудите. И на старини ще се подмладите. Някой казва: Остарял съм. - Ще се подмладиш. Друг казва: Умря жена ми. Ще му кажеш: Не е умряла, тя е жива. Заминала е на гости. Също и син ти не е умрял. Тя ще се върне. - Кога? - Наскоро ще се върне. - Но кога? - Наскоро ще се върне. - Ще питате: Какво правят на онзи свят? - Ще им кажеш: Учат се сега. Някой ще каже: Защо ние не ги виждаме заминалите? Къде са те? Сега не искам да ви говоря за неща, за които нямате опитност.

Ако турим тази лампа на дъската - тази лампа е специфична, да схваща високите напрежения, - и ако турим обикновена крушка, няма да имате тези резултати. Значи, за да схващате тези сили, трябва да имате специален мозък. Значи за да схващате тези сили с обикновен мозък не може. Вие ще кажете: Ние не сме учени хора. - Има една наука, която трябва да опитате. Да ви дам една задача. Заемете се целият клас с една задача, която трае един месец. В десет души ту в класа да намерите нещо много добро. В десет души да намерите нещо хубаво, че сами да сте благодарни. За една седмица намерете доброто, което е във вас. Ама да видим, дали ще има някакъв резултат. /Оставете това настрана./ Да видим след един месец какъв резултат ще има. Оставете настрана за един месец критиката. Ти казвам: Няма сега време. Не гледайте злото, а търсете само доброто. За един месец станете

слепи. Какво лошо става около вас, не го гледайте. Някой ще каже: Много е един месец. - Ако е много, да го смаля; усещам, че един месец е много, чувствавам, че е много. Давам ви задачата за десет дена, защото за един ден ще се пукнете. Бог е Съществуващо, което изисква ние да се учим. И Нему му е приятно, когато ние разбираме Неговите пътища. Ние сме заобиколени с такива богатства, които трябва да разработваме. А ние очакваме да ни каже нещо този учен, онзи учен. Толкова работи са открити сега, а вие очаквате все нещо ново. На това, което е открито, трябва да се проучи дълбоката му страна.

Първото правило е: Никога не извращай лоша мисъл към един добър човек, защото тези мисли ще се върнат при вас, ако ги изпратите. И ако някой е болен от вас, почнете да му изпращате най-добрите мисли и той ще оздравее. Мислете добро за другите, защото болестите в света са едно възникващо средство. Сега не искам да изхвърлям много ваши мисли, но каквито възгледи да имате, каквито сте, вие ще си останете пак такива. Вашето естество не може да се измени. И аз не искам да се измени естеството ви и всеки един от вас именно трябва да си остане такъв, но да учи и да се развива. Всеки един от вас е един лист, който е необходим. Вие не съжелявайте, че не сте като Драган, като Петко, Стоян и др. Вие се радвайте на този живот, на това, което сега имате. Не да бъдете постоянно такива. Тази форма, която имате сега, няма да бъде постоянна форма. Вие имате една форма, която е временна - за 50-60-100 години. В следващия цикъл на вашия живот вие ще вземете друга форма. Вие, като погледнете някого, ще видите, че той е по-напреднал от вас. Вие се радвате на това. Всеки да се радва на това, което е. Някой е малък, да се радва, че е малък. Някой е израстнал, да се радва, че е израстнал. Ако сте остарели, значи поумнели сте. Старите хора са капиталисти, те са най-богати. Старият човек е скържав. Старите хора са много скържави. Те трябва да се освободят от скържавостта си. А пък младите нямат нищо още. Но младите имат много големи изпитания. Да кажем, че двама млади, тъкмо са тръгнали по пътя Христов и между тях влезе една сестра с един невъзпитан ум и ги разединява. Или обратното. Тръгнали са сестрите като гургулички и влезе между тях един брат с един неразвит ум, и ги разединява. Между двама млади, като влезе една сестра, всеки ще иска да я има и приятелството ще изчезне. Това не е по Бога вече. Те са претърпели един неуспех в своята любов.

На тази хубава сестра трябва да станеш слуга, или трябва да бягаш от нея; и на този, хубавия момък, трябва да му станеш слуга или да бягаш от него - едното от двете. Аз засягам тука нещата само отчасти. Това не е верно абсолютство. Има някои хора, които са надраснали тия положения, но за голяма част от човечеството, ще дойде този изпит.

Има и ред други работи, с които човек трябва да се справи. Та първото нещо сега е: Старайте се да бъдете добри проводници. Изпейте сега песента: "Аз ще ходя в пътя, който води към Любовта." Ще бъде много пресилено да искам да песте, понеже не знаете правилата. Как ще изпесте "Ще", по-високо или по-ниско от "Аз"? /Учителят изпя тази песен с една нова мелодия/. Ще бъдете като малките деца. Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие. Значи, не можете да станете добри проводници, не можете да приемете Божието Благословение и Неговите блага. Не мислете за старостта, защото в небето има само 24 старци, а пък на земята има само 24 млади, а другите все са стари. Земята е пълна само със стари хора, а Небето е пълно само с млади хора. Затова сега старите хора умират, за да отидат горе да се подмладят, а пък младите идат долу, за да остарееят.

Понеже сте стари, всинца трябва да се подмладите. Животът седи в това, не мислете, че трябва да остарееете. Но идеал трябва да бъде във вас да се подмладите, като деца трябва да станете, да влезете в новите условия. Вие казвате, че нищо не сте направили. Че от сега нататък ще правите! От сега нататък идват добрите дни. Най-добрите работи Господ ги е запазил за после. Хубавото вино го имат за после. Като се напият хората, тогава ще им се даде /Учителят изпя с всички ни няколко пъти горната песен./

Вие казвате, ~~чим~~ че Бога не сте Го видели. Прави сте, че не сте Го видели, но Неговите дела не виждате ли? Колкото и да е малка любовта ви, ~~ко~~кото и да е мъжделива, развивайте я, защото от любовта ви ще зависи и придобиването на знанието, на мъдростта. Защото любовта е добър проводник на мъдростта, на знанието. Те само чрез Любовта могат да дойдат. Ако ние растем само в любовта, без да придобием мъдростта, знанието, то любовта е безплодна. Но ако придобием мъдростта и знанието, то плод е завързала. Пък истината е узрелия плод, който можем да вкусим. Любовта е семката, мъдростта и истината са поникналото растение, което е завързало плод. И плодът е узрял. Истината е узрелият плод. Истината, това са всички изработени, узрели добродетели, с които душата ни трябва да се храни. Такава трябва да бъде вашата мисъл и тази мисъл ще ви усвежи. Ние трябва да бъдем дълбока вода и като гледат хората, да мислят, че сме много прости хора, много простаци, но като ни бутнат да видят, че не сме прости. А не да мислите, че знаем, а изглеждаме прости.

Това, което знаете е само предверието, за да влезете в Божественото училище, в забавачницата на Божественото училище. Вие трябва да свършите всичките училища на земята, за да влезете в забавачницата на Божественото училище. И който се намира там, в забавачницата, с него не могат да се мерят и най-учените хора на земята!

Ти да обичаш душата на детето и да знаеш какви заложби седят

в него, в неговия ум и сърце, — това е знание. Някой казва: С деца ли ще се занимаваме? Според мен, човек който не знае, той спи и затова не знае. И щом се събуди, той вече знае. И ако някой от вас е невежа, станете и си направете леглото и ще знаете всичко. А докато сте под юргана, нищо няма да знаете. А пък който мисли, че не знае, той спи. Някой казва, че не може да обича. Защо не може да обича? — защото спи под юргана. Някой казва: Като стана. — Който не е станал, под юргана е. Не е лошо, оставете го да спи. Не го събуждайте, не го разстройвайте, освен като видите, че зданието гори. Тогава теглете го за краката. Но като не гори зданието, оставете го да спи, да си почива.

Аз съм ви говорил за любовта, за най-хубавата любов. До сега аз съм ви говорил за безопасната любов. Вие сте много учени, вие сте от мен по-учени. Вие трябва да се запознаете с безопасната любов, а пък вие сте запознати с опасната любов, с която много мъчно може да се справите. Много голям кон е тя — като тръгне, тя влачи — любовта, с която вие сте се хванали за някого. Не мисли от сутрин до вечер само за себе си. Тя има право, че тя е вече една възрастна мома на 21 години и се готви да се жени. А пък ти искаш да я занимаваш с глупави работи. Тя казва: С твоите глупости аз не искам да се занимавам. Вие само плачете подир нея и тя ви изхвърля от вратата навън. Вие влезете вътре и се представяте, но тя пак ви изхвърля. Вие влизате, излизате и най-после казвате: Не си струва човек да обича. — Като влезете, ще кажете на тази любов: Мога ли да ви услужа с нещо. Няма да ѝ представяте вашите интереси, вие какво искате, а ще работите за нейните интереси. Вие сега, в тази форма, каквото и да ви кажа, вие може да имате една изопачена мисъл. Представете си, че вие сте една водна капка, живеете в една водна капка. Водната капка как ще се обича? — Ще се слеете с друга една капка. Искате да се отделите вече. Има ли нещо лошо в това? Че ако една капка има известна утайка от кал, а другата капка е бистра, то те като се слеят, какво става? — Разделят се: половина чиста и нечиста вода; калта и тя наполовина кална и става чиста. И чистата половина чиста става. Споделят се. И ако двете са били чисти, споделят своята чистота. Ако и двете са били нечисти, пак си споделят. Любовта е сила, която споделя с всички окръжаващи. Вие мислите върху любовта, която сте учили. А пък тази любов, която сега учите, тя е за да създадете здравето у вас. Непременно в тази любов трябва да носите в ума си всякога чиста мисъл и каквото и да ви се случи кажете: ЗА ДОБРО Е ТОВА! Господ не може да извърши нищо лошо! Случи ви се нещо, което ви е неприятно, кажете: за добро е! Като кажеш, че е за добро, то тази мисъл ще се върне, и ако казваш постоянно така, ти

пращаш тази мисъл и дошото ще се превърне: Писанието казва, че всички, които любят Бога, каквото им се случва в живота, ще се превърне на добро.

Разправя ми един приятел: Той иска да търгува с грозде, но едва му се покриват разноските. И казва: Щях да загазя. Печалба няма, но търговията ми с гроздето стана причина да добия друго едно благо. И ако не беше търговията ми с гроздето, не щях да придобия последното благо.

Може би, ще изгубите с гроздето, но ще добиете едно благо. Вие може да изгубите нещо в живота, но ще добиете една опитност. Писанието казва: "Да любим братята си". Ако вие кажете на някого брат и не го обичате, то вие не вършите Волята Божия. А ако го обичате, вие вършите Волята Божия. И може да разчитате навсякъде. И тогава дарбите, които имате, ще ги развие, и ще пеете, и ще пишете, и ще рисувате, и пр. Каквито дарби имате, ще ги развиете.

Отделяйте всеки ден по 15 минути най-малко за песне. Скръбен си, изпей: "Това е за добро, за добро, за добро, за добро". Нак продължавайте: Тъжен съм още, но няма какво да се прави: - за добро е, за добро, за добро! - И така става. Попей си малко в себе си.

Отче наш.

----- -----

НАЙ-ВИСОКИЯТ ВРЪХ

14-та година

6-та лекция на Общия окултен клас

31 X 1934 година, сряда, 5 ч.с.

София - Изгрев

Добрата молитва.

Духът Божи.

Ще прочета част от 5-та глава от II Послание до Коринтяните.
/От 1-ви до 15 стих/. Песен: "Животът е красив, когато човек е смел.

Животът е нещо неуловимо. Човек се движи и движението е израз на живота. Животът нито се хваща, нито се пипа, нито се помирихва, при това за него говорят като за нещо, което се хваща. Казват: "Жив човек". Като пипнеш живия човек, той е топъл, — топлокръвен, като топлокръвните млекопитаещи. И щом умре, загубва своята топлина. Сега вие слушате и всички сте обременени, не сте свободни. И слушането ви не е както трябва. Съзнанието ви не е сводобно, за да виждате ясно. Слушате, но все има нещо, което ви занимава. Говориш му за Господа, а той мисли за съвсем другъ Господ. Всички говорят, но на неразбран език. Казвате, че страдате, но вие не можете да хванете страданието и да го държите. Виждали ли сте някой път страданието? Виждали ли сте : някой път от очите текат сълзи, капят сълзи, изкривяват мускулите на лицето, но лицето се изписва някаква гримаса. И вие ще кажете, че този човек много страда. Един актьор може да направи същите гримаси. Аз мога да ви пролея цял казан сълзи, изкуствени сълзи. Изкуствени сълзи мога да пролея колкото искам. Хората приличат като че са на едно угощение: капят се всички да седнат да ядат, и след като се наядат, нищо не се разрешава. Само че стават много по-весели. И веселостта е и тя е нещо, което не може да се улови. Тя не е нещо физическо. На веселия човек е малко по-широко. Всичките отрицателни черти се отличават с едно свиване. Например, от младина човек расте и на старини почва да се смалнява. Сега да оставим това. Има неща, които не ни ползват. Ти пееш една песен и казваш: Какво ще ни даде пеенето? — Казваш: Пеенето работа не дава. Пари ми дайте, парите дават работа. — После ти казваш: Да се насля. — Но сънят работа дава ли? После казваш: С вяра работа не става, но без вяра става ли? После казваш: — С любовта. — Добре. Ако с любовта става, какво е направила любовта до сега? — Казват, че любовта е създала целия свят, Небето, всичко това. Но това, което Любовта е създала, това са само опити. Вие още не сте в творчеството на Любовта, в красотата; вие сте още в опитите. Любовта си прави често малки скици. Аз искам да ви предам една мисъл, която мъчно може да се предаде. Например, мога да ви кажа: Бъдете весели. Но как? — За да бъде човек весел, трябва да бъдем свободни от каквито и да е безобразни лоши образи, да няма нищо да ни мъчи. Вчера идва един българин от Нова-

октава горе.

Когато дойде някой страдащ при тебе, ти никога не можеш да влезеш в положението му, ако не си в една и съща гама с него. Понеже от твоят тон, от твоята постъпка, ти ще станеш причина и той да постъпи право, а ти мислиш право — и той ще мисли право; ако и ти мислиш криво — и той ще мисли криво. Каквото мисли майката, ще мисли и синът, каквото мисли бащата, ще мисли и дъщерята. Това е важен начин за разбиране.

Трябва да разбирате обикновения живот, който ви занимава. Но казвате: Как да го използваме? Сега тази сутрин, ако сте долу в София, до обед може да имате там мъгла, а пък тук, като излезете на нашия Изгрев, Слънцето грее, а долу е мъгла. Защо? Тук условията са по-благоприятни. Та когато човек иска да напусне известни изгледи, възглед, трябва да напусне някои места. Има известни места по-благоприятни. Ще се качиш на канарата, за да е чист въздух и да имаш ясна представа.

Кои са високите в живота върхове? — **НАЙ-ВИСОКИЯТ ВРЪХ — ТОВА Е ЛЮБОВТА КЪМ БОГА!** По-висок връх няма! По-високо няма! До този връх, нито един човек екскурзиянт не е достигнал, нито една човешка експедиция не е достигнала. Милиони опити са правили светите, но все умират — този умрял, онзи умрял. И този е още по-опасен ~~н~~т връх, отколкото експедицията на Хималаите. Но все таки, макар и да не можем да се качим на този връх, ние се ползуваме от благата му. От този връх слизат всички блага, Какво има горе, не знаем. И който се е върнал от там казва: Качи се и виж! Някой е ходил и не се е качвал. — Достигнал е до някъде и се връща назад. Сега вие ми казвате: Да обичаме Бога. — Аз бих желал всички да знаят тази ваша идея, как се обича Господ. Когато имате един приятел, как го обичате? Най-първо, като имате един приятел, как го посрещате? Можете ли да ми разправите как се посреща приятел? Аз ще ви наведа: Как посрещате водата, когато сте ожаднели? Вие някой път мислите, че най-лесната работа е да посрещнете един приятел. Ще посрещнеш един приятел и той може да остане недоволен от твоето посрещане. Подобре тогава да не го посрещаш.

Аз снощи бях на един концерт. И бях близо до оркестъра. Там дигаха много шум. Седях и гледам трима музиканти наредени. Млади. Един от младите, който свири, е първа цигулка, той е виден цигулар. След него една млада мома-свири също на цигулка. И след нея друг. Аз ги гледам поне да си изкарам колкото струва билета. Чуж-недочух музиката, гледам първия цигулар си туря цигулката и ръчката на цигулката на бузата си. А пък младата мома тури цигулката на коляното си, а пък третият, като тури цигулката на коляното, опря ръчката на брадата под устата.

А вторият тури ръчката на цигулката под носа си. Сега, защо единият тури под носа си, другият на бузата си, а третият под устата, на върха на брадата? Защо е това? — Това е моя работа, тайна. И си казвам: Извади парите на билета — видях едно правило. Питат ме: хареса ли ти концерта? — Казвам: Много ми харесаха тримата души: двама мъже и една мома. Единият цигулар искаше да каже: Ако не мислиш, не можеш да свириш. — Другият цигулар искаше да каже: Ако не гледаш музиката, не можеш да свириш. — А п третият искаше да каже: Ако не се упражняваш, не можеш да свириш. Аз го тълкувам сега това, давам ви един превод.

Аз трябваше да взема малко памук, като тръгнах от тук, понеже бях на първите редове. Защо? Много бях близо до музикантите. И като почнаха да свирят и всеки един тон изискваше известен интервал. Не са криви те. Бях много близо до интервалите на тоновете, а трябваше да бъда най-малко на 20 метра далече, за да бъдат тоновете по хармонични. Сега седя и си разсъждавам: Да се направи един салон и целият оркестър трябва да бъде далеч, както и театъра — да има сцена, 10, 15, 20 метра да бъде далеч от публиката. А пък тук от немай-къде се свири близо.

Та и ние в живота не сме ли един салон? Някой път влезете в един салон и не сте в положение да разберете работите добре. Всички говорите за Божията Любов, за съвестта, за съзнанието, за справедливостта, за милосърдието. Не че не сте давали, давали сте. Аз наричам миросърдие това; когато един цар се е качил на коня си и гледа едно малко дете; слиза от коня си, потупва детето, взима го на коня си и го кара малко. Какво ще кажат другите от свитата на царя? Едни ще кажат, че добре е постъпил. А други ще кажат, че е проста работа да си остави царя своята работа и да се занимава с едно дете.

Да представим работата другояче. Да си представим, че вие сте един цар, инкогнито ходите, и като пътувате инкогнито, сте останали без пари, имате нужда от средства. Качвате се на коня си и отивате някъде в града, да намерите пари и виждате на пътя цяла една торба със злато и устата на торбата са отворени. Този цар, като види тази торба, няма ли да слезе, да погали това красиво дете — торбата? Ще слезнете, ще вземете детето, и ще го качите на коня, и ще го разведате.

Сега работите стиват по-далече. На всинца ви трябва едно нещо, знаете ли кое е? Ако го знаете, няма какво да ви го казвам. Ако ми кажете, че не го знаете, защо да го кажа, да ви смущавам. На вас ви трябва едно нещо: Мнозина от вас имате стари черупки, от които не сте де освободили. Някои от вас сте малки, не сте си изправили краката: Казвате: Такива са били условията, вода няма. — А краката ви

са се вмерисали вече. Някои от вас не сте си измили сърцето. Може би с години не сте го измивали, както трябва, та то мерише. И ние седим по някой път и мислим, че сме достигнали едно положение. Докъде сме достигнали? Ние казваме, че обичаме Бога, нали така? Когато се намерим в трудно положение, молим се на Бога и никакъв отговор не идва. Коя е причината? Причината е вътре в нас. Ако ти седнеш зад дебелия завеси в стаята си, които са спуснати и се молиш на светлината, на Слънцето да проникне през тези дебели завеси и да те постополи малко, ще имаш ли резултат? Трябва ли да се молиш или да излезнеш навън от къщата си? Какво трябва да правиш? Вие всинца имате доста богатство и при това пак се молите да ви даде Господ още повече. Това, което имате сега, трябва да го раздадете, за да дойде новото. Как ще разберете това сега? Ясна ли е мисълта? Това, което имате, трябва да го раздадете. Не онова физическото, което имате, но има нещо в човека, което той трябва да раздаде. Носиш един товар на гърба си. И като дойдеш на едно място, трябва да снемеш товара си и да вземеш втори товар. Аз казах на този баща: След като дъщеря ти е бита от своя мъж, защо допусна дъщеря ти да стои при него? - Той каза: Тя не ме слуша, омагьосана е тя. Тя каза: И да ме бие, аз ще остана там. - Той ме попита: Има ли такава магия? Аз му казах: Ти трябва да вземеш едно въже, - и ти имаш магия, - ще я вържеш с въже и ще я вземеш.

Ако слизате от високо място, трябва да се свържете с едно въже, та ако се подхлъзнете, да има на какво да се хванете. А пък вие имате такава самоувереност и като слезете, ще се подхлъзнете и ще дойде магията. Ти можеш да бъдеш умен човек. Свържи се с едно въже, - вратата е това въже. Защо трябва да вярваш? Ти всякога имай това въже, няма да ти коства много. Ако речеш да паднеш, ще се хванеш за това въже, за да излезеш гдето трябва. Какво разбрахте от досега чутото? Да оставим това, което сте разбрали. Какво спечелихте? От това, което спечелихте, какво решихте да приложите? - Честохме в Писанието, че Апостол Павел казва: Че ако се развали земната ни къща... Един ден земната ни къща ще се развали, но има друга една къща направена. И ще излезем от земната къща и ще влезем в небесната къща. По някой път мъчно се излиза: Господарят на къщата те хване и казва, че не си си платил наема. Човек рече да излезе, хващат го и казват: За това не си платил, за онова не си платил - не може да умре. Три-четири дена той трябва да плаща на господаря на това здание, от което той трябва да излезе.

Ако това тяло е ваше, както мислите, питам: Как влезна този : грях във вашето тяло? Где е скрит греха. Где ви са доланите? Доста долани има. Два долана има от страни на слепите очи, два долана има отзад под врата долу, два долана има над ушите отзад. Човек

има доста пукнатини тук-там, че като е затворен, прониква прах. Нали като е затворена една стая, после като влезнеш - намериш в стаята на масата си прах, прах по книгите. И все трябва да има някаква четка да се очистиш.

Има такива мисли в света, които блуждаят в света, грешни мисли, целият свят е свързан с тях. Когато човек върви, той трябва да си носи мушама и гумени обувки. Отравна кал е това. Сега опасно е даже да се мисли за греха. Опасно е да се мисли за дявола. Сега, защото е опасно да се мисли за дявола? Едни деца нанизала царевница на един конец и гледам, децата хванали един паток и той си отворил устата и нагълтал царевницата на конца. Децата държат конца и патокът върви подир тях. Казвам им: Какво правите? - Те ми казаха: Опитваме този паток, караме го да играе. - А на патока очите му се отворили от мъка. Нищо не казвам на децата. Казвам си: Ето един пример на дяволската работа. Той даде царевница на един човек и той нагълта царевницата, а дяволът държи конца и после го разиграва. Казах на децата: Колко пари да ви дам да пуснете този паток? Казвам им: Разигравате патока и за това разиграване трябва да се плати нещо. - Те се смеят! Казах им: Пуснете патока и аз ще ви дам пари. Гледайте и вие някой път да не се хванете като патока. Нали някой път ходите да крадете орехчета? Гледайте да не се хванете така. Сега да дойдем до същественото. Често в човека влезне една неестествена мисъл и неестествено желание и този човек, като този паток, се е хванал вече.

Също така и този селянин се е хванал с този паток - с този зет, който бил дъщеря му и тя полудява. Казвам му: Стресение има вътре в мозъка, Тя може по естествен начин да се излекува. Трябва да се остави съвсем спокойна и да се възстанови чрез природата първоначалното състояние на мозъчната й тъкан, за да може мозъкът да предава човешката мисъл.

Дръжте правилото сега. Никога не жени една твоя мисъл за едно неестествено желание; и никога не жени едно свое желание, за една неестествена мисъл. Не жени и нищо повече! Казах му: Ти трябва да вземеш дъщеря си, или трябваше да оставиш по-добре дъщеря си неженена при себе си. Той казва: Откраднаха дъщеря ми! Четири дена я държах в гората и после я изнесоха съвсем. Те са външни неща станали, това не ни интересува; хиляди работи стават така.

Онези, които вървят по естествения път, никога не съчетават едно неестествено желание с една благородна мисъл и никога не съчетават едно благородно чувство, с една неестествена мисъл. Каквито проспекти да има външно, че можете да спечелите нещо, не правете такова съчетание. Вас бих ви съветвал да си вземете по едно огледало най-първо. Вие трябва да възстановите онова естествено състояние на вашата уста. Един ученик на Божествената школа, каква уста трябва

да има? Тази линия не е естествена. Някои уста са такива. Тази малка трапчинка не трябва да е много голяма. А щом се образува една права линия, това показва, че човек е изгубил това правилно отношение между мисли и чувства. Някои други уста са съвсем стегнати. Някои държат устата съвсем отворени. Не, трябва да държиш устните си едва-едва доприени. Това е естественото положение. Устните са

два проводника и постоянно трябва да отваряш и затваряш устата си. Щом натискаш устните си, върху тях има силно течение и скоро ще изгубиш живота си; и скоро ще станеш песимист. А ако съвсем ги оставиш отворени, ти ще заприличаш на един мочурлак и кабите ще почнат да криват.

Ти казвам: Да бъдем добри. — За да бъдем добър, животът има известни места — трябва да знаеш как да бутнеш себе си, да да станеш добър, пинни този център. Разтвивай си главата горе /А/. Човек,

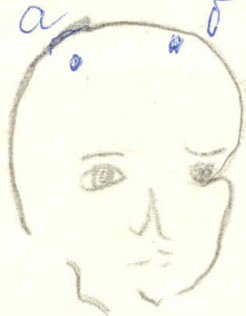

за да познае външните форми, той е трябвало да иде от дървото за познанието на злото и доброто. Злото си има външни форми; и доброто си има външни форми. Вие трябва да изучавате външните форми. Затова е създаден човекът. Ако вие изучавате външните форми, тогава и себе си трябва да изучавате. Човек трябва да има едно огледало и да се

поглежда, да гледа външните си форми.

Ти казвам за никого: Аз ще му дам да се разбере. — Как се поглеждай и се нарисувай. Вземете си едно огледало и се наблюдавайте. Как си: Искам да го срещна моя приятел, когото десет години не съм срещал. Аз съм бил с него в училището заедно. Представете си тази сцена. И вижте каква форма ще вземе вашето лице в огледалото, вижте как ще се измени вашето лице. Представете си тази сцена, когато сте били млади с този приятел. Представете си, че сте били млади — сега може да ви е израстнала брада — и ще видите на огледалото как ще се измени вашето лице. Сега вие се самозаблуждавате на Земята, понеже всички приличате на затворници. Всеки ден дяволът ви сменя калатите и дрехите — той ви туря все кафати. Нали знаете как се обличат наковите, кеднерите? ? Той ще туря фрак малко разцепен, ще има и бяла жилетка. Ще се поклони няколко пъти /Учителят се покланя/ и ще каже: Много ви благодаря, че платихте! Някой казва Много благодарим — и все държи ръцете си на пъна. Аз не оспорвам това. Там се намира слънчевият възел, стомашният мозък, човешкото сърце, чувствата. Това е най-важното място, за да функционира животът. Симпатичната нервна система е там: Но не тук долу под пъна, а

под лъжичката, под белите дробове. Хубаво е да си турни там ръката. А вие седите и си туряте ръцете по-долу при пъна. Не долу, а по-горе. Ако турни ръцете си горе под лъжичката, ще имаш един резултат, а ако ги турни по-долу, ще имаш друг резултат. Ако турни ръката си горе на главата, ще имаш възвишени мисли. А ако турни ръцете си зад главата, ще имаш съвсем други резултати. Ти се почесваш зад ухото, на тила - ще имаш особен резултат. Всякога гледайте да избягвате тези нестествени бутания. Някой път искаш да се пишнеш на някоо място, или се почешеш някъде, и то във време на молитва. Така ще се развали молитвата. Във време на молитва не си мърдай ръцете. Какво положение вземате вие когато се молите? Някой път вземете следното положение. /Учителят поставя двете ръце върху гърдите, до височината на сърцето. Двете ръце са с дланите навътре и пръстите на едната ръка, върху пръстите на другата/. При такова едно положение, трябва да настроиш ума си и чувствата си. Че ако не знаеш как да настроиш ума си, как ще се молиш? Един цигулар трябва да знае как да настрои цигулката си. Всеки един от вас трябва да знае как да настройва. Ти се разсърдиш някой път - тогава цигулката е разстроена. Изгубил си присъствие на духа - разгласена е цигулката ти. Нагласи я! Отпаднал си духом - разгласена е цигулката ти. Обезвериш се - разгласена е цигулката ти. Ако си се обезверил, ще си турни двете ръце на главата отстрани - отгоре, в областта на косата. /Точки А, Б/ Аз не смея да ви дам упражнение, понеже няма да го разберете. Ти отиваш някъде най-малко за три дена. Трябва да държиш ръцете си така, за да имаш успех. И мисълта трябва да е съсредоточена, да се свърши с невидимия свят и всички тези същества, които те обичат и за да направиш връзка, ти не търси външните форми. Тогава ще почувствува една възвишена мисъл - приятност. Ще почувствува желание, което ще се прелее в тебе, и ще почувствува, че имаш един малък приток на живот в тебе. Но този начин човек се съблича от старите дрехи.

Някой път говорите за Бога и си държите ръцете на пъна. Когато човек търси Божията Любов, то не трябва да я търси така, а така: /Учителят тура дясната ръка с цялата длан надолу, горе върху главата и при такова положение на ръката си, подигни ума си нагоре. Като се неш на някой камък, не си натискай много ръката - турни пръстите на дланта леко отгоре на главата. Някои неща не трябва да се обясняват. Защото, ако мислите за това обяснение - как ще стане, дали ще стане или не - с това ще попречите на нещата. Те стават в подсъзна-

нието и в свръх съзнанието. Нашето самосъзнание и съзнание развалят по някой път нещата. Самосъзнанието и съзнанието развалят, като се бъркат в нещата, които не разбират. Ние искаме да проучаваме с нашето съзнание и самосъзнание, как ще станат работите. Това не е наша работа. Та първото нещо: Любовта към Бога се отличава с едно качество — и като помислиш за тази Божия Любов да направиш връзка и веднага, каквото и смущение да има в душата ти, веднага то ще престане. Най-първо мисли за Божията Любов, която премахва смущението на душата и възстановява един вътрешен мир. В молитвата трябва да се произведе едно състояние на успокоение. За да можем да видим пътя, по който трябва да вървим, ние трябва да приемем Божията Любов. Ти ще се срещнеш с много хора, и трябва да знаеш как да постъпиш. Пътят ти няма да бъде посипан с рози. Ще срещнеш противоречие и трябва да знаеш как да постъпиш.

Аз говоря за сегашния живот. Ще дойде време, когато условията ще бъдат много по-благоприятни; а сега имате големи спънки. Казват, че причината е вътре — някои хора, които са около тебе. Те не са причината, те са само условие. Причината е вън от тях. Някой те спъва или сърди, но причината е далечна и трябва да знаете, как да се освободите.

Писанието казва: "Потърсете Ме в ден скръбен, и Аз ще ви помогна, и вие тогаз ще ме прославите". Че ти имаш една болест, имаш едно болезнено състояние, и тъкмо тогава опитай Господа. Ти ще отидеш да търсиш някой лекар, втори лекар и така работата не се урежда. Ще похарчиш десет хиляди лева и няма да имаш никакъв резултат. Ти най-първо потърси помощ от Невидимия Свят, и ако имаш нужда от лекар, те отгоре ще ти покажат, както когато Корнелий се молеше на Бога, за да му се изявят духовните разбирания, нему му се яви един ангел и му каза да прати за Петра. Също така от Невидимият Свят, ако има нужда за лекар, то отгоре ще ти покажат лекар; или ще ти покажат от Невидимия Свят човека, който може да ти бъде полезен в дадения случай; или може да ви покажат някои работи, които вие сте забравили. Много работи има, които вие трябва да си спомните. И всички трябва да имате една ясна мисъл. Някой казва: Много хубава беше проповедта, но я забравих сега. Че там е всичкото — нещата не трябва да се забравят. Има неща, които никога не ги забравяйте! Ако ти забравиш кой ти е баща и кой ти е брат, и коя ти е сестра, и коя майка — какво ще бъде твоето положение. Хората са забравили Бога — не Го познават. Забравили са и кои са Ангелите. Казват те: Ангели може да има, но не ги знаем. И това остава постоянно в човешкия живот. И всички са дошли до там да вярват в това, т.е. само във видимото. И вие вярвате, че реалното е

е само в хората. Вие вярвате в колективното, но онази вяра, която произтича от колективността, тя е само наследствена.

Аз бях на един концерт. Като отидете на един концерт, там всеки те гледа и като се свърши концерта пак те разглеждат. Този те гледа, онзи те гледа и като се свърши концерта, онези хора се натискат да излезат и казват: Грандиозен беше той! Музиката трябва да произведе образи от миналото или това, което сега става.

Казвам на една мома: Красива трябва да бъдеш. Там е сега мъчнотията, как да стане момата красива. Сега аз знам, но другояче ще ви обясня. Защо да се опече хляба в огъня? За да се омеси брашното, трябва вода. И трябва един да го замеси и хубаво да го замеси, и да направи един хубав сомун. И трябва един да опали пещта и да се тури хляба вътре и като почне хлябът да се зачервява, ще извадиш опечения хляб. А така хлябът става красив и лесно се яде. Ако хляба го ядат, той е красив, ако не го ядат, не е красив.

Кой е огънят в света? — Това са страданията. Те са пещта, в която постоянно ви пекат. Ако нямате страдания, никакъв хляб нямаше да се опече. Какво ще ядем тогава? Страданията са Божествената пещ, гдето постоянно се пече вашият хляб. Другояче, гладни ще умрете. И ако няма страдания — и житото няма да узрее. Вие искате да живеете без страдания, че страданието, това е Божественият огън. Ти казваш: Да беше ме родила майка ми красива, по-хубаво щеше да бъде. Отлично беше това — ако знаеше майка ти да те замеси; но майка ти не е знаела да те замеси и да те опече добре. Сега ти трябва да се месещ. На някой нос му изкривен, на някои от вас веждите му са изкривени; на някой от вас устата му е изкривена. На някои от вас едната ръка е развита, а другата — не. На някой от вас единият крак е по-къс с 1 см. Защо единият крак е по-дълъг от другия? На някои от вас едното око е по-отворено, а другото е по-скрито. На някои от вас едното ухо слуша, а другото не слуша. Вие казвате сега: За следващият път ще бъде друго, като дойдем. Или казвате: Карма е това. Българинът казва: Божия работа е това. Оставете това. Двама хора се убиват — каква Божия работа е това? Някой мъж бие жена си — какво е това? Вие казвате: Божия си работа е това. — Никаква Божия работа не е. Някой умрял. Казват: Божия работа е това. — Не. Това са все човешки работи. Божия работа е следното: Давам ви една голяма жълта круна и като я вкусите, произвежда ти приятност! Това е Божия работа. Божиите работи са велики работи, както в малките работи, така и в големите работи. Те са велики. А пак другото са човешки работи — прах, който постоянно пада върху вас. Сега всички искате да ви се даде нещо. До сега беше да ви се даде, а отсега нататък вие трябва да давате. До сега беше така. Ние трябва да бъдем добри. — А от сега: Аз трябва да бъда добър. И то не статически, но функционално — да функционирам като добър човек. Силата е там. Не седи в големият ръст, който

имаш; не ~~седи~~ и в голямото пространство, което заемаш. От един декар земя ти можеш да изкараш толкова хляб, колкото от 100 декара, ако знаеш как. Така че, един декар добре изработен, се равнява на десет декара, които не са изработени добре. Та при бедните условия, при които живеете, ако знаете как да работите, вие ще изкарате толкова много, колкото при добрите условия. Ти казваш: Трябва ми повече земя. - Сега трябва обработване.

Ти казваш: Много добър беше Апостол Павел. По какво се отличава-ше Апостол Павел? Колко пъти го биях? - Три пъти по 39. И Апостол Павел се оплаква. Вие вземете предвид неговите дарби: един човек с неговите познания, колко пъти беше бит! И Христос, със всичките си сили с които разполагаше, колко пъти Го биях? Вие седите и искате никой да ви не бутне. Колко пъти войниците удариха Христа не се знае. И каква нужда имаше от това? Без удари не можеше ли? Той нямаше ли сили да попречи? - Ето въпроси, които остават необяснени. - Защо трябва да страдаме, - казваш. Това ще го научите, като отидете в другия свят. Само тогава ще разберете това. Сега на Земята, не може. И да ви се раз-права, ще кажете: Тук не си струва човек да страда. Съгласен съм. Защо някой човек като живее в някой бъркотия, да го мена и да пострада? Ще кажете: Като го мушнаха, посветил се. Не, с мушкане светия не се става. Ако дойде някой и те мушне с нож на любовта или мисълта, светия ще станеш. Ако дойде някой с нож на истината и те мушне - да, светия ще станеш. С такава мисъл да те мушнат, с такъв нож - какво лошо има да те мушнат, тогава? - Един нож на любовта! Има ли някой от вас, който е мушкан? Мушкани сте с ножове на любовта, но фиктивни. Като те мушнат с ножа на любовта, най-първо ще почувствуваш една голяма болка и ако те боли, ще оздравееш. А пък онзи нож, който не е на любовта, като те мушнат с него и като си здрав, съвсем ще загалиш. Ножът на любовта винаги има една обратна реакция. Най-първо умът ти не е просветен, и като те мушнат, веднага ще просветнеш и ще се обнадееши. А пък ако те мушнат с един нож, който не е на любовта, ще се ожесточиш. Ти казваш: Аз ще му дам да се разбере! Не се живее с добро! - Това е обратен път.

Сега това, което ще ви кажа е важно. Мен ми казаха, че вие които сте в класа, ходите да хойкате отвън класа. И не посещавате редовно училището. И после работите си не ги вършите както трябва, а отгоре-отгоре. Незнаете ли, че като отидете при райските врата, ще намерите там всичко, което сте свършили и всичко, което не сте свършили. Че като отидете при райската врата, колко различни ваши работи ще намерите там? Какво ще намери при това състояние при райските врата всеки един от вас? Сега работите са скрити, но ще бъдат открити. Аз искам тук на Земята да бъдат открити. Тук, на Земята, са скрити но там ще бъдат открити. Та сега скритите работи гледайте да ги откъмате. И горе, като ви ги прег-

ледат, ще кажат: Върнете го на Земята. Единият път вие сте били философ, а сега ще се върнете на Земята като просек, като инвалид, куц с единия крак. И ще седите по улиците зимно време при 35 градуса студ. Ще просите 10, 20, 30 години така на Земята и ще се молите. И след това, пак като се върнете при райските врата, пак ще ви погледнат и ще ви кажат: Върнете го на Земята. И тогава ще ви турят в един кираджийски кон, 10 години да ви впрягат. И тогава пак ще идете при райските врата и ще кажат: Върнете го назад! Като кон ще ви върнат. Аз не казвам, че така ще бъде с вас.

Всеки, който се качва на един аероплан, може да стане нещастие с него, нали така? Падне някъде аеропланът, обърне се. Или всеки, който се качва на един автомобил, може да се катурне автомобиля някъде. Всичко това може да го вземете предвид, да предвидите нещата, които могат да се случат. Това прави умният човек.

Ние казваме: Бог ще промисли! - Ние трябва да бъдем умни - за всичките възможности при хилядите добрини, които Бог ни праща, да предвидим какво би могло да стане; да бъдем внимателни и така можем да избегнем неприятностите, които биха могли да дойдат.

Сега за следващият път ми наумете - вие имате едно упражнение което не е довършено. Мъчнотията не е само във вас. Има една колективна мъчнотия. Има външни условия, които трябва да се превъзмогнат. Аз не искам да тегля всичката отговорност върху вас. Има известни външни условия, които трябва да се превъзмогнат, само при един разумен живот. Някой път може да сте постъпили много добре, но външните условия са толкова неблагоприятни, че приличат на следното: Това е все една да пишеш на морския бряг върху пясъка: Бог е Любов, Бог е Истина, но вълните заличават писаното. Не пиши на морския бряг, дето се заличава написаното; но на канарите, дето не се заличава. Та най-хубавите работи, които знаем, написваме ги, но дойде вълната и ги заличи, защото много сме близо до брега на морето, та вълните постоянно заличават. Та казвам: Отдалечете се, идете малко по-нависоко, та пишете там, дего морските вълни не могат да заличават.

Та за следващият път наумете ми; когато сте в настроение, не сте пели, а когато сте били неразположени, как пеете? Музиката е разположение и има два фактора за да пишеш добре, трябва да имаш една висока основна мисъл, върху която да е погълнат живота ти; и трябва да имаш едно основно чувство, което да подкрепва своята мисъл, - и тогава можеш да пишеш и да свириш добре. И тази мисъл, това чувство ще ви съедини с онзи свят, отдето иде музиката.

Музикални са Ангелите. Те пеят и свирят отлично! Музикални са светните. Те свирят и пеят отлично. Музикални са гениите на човечеството. И те пеят и свирят отлично, Музикални са и талантливите хора

и обикновените хора.

Сега коя песен да изпеем? Коя беше песента от миналия път? Да видим сега какво сте запомнили. /Всички изпяхме песента: "Аз ще ходя в пътя"/. Турете си ръцете върху гърдите с дланите навътре и тогава пейте : А-а-а. Ще поемете въздух и при издишването ще изпеее тази гласна. Вземете сега два тона по-високо, от тази гласна и изпейте тази гласна още по-високо.

Отче наш.

----- -----

A7

САМООТРИЧАНИЕ

14-та година

7-ма лекция на Общия окултен клас.

7 XI 1934 година, сряда, 5 ч.с.

София - Изгрев

Добрата молитва.

Пишете върху темата: Пътят на Христа.

По какво се отличава един път. По какво се отличава добрият път от лошият? Вие по кои пътища обичате да ходите, като тръгнете за някое село или град?/Да няма много препятствия по него, да няма прах, да е добре павиран./

Л М И
Ж З С

Всички съвременни противоречия и в обществения и в частния живот; и всички противоречия във вашия ум и във вашето сърце се дължат на две причини: на доброто и злото. Някой ще каже: Ние знаем това. Казват: Христос е пътят. Хубаво, ако Христос е ходил по един път и вие казвате, че Той е пътя, как може Христос да ходи по един път и Той да е пътят? Христос е ходил по Божествения път. Значи Той е ходил по известен път, а пък при това казва: "Аз съм пътя". Значи, Той е пътят, по който вие може да ходите. Вие вземате преносните работи и ги правите буквални. Христос казва: "Аз съм Пътят, Истината и Животът". Какво подразбирате под думите: Път, Истина и Живот? Сега не казвам, че това което вие разбирате не е право, но човек трябва да си даде ясна преценка за това което разбира. Някой казва: Аз пея добре — но как пееш? Можеш да пееш за себе си и да ти е приятно, но излизаш пред хората и не ти харесват песента. Кое е меродавно сега? Ако ти се харесва, а хората не те харесват и почват да правят известни критики, че гласът ти няма яснота, мекота и израз, — кой е на правата страна?

Има ли нужда да ви говоря сега за певци? Каква прилика има между певеца и един който върви по пътя? Единият пее, а другият дига прах. Този, който обича да пее, не му идва на ум, че има някой болен човек. Той пее, повишава гласът си, а болният му казва: "Млъкнете малко, не ми се слуша, болен съм, не съм здрав." Певецът казва: Да не се е разболявал. — Право ли е това? Тогаз и болният казва да не пее. Сега, кое е по-хубаво? По-хубаво е онзи да не се разболява, да бъде здрав. А пък някой път е добре певецът да си пее; а някой път е хубаво да не пее.

Вие казвате сега: Отчаях се от живота! — Отчаях се, иска да се самоубие. Христос преди 2.000 години дойде и говори. Считаха Го за Син Божи, за Божество. Неговите съвременници, учените фарисеи, знатните философи, ходеха подире Му и постоянно се препираха с Него. Христос казва: "Син Человечески няма де глава да подслони". Христос е ходил и е проповядвал и проповедите Му са били алегорични, или една разказвателна проповед.

Един романист пише роман за една героиня и един герой. Къде са тези герои? - В света ги няма. Ти плачеш като четеш, но героите ги няма. Ти казваш: Горката героиня, горкият герой! - и плачеш, плачеш. Отиваш при някого и му разправяш: Какво страдание - да ти настръхне косата! - Питам сега: Тези страдания сега ли става? Някой казва: Тя се влюбила в един кого си! и страда - няма никакво влюбване.

Човешките сърца не са били готови във време на Христа за това, което е проповядвал Той; и сега след 2.000 години, още не са готови. Как ще се приеме едно Учение, което казва: "Онзи, който не се отрече от баща си и майка си и не дигне кръста си да ме последва, не може да бъде мой ученик." Някой ще каже: Трябва да напуснеш децата си, жена си, баща си и пр. Някой ще каже: Че как така? Бащата, майката, децата Господ ги е създал; и тези, които Господ е създал да ги напуснеш? Христос дойде при евреите преди 2.000 години и не Го послушаха. Та и вие сега слушате ли Го? Не Го слушате. Кой от вас се е отрекъл, кой е направил това: - Имате си къщичка, деца, вие сте при майка си и при баща си, и при това сте Християни. Вие имате буквално разбиране на горният стих.

Има неща златни и има неща позлатени. Ти носиш един златен пръстен от 14, 18 или 24 карата - това са сега разсъждения, всеки може да разсъждава. - Представете си, че вашите къщи са построени на една улица. Някои са построени с изглед на изток, други на юг, трети на запад, а четвърти на север. Някои се оплакват, че нямат, ~~хх~~ ~~ххххх~~ достатъчно светлина в къщата си. А други казват: че имат достатъчно светлина в своята къща. Кой е виновен, че в една къща има достатъчно светлина, а в друга няма? Онзи, който има малка светлина ще каже, че спрямо него Слънцето не е толкова любезно, много малко светлина му праща. Питам сега: Това твърдение право ли е? Слънцето за твоята къща мислило ли е? В бюджета на слънцето има ли писано нещо за твоята къща? Как мислите вие: когато във вашата къща има малко светлина, Слънцето отговорно ли е за това? Или пък, когато има много светлина, Слънцето има ли някакво съзнание, че ви е изпратило повече? Ако вие бръкнете в една каса и извадите стотина наполеона, тази каса недоволна ли е от вашето бръкване? Или пък, ако вие внесете сто наполеона в касата, ще бъде ли тя доволна от вас? Колко ще внесете и колко ще изнесете, касата по това не казва нищо. Тя казва: "То е ваша работа". Касата не се занимава с това, кой е доволен или недоволен, кой седи зад касата.

Съвременните физиолози казват, че в мозъка ви е всичко. Те казват, че когато имате известни идеи, това се дължи на мозъка. Мозъкът не съзнава, когато имате известни идеи. То е като една каса. Но зад тази каса, зад тези клетки, от които е направен мозъкът, седят разумни същества извън мозъка. Аз правя тогава следното сравнение:

Банкерът в касата ли живее? — Не живее в касата, живее извън касата. Банкерът и касата са две понятия различни. Но вие казвате: Щом дойде до човешкият мозък, мисълта може да е в мозъка, както може да са турени в касата пари. Касата може да е направена от желязо, а вътре да е златото. Кой метал е по-скъп сега — това, което пази; или това, което се пази? По-скъпо е златото, а твоят мозък не е една желязна каса. А пък тези пари са необходими някому — на онова съзнателно същество, което не е в мозъка. Но някой път, това същество идва със своите ключове, влиза в мозъка, взема каквото му трябва и след това си излиза навън. Когато това същество дойде, ти съзнаваш, че е дошъл някой. Но този, който е дошъл и този който съзнава, едно и също същество ли са? — Не, различни са. Касата си има пазач. Когато дойде господарят, пазачът на касата съзнава, че е дошъл господарят и наблюдава, защото го държат отговорен. Казват му: Дай ключа. Той дава ключа и съзнава, че е дошъл неговият господар, който е дошъл или да вложи пари в касата, или да вземе пари. И той си отбелязва, има си справочна книга и записва, че в един кой си час и минута, една каква сума е взета от касата или е внесена в нея.

Ти казваш: Съзнавам, че трябва да ходя по правия път. — Че какво ти пречатства? Казваш: Имам пречатствия. Какво трябва да правя с тях? Сега ние казваме, че дяволът е едно пречатствие за хората. По какво се отличава сега духът на доброто и духът на злото? Как ще ги представим? Дяволът си има известна форма. И Ангелите, светлите Ангели си имат известна форма. Те стават видими и невидими. Ти ако се отдалечиш от една планина на далечно разстояние, тя става невидима; и ако се приближиш, става видима. Ако предметите са далеч, са невидими; а пък ако са близо, са видими. По какво се отличава един светъл дух от един лош дух? Или по какво се отличава един добър човек от един лош човек? Когато ви говоря и вие не слушате, вие приличате на следното; Един румънец и казак се разговаряли. Румънецът казал нещо на румънски и казака разбира съвсем друго.

Кое е съществено в злото и кое е съществено в доброто? Да вземем това ДО. Трябва да имате една основа, от която трябва да започнете. Има си камертон, който определя откъде трябва да почнете. Има си ключ, който показва от де трябва да започне песента. След като изпее една песен, какво се разрешава? Вие пеете повече от година песента "Всичко в живота е постижимо", има ли резултат? Вие пеете, че всичко е постижимо, а пък има много работи в живота, които не са постигнати — като дойде в живота, мъчно върви. По теория лесно става, но да се направи е мъчно.

Да дойдем до същественото: По какво се отличава един добър човек? Някой казва: Аз съм и добър и лош. — Как може да бъде едновременно и добър и лош! Или, имате един добър човек и един лош човек.

А пък имате и друг, който съзнава, че единият е добър, а другият е лош. Сега, какво е различието между доброто и лошото? Ако вие сте болен, добрият ще ви вземе на гърба си или ще хване една кола и ще ви отведе на болницата, ще ви услужи. А пък лошия човек: ти си паднал на пътя, той ще дойде, ще бръкне в джоба ви, ще ви вземе парите и ще ви съблече драхите и ще ги вземе. Добрият пък ще ви даде нова дреха, ще ви облече и пр. Тази е съществаната разлика. Един добър човек, като дойде при вас, ще намери нещо хубаво във вас, ще каже нещо добро за вас; а пък един лош човек, като дойде при вас, веднага ще намери някоя погрешка във вас. Някой път казваме. Не трябва да одумваме. Не трябва да мислим нищо лошо за никого. - Добре, един певец ми пее, но ми пее фалшиво - нищо ли не трябва да му кажа? - Трябва ли да му кажа: Много хубаво пееш. Тогава не говоря истината. Може да му кажа: Аз не съм компетентен, ще ме извините. Там има един друг, който разбира. - По тоя начин се освобождавате, но зад гърба му казвате: Той е лепка! - Кому казвах това? Някой няма около тебе. Кому говориш? Ти, който говориш, и онзи, на когото говориш, че певецът е лерка, тези двама кои са?

Сега да дойдем до противоречията. Говори се за свобода и за любов. Но любовта и свободата са две неща съвсем различни, вие ги смесвате. Свободата не произтича от Любовта, Любовта не е родила свободата. Свободата не е един принцип, не е свободата, която ражда всичко в света. Свободата е един резултат на нещо. Ти казвах: Аз искам да бъда свободен, искам да бъда богат, искам да бъда учен. Свободен, богат, учен - това са резултати на нещо. А пък щом кажеш Любов, какво подразбираш? Това е един велик принцип в света, - Най-мощната сила в света, която съществува, - нещо, което като го обясняваш, остава необяснено. Писанието говори, че Любовта е плод на Духа; - а пък казваме, че Бог е Любов. Какво подразбираме под думите, Бог е Любов? Че любиш някого, бащата люби сина си, дъщеря си. По какво се отличава Любовта. Ще оставите обикновените работи, обикновените разбирания.

Свободата произтича от Истината и е резултат на Истината. Любовта е една от най-мощните сили, а пък свободата, това е един резултат. Този резултат - свободата, - няма отношение към самата Любов. Свободата има отношение към Живота. Тогава как бихте изразили отношението на свободата към Живота математически? Свободата се отнася към Живота, как? - Свободата се отнася към Живота така, както Животът се отнася към Любовта. Какво разбирате вие под тези думи? Право ли е това, което казах? Право ли е това отношение? Онези, които са математици, или тия, които са свършили два факултета да кажат. Свободата се отнася към Живота така, както Животът към Любовта. Това отношение значи: Свободата е потребна за света, не за умрелите хора, а за жи-

вите, в техните действия. Свобода значи: Да ти дадат простор, път да минаваш, къща да живееш, за да можеш да се проявяваш както искаш. Тук подразбирам: за необходимите неща — значи, когато си гладен, да можеш да се наядеш. Като седнеш да ядеш, да не те пребият и изтласкат, но да те оставят свободен да си вземеш обяда, както ти обичаш. Това е в простия смисъл на думата понятието свобода.

Много хора в света жертвуват Любовта заради ~~свободата~~ своята свобода. Щом пожертвуваш Любовта, заради свободата, какъв ще бъде резултатът? Ти имаш свобода, а за нея си изгубил Любовта. Какви резултати ще произлезат сега от изгубването на Любовта? Това, което стана причина да излезе човек от рай, беше обстоятелството, че той беше поставен в положение да намери едно отношение между свободата и закона на Любовта. Човек си казва: Аз като човек искам да бъда свободен. Бог му туря една заповед: От всички дървета ще ядеш, но щом дойдеш до дървото на познанието доброто и злото, няма да буташ плодовете му. То е предназначено за други. То не е за прости хора. То е предназначено за Боговете, за най-възвишените Същества. Че е така, аз ще ви приведа един аргумент. Само един е той, но не е много силен — той е от най-слабите аргументи, но като няма друг аргумент, ще го спомена. Боговете казаха: Понеже Адам стана като един от нас и понеже яде преждевременно от дървото на доброто и злото, и доби нашата сила, а пак не е толкова умен като нас, той ще направи някоя голяма пакост. Затова ние Боговете решаваме: Адам да излезе от рай навън. Щом е ял от това дърво, станал е като един от Боговете и затова го изпъдиха от рай навън. Този аргумент е слаб. Мога да ви кажа много работи още, но слаб е ангелът ви. Мога да отворя сандъчето със скъпоценностите и да ви покажа това, което имам, но се опасявам от вас. Тогава ще се яви някое изкушение у вас. Да допуснем, че вие сте баща и имате две дъщери, красиви като Ангели. И един човек ви казва: Аз имам двама сина, запознайте ги. С вашите дъщери, с тези синове какво ще стане? Няма нищо да стане, ще се съберат две капки на едно място. Събрали се двама хора и си турили ръцете един върху друг и казват: Мъж и жена са се събрали, рамо до рамо седят. Утре, гледам, и двамата умрели. Турят ги пак рамо до рамо в гроба, понеже се обичат и след десет години изкопаваме гроба и виждаме, че няма никаква следа от рамената им. А по-рано бяха рамо до рамо.

Близък е онзи човек, който мисли като тебе, чувствава като тебе и постъпва като тебе. Онзи човек, който не мисли като тебе, който не чувствава като тебе и не постъпва като тебе, той и рамо до рамо да е с тебе, той е далеч от тебе, колкото Слънцето е далеч от Земята. Така мисля аз; а вие как мислите, то е друг въпрос.

Когато човек пожертвува Любовта заради своята свобода, той е създал всичките сегашни нещастия. Когато вие страдате и се мъчите

в себе си, това показва, че сте пожертвували Любовта си. Ти тогава не си свободен; всеки, който страда не е свободен. Но свободата е нещо външно в случая, не е нещо вътрешно. Ти имаш всички удобства; и и къща, и деца, и приятели, гледаш Слънцето, водата, усещаш вятъра и пр. но казваш, че ти липсва нещо. Липсва ти това, което си пожертвувал. А пък Аз в дадения случай не можеш да имаш при сегашните условия. Аз говоря за сега. Като страдаш, липсва ти нещо; Какво? — Любовта. Други хора има, които жертвуват свободата заради Любовта. Свободата значи следното: Например, ти очакваш от баща си да ти остави наследство; ти очакваш брат ти, жена ти да ти работят. Това са външни условия. Христос казва. Докато ти уповаваш на външни условия, не можеш да имаш Любов, не можеш да имаш мир в душата си, не можеш да имаш истинско знание в живота си. Следователно, непременно трябва да се отречеш, да се откажеш. Но може ли да направиш това? Човек е направил първото: Отказал се е от Любовта и има страдание сега. За да се премахне страданието, ние трябва да се откажем от свободата и да възприемем Любовта. Тогава ще имаме мир в душата си. Ще станеш поет, музикант и пр., но отвън няма да има къде да се завъртиш, може да си гладен, закъсал, нямаш обуца, имаш скъсани дрехи и пр. Всичко това, лошото, е отвън. За тебе лошо ще говорят. Ти ще кажеш: Нека да говорят хората, каквото искат за мене.

Значи и в първия и във втория случай ти имаш противоречие. Сега това са две алтернативи. Има две противоречиви положения. Има и едно трето положение, но то ще дойде след време, сега то не може да дойде. Това е невъзможно, но то е идея; значи: можем да съединим свободата и любовта. Имаме основните числа:

ЛЮБОВ	МЪДРОСТ	ИСТИНА
Л	М	И
Ж	З	С

Това е резултат: Живот, знание и свобода. Свободата не може да бъде устойчива в човека. След като си добил свободата, тя трябва да има устой. Ти казваш, дали ще устоя на свободата. Там е знанието. Ако вие нямате знание, вашата свобода не може да има устой и свободата ви не може да има приложение. И вие ще изгубите свободата си. Има един начин, по който може да изгубите свободата си. Представете си, че вие сте тръгнали в пътя като възрастен и блъснете жената на някой благороден човек. Ти ще падне и стражарът ви казва: Престъпление си направил! Ще ви закарат в участъка. Вие отдалеч трябваше да видите тая жена и да я заобиколите.

Казвам: Не се ли блъскате и вие всеки ден в живота, всеки един от вас не се ли е блъскал в някого. Всеки ден се блъскате. Невъзможно е човек да не се сблъска с една реалност. И аз бих ви доказал това, но това нищо няма да ви ползува.

Сегавие вярвате в Христа, вярвате и в Бога и казвате: Ние сме много щастливи, а пък при това всеки ден вашият мир се нарушава. Най-първо трябва да имате една ясна представа от какво произтича вашият мир и от какво произтича вашата свобода. Свободата не е външно нещо само, тя е нещо външно и вътрешно. Казано е в Писанието: "Гдето е Духът, там е свободата." Това значи: Гдето е разумният живот, там е свободата. Духът, това е Великото, Разумното Начало в Света, а пък гдето е Духът, там е Любовта, там е и Животът, там се проявява и Свободата, като необходимост, за да може да се прояви Животът.

Сега питам; Кой е онзи, който може да ви даде свобода? Щом сте свободни, я изпейте тонът "ДО"! Нека една сестра да изпее тонът "ДО". Можеш да изпееш тонът ДО, но дали правилно ще го изпееш, то е въпросът. Една сестра изпя тонът ДО, после един брат изпя тонът ДО. Тя го взе малко по-високо. Когато аз говоря за един правилен тон, когато взема правилен тон, умрелият трябва да стане, нищо повече. ДО е тонът на живота, и щом взема ДО правилно, умрелият трябва да стане. Всеки тон произвежда известен резултат. Музиката е носителка на Живота, проводница. Тя тонира Живота. Ако вие сте болен, може да направите опит. Да кажем, че сте хремав. Пейте на хремата и за един-два дена ще оздравеете. Онзи, който пее, ще оздравее много по-скоро, отколкото онзи, който не пее. Онзи, който очаква да оздравее, че тогава да пее, той ще оздравее да кажем, след 15 дена; а пък другият, който пее, ще оздравее много скоро. Учителят пее следните думи: "Ой миличка хремичко, като тебе друго божество няма. Ти си толкова красива, че като дойдеш, постоянно кихам/.

Всичките страдания, от какъвто и да са характер произтичат от едно несъзнателно пожертвуване на Любовта. Когато страдаш, трябва да знаеш, дали това страдание е твое или чуждо. Но всичките страдания са все от това, че Любовта е пожертвувана - пожертвувано е това, от което Животът произтича. Има вече недоимък на живот у нас. А пък щом чувствувате, че свободата ви е ограничена, какво показва това? Вие ~~я~~ сте придобили любовта и отвътре имате мир - пожертвувал си свободата заради любовта. В първия случай сте пожертвували Любовта заради свободата; а пък във втория случай сте пожертвували свободата заради любовта.

Тогаваш идва третото положение: Няма да жертвувате нито Любовта, нито Истината, но трябва да ги съедините. Но затова вие трябва да разбирате живота в неговите крайни цели. Любовта е начало на Живота, а Истината е крайният предел на Живота - догдето може да достигнете. Свободата е крайният предел, зад Свободата нищо не съществува. А пък Животът, това е началото на Любовта. Що е живот? - Началото на Любовта. Що е свобода? - Крайният предел на Истината.

Вие казвате: Като дойде Христос, ще ни освободи. Христос дойде

преди две хиляди години и освободи ли света? Ако дойде Христос днес, ще освободи ли света? Когато не може да разрешите известен въпрос, вие казвате: Искам да умра! - Отчаяният човек иска да умре; болният, който не може да се излекува, иска да умре и т.н. Какво подразбирате вие под думата умирање? Когато търговецът иска да умре, аз подразбирам, че иска да стане богат, нищо повече. Когато невежият иска да умре, аз подразбирам, че иска да стане учен. Когато младата мома иска да умре, аз подразбирам, че тя иска да се ожени. Когато младият момък иска да умре, той иска да стане свободен от родителите си. Когато ученикът иска да стане свободен, той иска да излезе от училището навън. Казват ми: Еди кой си е умрял. Казвам: Свободен е той. Казват: Заровиха го. - Кого заровиха? Човешката душа може ли да се зарови? Не може. Животът може ли да се зарови? - Не може. Това е невъзможно. Къде ще ги заровиш? Как ще заровиш това, което е неделимо? Можеш да заровиш нещо, което се дели. Животът не можеш да го заровиш.

Сега да се повърнем: Какъв е бил пътят на Христа? - Христос казва: "Аз съм пътят, истината и животът". Защо Христос туря тези думи, защо Христос постави това, което е резултата на Любовта? Най-после Христос казва: Животът е последният резултат. Какво има зад живота? - Нищо. Животът е крайния предел на Любовта. Път, градина, нива, те са близки, синоними в известен смисъл. По пътя аз мога да ходя. В градината дърветата могат да се садят. На нивата житото се сее. Христос казва: Аз съм това, в което нещата могат да се сеят. - Под думата Истина, Той подразбира, че само при нея един плод може да узрее. Когато Христос говори за Истината, Той подразбира, че благата, които ние търсим в живота, ще ги намерим в плодовете. Живото Слово, онова благородно чувство не можеш да го имаш без Истината. Без истината човек не може да има никаква трезва мисъл и никакъв добър живот. Без слънчевата светлина не можеш да имаш узрели плодове. Христос казва: "Аз съм пътят, Истината и Животът". Ако вие кажете: Аз съм пътят, истината и животът, тогаз това, което е, едно и също нещо ли е? Когато Христос казва: "Аз съм път, Истина и Живот, Той съзнава това, но същевременно е отделен от Пътя, Истината и Живота - не са двете неща едно и също. Когато кажем, че Бог е Любов, Любовта е едно а пък Бог по своето естество е друго. Любовта е външното проявление на Бога. Животът е външно проявление на това, което ние знаем. Истината е външно проявление на това, което ние не знаем. Казано е: "Това е живот вечен: да познаят Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото се изпратил". А пък в какво седи познанието? Когато и ние познаем Бога, това значи да ядем от дървото на Живота. А това дърво, - това е Христос. Христос казва: "Аз съм живия хляб и който ме яде, ще бъде жив, както аз съм жив." Следователно, това живото дърво се отличава с особени качества. Христос иска да го ядат хората, а

пък обикновените хора не искат другите хора да ги пипат. Ако и ти пипнеш и откъснеш нещо от един жив човек, ще намериш затвора. А Христос казва: "Който не ме яде, не може да има живот." Ако вземеш това в буквален смисъл, тогава къде ще отидем. И казва Христос: "Думите, които аз ви говоря, те са плът и кръв. Онзи, който се храни с моето Слово, ще има живот."

Вие искате да ви ядат хората, т.е. да слушат словото ви. Всеки един от вас искате да ви ядат хората, но като кажете нещо и не го приемат, става ви мъчно. Щом те яде дъщеря ти, тя веднага ще почне да мисли като тебе. Това са сега отвлечени понятия, които нямат приложение. За тези понятия трябва да минат най-малко 1000 години, за да бъдат достъпни за практическо приложение.

И аз съм правил опити. Аз съм казал нещо. Дойде някой при мене и ми казва: Преди години ти какво ми каза? Казвам му: Какво ти казах? - Ти ми каза тогава, че от мене нещо ще излезе, но от мене още нищо не е излязло. Ти ми каза, че аз ще свърша благополучно, а пък не съм свършил. Ти ми каза, че ще взема известно обществено положение, а пък никакво положение още не съм завзел. При това ми каза, че ще бъда щастлив в семейството с, а пък ела да го видиш сега. Защо ми каза ти това, което не е? - Аз го питам: Какво трябва сега, какво искаш сега? - Той казва: Трябва да стане нещо от мене. Казах му: Мислиш ли, че от тебе нищо не е станало? Изпратете своята възлюбена при мене, с която не можеш да живееш. Ще я убедя да те напусне. Той казва: Защо ще си губиш времето? Тя е съвсем невежа, невежо същество, нищо не става от нея. Ще си намеря друга някоя бела на главата. - Казвам му: Ще ѝ покажеш тази кесия и ще ѝ кажеш, че един роднина ѝ праща подарък, връща се от Америка; ще ѝ дадеш подаръка. - Той ми казва: Какво ще стане след туй? Казах му: Нищо няма да стане, някоя кесия ще се изпразни и ти ще се освободиш от своите нещастия и жена ти няма да те безпокои. Той каза: Ами какво мислите за моето бъдеще, какво ще стане с мене? С тая кесия работите ще се оправят ли? Казах му: Поне отчасти.

В този случай имате вече двама хора, които гледат на живота от две становища. Аз мога да разреша този въпрос много добре. Той е недоволен. Те са две становища - единият изисква вътрешен живот, а другият изисква външен живот и вследствие на това има стълкновение. Този човек търси любовта, а пък тя е жената, която търси свободата, и вследствие на това, тези двамата се събрали: Той пожертвува свободата, а тя пожертвува любовта. Но всеки жертвува за себе си. Тези двамата хора не могат да живеят щастлив живот заедно. Сега разбирате ли как седи въпросът? Ако жената търси свободата, а пък жертвува любовта, то всичкия им живот ще бъде нещастен, понеже ценното за мъжа

е Любовта; външната свобода той я има, но щом изгуби любовта, той вече се е ограничил. А пък същевременно той жертвува свободата на жена си. А щом ѝ се пожертвува външната свобода, тогава се идва до едно стълкновение. Сега от двамата,кой е по-драв: мъжът или жената? До тогаз, докато не изгубиш един предмет, ти не можеш да го научиш. Докато хляба не се изгуби от пред очите ти, ти не можеш да разбереш неговата същина. Ако хлябът седи пред тебе и ти го разглеждаш във външна форма и го милваш, той никога не може да ти допринесе това, което ти искаш от него. Този хляб трябва да го изядеш. След като го изядеш, ще почувствуващ известна сила в твоя организъм, твоята мисъл и чувство ще почнат да работят. Значи, хляба трябва да бъде изяден.

Сега другото положение: Ако хляба се изяде и не се добие това, което именно трябва да се добие в човешкия ум и човешкото сърце, тогава едно от двете: или — че това не е хляб; или — че този хляб не е изяден както трябва. Ти вярваш в Христа и нямаш тези резултати, които трябва да имаш и които очакваш. Вярваш в Него, че е Син Божи, вярваш, че е пострадал, всичко това вярваш, но онова, което ти искаш, го нямаш: Нямаш Любовта, която е потребна за тебе; нямаш свободата, която очакваш. Христос казва: За да бъдеш свободен трябва да се откажеш от себе си, да напразиш своя живот и да отидеш да Го последваш. От баща си, както и да е — всички оженени са се отказали от баща си. Синът ще напусне баща си и майка си и ще се прилепи при жена си. Но Христос казва: И това, при което си се прилепил — и него ще напуснеш. И тъкво направиш това, Христос казва: И от себе си ще се откажеш, ще напразиш себе си и ще ме последваш. Аз сега искам да зная: В дадения случай каква е идеята? Той е казал една истина в света, а пък там, гдето е истината, там е свободата.

Всички нещастия, падения в света произтичат от раздвояването на съзнанието, а пък раздвояване на съзнанието зависи от това: дали Любовта да пожертвуващ или свободата. — Ти искаш да разрешиш този въпрос, има една алтернатива и не знаеш какво да правиш. И казваш: Какво трябва да правя?

Какъв е бил Пътят на Христа? Две неща им казал Той: За да разрешавате въпросите, вие трябва да разбирате отношението на великото в света, на Великото, Безграничното, Безначалното — отношение между Великото Голямо и великото малко. Вие трябва да разбирате отношението между тези две величини. Щом искаш да бъдеш щастлив, ти трябва да вървиш по пътя на Великото. Щом търсиш Любовта, ти трябва да ~~пък~~ вървиш по Пътя на Великото Голямо. Никаква друга философия няма. Там е решението. Ако ти искаш да вървиш по Пътя на Свободата, ти трябва да вървиш по пътя на великото малко. В единия случай, ще се увеличаваш, а пък в другия случай ще се смаляваш. Ако ти не можеш да наме-

риш примирение между увеличаването и смаляването, ти не можеш да решиш въпроса. Свободата се допуска по закона на смаляването. Трябва да се отречеш от много работи, за да станеш свободен. Например, тежко ти е нещо: Носиш голям кош с хляб, ограничена ти е свободата. Дадеш един хляб на този, на онзи и като раздадеш всичкия хляб, хвърлиш коша и казваш: Слава Богу, освободих се! - Законът на любовта е обратен: Ти ще ядеш. Нямаш нищо, празен си. Вземеш един плод, притегля те като те туря на везните и, след като си изял плода, ще намеря, че си станал по-тежък, отколкото по-рано, ти си се увеличил. Ти искаш да бъдеш щастлив, трябва да придобиеш нещо. А пък щом искаш да станеш свободен, ще дадеш нещо. Единият процес е обратен на другия. Те са два процеса, диаметрално противоположни. Под закона на свободата вие разбирате да натрупате много неща, да имаш къщи, ниви и пр. То не е свобода.

Единственото нещо, което нищо не жертвува, то е Любовта. Но казват: Любовта се е пожертвувала. Любовта никога не се жертвува. И няма защо да се жертвува. Това, което се жертвува, то е по съвсем друг закон - то е по закона на свободата. Ако Христос дойде да се пожертвува, Той вървеше по закона на освобождението, търсеше свободата. Тя е Път към великото малко. Той каза: "Отец ми е по-голям от мене. Любовта е по-голяма от Него". Христос се смалява и казва: "Син ~~человечески~~ не дойде да му служат, но да послужи. Той върви по пътя на смаляването. Вие ако не станете малко, свободата не можете да намерите; и ако не станете големи, Любовта не може да намерите. Сега питам, какво разбрахте? Някой пита: Онази младата сестра защо идва толкова често при вас? Казвам: За две неща идва тя. Търси великото малко и Великото Голямо. За две неща идва при мене; Или за Любовта или за свободата. При котото и да отиде една млада мома, тя търси две неща, все едно дали при мене или при вас. Дали ще ги намери, то е друг въпрос. В себе си тя има едно противоречие.

После ме питат: Еди кой си брат не върви по Пътя! - Хубаво, какво трябва да правим, за да върви по Пътя? Или някой казва: Еди коя си сестра не си изпълнява задълженията. - Вие се месите в нейната свобода. Или казвате: Тя не се отнася добре. - Че вие се месите в нейната свобода. Или казвате: Тя не се отнася добре. - Че вие се месите в нейната любов, вие се месите във вътрешният ѝ живот. Оставете я, вие поддържате робството. Имате ли право вие да се месите в любовта на хората и в тяхната свобода? Щом се месите вие, тогава и други ще се месят във вашата любов и във вашата свобода, и тогава? Казвам: Свободата, която аз си позволявам спрямо другите, другите ще си позволят спрямо мен. Щом искаш да бъдеш свободен, не се меси в свободата на другите хора. Бог е казал: Няма да ядеш от това дърво. Той казал на Адам: Може да ядеш, но аз ти казвам: че в който

ден ядеш, ти сам ще си ограничиш свободата. Ти казвам: Защо Бог не му отне възможността да яде от това дърво? Ако Бог му беше отнел тая възможност, щеше да му отнеме свободата. Ти казвам: Тази сестра не се отнася добре. Как трябва да се отнася? Един брат, д-р Миркович, ми казваше: Препоръчаха ми един младеж християнин. Кредитирах го при един книжар евангелист. Младежът взе книги от книжара, разпръдаде ги, изаде парите и не се върна. Аз казах на евангелиста: Ще ме извиниш, той ми даде пари, за да ти ги дам. Онзи младеж е честен. И аз платих на евангелиста сумата. Аз се зарадвах за това, което ми се случи. Казах си: Имам един пример, една опитност. Срува си толкова пари. Колко пари бяха, не знам - 500 или 1000 лева. /Една сестра излезе от салона/ Учителят каза: По пътя на свободата тази сестра излиза.

Ние сме хора, които не съзнаваме, колко разумни същества работят за нас. Ние целият ден дишаме въздуха, приемаме светлината, хиляди същества ни държат като царски синове, помагат ни, а ние не знаем да знаем за това и сме недоволни. Какво показва това? Че ние жертвуваме Любовта заради свободата. Казвам: Не трябва да се постъпва така. Тогаваш трябва да се пожертвува свободата, заради Любовта. Едното от двете сега: Трябва да се пожертвува или свободата, или Любовта. Ако съм аз, предпочитам да пожертвувам свободата заради Любовта. Но един ден ще дойде, когато няма да жертвуваме Истината, за нищо на света. Обаче, всяка една жертва, която се прави, не е изгубена. Щом жертвувам свободата, ти един ден ще намериш Истината. Онова жито - хвърляме го на нивата, то израства и много зърно дава 30, 60 или 100 зърна. Та страданията ни един ден ще принесат стократно своя плод. Нищо не е изгубено, но в дадения случай мъчно е докато разбере човек. Като страдаш вътре, като жертвуваш нещо вътре, като че се изкубва нещо в теб. Не е лесна работа. Числото 6 е число на илюзията на забавленията: слизане и качване - това е числото 6. Въртенето на земята е числото 6. Радостта и скръбта, печалба и загуба, знание и невежество, раждане и умирање - навсякъде има 6. И сега разрешават въпроса, кое е числото 666, за което се говори в Откровението. Това подразбира един човек, който не разбира. Ти като си направил три капитални грешки и не можеш да вземеш един урок от това, ти си в 666. В 6 деня Господ създаде Света и в седмия си почина. И човека беше направен 6-тия ден. Човек е числото 6, Докато вие сте в числото 6, вие ще имате всички промени. А пък щом влезете в числото 7 - то е ден на Бога. Докато сте човек, вие ще имате всички кълхути каквото съдържа числото 6 в себе си. Питам: Защо страдаш? - Защото си човек. Защо се раждаш? - Защото си човек. - Защо греша? - Защото си човек. - Защо спя? - Защото си човек. Всичка носите числото 6.

Какво подразбирате под думите, че този брат не е такъв, какъвто трябва да бъде? Какъв трябва да бъде един брат? И какво трябва да бъде едно братче? Какво подразбирате вие под думите "брат" и "братче"? Брат е по-големият, а братче е по-малкият. Брат и сестра — това са санскритски думи. Френците казват на сестра "sœur". По-големият брат и по-малкият какво трябва да правят? Ако братът е голям трябва да помага, а ако е малък трябва да слуша. По-малкият да слугува — каквото му кажат, да го направи. Ако е голям братът, той трябва да предвижда, да услужва на своите малки братчета и сестричета, като някой баща. Също трябва да прави и голямата сестра. Ако си сестра, трябва да си умна, да предвиждате на всички да услужвате. А пък ако сте сестриче, трябва да бъдете на разположение на всички. Да слушате.

Любовта нищо не изисква. Любовта търси празни чували. Любовта търси празни неща. Любовта търси глупави хора. Любовта търси лоши хора. Какво ги срецне любовта не ги пита: Добър ли си или лош. Щом ги намери, след един час не можеш да ги познаеш. Няма нито светни вече нито грешници, нито графова — няма нищо. — Ще намерим само разумни хора. Ти казваш: "Къде отидоха другите" — Любовта ги прати на голяма разходка, а пък разумният човек остана на тихо място да слугува. Аз останах да им пазя багажа.

Сега вие сте тези слуги, останали на Земята да пазите дръските на всички, които са заминавали по разходка някъде, докато се върнат. Кой е крив за това? Любовта го е направила. Сега аз съм като един разказвач на стари приказки. Вие казвате: Това, което казва този човек, право ли е или не? — Наполовина е право, наполовина е криво: дете е светло — право е; дете е тъмно — криво е. Всеки един от вас има ясни понятия за това, което е било денем. А пък за някои неща имате тъмни понятия — тогава е било нощем. Тогава втори път минете през деня по онова място, когато по-рано е било тъмно. Това е разрешението.

Вие ще жертвувате или Любовта, или свободата, докато дойдете да имате ясна представа; и тогава няма да жертвувате нито Любовта, нито свободата. Това е великото разрешение, което ще дойде. Това е вече Закон на Бога. Това е за друга някоя епоха. Каквото остава по този въпрос, за друг път ще го оставим. Това, което ви говоря, това е една лична беседа, за всекиго одного от вас; тя не е обща беседа.

ОТЧЕ НАШ

A-8

МЕХАНИЧЕСКО И ОРГАНИЧЕСКО ПЕЕНЕ.

14 - та година

8-ма Лекция на Общия окултен клас.

14 XI 1934 година, сряда, 5 ч.с.

София - Изгрев

Отче наш.

Махар Бену Аба.

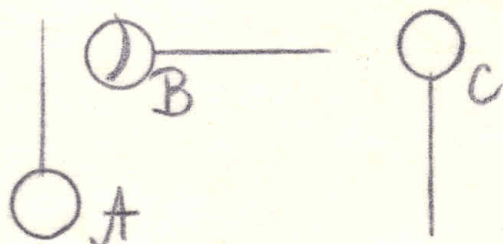
Ще ви прочета 59 Псалом.

Вие нямате представа при какви условия са се намирали преди 2000 години добрите хора. Ще ви прочета и една част от първата глава на Посланието към римляните. /От 8 - 26 ст./

"Бог е Любов!" /песен/.

Има три положения, върху които човек трябва да мисли добре. Да мисли, да чувствава и да постъпва добре.

Нека вземем първото положение: да мислим добре. Как да мислим добре? Кой е начинът? Ще ви дадат един такъв ребус за разрешение. То-

зи ребус може да е външен, видим, а може да е вътре в ума ти, може да е вътре в сърцето ти, но все таки може да се разреши. Да кажем сега, че човек трябва да бъде добър. В какво седи добрината на човека. Нали в доброто качество на ума и на сърцето. Към кой

свят спада доброто, и към кой свят спада злото. Сега, Священото Писание казва. В рай имало едно дърво, на което живеели доброто и злото. То било като жилище, където са се съвмещавали, по братски са живеели доброто и злото. Но един ден човек отишъл да се запознае с доброто и със злото и от този ден нататък се влошил животът на човека. Защо, като се запознава човек с доброто и злото, се разваля човешкият живот? Какво лошо има ако човек се запознае с водата? Но има една червена вода. Вие знаете, какво е червената вода, българското вино, но не сладкото вино. Преди да пие виното, да кажем, че човек е паднал духом; но след като пие 3-4 чаши, той ще удари с ръката си на масата. Всички народи си имат начини, за да покажат, че са смели, начини да се проявят. Турчинът като пие, си навежда главата малко и си пее. И казва: "Ефендим, ида ми да викам". Това са обикновени състояния, които хората имат. Като влезе виното в човека, веднага се изменя неговото състояние, стане весел, после те хване дрямка и заспиваш. И като се събудиш на втория ден казваш: Препил съм. - И усещаш главоболие. Всички, които са пили, после усещат, че ги боли главата. Тази болка показва едно противоречие. Щом човека го боли главата, значи има болка в стомаха; Или между мозъчната и симпатичната нервна система е настанало противоречие. Щом те боли глава, причината е в симпатичната нервна система, във вашето сърце. Защото човек от желание да пие си предизвиква болка в главата. Ако се роди болка в стомаха на човека или в неговите чувства,

той казва: Боли ме сърцето. - Когато болките са в сърдечната област, тогава причините са в главата. Ако имаш някое противоречие в твоите чувства, ако усещаш противоречие в чувствата си, причината е в ума. Ако усещаш противоречие в ума си, в твоята мисъл, причината е в сърцето ти. Може да констатираш факта, но умният човек трябва правилно да разреши въпроса.

Някой може да каже - Аз вярвам в Бога. - Хубаво, но това не е наука. Ти вярваш. Хубаво, аз мога да направя едно възражение: Ти си син, казваш: Аз вярвам в баща си. Ти го виждаш всеки ден, как няма да вярваш? Първото положение е, че вярваш. Второто положение е: след като вярваш, ще изпълняваш волята на баща си и тогава ще се образува едно отношение. Не само да изпълняваме с някаква умисъл. Например, може да имаш известни съображения за това. Слугата може да влужи на господаря си по известни съображения, за да му плати добре. Това е вече на физическото поле. Този стимул, от който свят произтича? - От света в който той живее. Онзи, който се е занимавал с психология или с душевните явления, той ще даде един правилен отчет. А онзи, който не се занимавал, той ще изтълкува нещата повърхностно,

Сега всички казват, че са нервни. В какво седи нервността на човека? Някой казва: Аз съм много нервен, неспокоен съм. От какво е неспокойствието? Где е причината на нервността? Нервен е младият, малкото дете е нервно - постоянно плаче, креска, плаче, сърди се на майка си. Възрастният на 21 година, и той е нервен, и той е недоволен. Стариият, който е вече на 80-90 години, и той е нервен. Питам сега: Причините на нервността на младия, на възрастния и на стария едни и същи ли са? - Резултатът е един и същ. И детето е недоволено, сърди се, обезпокоява майка си. И възрастния се сърди някому. Кому се сърди? Все ще има някой, комуто да се сърди. Някой казва: Сърдя се на себе си. Аз не знам, имали ли сте случай някой път да се сърдите на себе си. Много рядко се случва това, но в повечето случаи, човек се сърди на окръжаващите. Всякога човек търси причината отвън.

За да се освободи човек от противоречията на живота, трябва да употреби правилни методи. Всички хора си имат все по един метод. Например, ако един от вас има дългове, ще види как да се справи. Ако има крава, вол, кон или жито, ще ги продаде. Някой път няма крава или вол за продаване, житото не е станало, малко е, няма какво да продаде. И намислиш да вземеш пари на заем от някой свой близък, от някой приятел. Ще му се помолиш, ще му представиш работата така, както си е, а някой път ще представиш работата, както не е. И ще вземеш 2.000 лева и ще закърпиш дълга. Но след като платиш, веднага имаш да даваш на друг. Питам: Докато имаш да плащаш, уредил ли си работите си? - Не. И всичките работи на човека остават неуредени. Той се ражда с неуредени работи.

И човек е много неизправен, като едно дете. Той се ражда в света, прави своите задължения и си заминава, без да ги плати. Той, гдето е ал и нил, никъде не е платил. Много малко плаща. Например, гдето е диял въздуха, кой човек до сега е платил? Кой от вас е платил за осветлението, което постоянно проема, и за вътрешното осветление, което всеки ден има? И този разход е останал неплатен. Тези дългове са от хиляди години и човек ги счита, че са в реда на нещата? Повидимому, като че ли Природата не мисли за тях. Ние мислим, че ще мине така. Сега, ако ви се даде една задача да разрешите: Каква сума са платили за въздуха, каква сума са платили за светлината; колко от най-добрите хора са платили? Всички най-добри хора в света, те са уредили този въпрос - те са платили за светлината. И за да бъде човек в изправно положение, той трябва да плати за светлината и за въздуха. Как ще плати? И ако ви питат, всеки един от вас ще каже: Аз съм платил. - Хубаво, правилно е да платиш. Аз ви изтъквам една област за плащане. Ти казваш: Аз плащам дълговете си. Как плащам? Изваждаш кесията си и казваш: Колко ви дължа? - 1000 лева. - И дадем 1000 лева. Представете си, че аз съм един пътник, дошъл от друга планета. Плащането от онзи свят става по съвсем друг начин. Един дава едно парченце книга и счита това за плащане. И онзи счита, като вземе тази банкнота, че му е платено. И пом не му дадат това малко парченце книга, става цял въпрос. И дава го под съд, ако не му даде това малко парченце книга. От една страна съдията и адвокатът, от друга страна свидетели, други адвокати и пр. За едно малко парченце книга са дошли 10-15 души свидетели - и това за едно малко парче книга. Казвам: Това нещо яде ли се? - Не се яде. Пие ли се? - Не се пие. Какво става. Само се носи в джоба на човека. И като го вземе човек и го погледне, той се изправя. И като изчезне тази книжка от неговата кесия, човек се наведе. Каква сила има това парченце книга! Магическа сила има печатът върху книгата, това, което е написано на нея. Сега, ако от тази книга се изтъркат печатите и написаното, загубва се силата, й.

Някой има къща, замаже я добре и повдигне се цената на къщата. Подига се цената й със стотина такива банкноти по 1000 лева. Как така: тези сто парчета книга имат и сто грама, а пък са равни на много нещо - много нещо придават на къщата.

Някой ме убеждава, че е господар на тези парчета книги, но изгуби ли ги веднаж, промяна става в тебе.

Сега, това са външни състояния, но те стават и вътре в човека. Аз сега призовавам нещата, които стават в действителния живот. Някой казва: Без пари може. Заведете ме при хора, които живеят без пари. И аз ги търся тези хора. Светията - и той не може без пари. Ще каже някой: Аз не искам да пирам пари, то е гребно. - Значи парите да

но хляба, който се купува с пари, ти го ядеш. — Тогава и то е грешно. Но да оставим това сега. Ние се отклоняваме от пътя си. В тебе се появи една мисъл, ти се въодушевиш. Но тази мисъл след 5-10 минути, след половин час я няма. Имаш едно чувство или желание и после то изчезне. Къде отиде тази мисъл? Излязла е от твоята кесия и е отишла в друга кесия. От твоята глава е влязла в друга глава, ако е мисъл; а ако е чувство, от твоето сърце е влязло в друго сърце. То не се е изгубило. Питам сега: Щом е изчезнало, как ще го намерите ако е ваше?

Някой път, когато четете Господнята молитва, забравете някоя дума. Някой път майката води своите млади дъщери някъде. Едната от тях обича да говори повече. И майката почва да я бута, да не говори много. А пък някой път майката бута дъщеря си и иска да ѝ каже с това: Кажи и ти нещо. Един път я бута, за да мълчи, а друг път я бута, за да говори. Питам сега: Как човек предава своята мисъл на онзи да говори или да мълчи? Бута го на едно и също място. Има известни несъзнателни неща. Има една област, дето човек не може да говори. Има известни неща, които са така опасни, например, да дойде някой човек и да ни покаже силата на огъня. Вие имате дъсчен под в стаята си. Той иска да ви покаже, какво влияние има огъня върху пода. Като сложи огъня на вашия под — след няколко минути, след половин час целия под ще отиде. Той казва: Но аз искам да видя как гори това нещо. Искам да направя в твоята къща този опит. Но ще изгори пода. И ако направи един път опит, втори път ще искате ли да направите опит? Има неща, които горят, има неща, които не горят. Но тези неща, които не горят, те се окисляват, губят своята същина.

Да ви приведа един пример: Когато човек не е пил от червената вода, от виното, той може да се моли добре. Но след като му дадат и пие едно кило вино, той не може да се моли. И мнозина казват: Не мога да се моля сега. Ще ви приведа един подобен пример за един американски проповедник. Той живял в Чикаго, поправил своите работи иснавал да се повдигне и затова привличал други знаменити проповедници да говорят. И като събирал слушател по слушател — казвал им: Един виден проповедник ще говори. Но той правил това с оглед: като посещават църквата, един ден и него така да слушат. Няколко години наред, постоянствувал този проповедник. Един ден той поканил един знаменитък проповедник, който проповядвал за дявола. Публиката останала крайно довольна. Вторият път поканил същият проповедник, но той бил ял салам. И какво се случило? Той седнал на един стол: докато дойде време за проповед, той бил заспал. Питат го? Защо заспа? Той казал: Дяволът и саламите направиха всичко това. Причината е саламът, който влязъл в стомаха. В този човек, след като ял салам, всичката кръв се оттег-

лила от мозъка и вследствие на това се явило едно сънливо състояние. Когато човек е обременен, когато е мислил, мислил, заболява го главата и си казва. Тази работа няма да се разреши! - Малко хора има, които могат да слушат внимателно една бедеда. След като слушаш известно време, мисълта ти ще се отвлече някъде. Твоята мисъл ще я свържеш с някои предмети, които са извън това, което се говори. Сега да се повърнем към тези три положения. Какво означават те? Първото е течението в растенията. Второто е течението, което има у животните, а третото течение е в човека. /Виж фигурата/. Това са три течения в Природата, които са свързани с растителното, животинското и човешко царства. Изисква се една специална наука за това. Изисква се едно специално изучаване, не само формално, теоретическо изучаване. Ще си послужи с едно изяснение. Вземете пеенето, което е от трите категории. Има едно пеене механическо, статическо, така, както една грамофонна плоча пее, когато я завъртиш. Ти изучаваш външно пеенето: ДО, РЕ, МИ, ФА и пр. То е статическо положение. Не знаеш какво нещо са: ДО, РЕ, МИ и пр. Какво е "ДО"? /Учителят удря дясната ръка върху лявата и пее "ДО" и казва: Правилно ли е това? - Да. В статическата музика връзката между тоновете е външна, както в един механически свят. И до сега музиката е вървяла по един механически начин и е достигнала до големите си постижения. Сега влизаме в областта на органическата музика, дето нещата се свързват и растат. И след това имаме психическа музика. За психическа музика и въпрос не може да става сега.

Да ви дам една дума: ЕИНЗА. Как ще я изпееш по органически начин. Ако изпееш тази дума ЕИНЗА по органически начин, семената почват да растат. Ще пееш, ще направиш един опит, втори, трети, защото в музиката има много методи. Не може да имате едно правилно разбиране на живота без музика. Музиката е външен израз на нещата. Ти не можеш да мислиш правилно, ако твоята мисъл няма правилна музикална форма. Под музикална форма се разбира форма, в която нещо се изразява хармонично. Ти пееш "Бог е Любов". /Учителят пее тази песен/. Така не се пее, Как ще изпеете органически песента "Бог е Любов"? Вие ще искате някакви правила. Най-първо тази дума Бог, започва с буквата "Б", която е силен звук. Българинът казва: Бог. Турчинът казва: Аллах. Френският казва *Dieu*. Англичанин казва *God*. Тази дума на английски почва с Г, на български - с Б, на турски - с А, на френски с Д. Сега, българинът е употребил Б и го е съединил с едно отворено О. Б е един зародиш, който трябва да расте. О означава условията. Ще турим условията, при които ще расте семето. С каква музика ще започнеш? Звукът А е творчески, силен звук. Имате думите: "аин фаси". А е творческо, И е посока на творчеството, Н е противоречието. Аин означава едно творчество, противоречието е на края. Да вземем думата фаси. "Ф" е противоречие. Значи тук противоречието е в началото, а пък творчес-

ката посока И е на края. Следователно, ако започваш ти живота си творчески, мъчнотията идат в края на живота ти. Ти трябва да знаеш, че в следващата фаза, ~~когато~~ ~~на~~ живота ще дойдат мъчнотията. Трябва да направиш мъчнотията да дойдат в началото, за да завършиш правилно посоката. Най-първо трябва да разбираш вътрешния смисъл на думите "ани фаси", за да ги изпееш правилно. "Ани фаси" е метод, за да можеш да разрешиш една мъчнотия в края и една мъчнотия в началото; И като поеш, тези мъчнотии ще се разрешат.

Навсякъде дето има Г, това означава противоречие. На песента "Бог е Любов" според правилата на органическата музика й липсва нещо много съществено. При едно статическо положение тази песен може да мине. Но за да има онова действие, което трябва, на тази песен трябва да й се придаде нещо. И това, което трябва да й се придаде, то трябва да излезе от вас. Защото органическите правила ти не можеш да ги турис на книга. То е само един момент. Всяко органическо правило, ти трябва да го носиш в себе си и то да ти служи като мърка. И тази мърка не можеш да я даваш на други. Ти никога не можеш да научиш другите да пеят, както ти поеш. Ако те имат ухо, тогава могат да се научат. В песенето трябва да заинтересуваш очите си, носа си, устата си, ушите си. Ако можеш да заинтересуваш едновременно и четирите, ти си гениален певец. Ако заинтересуваш само очите си, тогава няма да поеш извършено. Например, ти искаш да поеш за да те видят хората. Тогава си заинтересуваш очите си. Може да искаш да заинтересуваш и носа си. Дайте ми един пример, как ще заинтересуваш носа си. Имате едно цвете. Най-първо ви интересува краската на цветето - значи очите ви са се заинтересували; но след това ти усещаш неговото ухание. Или имаш един плод, той е красив - вашите очи са се заинтересували. Тази лъбълка издава едно ухание - носът ти се е заинтересувал. И после, като вкусил лъбълката, заинтересувала се е и устата ти. Сега как ще заинтересуваш и ушите си? Да ви дам едно правило за песенето, което е само вътърпитално за органическото пеене. Правете си опити. ~~Брррррррррррррррр~~ ~~сх~~ ~~схххххх~~. Не само в този живот, но и като отидете на небето, доста лекции ще ви дадат по пеене, с една лекция не може да се отървете. Когато пеете, ще пеете тихо, като че ли друг не е и ти го слушаш. Тихо пей и се учи да слушаш. Направи едно упражнение, седни и изпей малка песенчица. И ако можеш да изпееш песента, то ще ти върви предмета, и обратно. Искаш да отидеш на гости някъде, седни и изпей тази песен, и ако я изпееш добре, ще те приемат добре, и обратно. Ще поеш тихо, не да те слуша мажматата. И ако ти си доволен от песенето, добре. Малък пасаж ще поеш. Можеш да си имаш една песен, в която думите да са разбрани, например: "Радва се душата ми". Тези думи все таки можеш да ги разбереш. Или можеш да изпееш думите: "Скърбно е сърцето ми". Или думите: "Гладен съм". Или "Сит съм". Думата гладен по-лесно можеш да я изпееш, отколкото думата сит. Думата сит не иде

лесно за пеење. Понеже сегашните хора не могат да пеят добре, икономическият въпрос на глада лесно не се разрешава. В думата "гладен" двете букви Г и Л показват музикално две мъчнотии за разрешение. Г е придихателна буква. Л на български е закон на Любовта. Г и Л мъчно се изговарят.

Като кажеш Л после работата тръгва напред - А е творчески принцип, върви добре. В думата "гладен" - мъчнотията е в първите две букви. Как да изпеем думите "гладен съм"? Как да изпеем думите: "Обаян съм от глад". Кой ще повярва на това? След като дълго време си гладувал, като седнеш при хубавия хляб и хубавата гозба, ти си обаян от тях. След всеки един глад, когато ти се обайваш, ти вървиш по правилен път. И когато сте гладен, правете психологически музикални наблюдения: Ако ядеш сладко, работите ти ще вървят, ако не ядеш сладко, ще има нещо да куца в работите ти, каквато и да е работата.

Та най-първо трябва да бъдете обаяни при глада. Или другояче казано: Трябва да знаете, че гладът е Божествена сила, която подтиква човека към нещо хубаво. Трябва да гладуваш за славата Божия, за Любовта, за доброто, за знание. Навсякъде гладът е мощна сила. Гладът е хубав потик, и ако този потик знаеш как да го направляваш, ще се ползуваш, не да те бутне, че да паднеш, но да те потиква нежно, тихо. Някой човек може да те блъсне, а някой ти помага тихо да се качиш някъде, че да бъдеш доволен. Може да направите опит, най-първо вие сестрите. Две-три сестри ще отидете на някое планинско място, да се поразходите и да направите един опит на глада. Като дойде една сестра и не може да се качи на едно планинско място, ще дойде сестра и ще я бутне полека, но не ще я мушка, но полека-лека и трета сестра отгоре да я хване за ръката полека-лека да я тегли, но не рязко. И едната да е благодарна и другата да е благодарна, че са ѝ помогнали. Някой ще каже: Тези неща не са важни. - Много важни са те в живота. Направете един малък опит. Или отивате в някоя бакалница и всеки иска да влезе пръв, един блъска другите. Едната сестра да отстъпи и да каже на другата да влезе. Това е един музикален приём. Вие не може да пеете, ако нямате едно музикално движение. Без правилно движение, не може да пеете правилно. При музиката има едно известно движение. Когато се вземе правилно тона ДО, трябва да се правят движения. Ти трябва да освободиш най-първо въздуха правилно. Творчеството при пеенето започва долу в дробовете: в средата има сила, а осмислянето е горе, във върховете на дробовете. Три течения има: творческото течение е долу; това което дава сила, е в средата; а пък това, което осмисля, е горе, във върховете. И когато тези течения вървят хармонично, човек има здрави дборове и отлично разположение. А пък когато човек усеща болка във върховете на дробовете, или в средата, или долу, той

трябва да почне да мисли и да чувствава правилно. И когато дойдеш да пееш, ти трябва да усещаш долната част, средата и върховете на дробовите. Някой път в долната част на дробовите има стягане, има нещо, което не е правилно. Или ви притиска някой път в средата на дробовите, или в крилата на дробовите, горе при рамената. А пък това е свързано с мисълта. Всичките тези области са свързани с 3 разумни свята, със същества, които живеят. Трябва да се свържим с тях, и те ще ни помогнат. Същества в Невидимия Свят, аз го наричам Божественият, те всякога имат всичкото разположение да ти помогнат. И като те наблюдават, те ще разберат, дали можеш да възприемеш или не, свободен ли е умът ти, или не. Ако е свободен, добре, но ако е зает с постоянни работи, тогава трябва да го освободиш от тях. Да кажем, че отиваш на гости, на богато угощение. По-рано понеж десет минути, и ако пееш добре, ще имаш добро угощение, и обратно.

Или казано другояче: Всяка права мисъл е музикална мисъл, значи има музикална форма. Всяко добро чувство е музикално. Всяка добра постъпка е музикална, има правилна форма. Следователно, чрез добрите постъпки, желания и мисли - ние способствуваме да се домогнем до Божествената музика, в която е потопен нашият живот. Ние искаме да растем и да отидем на Небето. Че като отидем там, трябва да се пее. Ще те прати Господ при един грешник. Кой е грешник? - Грешник е един човек, който не знае да пее, тъпак е. Той даже и статическото пеене няма, и понятие няма от пеене. Как ще го учиш да пее тогас? Трябва да го учиш. Докато ти не се научиш, не можеш да научиш друг.

Сега, кой би изпълял думите "обаян съм" или думите "Аин фаси"? При думите "Аин фаси" творчеството на Земята отива към Небето. Аин значи: имаш една мъчнотия, която ще дойде в работата ти накрая. Как ще я разрешиш? После иде "фаси", ще туриш тази мъчнотия в началото и сполуката в края. /Учителят изпъля фа и каза: Не е правилно изпято/. Като пееш фа, значи имаш нещо натоварено, нещо материално натоварено. Фа е вече мъчнотия - търсиш начин да я разрешиш. До тогас ще пееш, докато се хармонизираш. Да кажем, че ти си се разсърдил, мислиш да направиш нещо. Искаш да смениш това състояние, ще пееш, и щом вземеш правилно тоновете, това показва, че си сменил вече състоянието си. Всякога недоволството се дължи на една външна или вътрешна загуба.

Ти казваш: Учителят може да говори каквото иска, вие не разбирате работите. - Аз не мога да говоря, каквото искам. Ако аз говоря каквото искам, то е разбъркана работа. Аз ще ви говоря това, което е в общия ред. И ако аз говоря каквото искам и вие слушате както искате, така не става нищо. Аз ще бъде проводник на Божественото при слушане. И след като предадете нещата вярно, вие ще приемете от Невидимия Свят възнаграждение. Ако предадете някои неща много правилно, после в Невидимият Свят ще разберете истината. Защото на един певец не му се пла-

A-8

A-8

ща отнапред; след като е пял, ще му се плати. В какво седи плащането? В един хубав поглед, в една хубава, сладка дума казана. Че то е заплата! Един човек не иска хиляди. Той иска само да му кажат: Много съм благодарен. Като те слушах да пееш, в мен се разреши нещо, като че нещо слезе в душата ми. Че това пеене е било тогава благословение. Ти си имал тежест, и като е пял онзи, паднала е тежестта, уредили се твоите работи.

Пишете върху темата: Как аз пея. Всеки да развие тази тема. Или по-добре пишете така заглавието на темата: Моето собствено пеене. Всеки един да посочи как пее. Вие сте все видни музиканти, пели сте мелодични песни. Сегашната музика е една област на хармония, много широка област. Източното пеене има дълбочина, но е много ограничено. Сегашното пеене, хармоничното пеене, има голяма широчина. С хармонията не сте запознали още, но постепенно ще се запознаете. Тук има доста видни певци от вас. Коя песен да изпеем сега? Да изпеем песента: "Аз в живота ще благувам" /Изпяхме два пъти тази песен/. Направихме това. Понеже отивате в безкрайността, гласът постепенно замира, отслабва; не че отслабва, но отива в безкрайността. Сега другите две думи "ще благувам" - как ще дадете израз на тези думи? /Учителят изпя няколко пъти думите: "Ще благувам". И после всички изпяхме тези думи/.

До сега пеенето се разрешаваше с пари, а пък от сега нататък органически се разрешава с любов. Ако можеш да повдигнеш другите хора, ти органически пееш. Ако само им пееш, за да дават пари, то е обикновено пеене. Онези от вас, които пеете добре, да излезат, които пеят хубаво. А пък щом излезат певци, които пеят добре, ще има хора, които добре ще мислят и добре ще постъпят. Всякога хубавото, добрата мисъл е свързана с правилното, органическото пеене. Трябва да се създаде органическо пеене. И тогава всеки от вас ще е доволен. Органическото пеене трансформира състоянието, прави човека доволен. Щом си недоволен от сутрин до вечер, това е състояние на робство.

ДОБРАТА МОЛИТВА.

ДЕЙСТВИЕТО НА МУЗИКАТА ---

14-та година

9-та лекция на Общия окултен клас.

21 XI 1934 година, сряда, 5 ч.с.

София - Изгрев

Добрата молитва.

Пишете върху темата: Отличителните черти на здравето и на болестта.

За да бъдат нещата ясни, поставяйте ги в една и съща форма. Тази форма може да бъде не толкова съществена. Да кажем, че един предмет е тежък, а друг лек. По какво се отличават? – Има разлика не по величина, а по тежест. Празното и пълното шише по какво се отличават? Празното тежи по-малко, а пълното тежи повече. Във формата имат ли някакво различие? Празното и пълното имат еднаква форма. Значи разликата тук седи в тежестта.

Като пишете някои теми, не правете никакво различие, не съпоставяйте нещата както трябва, съпоставяйте ги безразборно.

Вземете буквите О, Е, А, И, У. Онзи, който ги разбира, ще ги напише по друг начин. Някой казва: Мога да туря буквата У гдето и да е. Не е така, не можеш да туриш буквите О, У, А, И гдето искаш. Не може по всякакъв начин. Ти можеш да ги пишеш малки или големи, може да ги пишеш както искаш, но не можеш да ги туриш гдето искаш, – никой няма да те разбере. Ако туриш У нѐ на място, могат да те турят за десет години в затвора в някои случаи. 10 години можеш да опъваш каша, на пример ако кажеш: "Убих" – тогава няма ли да отидеш в затвора, че не си турил У на място? А пък можеш да туриш буквата И там, че да отидеш в Царството Божие. Някой идва при мен и ми казва: Как да влезе в Царството Божие? – Ако знаеш да туриш И на място, ще влезеш в Царството Божие, а ако не знаеш – ще стоиш вън. Защо е така? Аз ви навеждам само да мислите. Не можеш да туриш У или И гдето искаш. Ти казваш. Аз мога да правя каквото искам. – Не е така, не може да правиш каквото искаш. Казваш: Мога да мисля, каквото искам. В някои случаи можеш да мислиш каквото искаш, а в някои случаи, не можеш да мислиш каквото искаш. Питам: Ако те хване някоя болест, можеш ли да мислиш за каквото искаш? Боли те корем, ти можеш да мислиш за корема; Някой иска да мисли за друго, ти казваш: Чакай да ме отболи корема, че тогава.

Като болен, ще пееш песента на болния, но кой обича песента на болния? Вие искате да бъдете облечени хубаво, с хубава шапка, обувци и пр., Съгласен съм, защото и Природата има мода. По-голяма модистка от нея няма. И като види човека, тя веднага му създава мода.

У =

О =

А =

Е =

И =

Аз турям тези линии, като пътица, по които звуковете се проявяват. Ти казваш: Аз искам да мисля право. – Как ще мислиш право? Трябва да разбираш законите на мисълта. Без да разбираш законите на мисълта ти мислиш, но твоята мисъл ще бъде неодялана. Всеки от вас може да пее, но друго е пееенето на онзи

който е учил музика. И единият и другият пеят, но каква голяма разлика има! Ти казваш: То се разбира и без много учене. Не се разбира. Ако ходиш в училище без да учиш, то е друг въпрос, но ако ходиш и учиш, тогава разбираш. Онзи, който учи, разбира много работи. Онзи, който е учил 10 години изкуството да рисува, и онзи, който никак не е ходил на училище по рисуване, каква разлика има между двамата!

Вземете един поет, който е свършил университет и пише хубаво; и друг някой поет, и той пише, но не така хубаво.

Вие казвате: И без училище може. - Не може без училище. Вие сте на скамейката тук. Натупа те учителят на общо основание. Бил го учителят, защото не си учил урока. Неразположен си духом, - Бой си ял. Разположен си - похвалил те е учителят. Криво ми е днес, казвал.

Ние изясняваме нещата някой път така, както не са. Казвал: Страдам. - Защо страдаш? . - Баща ми не е оставил пари. Друг човек и той страда. Баща му е оставил пари, но пак страда. Защо страда? - Защото не е ходил на училище. И трети страда. Защо? Той е млада мома, която няма на кого да кади тамян, или няма кому да пише писмо, няма един, който да я слуша.. Тя нямала учител. Защото в дадения случай любовта я разглеждам така. Една мома се влюбила в някой момък. Всички казват: Тя се влюбила в момъка. - Много криво разглеждате въпроса. Аз разглеждам така: Тази мома отива на училище и онзи, в котото тя се е влюбила, е професор. И като пише тя първото писмо, той ще се произнесе, дали тя е писала хубаво, дали ще отиде в затвора 10 години, дали ще влезе в Царството Божие или в ада някъде. И като разглежда той писмото, пише й отговор. И ако не й отговори, тя веднага ще си намери друг професор. Разлюбват се хората, защо? Или ученикът е напуснал учителя си, или професорът изпъдил ученика си. Разглеждайте нещата обективно, както трябва.

Вие нямате понятие какво нещо е влюбване. Как може да се влюбиш, в какво ще се влюбиш? Ами когато турят един юлар на главата на един вол и го поведе господаря му, тогава казват, че се е влюбил вола. Какво се е влюбил? Един юлар има шипове от желязо направени и шиповете стягат вола. Няма ли да вървиш? - Оттатък ще минеш. Ако вървиш добре, шиповете няма да те стягат, но иначе, те бодат.

Да допуснем, че ти си една сестра на 45 години, била си мома на 21 година. Ти питах за влюбването какво е. Тази работа я знаеш, защото питах - че нали преди 19 години и ти беше мома. Тогава на тебе туриха юлар и сега на друга мома турят юлар. Твоят юлар може да е бил по-къс, този по-дълъг. Може едното пише да бъде по-малко от другото, но съдържанието е важно.

Питам: Защо е изпратен човек на земята? Да се влюбва ли? - Ни най-малко. То е изключително условие. Паднал някой и си счунил крака, затова ли е изпратен - да си счуни крака?

Вие сте българи. Когато българинът пее една стара песен, от тъжните песни, те какво изразяват? Тъжните песни са песни на старите хора, а пък младия ще пее, ще скача и ще кляка. А пък старият не кляка. Защо българинът кляка, като играе, не може ли без клякане? Ще клекне и ще подскочи пак нагоре. Казачока е една българска песен, българско скачане. Българите живели някога дето са казаците и казаците са научили това от българите. Само българите скачат, няма други хора, които скачат. Хубаво, ако вие седите на един стол и ако ви пуснат един електрически ток и вие скачате, питам: Защо ще скачате? Българинът казва така: Щом се намериш на тясно, скачай! И дойдеш до една река, няма мост, а дълбока е реката, да я прекрачиш не можеш. Тогава се затичаш и я прескочиш. Питам: С едно подскачане какво става? Нищо не става. С едно подскачане можеш да се избавиш от една голяма бела, а можеш да си намериш друга бела. Ако не знаеш как да скачаш, тогава цяла бела можеш да си намериш на главата. Скачането може да бъде в човешките чувства, или в човешките мисли – това е фигуративно казано.

Та главното нещо сега е: Ще се учите да мислите правилно, защото всяка една мисъл, която е влязла във вашия ум, ще остави известни последствия; също така всяко желание и всяка постъпка. Дали знаете това или не – това е без значение.

Някой пише тема: Моето пеене. Пеенето е цяла философия. Не е проста работа. Ако на някого от вас дадат да развие една тема по пеенето, какво ще кажете по пеенето? Ако ви дадат темата, да развиете една реч по пеенето, какво ще кажете?

В сегашната музика има седем ноти. И колко полутонове има? Може да повишите ДО, но не можете да го понижите. МИ може да го понижите, но не може да го повишите. ФА може да го повишите, но не може да го понижите. А някои тонове може да се повишат и да се понижат.

Някой път в живота ви музиката може да ви спаси. Музиката се прилага като условие да знаеш да живееш. Музиката – това са възможности, да знаеш как да живееш. И ако аз се намеря в трудно положение, веднага ще изменя музикалното отношение на живота си, ще изменя гамата и ще дойде в друга една гама. Но ако не знаете как да измените гамата си, то е друг въпрос.

Вие искате всички да забогатеете. Това е ФА. Основният тон на Земята сега е ФА. Днешният живот е основан на ФА. При ФА не можеш да имаш понижение, а повишение. Ти искаш да забогатееш, светия искаш да станеш, учен искаш да станеш – това е ФА. Когато не забогатееш, значи не си взел истинското ФА. Сега аз ви говоря на един език, който не разбирате. И радвам се, че не го разбирате. Някому говориш и не се оправят работите му. Когато пее, ще намеря някой човек, който е красив. Аз виждам нотите по неговата глава и тогава започвам да

нея. Като видя един човек, веднага започвам да солфежирам, започвам да пея, но това е моя тайна, не мога да ви разпратя това. И знам кой е автора. Сега къде са турени нотите? На много хубави места са турени те, той има парче за свирене. Двама души щом се опознаят, музикално са прочели и изсвирили тези парчета. Ако ти не можеш да разгадаеш, как са поставени тоновете на човешкото лице, не можеш да разбереш човека; и ако той не може да разгадае нотите, които са написани върху тебе, и той не може да те разбере. Ще трябва да вярвате в това, което ви казвам - аз ви давам сега едно правило. След като проверите и намерите, че е право, тогава нямате право да не вярвате. Преди да проверите, нямате право да се съмнявате. Сега ще вярвате, както аз ви казвам. Дали е право или не, ще проверите после след години. Може да е право, а може да не е право. Ти казвам; Той не пее хубаво - От къде заключавам така? /Учителят пее тонът ДО/ Право ли е? /Учителят пее тоновете ДО, МИ, ФА/. Вярно ли е? Всички вземете РЕ изведнаж. Сега вземете ФА. Право ли е? Где ви е камертона? Всички трябва да имате по един камертон. Всички изпейте ДО. Всички изпейте ДО, МИ, СОЛ, ДО. В това ДО му липсва нещо сега. Липсват му две трептения. Има неправилност, понеже времето е малко по-сухо и гласът не може да излиза правилно. Има едно колебание вътре в тона.

Някои от вас, някои път се колебаят, когато направят нещо - тонът ви в дадения случай не е верен.

Буквата У трябва да поставяте там, дето трябва. Също така и буквата О. Как ги наричате тези букви? Те са гласни, отворени звукове. Това са пътища, които отварят пътя на съгласните букви. Съгласните са мълчаливите букви. Гласните откъдето минат, разпратят - те са крайно щеславни; Например: А, О, У и пр. Аз ги наричам букви на славата, букви на човешката слава. Имаш пет условия да придобиеш славата: по пътя на У, О, А, Е, И. Това са пътища да придобиеш своята слава. Но как? - Ако знаеш как да ги пееш, можеш да се прославиш в един ден. Ако изпееш звукът У както трябва, то ти веднага ще имаш слава, но ако не знаеш да го изпееш хубаво, тогава ще изпееш О; ако и О не знаеш, тогава ще изпееш А и т.н. Това са разумни светове, нищо повече. В тези светове живеят същества толкова богати и толкова умни, че ако влезете там, вие ако сте един бедняк, там ще те съжаляват и веднага ще дойдат да помогнат. Това не им коштува много. Този ви даде 10.000, онзи ви даде 10.000 и след малко време - вие сте облекчени добре, имате средства, и книги си имате и на училище ще ходите. Съществата, които знаят пееенето, те всеки човек го турят на място. В дадения случай вие не знаете в една музикална гама на кое място се намирате. И при това, не само да определите в дадения случай какъв тон представляваш, но и какво време заемаш. Например, една нота може да бъде цяла, половина

една четвърт, $1/8$, $1/16$, $1/32$, $1/64$, $1/128$. Много бързо, като някой барабан вървите. Та трябва да знаеш какво време трябва да вземеш. Какъв интервал трябва да има между един тон и друг. Този интервал може да бъде по-тесен или по-широк. Питам: При едно увеличение на интервала, какво придобиваш? - Добиваш нещо. При един намален интервал губиш нещо. При умалените интервали, се добива нещо, но какво се добива? Не че трябва да знаете, но имате една възможност да го научите. Не само да го научите, но имате възможност и да го приложите.

Да ви дам един начин за сравнение. Теб ти дават една семка. Семката може да се разгледа, това е една нота. Не знаеш името ѝ, дали е ДО и пр. Като се каже ДО, това още не означава същността на тона. Вие трябва да намерите почва, в която да турите семката. Не знаеш каква е семката - ще намериш почва да я посееш; тя трябва да изникне, да израстне, да цъвне, да завърже плод, и като вкусите плода, само тогава ще знаете, каква семка е тя. Значи, докато тя не израстне, докато не цъвне, не може да я разберете. Цътненето е един метод на музиката. Но вие още не знаете същността на семката, кой тон има тя. След като я научите, веднага казвате: Това е круша. - Крушата вече определя каква е нотата. И тогава ще знаете в коя гама е поставена крушата. Да оставим тази работа сега за по-после. Онзи ефект, който крушата може да произведе във вас, това е вече едно музикално отношение. Щом изядете един плод, онова, което плодът произведе във вас, това е вече музикално състояние. Не бързайте да ядете плода - какъвто и да е, ще бъдете внимателни. Цигуларят ще погледне нотите, които са наредени и той трябва да спазва интервалите като свиря. Той може да свиря по-бързо и по-полека. Някой път, като свиря по-полека, не разбира. Някой път той започва полека, като научи песента - свиря я много бързо, но той трябва да свиря нито много полека, нито много бързо. Има един интервал, един начин за свирене, та всеки, като го слуша, да му е приятно на ухото.

Всички хора имат желание, щото близките им да имат добро мнение за тях, да ги обичат.

За да обичаш някого, трябва да има един повод. Какъв е повода на обичането? Когато обичаш баща си, какъв е повода? Или какъв е повода, с който обичате майка си, брат си, сестра си? Има един повод. Баща си обичате, защо? - Защото ви е баща. Ако баща ви е дал нещо хубаво, вие не може да не го обичате. Баща ви е бил красив човек, хубаво построен, с отлични уши, нос, очи, брада, телосложение, всичко това той ти е предал. Като погледнете баща си, вдъхва ви едно доверие. И понеже той е във вас, имате доверие в него. И заради хубавото, което баща ви е дал, вие го обичате. И от своя характер ви е дал. Погледнете майка си и я обичате. Защо? - И тя ви е предала нещо. Най-

после погледнете на сестра си и на брат си. И те са ви предали нещо. Срещнете някой брат, когото обичате. Не може да обичате някого, който нищо не ви е предал. Вие обичате един учител – предал ви е нещо. Отивате в музикално училище, един професор ви е дал нещо, дал ви е една система – и целият ви живот се е повдигнал и с това.

Ние обичаме Бога. Защо? – Защото ни е дал всичко. Всичко това, което имаме, ние го дължим на Бога. Има много неща, които Бог ни е предал и върху това съзнанието ~~xxxxxxxxxxxx~~ ни е будно още. И тепърва ще се пробуди съзнанието в нас за това, което Бог ни е дал. Той сам иска да ни пробуди съзнанието върху това.

Има нещо, което може да ви спъва. Някой от вас ще каже: Колко невежи сме ние, колко не знаем. – Не е въпрос в това, но въпроса е какво може да знаете. Не какво знаете, а какво може да знаете. В дадения случай, какво може да придобиете за в бъдеше. Малкото, което можеш да придобиеш сега, е важно. А многото ще придобиете в бъдеше. Малкото, което може да придобиете сега, ти причинява радост. Да кажем, че някои от вас са много музикални и искате изведнаж да навлезете дълбоко в музиката. Който иска да учи музиката, нека следва академия 4 години. Там има професори, които разбират и ще ви разправят чудесни работи. Но аз ви говоря за една система, която съществува в природата и тя изисква време. Някой казва: Аз мога и без учение на света да мина и пак да се подигна. – Трябва едно разбиране. В света няма никакво учение. Учението на света в същност е учение на Природата. Те са го взели от Природата, и казват, че е учение на света. Не, те са го взели на заем. В Природата има едно учение и то не може да бъде нито светско, нито духовно. Едни хора се наричат духовни, а други светски. Но какво се отличават духовните от светските хора? Светският човек си позволява всичко, а духовният не си позволява. Светският човек ще седне на една маса, ще заръча една чаша бира, ще си извади една табакера, ще запали една цигара, ще си накриви калимавката или шапката. Ако е религиозен човек, ще седне, смилено ще пие една чаша вода или ще заръча чай, или много тънко кафе. Единият седи смилено, а другият по-надменно и казва, че той е светски човек. Духовният човек като върви, гледа да не настъпи някоя мравка, държи се все за правилата да не сгреша, а пък светския гледа повърхностно. Духовният човек като срещне някоя мома, ще си замине, а пък светският човек ще я прегърне. И като го хванат да го съдят, той ще завърти оттук, оттам по този член, по онзи член от закона и ще се освободи; а пък религиозният и да е невинен, пак ще го осъдят. И като излезе от съда светският е весел, и казва: Освободих се! – Съдията осъди духовният и му казва: Трябва да бъдеш малко светски.

В Природата има един начин, който е чудесен. Светските хора в

тоя свят, стават религиозни в другия свят. Духовните хора, тука ги затварят, а пък светските хора в онзи свят ги затварят. Светските хора в този свят ги освобождават, а пък религиозните хора в онзи свят ги освобождават.

Всеки е влязал в затвора, понеже не е знаел какво да направи в дадения случай. Вие казвате: Онзи човек се е повдигнал — какво разбирате вие под думите: "повдигнал се"? Вие разбирате следното: Уредил си работите временно, но не постоянно.

Да ви представя едно положение. Вие сте уредили вашите работи, качили сте се горе на планината и сте запели песен, българска песен сте запели. Аз съм долу в долината. Иде един голям циклон, който ще повдигне всичко. Какво ще стане с тези, които са на планината? Ще стане това, което стана с двамата видни английски туристи, които искаха да стигнат до Монт Еверест. И отидоха и не се върнаха. И ако вие отидете и не се върнете, ще построят един паметник за вас. И много хора изгубват живота си на Монт Еверест. Отиват и не се връщат. И казват за някого от тях: Голям пътешественик беше — голям пътешественик, който е изгубил живота си.

Сега питам: Ако вие хвалите една певица, че имала отличен глас, че била много даровита, и ако тази певица е болна и не може да изкара прехраната си, питам: Добра певица ли е тя? Добрата певица трябва да си изкарва прехраната. Щом не си изкарва прехраната, тя не е певица. Добрата певица всеки трябва да я слуша. Ако всички я слушат, тя е добра певица. Щом не я слушат, тя се самозаблуждава, тя не може да пее. Че ако аз дойда с пението си вкъщи във вашата къща, дето лежат двете ви дъщери и лекарят казва: Никакъв шум да не се вдига, този лекар прав ли е? Тези болни се нуждаят от музика; аз започвам да пее. Болните са в безсъзнание. Аз започвам тихо и след една песен болните се събуждат. И като им попея, после усилвам своята песен — и те станат и седнат на леглото. Като им попея още, те станат от леглото. Публиката отива за какъв ще ме счита, като попея на тези двама болни и те оздравеят? Някой ще възрази, че това станало случайно. И на друго място ще пее, ще им кажа: Елате на друго място да пее — и същият резултат се получава. Оттам ще отида на трето място, на четвърто място и т.н. Гдето има болни, ще ме викат и ще ми плащат. Сега няма да бъда аз религиозен, да кажа: Даром ще пее, — аз ще им кажа: Аз с пари не пее, аз дарявам, но искам и мене да даряват. Искам и мене да дарите. Аз съм за даряването. Казано е: "Даром сте взели и даром давайте". Това е правилото и всеки, който е пил, без да го дарят, той не трябва да прави така. Никога не пейте без дар. И ако не ви дарят някъде не си отваряйте устата. Вие кажете: Като си отворя устата, трябва да ме дарят, да има баница. Щом няма баница, не си отварям устата.

Искам да ви наведе на една права мисъл: Ако не пеете ФА правилно, никакъв дар няма! Не се занимавайте с посторонни работи, не се занимавайте с векториите на живота. Дойде някой, иска да ви даде някоя стара баница, отпреди 4-5 дена. Не я бутайте! Баницата, като е престоляла един ден, не я бутайте. Като отидете в къщи, тогава да наточат баницата и да я изядете. Баницата да бъде топла и хлябът да бъде топъл. Не са ли топли, ако са от няколко дена, кажете: Това не е за певец.

В музиката има едно правило: веднаж можеш да стоплиш яденето; втори път да го стоплиш — това е вече прегрешение.

Ние разбираме под тези думи следното: Само веднаж можеш да обичаш човека, — два пъти не може да го обичаш. Това е закон в Природата. Който каже, че два пъти може да обича човек, той не знае. Това е правило. Това е по Бога — веднаж. В Бога няма това нещо — два пъти. Веднаж. — Това разбирам под думите: Яж баница сега направена. И след като ядеш, аз ще видя дали си музикален. Щом изядеш всичката баница, музикален си; щом не можеш да я изядеш, не си музикален. Ще изядеш баницата, няма да оставиш трошица в тавата. Щом се троши тази баница, не е направена както трябва.

У всинца има известни понятия за живота такива, каквито не съществуват. И в училище разни професори имат различни теории, спорни. Съществува това и в музиката. Онези от вас, които не са учили музиката, четете музикални съчинения. С хиляди томове има написани. Вие все трябва да се спрете върху музикалните съединения. Все таки някой път ще дойдете да учите музиката. Но от сега почнете да се приготвявате. Вие казвате: Остаряхме! — Много добре, младите казват, че още не са достатъчно възрастни. На младите още гласа им не е добре оформен, не могат да пеят. Тогава какви са основните черти на човека, за да пее. Ето тук е музиката. /Учителят показва на главата на една сестра, къде е центърът на музиката./ У тази сестра не е развит музикалният център, понеже не е работила върху него и не може да разпределя интервалите. А ако беше станала композиторка, щеше да разбърка интервалите. Но за в бъдеще има да учи. Тя се е занимавала с тези работи до известна степен. Тя е търсила идеите, смисъла на музиката, но до външната форма на музиката още не е дошла. Вие искате да бъдете красив. Човек не може да бъде красив, ако не е музикален. Красота без музика не може да се постигне. Музиката е един предмет, за моделиране на външните форми на тялото. И здраве без музика не може да имате. Вие не може да имате здрави мускули, ако не работите с музиката. Това е един метод, по който трябва да се работи. И ако нямате този музикален начин, мускулите ви ще бъдат хилави, и мозъкът ви ще бъде хилав. Трудно е човек да бъде всякога музикален, защото лесно се менят състоянията. Това са гами вътре, всяко състояние е една гама — преминаваш от една гама в друга. Искате да направите някому добро.

Вие трябва да изберете един тон за доброто. Дадат ви една задача: - да допустнем, че сте една стара сестра. Избрали сте да направите добро на един млад момък на 19 години. 19 вземам като едно красиво число, на което можеш да направиш нещо на време. Този момък е на 19 години. Ти си една сестра на 45 години. Какво добро ще направиш на този млад момък, кажете ми? Или да кажем, че е един брат на 45 години - какво добро ще направи на една сестра, на младата мома на 19 години? Вие ще кажете: Ето изкушението. Това, което ще направиш на младата мома трябва да го направиш с любов. Как ще го направиш с любов? Ще разложиш тази душа любов. В даден случай вие сте богата сестра, разполагате с няколко милиона. Той е един способен брат, младеж, беден, така че на тази възраст не може да направи нищо. Има скъсани обувки и е изоставен; няма баща, нито майка, нито сестри. Но е способен. Могат да се явят у вас много изкушения. Сега не искам да ви кажа где може да направите музикални погрешки. Може да направите много музикални погрешки, да турите знаци там, дето не трябва; да турите диези или бемоли, да повишите или понижите гдето не трябва. И зависи от тази сестра, която ще направи добро, цялото бъдеще на този момък, зависи животът му. Вие ще дадете направление на живота му, но с това ще се повдигнете и вие. Ще бъде цяла симфония. Ще се повдигнете и вие от това, че сте направили симфонията както трябва. Това ще бъде твоята теза. Също така и братът, който направи добро на 19 годишната мома, и той ще се повдигне. Кое е важното, когато ви дадат една задача да направите едно добро? - Едно добро определя цял ход, доброто не е нещо статическо, само веднаж да се направи. Доброто веднаж направено, то си остава вече добро. То си отваря вече един път, почва един строеж, ти си вече осигурен. Сигурността е в доброто. Ти си осигурен в твоя бъдещ живот и имаш правилен път, по който можеш да се развиваш, музикално ще се развиваш. По този музикален път ще дойдат всички велики добродетели на живота, които ще те повдигнат. Това са начини, по които човешката душа се развива. Човек от този свят трябва да премине в другия свят, за да приеме всичко това, което Бог е вложил в него.

Сега вие искате да учите, искате за сега да се спасите. От какво да се спасите. Искате да се спасите от някоя буря, да влезете в някоя хижа, в една къща. Но след като мине бурята, какво ще правите в къщата? Във време на бурята къщата е на място, но след бурята ще излезеш от нея. Сега да се повърнем към нашия въпрос. Каква нота да изпеем с буквата У? ФА има пет качества. ФА- има качество на У, О, А, Е, И. Някой казва: Да съм богат. - Богатият човек е свободен, не глупавият богат, а умният богат е свободен човек, понеже умният може да живее; а глупавият човек не е свободен, понеже няма избор в богатството, не знае как да употреби своето богатство. Какво представлява буквата У в дадения случай? С този знак У старите египтяни са изобразявали човека в движение. В иеро-

глифите те така са представяли човека: Този знак е обърнат надолу.

В латинската азбука са го обърнали нагоре. Българите го пишат така. Това е действието на човешкия ум. /десният крак/ а пък левият крак - това е човешкото сърце. А пък двете заедно - това е пътят, по който човек трябва да върви; Това е човешката воля. Извършената работа - това е човешката воля.

Човешкият ум се проектира в десния крак, човешкото сърце - в левия крак, а пък пътят е волята. И като ходи човек, вие ще видите как той мисли. Някои имат къси интервали, а някои - дълги. Ако от двама души трябва да изберете приятел, кого ще изберете, с големи или с малки интервали? Терцата колко тона има? /Два/. Да кажем, че една пиеса почва в терца, с един интервал от два тона. Трябва да прескочите два тона. Ако турите интервал още половин тон, ще стане увеличена терца. Ако намалите този интервал с половин тон, ще имате умалена терца. Ако увеличите терцата, какво ще придобиете? Какво се придобива от увеличена терца. На много сестри тук говоря на френски език. Всяка една мъчнотия, в която се намирате, това е един потик в Природата. И ако ти разбираш в кое направление да туриш този потик ще се ползуваш. Може би тази мъчнотия да е необходима, да понижи или да повиши интервала, или с други думи казано, - да вземеш страната на своя ум или на своето сърце. Защото при понижението взема участие сърцето, а пък при повишението взема участие умът. Можеш да разрешиш въпроса или с ума си, или със сърцето си. Ако разрешиш с ума си, ще имаш едни резултати. Те са добри. Ако го разрешиш със сърцето си, ще имаш други резултати, пак са добри. Но може да направиш с ума си или със сърцето си една погрешка, и тогава ще се яви един дисонанс. Ако ти в една терца не можеш да постигнеш работите и направиш една погрешка, тогава следващият път с кварта можеш да оправис работите. Що е кварта? - Квартата поправя погрешките на терцата. После иде квинтата. Квинтата поправя погрешката на квартата. Неразбрано нали? В моя ум е така; но умът на музикантите другояче разбира това. И те са прави, не казвам, че са криви. Както е построена музиката, те са прави. И аз съм прав. Те изхождат от едно положение, а аз изхождам от друго положение. От положението, от което аз изхождам, аз съм прав. И от положението от което те изхождат, те са прави. Аз мога да се примиря. Глухавият и умният човек по това се отличават. Умният човек се отличава по това, че в една мъчнотия може да се примири със своя неприятел, а глухавият не може, понеже умният знае как, а глухавият не знае как. Следователно, всеки, който не може да се примири със своя неприятел е глухав човек, а който знае, е умен човек.

Много пъти в музикалната академия дават някоя тема за разрешение. Някои гледат, гледат и не могат да я разрешат. И им терят слаб. Някой път в живота не можем да разрешим някоя тема и тогава ти турят единица или двойка.

Вие започвате една песен с вашето сърце. Какви са задачите на сърцето? Трябва да придобиете известна дълбочина и устои на чувствата ви. Вашите чувства трябва да се огъват, но никога да не се прекъсват. Могат да се огънат, да се разтегнат, но трябва да пазите никога да не стане прелом вътре в чувствата ви. Може да придобиете ~~хакхак~~ каквато дълбочина искате, да се огъвате. Колкото по-голяма дълбочина добиваш, в твоя полза е. Защото както се огъваш, неприятеля, който те атакува, той не може да те атакува вече. Разтягат се твоите мисли. Дълбочина ти трябва в чувствата. В някои случаи виж трябва висота в ума ви. Колкото по-високо можем да се качим, толкова по-добре е. Неприятелят на голяма височина не може да отива. На две места ще бъдем неуязвими: на големите дълбочини и на големите височини. Как да кръстим тези два противоположни полуса? Тях ги наричат полюсите на човешкият живот. Това са човешкият ум и човешкото сърце. Някой път полюсите са много близо. На земята ние имаме северен и южен полюс, но това не е точно казано. Всяка частица има полюси; може да са един до друг. Разстоянието между тези два полюса може да се увеличи, тогава те се отдалечават — има разтягане. Като се увеличава формата, разстоянието между полюсите се увеличава; и обратно.

Ако някой път вие чувствувате, че оня човек, когото обичате се отдалечава от вас, вие сте в областта на поляризиране. Това е един музикален метод, който туря големи интервали. Някой път разрешението е близо, а някой път разрешението е далеч, има големи интервали — изгубваш вътрешната връзка.

Обичаш някого, но той се отдалечава. Къде ще отиде? Ти казваш: Той не може да обича. — Тогава вие имате понятие за любовта. Любовта е една шесета, в която интервалите никога не се късат. Единственото нещо, при което интервалите не се късат е любовта. Този интервал може да се разтега до безкрайност, а и може да се умалнява до безкрайност. Когато се разширява, да не се плашите; и когато се смалнява, пак да не се плашите. Сега всички вие се изплашвате някой път от лошите условия на живота. Лошите условия седат в неразбирането на пътищата, в които Бог ви поставя. Бог може да ви постави в лоши условия, но мисълта, която е у вас, която е у Бога е отлична, не е лоша. Но вие, като не разбирате пътищата на Бога, разбирате мисълта на Бога погрешно и се намирате в едно смущение. Например, здрави сте, но дойде едно болезнено състояние, един умален интервал: — защото при болестта не може да се марша. И ти, като не разбираш Божиите пътища, казваш: Ще си умира. Какво значи "умиране"? Вие мислите, че ще отидете

на онзи свят и не ви съдят, ще дадете отчет какво сте правили на този свят. И казвате: Дамо Господ ми подари още живот, за да довърша музикалната пиеса! Не си я написал още. Като отидеш на онзи свят, трябва да идеш с нещо. И като не си я довършил, то според закона на прераждането, после пак наново ще те пращат на училище, с нови разноски и т.н.

Често вне се занимават с плагери. Какво значи плагер? /някак-ва популярна песен/. Малки пасажета, това са някои песни, които лесно се разпространяват. Те са като инфлуенцата. Плагерите аз ги наричам музикална инфлуенца; инфлуенца, която с бързина се предава; и всички я паят, и всички кикат от нея.

Всички изпейте ФА/ Всички изпяхме ФА /. Сега вземете терца на тона ФА./всички изпяхме ФА, ЛА/. Да ви дам една картина, какво означават ФА и ЛА. Представете си поръчкасана баница! която искате да хапнете: - това е ФА; а пък ЛА е една зелена полянка с извор, хубава полянка. И като изядете баницата на това място - това е терца. При ЛА нещата са завършени - баницата може да се изяде. При ФА баницата я носиш, топла е, но не я ядеш; но при ЛА я ядеш - ФА е направената баница, а пък ЛА означава хубавото място, гдето тя може да се яде. Има и други примери. Терца е отиване в училището, всичко отива добре, - това е повишена терца. А пък не върви добре в училище - това е понижена терца; и някой път тази терца има фатален край - напускаш училището, без да свършиш нещо. Та във всеки момент терцата работи. Ти имаш да разрешиш една задача в ума си - една малка мисъл, едно малко желание - ти трябва да знаеш как да го разрешиш. Разрешението върви по един закон: Или ще намалиш, или ще увеличиш. Ние вървим от едно разрешение в друго - във второ, в трето, четвърто и т.н. Това е цял процес. Това е цяла една наука - да се занимава човек със своя вътрешен живот да знае как да се постави, че да не съжалява. Някой път ние съжаляваме за това, за онова. Някой път ние се повръщаме към живота и си виждаме погрешките; и казваме тогава. Следващият път, като се върнем на Земята, ще постъпим правилно. Но това е въпрос за бъдещето. Важното е в сегашния живот да имаме едно малко постижение. Някои напреднали души разбират това. Без Учител и без предмет за учене не може. Ще отидеш при един музикант, който разбира и ще ти покаже. Духовните хора казват: Господ ще ни научи. - Че как? - Господ може да те научи чрез този, чрез онзи, чрез хиляди хора. Господ отвори нима специфично да дойде при тебе да те научи. В дадения случай чрез когото и да е, ще те научи; то е все едно. Но как възприемаш мисълта и как ще я приложиш, това е важното. Някой път ти дадат една задача: Или да се примириш с някого, или ти да примириш двама души, които са се скарали. Някой път ти не искаш да примириш тези двама. Ти не искаш да вземеш странат

нито на единия, нито на другия. Ако вземеш страната на единия или на другия, ти се опасяваш да изгубиш приятелството им. Ти отиваш при одного и вземаш неговата страна, после отиваш при другия и вземаш неговата страна. Тези двамата не са добри един за друг. При такова положение какъв интервал ще се вземе? В даденият случай потребно ли е или не е потребно да примириш твоите двама приятели? Някой път е потребно, а някой път не е потребно. Те сами трябва да се примирят. Някой път е твой дълг да ги примириш, а някой път е техни дълг - те трябва да разрешат задачата. Някой път мога да им кажа: Вие трябва да се примирите. - Как? - То е ваша работа. Аз имам всичкото желание, но тази работа е ваша, не е моя работа. Ако е до мен, аз знам как. Но колкото до вас, моя метод не мога да го приложа, понеже ако го приложа към вас, вие ще изгубите своята свобода. Не че не мога да ги примиря, мога. Ще ги примиря по кой начин? Да допуснем, че двама души не искат да се примирят. Ще им кажа: Вие ще се примирите ли? - Няма да се примирим! - Я наведете ги надолу! И почвам да ги налагам и двамата - и единия и другия. И като дойдат до едно място, те казват: Ще се примирим. - И се примиряват. На сила се примиряват. - Като дойде до дървото, примиряват се. И в Природата е така. Бог може да ви примири, като дойде злото. Но работата е, че като дойдат добрите условия, пак идва разединението. Вземете един умрял - щом дойде студът, той не се разлага, но като дойде топлината, се разлага. Защо ще примиряваш двама души, които после, като дойдат добрите условия, пак ще са в обтегнати отношения?

Важно е да влезе живот в нас. Това, което организира живота, в дадения случай е музикалният тон. Това, което организира нещата, това е основният тон, от който всякога да изхождате. Това, което съединява нещата, това, което повдига нещата, това са интервалите, а това от което трябва да излезеш, това е основния тон.. Щом имаш основния тон, имаш потик. Любовта е основния тон. Тя винаги дава потик. Даде ти потик и ще те остави. Но Любовта не е нещо, което постоянно тласка човека. Тя ще ти даде един тласък и ще види каква посока ще вземеш; и не туря никакво препятствие на пътя ти. Тя ти дава най-малкия потик, който може да се даде, това Любовта може да го направи. В нея няма силни потици. Но този потик е от такъв характер, той има такава вътрешна сила, че ако ти обърнеш внимание, той ще те тикне много напред. Ти имаш малко желание, малък потик да се учиш, и ако ти вървиш по този потик, знанието ще дойде в тебе.

Писанието казва: "Щейте и възпявайте Господа в себе си". Ако това не направиш, не можеш да прогресиращ. Ако си меланхоличен и не пееш, как ще прогресиращ? Започнеш ли да пееш, животът ти ще почне да се урежда. Животът ти е уреден, не че не е уреден, но ти мислиш, че не е

уреден. Вземете ФА и ЛА. Сега да изпеем думата добро само чрез ФА. /Изпяваме/. Сега да изпеем думата добро в обратна терца: ЛА и ФА. /Изпяваме/. Сега да изпеем добро в повишена терца: ДО и ЛА диес. - Сега с умалена терца: ДО и ЛА бемол. Тях ги наричаме терца в възходяще и в низходяще положение. В едната терца ти вземаш направление нагоре - а в другата - направление надолу. В едната терца ти се показва път нагоре, а в другата - надолу. Музиката при увеличение и намаление е съвсем друга. В единия случай се взема половин тон по-високо, а в другия случай се взема половин тон по-ниско; интервалът се изменя. Да изпеем песента "Аз в живота ще благувам". Изпейте още един път тази песен, но по-тихо. Всеки един от вас да е концентриран, и като я пеете, вие сами да я слушате. По-тихо, по-вгълбено! Ще ви дам едно правило, пазете го и го приложете! В даден случай вие искате да постигнете нещо. Това е естествено, това е право положение. - Това, което желаете да постигнете, е Божествено. Имате едно желание да постигнете нещо. Аз взимам едно желание, каквото и да е желание. Погрешката седи в начина, по който искате да го постигнете. Трябва да мислите върху начина, по който искате да го постигнете, върху метода, който ще изберете. Ако дадете един правилен ход на това желание, вие ще имате едно благо. Но съдновременно ще знаете, че в окръжаващата среда всички души, с които сте свързани, и те имат едно желание. Следователно в дадения случай, вие трябва да имате предвид, че и те имат право да се постигне тяхното желание. Но и те трябва да изберат метод. Постигнението на вашето желание да не влиза в стълкновение с желанието на окръжаващите на вашите близки, т.е. то да не препятства за постигнението на тяхните желания. Така ще желаете във вашата душа; както вие искате да постигнете нещо, да имате предвид, че и те имат това право. А пък някой път вие искате да постигнете и не знаете, че и те имат право да постигнат. Например: отивате двама при един планински извор. И двамата искате да пиете от извора. Въпросът е, кой първи ще пие. Допуснете, че единият е дошъл по-рано, но си почива, а вие сте дошли по-късно, но не спазвате правилото, вие искате веднага да пиете. Вие престъпвате едно Божествено правило. Онзи, който е дошъл преди вас, вие трябва да го чакате да пие. Вие имате право да пиете, но вие ще нарушите едно правило на свободата. Вие седнате да си починете - както сте заморени, ако пиете, ще си създадете една изри неприятност. И при това попитайте вашия приятел: Вие пихте ли? Как ви се вижда водата? - А пък вие, без да го питате, отивате да пиете вода. И той, ако е пил, може да ви каже: Отлична е! - И ще пиете и ще кажете: Много сте прави. - Значи и двамата имат тънък усет. Дайте право на другите със своя ум и със своето сърце. Почитайте свободата на другите. Онзи потик, който дава Бог на всеки човек, зачитайте го. Дайте и на другите свобода да следват потока, който Бог им е дал.

Каквото направление Бог им е дал, дайте им свобода да вървят. Някой път Бог ги кара да вървят в едно направление, а пък вие им казвате: Не, в друго направление ще вървите! — И ще се яви едно стълкновение, едно противоречие. Радвайте се на вашият път. Всичките си вървят по път, по който Бог им е предназначертал да вървят. Никой никого да не отбива от пътя, стига направлението да е право, стига посоката, в която се движи, да е права.

Един предмет може да го разберете по който и да е начин, но гледайте да извадите правилно заключение. Например, аз мога да дойда до ФА по разни пътища. Мога да започна с други ноти и после да дойда до ФА, да не започна с ФА. Например, някой автор е написал една песен, но той не е дал на ФА много място, само на едно място е турил ФА. Аз трябва да го пея там дето е турил. Ако аз го теря на три места в песента, аз ще изменя цялата ѝ композиция. Няма какво да се безпокоим, ФА ще го намерим на неговото място; в случая той ще е само на едно място. А пък, ако е на три-четири места, пак ще ги намеря. На колкото места и да е, ще ги изпълня. Какво означава ФА в живота? Много работи означава. То означава У, А, О, И, Е. Означава, че може да бъдеш един ученик, който ходи на двата си крака. Означава един човек, който може да влезе в затвора. Означава, че можеш да бъдеш семка, която може да израстне; но можеш да бъдеш семка, от която нищо не може да излезе. "А" означава, че си бременен с някоя идея, от която може да излезе нещо; но означава и една бомба, която може да се пръсне и да разруши всичко. "Е" означава човек, който може да се роди и да направи всичко на Земята; "Е" може да е някой умрял вол.

На всинца ви трябва едно: За да се изучава Природата, човек трябва да има един ум крайно прозорлив, понеже Природата е крайно интелигентна и не обича да бърри много. Много бърбене, много приказване не е хубаво. Природата говори много малко. Тя не обича много да говори. И тези букви — и те не обичат да говорят много. Тя малко говори, повечето мълчи. Тя говори само при един случай. Само при един случай може да я заставиш да говори: Или ще направиш една много голяма погрешка и тя веднага ще ти проговори; или ще направиш едно голямо добро. Щом направиш една погрешка, тя веднага ще ти каже нещо; и щом направиш едно голямо добро, тя пак веднага ще ти каже нещо. А щом не вършиш нищо, тя не ти говори.

Като се самоопределиш в една или друга посока, тя ще ти говори сладко или горчиво. Като направиш погрешка, тя веднага ще ти даде един горчив бомбон. Тя е много сръчна. Щом си отвориш устата за зло, тя знае какво ще кажеш и веднага ще ти тури горчив хап. И щом си отвориш устата за добро, тя ще ти тури едно сладко бомбонче в устата. Та като се отворят устата ви, внимавайте

ОТЧЕ НАШ.

П Р И Н Ц И П И И У С Л О В И Я

В Р Ъ Х И Д О Л И Н А

14-та година

10-та лекция на Общия окултен клас.

28 ноември 1934 г. сряда, 5 ч.с.

София - Изгрев

П Р И Н Ц И П И И У С Л О В И Я

В Р Ъ Х И Д О Л И Н А

Добрата молитва.

Прочетоха се темите: Отличителните черти на болестта и здравето.

Между здрав и болен човек и между богат и сиромаш човек има един паралел. По какво се отличават сиромашията и болестта? Сиромашията и болестта си приличат. Също и здравето и богатството си приличат. Подобни са но се отличават. После има паралели между други наши понятия например: понятието добро и зло. Да кажем някои отличителни черти на тия понятия; те си имат отличителни черти. Болният е слаб, сиромашът е работлив, злият човек е силен, **ОБАЧЕ СА ПОДОБНИ В РЕЗУЛТАТИТЕ СИ, В КРАЙНИТЕ СИ РЕЗУЛТАТИ.**

Болният човек, като го претеглиш е лек, има качества на праведния. Здравият човек е тежък; има качества на грешния човек. Грешният човек е тежък. Здравето може да произтича някой път от принципи, а някой път от условията. Има различие в това отношение. Може да произтича от известни принципи, а може да произтича от известни външни условия. Например, някой човек е роден здрав, роден е от здрави баща и майка, и ред предишни поколения са били здрави, били са добре. А болният, при всичките лоши условия, има желание, има един стремеж отвърре да подобри условията. Има болести, които са резултат на условията, а пък има болести, чиито причини са вътре – причини са ония принципи, с които даден човек оперира. Те образуват по-тънките болезнени състояния. Здравият човек се ражда здрав, а пък богатият отпосле става богат. Умствено богатият и той се ражда, носи условията със себе си. А здравето – човек трябва да се роди с него. Има едно здраве, с което той се ражда и трябва да подобри външните условия.

Болестите са складирани богатства в човека. Всички болни хора са богати. Сега в Природата съществуват закони. Трябва да имате ясна мисъл за тези закони, които функционират вътре в ежедневиия живот. Тия закони са дадени в Природата. Например, между другото дадени са и в нашето дишане. Те определят как трябва да живеем. Казано е: "Даром сте взели, даром давайте." Тая идея е от хиляди години разисквана, и много писатели са я обяснявали. И хубави обяснения дават, но има още нещо недообяснено. В природата съществува тоя закон и трябва да се обясни. Ние имаме отличен пример в нашата дихателна система, която Бог ни е дал и която показва, какво трябва да бъде отношението на оня човек, който иска да бъде здрав. В Природата съществува един закон: **АКО НЕ ВЪЗПРИЕМЕШ ТОВА, КОЕТО БОГ ТИ ДАВА, ТИБЕ ТЕ ОЧАК**

ВА СМЪРТ; И АКО ЗАДЪРЖИШ ТОВА, КОЕТО БОГ ТИ Е ДАЛ, ПАК СМЪРТ ТЕ ОЧАКАВА. Например, ако се откажеш да дишаш, ще умреш; но ако задържиш въздуха вътре, пак ще умреш. Даром сте взели въздуха, но след като държиш въздуха 20 минути най-много, пак ще го изпуснеш. При процеса на приемането на въздуха, какво трябва да бъде разположението? УМЪТ ТИ ТРЯБВА ДА БЪДЕ РАЗПОЛОЖЕН, ЗА ДА МОЖЕШ ДА ВЪЗПРИЕМЕШ ОТ ВЪЗДУХА ТОВА, КОЕТО БОГ Е ВЛОЖИЛ В НЕГО. Ти нямаш право да задържиш въздуха, но имаш право да задържиш това, което е вложено в него. Един пример: Имате една свещена книга - Библията. Тя е жива, ценна книга. Но туй е един резултат. Ти ще прочетеш известни глави, ще извадиш известна поука. Питам: След като си прочел Библията, взел ли си нещо от нея? Нищо не си взел. И един чете от нея, втори чете, трети, всички можете да се ползвате, но тя нищо не е изгубила, но освен че не е изгубила, но ще забележите, че тук - там се е понацапала, някаде са я надраскали, но това, което е напечатано, то си е останало. Какво са взели хората? Някой път ние казваме, че трябва да мислим добре. Един казва някому: Трябва да бъдеш щедър! А той възразява: Как ще бъде щедър - не съм богат. - Дай онова, което си взел! И след като го дадеш, ти пак наново ще вземеш. Даване и вземане трябва да има. Каквото си взел, ще го дадеш назад и ще изкажеш една благодарност.

Ние имаме основният закон на дишането. После имаме другия закон на храненето. Те малко се различават. В друга една форма трябва да се приложи тук вземането и даването. Какъв трябва да бъде начинът? Като вземеш храната, дълго време да я дъвчеш, дъвчеш. Тя ще влезе в стомаха ти. Част от храната ще се отдели. Ония инспектори - работници ще кажат: Това трябва, онова трябва. И известни работници ще изхвърлят онова, което не е потребно. Има си особена врата, чрез която изхождат непотребните работи. При дишането отдето е влязъл въздухът от там и ще излезе навън. При яденето отдето е влязла храната, от там не може да излезе. Някой път излиза при изключителни условия, когато му е лошо на човека и трябва да повърне, значи оная храна, която е несъответна на организма, дисхармонична. Разумните работници отделят кое е полезно за господаря и след като го обработят, изпарашат го по цялото тяло. И нищо не оставят за себе си, за да могат всички жители на тялото да се ползват. Когато някой път човек иска да се изхитри, иска да задържи нещо от това богатство, той почва да го складира около ставите си, иска да го скрие някъде. Туря го по ставите си, по гърба, после по глезените, по ръцете и пр. Нали някои хора крият по дрехите, по ръкавите и пр., а пък ония, които претърсват, бутат в ръкавите, по гърба, и намират парите. И ония инспектори в Природата правят ревизия дали си постъпил право или си скрил нещо. И като го намерят, почват да разшиват мястото, за да вземат парите, и тогас ти почваш да чувствуваш болка. Нищо не е скрито, нищо - нито в гръбнака, нито в ко-

лената, нито в ръкавите, понеже те като дойдат, ще почнат да разши-
ват. Всяка болест показва, че нещо си скрил - това са чуждите вещес-
тва; имало е отлагания по тялото. Има микроби, които са се заселили
там. Те нямат нищо общо с тебе.

Каква вяра трябва да има човек! Сегашните хора са съвършено
изгубили всякаква вяра, т.е. не ние, нашата вяра е съвършена, а има
някои, които са я изгубили. Вземете една котка. Тя като хване някоя
мишка с козината и ~~я~~ я скрива в себе си. Вземете някой тюлен; Щом
му дадеш риба, той изведнаж ще я изтърбуши, ще извади ненужното и
ще я изяде, но на котката не й идва на ума да изтърбуши мишката, да
махне козината. Някои хора постъпват като котката. Например, някоя
круша е оцапана; по нея са кацали мухи, прах е паднал по нея. И ти
я изядеш. Крушата - и каквото и да е друго - вземи и омий я най-пър-
во, защото може би стотина мухи са оставили своите визитни картички
по нея. Тоя здравословен въпрос изобщо е повдигнат, известни хигие-
нисти го засягат; те го засягат от съвсем друго гледище.

Човек трябва да си образува един възглед, да повярва и да нап-
рави един малък опит. Без малък опит приложение не може да има. На-
пример, вземеш 5 лева ~~а~~ джоба си. Казват ти: Дай ги тия 5 лева! -
Ти казваш: Че откъде ще взема тогава други 5 лева? - Най-първо ти
живееш в един свят. Щом дадеш въздухът другият, новият въздух ще
дойде, но в икономическия свят, щом дадеш 5 лева, другите 5 лева не
идват. Но ако не идат другите 5 лева, то е защото съществува извест-
на аномалност в цялото човечество. Не че не съществуват петте лева.
Ако разбирате закона, тия 5 лева ще дойдат. И те ще дойде, и колко-
то искате ще дойдат. Може би ще искате да знаете как ще дойдат - то
не се казва! Например, вие пеете, искате някой път, имате желание да
се научите да пеете. Но пеенето е от два рода. Има пеене на завър-
шени резултати - туй, което е вече придобито от хиляди години. Хора-
та са добили едно статическо пеене. Пеенето почива на известни за-
кони. Трябва да ги разбирате. Някои хора изживяват целия си живот,
за да бъдат певци. Някои пеят, а пък друг, като му кажеш да пее, каз-
ва: Аз няма да бъда певица! Те схващат туй, като в един анегдот: На
един българин му казали: Ти трябва да учиш! - Той казал: Аз поп ня-
ма да ставам! - Той мислел, че като бъде човек учен, поп трябва да
бъде. И българинът казва: ~~Няма~~ няма нужда - като няма да ставам поп, не
ми трябва да уча. У него идеята е много практична. Какво разбира
българина с думите "поп няма да ставам"? Често съм срещал религиоз-
ни хора, които казват: И така се живее добре. Аз светия няма да ста-
вам. - На Изгрева съм срещал за някоя сестра да казват: Тя ще стане
светица. - То е такова разбиране, както на българина, който казва,
че поп няма да стане. Ти трябва да живееш добре, и ако станеш све-
тия, ще си уредиш работите. За светийството вие имате едно съвсем

изопачено понятие: Светията жена не трябва да погледне, ръката ѝ не трябва да пипа, до женска дреха да не се допре, да не държи в къщи женска котка, кокошка, /смях/, женско животно и пр. - Туй е едно нещастие, СВЕТИЯТА Е ЕДИН ИЗВОР, КОЙТО ИЗВИРА И ОТИВА НА ГРЕШНИТЕ ХОРА ДА ПОМАГА, НИЩО ПОВЕЧЕ. СИЛЕН ЧОВЕК, БОГАТ ЧОВЕК Е ТОЙ. Думата светия се разбира другояче. То е един човек, който е готов във всички случаи да изпълни Волята Божия с радост и веселие. Богат като си, ти на всекиго можеш да помогнеш. Това е светия. И на млади жени и на грешни, на всички можеш да помогнеш. Сега ние се плашим от греха. Действително, грехът е лошо нещо. Плашим се от греха или от дявола. Той е един съдружник, пази се, пази се да станеш такъв ортак на дявола. Българинът е практичен и казва: Стани другар с дявола додето минеш моста. - Там е именно нещастieto на българина, че той искал да надхитри дявола, но последният го блъснал от моста и до сега от там българите не могат да излезнат. Като станеш съдружник с дявола, той все ще те бутне отнякъде. И като те бутне, твоето падане - това е вече погрешката ти. Ще те извади от общите релси на живота. Имаш едно недоволство - от живота си недоволен. Че какво има да си недоволен от живота? Не само някои, но всички са недоволни. Вземете цялата съвременна философия на живота. Хората искат да се освободят от недоволството в живота, но това ни най-малко не е учението на ония просветени хора в Индия. Техните адепти разбират другояче. Хората почти навсякъде, било в Индия, било в България, си приличат, искат да се освободят от живота; И след като се освободят от него, какво ги очаква? - Смърт! Някой вярва, че след като умре човек, ще се освободи. Но кой освобождава човека от смъртта? Четем в тая свещена книга, че човек трябва да умре и после наново в друг един живот трябва да се освободи от смъртта. Тъй излиза въпросът: Че трябва да се освободим от вня неразбран живот, който сега водим. Недоволен си. От какво зависи твоето недоволство? Недоволен си, че пари нямаш. Но парите не продължават живота. После, недоволен си, понеже нямац такава храна, каквато ти искаш. Българинът пада в друга една крайност и казва: От птичка мляко! - От де ще намериш ти от птичка мляко? Нещо невъзможно! От някоя крава можеш да издоиш мляко, но от птица, не! Птицата има малко мляко, но много малко е. Това мляко служи само заради нея, само за да си намаже крилцата. Тя си има една много малка жлеза и някой път си туря човката там, за да си намаже крилата и да ги държи в изправно положение. Ако това се разбира под думите "от птиче мляко", то не знай колко птици трябва, за да събереш малко млечице. Пчелите събират мед от цветята - от тук малко, от там малко. И като посетят хиляди цветя, от вътрешните сокове, които за хората са невидими, те ще съберат много малко мед. Но тава са отвлечени правила, които само

жениите и светиите могат да приложат; но обикновените хора какво могат да приложат? Недоволен си сега. Как можеш да се справиш със своето недоволство? Аз съм срещал хора, които и учени са, и пари имат, и пак са недоволни. Има нещо, което ги мъчи. Аз знам какво ги мъчи. При мен идва един брат и ми казва, че друг един брат е паднал духом. Тоя брат ми казва: Той съвсем е отпаднал. Че защо е отпаднал? Светнало му е лицето, като чели е бил 4-5 дена гладен. И ушите му са светнали. - Той е бил в затвора. Всяка вечер са го били по три пъти. И нищо не му дават. Всяка вечер го измъчват по три пъти. Някой от вас по три пъти ги бият всяка вечер. Тава се нарича: ДЕТО ДУХОВЕТЕ ИЗМЪЧВАТ ХОРАТА. Защото има един физически затвор, а пък има друг астрален затвор. Някои от вас, доста души от вас сте затворени в затвора, и слушам викате: Олеле! - Налагат ви. Някой път трябва да кажа: Помалко бийте! - Бият го, дано дойде умът в главата му. Три пъти го бият и като го пуснат от затвора, пак обича да бърка меда. Как трябва да разбирате думите "обича да бърка меда". В бъркането на меда има една друга идея. Какво лошо има, че си бъркал меда? Какво се подразбира? Това е една съвсем изопачена мисъл. Какво трябва да прави човек, за да не бърка меда? Той трябва да носи едно свое бурканче в джоба си, и щом иска да бръкне в някое чуждо гърне, да извади своето гърне и да бръкне. Не е важно вземането на меда, но понеже тия гърнета са чужди, нямаш право да бъркаш в чуждо гърне. Това са частични разбирания в света. Как ще се освободим от ония криви възгледи, които са напластени? Казваме: Човек трябва да бъде набожен. - Какво разбирате под думата "набожен"? После казваме: Човек трябва да бъде добър, справедлив. - Ние разбираме частично думите: "Човек трябва да бъде набожен". Ако отидете в света, ще ви кажат: Оставете тия набожни хора! - Светският ще каже: Не е набожен, но умен трябва да бъдеш. - Набожността е родила много лоши работи, но и умът, учението е родило много лоши работи: - Оня, ученият адвокат, прави кривия човек прав, а правия крив; Оня ученият лекар някой път ще ти даде някое лекарство, което ще те повали на земята.

Сега остава идеята: КОЕ Е ПОТРЕБНО В ДАДЕНИЯ СЛУЧАЙ, СЕГА? Кое е необходимото сега? Идеята за Бога имате, известни опитности имате, здраве имате, но все има нещо, на което вие не сте господари. Кое е именно това, на което човек не е господар сега?

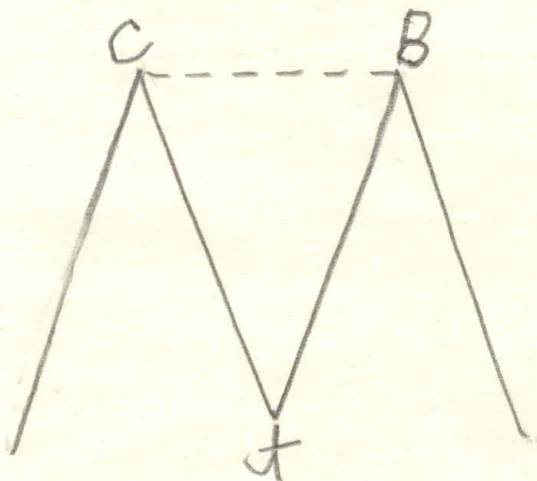
Ако ви се даде сега една седмица да не допускате в ума си никаква лоша мисъл, да не допускаш никакво лошо желание, да не допускаш никаква лоша постъпка, какво ще бъде? Един опит да направим сега. Да държим една статистика, какви ще бъдат отношенията ви. Най-първо ще започнете с малко: В една минута отгоре, в 60 секунди да видиш дали умът ти ще бъде спокоен. - Давали сте си като задача това. Да, но

не е изпълнено. За една седмица; но най-първо се изисква 7 дена по една минута, всеки ден по една минута. Всеки ден, сутринта като станете ще изберете една минута. Ако в една минута опитът ви излезе сполучлив, то в бъдеще може цял ден, цяла седмица да прекарате така. Но от минутата ще зависи. Една минута сутринта, една минута на обед, една минута вечерта. Но вечерно време няма да бъде опитът ви сполучлив, както сутринта.

Когато се даде тема, или когато се направи опит, то вие считате важно количеството: Целият ден да не допуснеш такава мисъл. То целия ден не е възможно, понеже отдето минете, ще чуете нещо; трябва да си турите памук в ушите и очила на очите, за да не чуете и видите. Отдето минете има съблазън, ще чуете нещо - то е съблазън.

Та казвам сега: Това е начин за концентриране. Ако този метод можете да усвоите в един живот, вие тогас ще бъдете в състояние да се справите с някои болезнени състояния в краката си. Всички болести, които ви се дават, СА ЗА ДА СЕ РАЗВИЕ КОНТРОЛИРАНЕТО НА УМА. например, дошла е някоя болка, ставен ревматизъм. Или някой път, някоя пъпка е излязла. Друг път ставате нервен, не можете да търпите никого, искате да си върви, но той си остава. Тъкмо се успокоите някой ден идват ви най-големите неприятности. И ако не разбирате закона, на вас ще ви се струва, че това са странни работи. Защото щом кажете: Този ден аз това ще го направя, у някои хора вие влагате една положителна мисъл, и те се отправят към вас.

Вие често пъти не можете да дадете сполучливо сравнение, когато искате да сравните едно ваше състояние с нещо. да допуснем, че имате едно особено състояние. Имате една точка А, в която искате да пазите равновесие. Но когато искате да придобиете тая точка А, у вас се явяват всички противоречия. Две движения има. Имате едно положение С - върха, в А вие сте в долината. Всички дъждове, снегове, кал и пр. се стичат надолу в тая долина А. В дадения случай, когато вие искате едно състояние, вие трябва да разбирате този процес, трябва да излезете от долината. АКО ИСКАТЕ ЕДНО ДОБРО СЪСТОЯНИЕ, ТРЯБВА ДА СЕ КАЧИТЕ НА ВЪРХА. А ПЪК ЩОМ СЛЕЗЕТЕ В ДОЛИНАТА, ТАМ ЩЕ ИМАТЕ ПРОТИВОРЕЧИЕ. С тях трябва да се справите. Казвате: Човек трябва да подигне духа си. Но в долината не можеш да се подигнеш, ти си слязал вече. При слизането ние печелим уже в условия. ПРИНЦИПИТЕ СА НА ВЪРХА, А УСЛОВИЯТА СА В ДОЛИНАТА. Ако искате да спечелите най-добрите условия, трябва да слезете в долината. То е неорганизираният свят. Вие трябва да го организирате. Вие искате там да намерите слуги.

Единственият слуга ще бъдеш ти, няма друг слуга. Казваш: Не ме разбират хората. - Ако чакаш хората, няма да успееш. Не, ти като слезеш в тая долина, ти ще бъдеш единственият, който мислиш, и ще бъдеш слуга на общо основание. На себе си ще разчиташ, ти си в условията. Тогава ще разчиташ и на двата върха горе. На тия принципи Бог е горе, а ние долу. Ще мислиш да Бога, който е горе. Той само може да ти помогне. Той е принцип; ти си в условията. Следователно, Бог може да ти помогне. Като отиде Той на тия върхове, Той урегулирва условията. Той няма да пусне голяма топлина, че да стане потоп при топене на снеговете и да те помете. Някой път казваме: Защо са влошени условията? - Вие постепенно ще ги поправяте.

Вие искате да имате удоволствия. Кои са удоволствията на долината? Долините си имат известни мъчнотии, но си имат и известни блага. И върховете си имат известни неща, които в долините няма. И във върховете някои неща липсват. Да кажем, че вие се качвате на върха и искате ония удоволствия на долината. Или пък ние слизате в долината и искате онова, което върховете дават. Те са неща несъвместими, не можете да ги имате. Естествено са несъвместими. В МАТЕРИАЛНИЯ ЖИВОТ ТИ НЕ МОЖЕШ ДА ИМАШ ОНОВА РАЗПОЛОЖЕНИЕ, КОЕТО ИМА ЕДИН ДУХОВЕН ЧОВЕК. ПОД ДУМИТЕ "ДУХОВЕН ЧОВЕК" РАЗБИРАМ ЧОВЕК, КОЙТО ЖИВЕЕ НА ВЪРХОВЕТЕ "В". А пък оня, който е в долината, е материалистичен. Това е само за обяснение. /Учителят показва точката А/ : Това са пластове на пречупване. Трябва да разбирате законите на материята. Да кажем, че сте недоволен. Ще видите от какво естество е вашето недоволство. Ако сте в долината, ще се опретнете да подобрите условията. АКО СТЕ НА ПЛАНИНАТА, ЩЕ СЕ ОПРЕТНЕТЕ ДА РАЗБИРАТЕ ПРИНЦИПИТЕ НА ВЪРХОВЕТЕ.

На планинските върхове ще се откажеш от известни удоволствия, които ти искаш. Например, ти искаш да пиеш един коняк, казваш: На тоя връх да има един абсент, или коняк! И да има 20 - годишно винце, и да има едно агънце! - Че именно на високите върхове ти месо не можеш да ядеш.

АНГЛИЧАНИТЕ, които ходеха да завойват Монт-Еверест, намериха се в големи противоречия. Цяло стадо от тибетски крави те караха със себе си, но като дойдоха до известна височина, не им се ядеше месо. Месото не струва там. Трябва да бъдеш вегетарианец. И ония, които се качиха на 8.000 метра, като се върнаха не им се ядеше вече месо. Като се качваш на по-високо място, там месната ~~яж~~ храна е несъвместима, тя е тежка. Ония магнетични влияния не са съвместими с месото. Или друго-иче казано, трептенията на животните са низши, и като се качиш на високо място, там трептенията са по-бързи. На върховете месото е несъвместимо, понеже трептенията на месото са слаби. Там се изисква храна, който вибрира бързо. Аз ви говоря, но какво сте разбрали, какво ще приложите. - То е неразбрана работа. - Вие разсъждавате много материалистично. Например, можете да се качите на Мусала. Какво ще разберете

на Мусала? И в умствено отношение можеш да се качиш - в известни разбирания, а те са такъв връх. Вие трябва да бъдете господар на положението. Трябва да се качвате и слизате постоянно. Не да имате слуги, но да слизате сами долу и да се качвате. Ако сте в долината, да се качите сами горе да си вземете, каквото ви трябва и да слезете долу. Това е правата АВ. Що е една права линия? Тя е винаги една връзка между два свята. Нещо повече, - два свята с противоположни резултати. Едната точка е свързана с материалния свят, а пък другата е духовния свят. Ние функционираме между два свята: качва се човек и слиза. Ти казваш: Аз вече не искам да се връщам на Земята. - Колко пъти ще се връщаш! Не зависи от тебе. Някой се наял и казва: Не искам да ям вече. 40 деня може да не иска да яде, но след 40 деня у него може да се роди желание да яде. Сега те са излишни обяснения.

Казвам някому: Попей ми сега, но чисто ще пееш, ритъм ще туриш. Какво е ритъм? Какво е такт? Някой път казваме; Тонът не е взет верно. Вземете една цигулка, която е нагласена много хубаво, а друга, която не свири добре. И ако добрият цигулар и другият свирят заедно, то добрият цигулар ще почне да мисли, че свиренето му не е на място. Също така, като се намериш между двама-трима души, които не мислят като тебе, после, като се върнеш в къщи, си казваш: Загазих!

Някой ме пита: Това, в което вярваш, право ли е? - Аз го питам: Ами това, в което ти вярваш, право ли е? Тоя живот, в който живееш прав ли е? И аз го питам същото. Той ми казва: Ти си невежа. - Аз му казвам: Ти - втор. - Казва ми той: Ти си простак. - Аз му казвам: Ти си трети. - Нищо не струваш, пет пари не струваш! - Аз пет пари не струвам, а ти и две пари не струваш. - Казва ми той: Аз ще ти покажа логически. - Аз му казвам: И аз ще ти докажа логически. - Той ми казва: $2 \times 2 = 4$. Аз му казвам: $2 \times 3 = 6$. Каква е разликата между тия две съждения: $2 \times 2 = 4$ и $2 \times 3 = 6$. Две жени могат да излъжат един момък; право е $2 \times 3 = 6$. Две деца могат да гледат една майка; Числото три е детето; една майка може да роди две деца. И две жени могат да излъжат един мъж. Числото две е женско. Какво разбирате под женско число? Долина е то. Мъжът е връх, а жената е долина. Детето къде ще го турите? - Ако е женско - при майката; ако е мъжко - при бащата. Но бащата не може да отгледа сина си, панеже това, от което се нуждае синът, е в майката. Условиата, при които синът и дъщерята ще се родят, се намират долу в долината, а пък принципът, който може да ги повдигне, е при бащата.

Затова казваме: ИМА ПРИНЦИПИ И УСЛОВИЯ В ЖИВОТА, ИМА ПРИНЦИПИ, ИМА ЗАКОНИ, ИМА ЯВЛЕНИЯ, ИМА И ФАКТИ. Във факта е завършения резултат вече. Сестра Янакиева, какво разбрахте сега? Ти в своя университет как си учила работите? Ако я попитате за цветята, сестрата ще ви

разправи много работи. Някои хора знаят да разправят; а пък някои хора знаят да правят, а не знаят да разправят. Сестра Янакиева е от тия, които правят, а не знаят да разправят; а има други, които разправят а не могат да правят. Тогава трябва да се съберат едните, които знаят добре да разправят и ония, които знаят добре да правят. Когато Мойсей беше пратен от Бога да освободи еврейския народ, тогаз той правеше, а не можеше да разправя, понеже беше гъгнив, а брат му можеше да разправя. И се събраха заедно. Един може да разправя и не може да направи, а друг ^{не} може да разправя, а може да прави, - да се съберат двамата.

Сега хубаво, нека да излезат и да дойдат тук певците. /При пияното отиват бр. Кирил Икономов, сестра Катя Грива, Теофана и Мара Савови/. Изпейте една ритмична песен; и едновременно и на пияното ще я свирите. Тъй трябва да се възпитават хората с пеенето, Това е сега песента: "А бре синко!" Какво ще разберете?/Изпя се тази песен няколко пъти от горните лица/. **ТОВА Е СЪЧЕТАНИЕ НА ТАКТ И РИТЪМ В ПЕЕНЕТО.** Като спазваш законите, не може да не пееш добре. Ето това е моралът; Ще изпееш нещо на един човек, няма какво да му говориш. Бащата иска по най-добрия метод да постъпи. Той казва на сина си: "А бре, синко!" Пее му. Всички главни букви са тук, с изключение на У. Участвуват: а, е, и, о. По известни правила вървят. "А" е творческият принцип. Той е принципът, който твори. "Е" дава разширение. - Синко, ти искаш да бъдеш свободен, да се разшириш, но тая работа трябва да я разбереш добре, синко. Какво са казали заради тебе хората! Че си оставил стадото си горе на планината, и вечерно време си слизал по едденки, по моми! - Че онзи, който оставя стадото си, като изгуби стадото си, ще изгуби и момата. Защото момата не дава цена на овчар без стадо. Докато има стадо, той има цена.

Един религиозен човек ще каже: "Такива работи не пей! Пей нещо за Бога!" Как ще пееш нещо за Бога? Искаш да кажеш нещо някому за възпитание, ще му кажеш: "А бре, синко!" - Бащата, това е индивидуалният ритъм на българина. Не казва бащата: "Бре сине!" Той започва с възпитателния метод: "А, бре синко!" Тук е сега семейният тон на ритъма. Бащата си има понятие за живота, как трябва да се живее. А пък какво говорят хората, това го засяга. Трябва сега да повлияе на сина си. И казва му: "А бре, синко!" Когато казваме, че музиката може да възпитава, то между другото разбираме следното: Ти можеш да направиш една песен на своите погрешки и да им попееш. Музиката има свойство да разтопява. Наскоро трима души германски учени са правили опити с музиката - с две цигулки и едно пияно, - и съборили стълбата на една постройка. Като се събаряла стълбата, даже един от тях пострадал. Мотонните работи събарят. Но музиката не само събаря, но и гради. И ако не знаете как да пеете, не можете да имате резултат. Вие пеете

монотонно и имате противоположни резултати. Ако знаете как да пеете, тя гради. Това е тайна. И във всички школи на посвещение има тайни. Например: пеете песента "Аин-фаси". /Учителят пее фалшиво/: Аин. "А" е вече творческият принцип. Как ще изпеете "Аин"? Я дайте ми на пияното тон. /Учителят изпя правилно "Аин-фаси"./ В думата "Аин" звукът "И" е силен звук. Но като влезе "Н" ще има противоречие, което трябва да разрешиш. Защото съгласните букви - това са бентове, които отклоняват течението от правата посока. Например, пееш "Махар Бену". "М" в дадения случай слиза. При "А" трябва да знаеш как да подигнеш. /Учителят пее/: МАХАР, МАХАР, МАХАР, Последната сричка трябва да се изпее по-нежно - "Хар". Отчаял си се, ще пееш 20 пъти "МАХАР", "МАХАР" както трябва и постепенно ще смегчаваш, додето дойдат ония трептения, които ще изменят твоето състояние. И ако се измени твоето състояние, значи ти си взел вярно тона.

"А бре, синко!" Аз намирам много хубав този израз: "А БРЕ, СИНКО!"

/Брат Кирил Икономов диктуваше и всички си написаха текста на тази песен/.

А БРЕ, СИНКО,

ЗНАЕШ ЛИ,

ЩО СЪСЕДИ ЗА ТЕБ ГОВОРЯТ?

ЧЕ СИ СТАДОТО В ПЛАНИНАТА ОСТАВЯЛ

2 { И ВЕЧЕР СИ СЕ ВРЪЩАЛ
МОМИ ПО СЕДЕНКИ ДА СРЕЩАЩ.

МОМИ, ЩО СЕДЕНКИ ПАЛЯТ,

ПАЛЯТ, ПАЛЯТ,

НО И РАЗВАЛЯТ.

МОМА СЕ, СИНКО, ВЕЧЕР НЕ ИЗБИРА.

Нали можеш да запалиш някого, но и да го развалиш? Всички можете да я изпеете. /Изпя се няколко пъти от всички/.

Има една външна страна, професионална: това, което наричат изкуство. А пък има една друга вътрешна страна на пеенето. Професионалната страна е буквата на нещата, моралната страна. Тактът е външното. А пък щом дойдем до ритъмът, той е вътрешното. Тактът се образува от ритъма на песента. Животът е една песен сама по себе си. Вие искате в такт да живеете отмерено, на малки междини. В живота такова междина не съществуват. Съществуват в тая музика големи и малки междини, и те се така преплитат - малките и големите! В тях има хармония, има отзвук, помагат си. Силният помага на слабия, слабият на силния, взаимно си помагат. В пеенето сега както искате да пеете като професионални певци, вие казвате: Какво ще кажат външните хора?" Вие ще се спъните така. Авторитетът за пеенето не е отвънка, а отвътре. Ако по условия пеете, външни са причините, но щом пеете по принцип, тогава

ти си авторитет. Тая дума "А бре," е толкова съдържателна! Там има "БР". "Б" показва стремеж да се расте нагоре, а пък Р значи да завържеш нещо. Това са придихателни букви. А пък А и Е са на края. В междината се намират мъчнотиите: тия придихателни букви. Значи, доброто в тебе: А и Е са отвън, а пък мъчнотиите - Б и Р, са вътре. Бащата казва на сина си: Ти не разбираш работите. - Бащата има всичкото желание вътре в себе си, а пък синът не разбира и оставя стадото. Бащата разбира, че той ходи вечерно време по моми, така той не може да успява. Вечерно време оставя стадото си само горе на планината и среща моми, които палят, но и развалят. Сега ние смегчихме това. Мома, що огън пали на седенки, и дом разваля. Това, което се изнася в тази песен е реално. Аз изнасям нещо, което е реално, така както стават работите. Бащата казва: "А бре, синко!, какво чувам съседите да говорят, че си оставял стадото по планината и си ходил по седенки! Тия моми, които вечерно време огън палят, дом развалят. Защото българските седенки, това е кабаре. И ако отидете не тия кабарета, ще чуете там най-нецензурни работи, които само на кабаре могат да се кажат. На седенки вечерно време, дето само моми и момци присъствуват, всичко се позволява. Лошото седи в това, че специфично седянката е само за млади, а не и за стари. Само за младите. Ако почнат да ходят на тия седенки и стари, тогаз няма да има нищо лошо. Сега седенките минаха вече. Отвън не ги правят; сега ги правят на затворено. Все същото нещо е. Основното нещо в една седенка е удоволствието, което човек може да почувствува. Какво може да постигне човек от едно удоволствие? Една чаша вино изпита, това е една седянка вече. Ако той си тури една хубава дреха, облече я, за да се хареса на хората, това е една седянка. Най-първо, дрехата, шапката, която ти носиш, трябва да приляга на тялото, да топли тялото. Първото нещо, тя трябва да бъде здравословна. Ако ти имаш шапка, тя трябва да бъде благословение за главата. Обущата трябва да са благословение за краката ти. Ако не са благословение, те са вече едно изкушение. Ако ти имаш една мисъл, едно знание, които не са благо за твоята душа, ти си тръгнал вече по един път от лукаваго.

Та казвам сега: Имаме за цел да дойдем до ония естествени, правилни разбирания на живота. При тия условия, при които сега се намирате, мнозина от вас чакате, като отидете в другия свят, там да се подобрият условията. Вие и сега сте в онзи свят. И като влезете в другия свят, след като се освободите от тялото, пак ще имате изпитания. Около вас ще дойдат други съзнания. В другия свят пак ще се намерите в мъчнотии. Само че мъчнотиите ще бъдат от друг характер. Тук каквото желание имаш, можеш да го постигнеш донякъде, но там каквото желание имаш, не можеш да го постигнеш. На пример: освободиш се от физическото тяло, отиваш там и имаш желание да ядеш. На английски излезе една книга, в

която се излага едно писмо от онзи свят. Там се разправя какви са там мъченията: Например, пред тебе има маса, сложена с ядене. Ти се приближаваш до нея, но тя се движи пред тебе, и ти не можеш да ядеш. Той не може да си представи, че и да дойде до яденето, тоя няма къде да го тури - няма стомах. Там съществува само мисълта, но няма условия да извършиш едно престъпление. Тук не си свободен от престъпление, можеш да се спасиш, има начин да поправиш престъплението. А пък там носиш престъплението и не можеш да го поправиш. Много мъчно там може да се поправи престъплението. Да кажем, че богатия отива в другия свят. Той ще вижда парите, но не ще може да ги употребява. Или като в този свят човек може да е богат, но Провидението му е взело очите, или стомахът му е развален, и той се мъчи. Това е донякъде положението в другия свят. Когато се говори за добрия живот, ние подразбираме ония Божествени принципи, с които се гради бъдещето тяло, за да бъдем съучастници на великите блага, които животът е дал. Вие считате, например, целувката за едно престъпление; прегръдките считате за друго престъпление. Тогаз във вашия ум в какво седи добрият живот? Някого нито го гледат, нито го целуват, нито го прегръщат, тогаз в какво седи понятието за добър живот на такъв човек? Трябва да го нахраниш. Не му даваш хляб да яде. Да кажем, че и да искаш да му дадеш, той не може да яде. Тогаз в какво седи доброто? Той все трябва да приеме нещо от вас в умствено или в духовно отношение; от вашите мисли, от вашите чувства, от себе си трябва да дадеш нещо. Като прегърнеш някого в какво седи престъплението? Престъплението седи в лъжата - че си го прегърнал, без да му дадеш нещо. В какво седи лъжата: Той, след като приеме нещо от тебе, не иска да даде. А трябва да има обмяна. След като приемеш въздуха, тоя въздух ще го повърнеш назад и ще благодариш на Бога, че тоя въздух ти е даден от Него. БОГ ТРЯБВА ДА ВЛИЗА ПОСТОЯННО В ТЕБЕ И ПОСЛЕ ТИ ТРЯБВА ДА ВЛИЗАШ В НЕГО, защото, като издишаш, ти в Бога влизаш, и тогаз ще се пречистиш. И ако ти не влизаш в Бога и Бог не влиза в тебе, ти ще загазиш.

Какво нещо е Бог? При дишането, като вдишаш, Бог е в тебе; и като издишаш, ти си в Бога. Бог се разкрива в мен; и аз се разкривам в Него. И аз трябва да изпълнявам Неговата Воля. И след като направих една погрешка, Бог като тоя баща ти казва: "А бре, синко!" Бащата не че не иска синът да търси моми, но вечерно време да не ги търси. Момата се сутрин избира, иска да каже бащата. И кога трябва да я видиш? Когато на извор отива и се връща с пълни котли и ~~я~~ спретнато ходи. Тогаз се избира мома, а не вечерно време. Сутринта се познава каква е момата. Сега това е старият живот на българина. А пък новия живот на българина е друг. Вие имате старите възгледи на тоя момък - по седенки ходи той. Остава стадото горе на планината и вечерно време ходи по се-

денки и избира моми. За тях ходи вечерно време. Бащата е недоволен. Стадото само е оставане там — някой вълк може да отвлече овцете, и те да останат без прехрана.

Сега да остане мисълта както при дишането на въздуха: ВСЯКА МИСЪЛ, КОЯТО ВЛИЗА В НАС, ТЯ ТРЯБВА ДА ИЗЛЕЗЕ ОТ НАС. Такъв е законът Така и с чувствата. Трябва да влезе и да излезе това чувство.

ОПЛОДЕНОТО Е ЧОВЕШКОТО, А ПЪК ТОВА, КОЕТО ОПЛОЖДА, Е БОЖЕСТВЕННОТО.

Някой ме пита: Как трябва да живея сега? Не се съблазнявайте от живота. Колкото повече се съблазняваш, толкова повече ще загалиш. Някой казва: Как така аз седя в стаята си? Но има Един, чието ухо е будно. Всички Съвършени Същества горе, които са завършили своето развитие, като кажа аз нещо, те го слушат, няма скрита постъпка. Преди вие да знаехте, ония знаят, какво аз правя. На небето всичко знаят. Ти казвах: Той скрито прави. Няма скрито, горе всичко знаят. Ако искате да знаете какво прави вашия Учител, ще отидете горе и ще видите всичко написано. Няма скрито-покрито. Някой ще каже: Кажи какво правиш ти? Казвам му: Защо да ти го кажа? Това, което ще ти покажа, ако може да те ползува, тогаз има смисъл. — Но къде си ходил, — не мога да ти кажа. — Ами защо не можеш да ми кажеш? Приятел си ми. — Не искам да те обидя. Има неща, които няма защо да се кажат. Оставете всеки ваш приятел да ви каже това, което той доброволно ще ви каже. Не изнасилвайте съзнанието му. Ти се интересувах какво е направил. Не се интересувай. Той е направил точно това, което ти правиш. Искаш да знаеш как целунал той еди коя си сестра. Както ти точно. Как я стисна? Както ти я стисна. Как си ял. Както тебе. Не се интересувайте от неща, които няма да ви бъдат полезни. Ти преувеличаваш нещата. Ти имаш право. Аз не съм за това, да бъдем слепи за погрешките. НЕВИДИМИЯТ СВЯТ НАБЛЮДАВА, И СЛЕД КАТО НАБЛЮДАВАТ, ТЕ ПОМАГАТ, и ти казват: Има нещо по-хубаво, което можеш да направиш. Това не е хубаво. — Един пример ще ви дам за това. Вие се приближавате при една мома, която обичате и искате да живеете с нея. Но тя е сифилистична, прокажена. И те отгоре ти казват: Остави тая мома! Тя е проказа, сифилистична. Аз ще ти намеря друга мома, която няма проказа. — Грехът е проказа.

Докато не се освободим от греха, от проказата, не могат да се образуват ония отношения. Какво ще ти донесе една мома, една жена сифилистична? Ще ти окапят устата, месата. Не ти трябва тая прокажена мома. От далеч ще я гледаш. Ти казвах: Ами какво лошо има в това: да обичаме всички? — Бог може да обича всички. Ние трябва да обичаме само тия, които са здрави. Защото Бог лекува всички, но ние всички не можем да лекуваме. От Невидимия Свет знаят това и ти казват: Това и това ще направиш.

Сега, като се говори за греха, има една опасна страна в това. Може да работи закона за внушението. Виждаш един човек със счупен крак; тоя крак не може да излезе от ума ти. По-добре е да гледаш хора със здрави крака, отколкото със счупени крака. Като видиш десет души със счупени крака, или със счупени ръце, ти няма да можеш да ~~идеш~~ идеш. По-добре е да видиш един човек със здрави ръце и крака. По-добре е да гледаш красива мома, отколкото грозни моми. Дяволът е намерил сега един закон за хората: Не гледай красивото в света! Дяволът казва: Не пей! Това не ти трябва сега! Ти гледай да си уредиш работите. — Ти казваш: Да станем добри хора. — Доброто е достойние за всички хора. Тъй както при дишането, това, което вземеш не можеш да го задържиш, ще го дадеш навън. От храната, която вземаш част от нея ще задържиш и обработиш, и онова, което се обработи, ще го изпратиш навън. Значи една твоя мисъл, твое чувство ще ги пратиш да работят. Вечерно време да чуеш гласа на Баща си как ти говори.

Казвам: Толкова време съм ви говорил, да ви направя свободни, но някой път виждам, че от вас излиза нещо атавистическо. От атавизма вие не сте освободени. Например, по атавизъм някои вземат постоянно първите места. Това става атавистически. Те се считат, че са по-напреднали, по-близо. Ако вземеш и ги туриш назад, а другите напред, то цял въпрос ще стане. Или минал някой и не теж поздравил — атавизмът се проявява. Как така да не поздравя! Докачил се той! Презрение има. Мина и не иска да знае. — А пък онзи казва: Беше ме хванала диария, тичам, вървя на спешна работа. — Единият се докачил, как така да не го поздравя, а другият казва: Нещо не ми беше добре, вървя и така ми беше зает ума, че нищо не виждах.

Трябва да имате един светъл ум. Извинявайте човека; турете всички възможности, намерете причината да го извините, понеже един ден и вие ще се намерите в същото положение. Ние трябва да се учим да извиняваме. Не съвсем да извиниш. Задръж една погрешка, но 99 оправдания ще направиш. Тогаз си е на мястото. А 99 осъждания да дадеш и едно оправдание, това няма смисъл. Сега сами намерете във вас процесите на осъждане.

Аз като дойда във вас, желая да намеря във вашето съдилище повече оправдания и по-малко осъждания, по-малко присъди. То е прогрес. 80 оправдания и 20 осъждания, то е прогрес вече.

Нека тази песен да се изпее от няколко души само при пианото. /Няколко души я изпяха при пианото/.

Искаме с тази песен да изразим едно състояние у българина, което е вярно, което е сега у българина. — Както в миналото, така и сега. Полека-лека ще видите, какво влияние може да укаже тази песен.

Ритъмът е душата на песента. Когато думите и музиката съответ-

ствуват, тогаз може да се измени състоянието ви.

Тая песен е една жива работа, една песен на такт.

"А бре, синко!" - това е най-мекият тон, бащинският тон. А пък той, бащата знае тия работи, за които говори на сина, понеже и той е ходил.

Отче наш.

Може да попеете малко, додето се разсъмне, и после ще направим упражненията.

7 часа без 3 м.

----- -----

1

Повторена е стр. 22, а линева стр. (23)

Да се търси къде е индиговото копие на тази
бележка откъдето копие е взета повтарящата се стр.
22 стр. и в което вероятно се намира (повторена)
линеващата стр. 23 стр.

ВЕСЕЛИЕ И РАДОСТ.

14-та година

11-та лекция на Общия окултен клас

5.12. 1934 година, сряда 5 ч. с.

Небето облачно

Времето тихо и меко

София - Изгрев

Добрата молитва.

"Ще се развеселя".

Ще прочета 6 глава от първо Послание към Коринтяните.

В човека има едно нисше същество. Има нещо в човека, което не мисли право, което не мисли за интересите на своя господар. Почти всички хора сега имат в себе си от този кривият живот. Това ще го отнесете към себе си, а не отвънка. Имаш нещо в себе си - криво е. Ако е правото на страната ти, ти не губиш мира си, а когато правото не е на страната ти, ти губиш мира си. Щом губиш мира си не си прав. А когато постоянно човек губи от живота си, той не съди добре, той не е уредил добре живота си. Той казва; че хората са го подвели. Възможно е, но той не си е подвел работите добре, както трябва. Ти искаш да управляваш целия свят, а ако себе си не можеш да управляваш, тогава? Ти казваш: Не съм ли аз прав? - Ти не знаеш дали си прав.

Човек, който не мисли право, той със своите мисли и чувствавания прави всички престъпления. По някой път вие всички мислите много повърхностно. Всички имате желание да служите на Бога. Това служене не е физическо служене. Сега да допуснем, че всички вие мислите, че сте прави. Както виждам по лицата ви, всеки един от вас мисли, че е прав, а пък при това нямате това, което искате. Не, че нямате. В човека има едно естество, с което човек е свързан. И той има една задача да повдигне естеството му. У човека има нещо, което не се подчинява на Божия Закон. Това е другото естество. Във всеки един човек седи въплотен един лош дух, такъв лош, какъвто светът не е виждал. И ако мислите, че сте много добри, много се лъжете. Половината от вас е такава, че тя не притежава никаква сладчина. Някой казва: Аз не съм лош. Това е телото. Някой казва: Аз съм лош. - То е това, което трябва да повдигнеш в себе си и ти трябва да знаеш, че не си свободен. Когато Христос постеше 40 дена, това естество, с което беше свързан, излезе вън. Той изкара дявола вън. И казва му дяволът: Ти си Син Божи, всичко ти е дадено, Ти можеш да направиш тези камъни на

хляб. И може да завладееш света!" Христос казва: "Не само с хляб човек може да бъде жив". Животът не седи в хляба, Дяволът после искаше да го тури в друго изкушение. И го заведе горе в храма и му каза: "Ти се хвърли от покрива на храма и Господ ще те запази, Ангели ще те носят". Христос му каза: Казано е: "да не изкушаваш Господа Бога Твоего". Няма защо да се хвърлям. – И след това лошото това естество Го завежда горе на планината и Му казва: "Ако ме прославиш и ако ми се поклониш и слушаш каквото аз ти заповядвам, всички тези царства са твои!" Христос му казва: "Да се махнеш!" Един от Великите имаше това изпитание. Вие по някой път мислите, че сте по-горе от Христа. Вие казвате: "Аз съм чист", – чист, но има едно честолюбие, една гордост, една надутост вътре в тебе, каквато светът не е виждал. Вие имате един възглед, който не сте проверили и вие искате да го наложите на другите хора. В света има само един възглед, той е Божествен. От този възглед произтича живота. Мярката е тази. Дотолкова, доколкото вие изпълнявате Волята Божия, дотолкова в живота ви ще се усилива благодатта, ще имате повече знания, повече мир; и ще имате уважението и почитанието на всички хора и на цялото Небе. И колкото по-малко изпълнявате Волята Божия, ще остареете, ще оглунеете и ще умрете. И ще ви турят паметник. Тук е живял един човек, който е живял по пътя на Христа, Бог да го прости! – Няма какво да ми прощават хората, няма какво да ми прости Господ. Аз не съм дошъл да ме прости Бог, а да служа на Бога и да е доволен Бог от моето служене. Това е смисълът на служението сега. Това е един непрекъснат процес. Но ще кажеш: Аз днес служих. – Това е за един ден. Това е ежедневно служене. Важно е всеки един момент, в даденият момент, извън времето да служиш. Силата ви е там.

Дойде една мисъл в тебе и те мъчи: Дали те обичат хората или не? Ако те обичат хората какво ще придобиеш? Обичта седи в това: истинската обич всякога предава нещо. Това, което не предава нещо, то не е обич, то е залъгване. Питаш някого: Обичаш ли ме? – Но да те обичат, ти трябва да имаш едно качество в себе си. Бащата обича сина си, понеже неговият син извършва волята му, учи се добре, добър е, добро-

душен е, не обича да лъже, послушен е, всякога може да се разчита на него. Някои от вас си служите с дебели лъжи. Аз не говоря за лъжата отвънка. По някой път ние се опитваме да излъжем себе си: Направил една погрешка и не я изправил; седиш и се оправдаваш. Ти казваш: Условиата бяха такива. - Не е въпросът в това. Ти си като един художник. Животът е изкуство. - Ти си направил една погрешка, ще я поправиш; като изнесеш картината пред хората, всички ще се приемиват. Най-после животът е една изложба. И вашият живот един ден ще се изложи като една картина в другия свят. Това, което сега живеете, то ще се изложи. Целият ви живот ще се изнесе пред другия свят. И вашето бъдеще зависи от сегашния ви живот. Сега няма да отидете като просяци в другия свят и да останете там на подаяние. Защото в Небето няма просяци. Кракът на просяка не може да стъпи там. Ако мислите, че именно там ще просите, това не е верно. Който иска просия, трябва да дойде тук на Земята. Там никой няма право да бъде просяк.

Сега другото естество, което е във вас, говори така: Е, човек да си похашне, сладости има. - Та кой не си полъгва, кой не си похапва? Сега това, което шепне във вас така, то не е Божествено. Сега много пъти на вас ви е казано: "Не греши!" Нека имаме ясна представа за това. Да допуснем, че ти свириш и грешиш в свиренето. Ти мислиш и грешиш в мисленето, понеже не съблюдаваш законите на мисълта. В какво седи правата мисъл? Всяка една права мисъл, която ти прекарваш и мине през твой ум, тая мисъл, след като мине през умовете на всички хора, тя може да преброди и цялото Небе и тя ще се върне при тебе. И ако е била права, тя ще ти донесе всичкото богатство със себе си; ако е била права тя ще се върне със всичките богатства със себе си. Ако е била крива, тя ще се върне с всичките недъзи, които има. И ти след известно време ще почувствуващ голяма тежест.

Аз образно ви представям така нещата. Сега може да се зароди една мисъл във вас: Дали една мисъл е нещо материално, което може да се върне? Животът механически не може да се поправи. Например, ти седиш и се молиш. С една молитва човек не може да се поправи. Вие ще разсъждавате: Ти може да живееш в най-чистия въздух. На тебе могат

да ти дадат и най-чистата храна и пак да умреш. Кое е онова в тебе, което може да внесе живот в тебе? - Възприемане на въздуха и използване на въздуха! Възприемането на една мисъл и използването на мисълта. Възприемане на едно чувство и използване на едно чувство. Възприемане на една постъпка и използване на постъпката. Това е сега въпросът. Ако имате една постъпка и не я използвате, няма да ви ползува. Вие можете да правите опити. Вземете си едно огледало и всеки ден се наблюдавайте. Влезнат груби мисли понякога път в човека, може подсъзнателно, и по лицето му започват да се напукват капилярните съдове; и почват да изпъкват червените жилки по лицето му; очите му стават черни. Погледът му стане мътен. Носът му шръква нагоре. Човекът става небрежен, почва да става безразличен и нищо не го интересува повече. Защо не го интересува? - Когато душата живее Божествения живот, ти имаш един свещен трепет, тебе те интересува всяко нещо, всяка бубулечица, която идва ти причинява радост. Щом се изгуби това, ти ставаш индеферентен, не те интересува нищо, това е нисшето естество. Изгубваш светлината и в тебе наставка тъмнина. И понеже нищо не виждаш, ти затова нямаш ясна представа за света.

Сега другият въпрос, който остава, е следният: Вие казвате, толкова години ние служим, но според окултната теория, вие до сега може да имате 40-50 прераждания. В миналото вие каква ли не величия сте били - и царе сте били, какво не сте били! Животът ви е толкова обширен! Във всички ваши съществувания вие сте придобили нещо. Но онова, същественото, към което се стремите, още го нямате. Онова сега може да е израстнало, може би да се е разклонило, но крайната цел на това дърво е да цъвне, да завърже и да даде от този плод, че онзи, който го е посадил, да бъде доволен. Защото от нашия живот дотогава, докато Бог не вкуси от плода, който ние трябва да дадем, не е постигната целта му. Всеки един човек е като лоза. Защото е казано: "Аз съм лозата, а вие шръчките, а Отец ми е земеделецът". Щом сме лози, трябва да принесем плод, и от този плод ще вкуси онзи, който го е работил. И ако един ден дойде Той и вкуси от плода и не го намери

такъв, какъвто трябва, тогава ... казано е: "Всяка пръчка, която плод не дава, отрязва се". Значи, обясмисля се живота. Значи всеки трябва да принесе плод.

Искам да ви изнеса един въпрос, не само да се каже: Той не знае да пее. Въпросът не е, че той не знае да пее. Всеки един човек може да се научи да пее. И за да се научи да пее, той трябва да се научи да концентрира вниманието си най-първо. Твоето ухо трябва да е достатъчно развито да внимаваш, защото ти трябва да се научиш от някого да пееш, от само себе си не можеш. Музиката не е нещо, което излиза от нас, ти ще трябва да я възприемеш. Музикалният свят не е в човека, в самия човек. Той е отвън. Човек има само една възможност: да я възприеме.

Та казвам: Дотолкова, доколкото вие може да възприемете и да се ползвате от онова, което възприемате, дотолкова вашият живот и вие ще бъдете щастливи. Да кажем, че вие вече 20 години искате да бъдете любими на Бога, как ще бъдете любими на Бога? Само като се направи едно малко добро, мислите ли да бъдете добри? Целият ти живот и умът ти и сърцето ти и душата ти и силата ти, всичко да бъде занятото с Божествената Любов! Когато човек е така занят с Божествената Любов, то тогава, това човешко естество, което бушува в него, да бъде обуздано. Апостол Павел в 7 глава към Римляните казва, че не прави това, което иска, а прави това, което не иска. Един човек, който е толкова напреднал, се намира в трудно положение. В 8 глава, той намира едно разрешение и някои от вас сега можете да имате едно разрешение.

Кое е разрешението на глада? Гладът от увещания, от думи не взема; и да му свириш, със свирене не се залъгва. Този глад се нуждае от храна! Щом му дадеш храна на него, ти ще задоволиш глада. Единственото нещо, с което да бъдете силни, то е, че трябва да се храните със Словото Божие. Да допуснем, че имате сега една мисъл във вас, която ви мъчи. Неразположен сте, меланхоличен сте, недоволен сте. Да допуснем, че вие сте един ученик, учителят ви е изпитал и ви е турил

тройка. Вие сте недоволен. Във вашият ум има идеята да ви тури шесторка. Питам: Каква е разликата, ако ви тури тройка или ако ви тури 6? Представете си, че вие знаете въпроса повърхностно, а учителят ви тури 6, и представете си, че вие разбирате въпроса основно и той ви тури три. Трите какво ще ви допринесе? Тя е една идея само във вашия ум. Не е бележката отвън, а е знанието, което може да ви ползува. Всеки един от вас трябва да има един вътрешен живот, потаен живот. Всичко не трябва да изнасяте отвън, защото онзи извор, който от дълбоко извира, ако се отвори и всички го виждат, той е плитък, той не е от дълбоките извори. Трябва да има в човека нещо дълбоко, потайно. И не искайте всичко да ви стане ясно. И това, което е ясно, това не е дълбока истина. И това, което знаете, то няма да ви ползува. Това, което не знаете, то ще ви ползува. Какво ще ви ползува, че сте били малко дете, че сте станали възрастен, че сте се оженили и имате 4-5 деца? Питам: На кой баща синовете са останали при него? И най-първо всички имате една лъжлива идея. Тя седи в това: Онзи, който е родил едно дете, казва: Аз съм му баща: - Това е първата лъжа. Той не е никакъв баща. Или тя казва: Аз съм му майка. - Никаква майка не е. Тогава как трябва да разбирате думите на Христа, Който казва: "Един е вашият Отец". - Някой казва: Аз го обърнах към Бога. - Друг казва: Ако аз не бях, този човек не щеше да стане човек. - Това е друга лъжа. Ти си само условие да го подтикнеш, ти не си му нито баща, нито майка. Ти си бил само условие, за да приеме той една Божествена идея. И бащата трябва да стане и да каже на сина си: Синко, аз не съм ти баща. Аз те намерих. Ти си подхвърлено дете. Без да те искам, ти дойде. Майка ти искаше едно дете. Намерих едно подхвърлено дете. - Ти ще кажеш сега, че баща ти те роди. След като умре баща ти, ти ще дигнеш цяла врява за баща си, че умря. Ако баща ти умира и ти ще умреш. Ти не си намерил пътя на истината.

Ако онези, които проповядват Евангелието, умират, те не са онези, които могат да ви просватят. Само Онзи, Който не умира, само Той може да ви каже Истината. Та казвам сега: Истината е в Бога, понеже

Той е ~~Без~~смъртен. Бог не е оставил Себе си незнаен, Той се е изявил. От две хиляди години казват: Дали Христос е изпратен от Бога, или не? - Някои вярват, а други не вярват. Този въпрос е на опит. Христос го е поставил на опит, Той казва: "Ако думите ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и Аз ще ви се изявя". - Това не е никаква философия. "Ако Словото ми пребъдва във вас и вие пребъдвате в Мене". - Какво разбирате под думите: "И вие ще пребъдвате в Христа ". Когато Словото пребъдва в тебе, тогава То ти казва: Какво искаш да направя заради тебе? - А пък, когато пребъдва Христос, ти ще кажеш: Какво да направя за Тебе? - Като един слуга ще бъдеш готов, - каквото ти се каже, да го изпълниш без никаква философия. Ти казваш: Аз искам да го разбера. - Няма какво да го разбираш. Онова дете, на което дадат хляб, то няма какво да го разбира, а го яде. Една минута се изисква, за да познае детето хлябът. Майката казва: Няма какво да се философствува тук - вземи и го опитай. Щом хлябът е сладък, детето го яде.

Сега в школата вие толкова години сте - опитайте яденето. Вие казвате: Дали да го ядем или не? Дали му е времето или не му е времето? И как трябва да го разбираме? - Нали изучавате френски език, какво ще каже: Мадам? Имате мад и Адам - значи: това, което е направило жената да ражда. Имате на български думата разбирам. Какво значи разбирам? - Ра - значи изгряването на Слънцето. Сбирам, това е което се събира. Значи: когато изгрява Слънцето да възприемеш светлината и тази светлина да я събереш в себе си. А " рам " значи залязването на Слънцето. И когато излезе Слънцето, да остане светлината вътре в тебе. Това е значението на думата разбирам. Или вземете думата мадемоазел, какво значи тази дума? Или какво значи годпожице на български език? Всяка една дума трябва да разбирате. "М" винаги показва слизание надолу. "М" е съгласна буква, която, дето и да се намира, показва тя едно положение: че ти трябва да възприемеш. Думата "мисли" - това е един начин на възприемане. После думата милостив - това значи, сърцето ви да е готово да възприема. Не само в български

език, но и във всички европейски езици буквата "М" значи навсякъде възприемане. Защото тази буква върви по един геометрически начин на възприемане. И нейното произношение показва същото. В буквата "М" има пречупване. В буквата "М" се пречупват пластове. Там, дето се пречупват пластове, там ще намерите вода. Ако няма тези пречупвания на пластове, не може да се намери вода.

Та казвам сега: Ако във вашия живот пластове не са пресечени чрез страдания, по никакъв начин животът не може да се прояви. На Земята без страдание живот не може да се прояви. Не само на Земята, но и между Ангелите ще има страдание. Прочетете Сведенборг. Сведенборг, който е ходил на Небето, е казал, че и при най-възвишените Ангели настава някой момент на една малка скръб, като залеза на Слънцето; и ще трае няколко деня и след това пак ще се разведри. Знаете ли дълбоката причина на скръбта? - Свързани са хората: Ангелите са на клонките, а хората са в корените. И следователно, страданията, лошите мисли на хората, те са тези сокове, които по някой път от корените отиват към клоните. И затова Христос казва: За едно обръщане на един човек към Бога, горе става голяма радост; и за едно падане на един човек, горе настава голяма скръб.

Вие имате едно схващане за живота, че всички искате да избегнете от страданията. Съгласен съм с вас - има известни излишни страдания. Но има известни страдания, които са една необходимост. И ако вие не ги преживеете, никакво знание не може да придобиете. Една радост и едно страдание, това са две състояния, които са необходими, за да се прояви някой лъч във вас. Това съществува и в изучаването на метеорологията. Едно страдание, една скръб и една радост, са необходими, за да се образува дъжд в пространството. - Непременно трябва да има едно студено и едно топло течение. Ако едно топло течение не предшества студеното, дъждът не може да се образува. След като е било студено течение няколко часа и дойде топлото, образува се дъжд.

Когато Провидението иска да ви даде голямо благо, то ви праща предварително страдания. Дъждът е благо, което Провидението ще ви

даде след Страданието. След страданието ще дойде радостта. Всякога, когато ще ви дойде голямо нещастие, голяма скръб, то това голяма изпитание, ще се предшества от голяма радост. Затова всякога наблюдавайте: Дойде ли ви голяма радост, то непременно ще ви дойде голяма скръб. Наблюдавайте ако ви дойде голяма скръб, то след нея непременно трябва да очаквате, че ще дойде голямо Божие благословение.

Ако имате голяма радост, ще знаете: или че ще се разболеете, или крава ще изгубите, или вол, или дете ще умре, или с баща ви ще се случи нещо и пр. Ако тези неща вие ги знаехте, сега щяхте да имате разумно отношение към живота.

Например, някой човек е закъсал и казва: Свършено е вече!— А пък той няма какво да се страхува. Ако сте осиромашели откъм богатство, ти печелиш нещо. Има една сиромашия, която трябва да се избягва; — има една сиромашия, която не е от Бога.

И сега да се повърнем към въпроса. Християнството или Новото Учение е Учение да се разбират Божиите пътища. Това разбиране е: да влезеш в положението на всеки човек. Всяко едно същество иска да живее добре. Това трябва да го разбереш. Ти можеш да имаш желанието да живееш добре; тогава дружи само с Невидимият Свят и мисли за всички същества, които живеят добре. Ти не си единственият, който искаш да живееш добър живот. Има хиляди и милиони същества, които живеят по-добре от вас. Дружи с тях, за да може Божието благословение да мине чрез тях и да дойде до тебе.

Четете някой път в Библията за Апостол Павел, за Адама, Исая, Христа. Щом помислите за тях, като четете това, вашият живот се свързва с тях и вие възприемате благословението на Апостол Павел и всички други, понеже те са проводници на Божията Любов. И мир навлиза в душата ви, и онова, което нас ни смущава, то си отива. Ако вземете една златна монета и я турите близо до очите си, вие нищо няма да виждате. Всеки един предмет трябва да го държите далеч от вас. Всички тези хора в света, които сега живеят са само условие за развитието на целия купният живот.

Никой човек не трябва да го държите много близко до себе си. И всички страдания произтичат от това. Една майка, ако държи детето си много близко, тя ще страда. И детето не може да успява тогава. Майката, като държи детето си много близко до себе си, тя ще го осакати. И тази голяма любов, която искате, тя осакатява хората. Ако голямата любов може да спаси хората, то Бог би ви я дал. Защо не я дава? - Защото ще се осакатите. Ако на едно дете дадат каквото иска, а на другото дете не дадат това, което то иска, то първото дете ще се погуби - ако всичко правите по неговата воля, ще му се напакости.

Вие се радвайте, че нещата не стават както вие искате, по вашата воля. Ти се молиш и не стават работите, както се молиш, а по друг начин стават. Някой казва: Аз вчера се помолих за дъжд и дъжд дойде. И друг казва: Вчера се помолих за дъжд и дъжд дойде. Гледам 30-50 души са се молили за дъжд и дъждът дошъл и всеки мисли, че за неговата молитва е дошъл дъждът и всички са доволни. Всички тези 40 души са един човек. И всички са станали като едно условие да дойде дъждът. Но никой няма право да мисли, че той е главният фактор. Това твоё побуждение да се молиш иде от съвсем друг източник. Ако на един човек конят тегли каруцата и той казва: "Аз тегля каруцата", то той сам не се е впрегнал в каруцата. Той носи един хамут, друг го е турил, турено му е отгоре да го впрегнат и да го кара. И вие по някой път мислите, че има нещо, което ви застава да мислите. Благодарете, че има някой да ви застава. Ако стоите все в един обор и не теглите каруцата, какво щяхте да добиете?

Има един разказ: Две български момичета - едната от високо аристократическо произхождение, а другата от по-ниско произхождение. Втората ходила боса, та се окаляла като минала реката. А пък другата, нея я било страх да не се оцапа и не минала реката. Коя е по-умна? - Която минала през реката, или която не е минала през реката? Коя е по-умна, тази, която ще си измие краката в реката, или която ще каже на майка си: Дай ми легена да си измия краката? Онази дъщеря, която сама ще си измие краката е за предпочитане, от оная на която майка ѝ

мие краката. Онези майки, които оставят дъщерите си да си мият краката, са по-умни.

Като един възпитателен метод, Бог е оставил хората да грешат, за да могат сами да се измият после. Грешенето е един външен процес. Ти си оцапал краката и после ти отиваш при Господа и Той ще ти каже: "Блез в реката и си измий краката". Помислил си нещо лошо, можеш веднага да изчистиш своята мисъл. Всеки може да изчисти своята мисъл. Турете си в душата следното правило: Да постъпвате така, както Господ постъпва. Или си турете в ума така: Ако Христос беше на моето място, как щеше да постъпи Той?

Бие казвате сега за някой човек: Той е от нашите, а пък онзи не е от нашите. Но коя е мярката? - Христовата мярка е тази: "Всеки, който изпълнява Волята на Отца ми, той Ми е брат, баща, майка, той ми е всичко". "А пък всеки, който не изпълнява Волята на Бога, нищо не Ми е той". - В тази мярка е изпълнението на Волята на Бога. Всеки, който изпълнява Волята Божия, тях като писани яйца трябва да ги държиш в ума си и не трябва да ги буташ. А пък този, който не изпълнява Волята Божия, той никакъв не ти е. Казано е: "Любете враговете си". Този закон спада към друга категория. Врагът трябва да го любиш. Но трябва да воюваш с врага. Ще воюваш с него и трябва да го победиш. И не само че тоз разбойник ще го хванеш за врата, но ще го държиш хубаво и ще го питаш: Колко пари ти трябва? - 2000 лева. - И още веднаж като дойдеш в къщи, ти ще ме питаш ли или произволно ще вземеш? Ако произволно вземеш пари, няма да те пусна. Но, ти ще ме питаш. - Това значи да обичаш врага си. В даденият случай, да любиш врага си, то значи да го учиш. Любовта не е една наука за забави. Любовта у ухия их е една наука за младите. Тя е наука за влюбване, но разумно ще любиш. Като любиш в света, ще внесеш един нов порядък на нещата. Това влюбване значи следното: Ще внесеш хляб, вода, знание. И всякъде, където ти чрез твоето влюбване не внесеш това, тогава ти вървиш по обратния път. Какво значи да обичаш врага си? - Трябва да го победиш. И като го победиш няма да го убиеш, но ще му кажеш: Трябва да

знаеш, че аз не съм от слабите. Аз не съм баба и да знаеш, че аз не съм заваян. Аз знам повече, не само това. Като дойде той, като го срещнеш и погледнеш, онзи да падне на земята. Някой казва: Аз като духна, той ще падне. - Но я направи това. Това е човешката мисъл.

Вас ви е страх и се молите на Бога да не дойдат разбойници и ви оберат. Трябва да концентрирате вашата мисъл - пратете противоположни движения. Сегашните физици правят такива опити. В голям съд турят злато и пускат силен електрически ток. Вода има там вътре. Апашът като дойде, казва: Има келепир тука! - Той барне и изведнаж мине тока в ръката му и той падне. Парите не може да вземе. Да можеш да пуснеш такъв силен ток, че не само един полк, но и 20 полка ако дойдат, ще паднат. Ние очакваме някой път Ангелите да дойдат от Небето, Ангелите идват при изключителни условия. Но в даден случай чрез тебе Бог може да изпрати такава силна вълна, която да ти помогне. Аз да ви покажа силата на хората. Аз съм я виждал. Това било в турско време. Един турчин хванал един българин и искал да го заколи. Дошла една мома и като погледнала турчина, казала му една дума и той ѝ казал: За тебе ще го направя. - И развързал той бащата и го пуснал. Где седи силата? - Дъщерята отива с вяра; бащата е без вяра - той упявава на себе си. В дадения случай и вие не разчитайте на себе си. С това разчитане на себе си, вие ще си докарате големи нещастия. Трябва да имаш едно малко постижение, едно малко знание. Това знание само в някой случай може да ти помогне. А в някои случаи ни най-малко не може да ти помогне.

Всеки един човек в света си има един музикален тон. За да възпиташ човека, ти трябва да намериш основния тон на неговият живот и да почнеш да произнасяш неговия тон. Като дойде този човек, ти трябва да го изследваш, трябва да изучаваш езика му и да му говориш. Ако не му говориш на неговия тон, не можеш да му повлияеш. И силата на влиянието зависи от основния тон, който можеш да вземеш по неговото естество. Индусите, които са изучавали тези закони, те, като вземат основния тон на змиите, и змията играе. И ти можеш да свириш на

змията, но змията не играе. Тези индуси имат свои свирки и отиват при морето, те са изучавали основните тонове на акулите. Те свирят и акулите не ядат тези хора, които търсят бисерите в морското дъно. Но като престане индусинът да свири, акулите нападат хората. То е цяла наука.

Вие имате едно дете, не сте взели вашата свирка да му свирите. Майката свири по един начин и детето казва: Не! Веднаж аз бях в един дом. Заинати се детето на майка си и майката казва: От това дете ми побеля главата. Упорито е! Аз казах: Оставете го малко. Виждам аз от какво се интересува. Аз нося една хубава ябълка в джоба си. Изваждам малко от джоба си ябълката и му я показвам. И пак я турям в джоба си. После пак му я показвам и т.н. И детето почва да се интересува. Казах му: Тези ябълки само послушните деца могат да ги ядат. То казва: Тогавя и аз мога да я изям. Казах му: Хубаво. Дадох му ябълката и то я изаде. И този целият ден то слушаше майка си. Казах на майката: Това правило е за днешния ден, утре - друго правило. Този човек, който се инати, липсва му нещо, - дайте му това, което му липсва. Или най-малкото, предизвикайте у него от чисто научно гледище един нов интерес. Ти можеш да предизвикаш един такъв нов интерес. Човек, за да възпитава хората, трябва да бъде градинар. Трябва да знаеш как да отбиеш теченията на човешката кръв и да поливаш човешкия мозък. Ти можеш да пуснеш кръв в центъра на човешкото ществие и да дойдат съвсем нежелателни явления.

Ти не можеш да възпитаеш един човек в това, което няма в тебе. Ти не можеш да накараш един човек да вярва, ако ти не вярваш. Само това, което е в тебе, само това можеш да предадеш. Само един човек, който разбира музиката, който знае повече музика, само той може да научи другите на музика. Да дойде един човек, който не знае музика, и да ме научи на музика - това е невъзможно.

Сега вярата в какво седи? - Да вярвам, че всичко онова, което става в света, става по Волята Божия! Вярвате ли в това? - Вие вярвате дотолкова, доколкото светът върви в съгласие с нашето разбиране.

Щом стане нещо, което не е в съгласие с вашето разбиране и с желанията ви, вие казвате: Това не е право. Това, което е ваша загуба, някой път е печалба за други.

Та верующият не е в пасивно състояние. Той трябва да върва, че всичко, което става е за негово добро. Това е една философия, в която няма изключение. Важното е, докато се научим, че всичко става за добро. И Писанието казва: Всичко, което се случва на онези, които обичат Бога, всичко се превръща на добро. Апостол Павел казва така: И Христос казва така. Казва му Апостол Петър: "Да бягаме, да не ти стане това". Христос му казва: "Чашата, която Отец ми даде, да не я ли пия?" Христос му казва още: Не мислиш ти онова, което Бог иска да ми даде. То може да е страдание, но е за добро. Смирение ще имаш. Бог може да те лиши от богатство и пр. Любовта има много образи, вие не трябва да учите само тази любов, която дава. Вие седите сега и мислите, че сте нещастни, че другите хора са по-добри от вас. Ако някой човек се е качил горе на планината, по-високо ли седи от мен? Това е физическото. Или ако някой човек е слезнал в долината, по-ниско ли седи от мен? Това е физическото. Ако един човек е станал пръв министър на България, по-високо ли седи от тебе? Ти можеш да кажеш така: Защо да не съм аз? - Не е въпрос дали ти ще бъдеш министър или друг, - но който и да е министър, обаче работите да вървят добре. Въпросът не е нашето лично нещастие в света, то е второстепенен въпрос. Христос казва: "Търсете първом Царството Божие и Неговата Правда". Търсете интересите на Царството Божие, а пък другите неща, за личния живот после ще дойдат. Значи Христос казва: Ако търсите вашата воля, вашето благо, нищо няма да получите.

Вие имате една слабост, от която трябва да се пазите. Вие искате да имате плодородие, без да сте сiali. Ти искаш да забогатееш. Ти никога не можеш да забогатееш, ако не даваш. Ти никога не можеш да побучиш от другите, ако не им правиш услуга. Ако на 10-20 души направиш услуги, те ще ти услужат. Ти искаш да бъдеш богат. Като изпълняваш

Волята Божия, тогава, като се молиш на Бога, Бог ще те послуша. Ти не си изпълнил Волята Божия и като дойдеш после в трудно положение, ще се молиш, но Бог не те слуша. Как ще те слуша Бог. Бог слуша тези, които Го слушат. Бог не слуша тези, които не Го слушат. Ти казваш: да разбера какво Бог иска от мене. Сега искам една песен да ми изпее. Да ми изпее добре песента. /Учителят изпя думата "добро" с тънък глас, после с нисък и твърд./ Като кажеш думата "мадам" с дебел глас, ти осакатяваш тази дума. Значи ти само на лоша Мадам може да изпееш така грубо "мадам". А като произнесеш с тънък глас мадам, значи добра, красива мадам. Когато поздравяваш един човек трябва да трепери нещо в тебе, а не само да го залъгваш. Да оставиш Бог да се прояви чрез тебе, и това е силата сега. Това е новото разбиране. Сега, в окултната наука има много методи. Аз ги наричам солфежиране. Да ви кажа такъв един солфедж. Например думата: ЗЕКЕБИ - СЕНИБИ. Как ще го солфежирате, как ще изпеете тези две думи? В мисълта на човека има едни музикални тонове, в сърцето му има други музикални тонове, и във волята му - други. Трябва да изучавате тоновете му. Трябва да знаете каква е музикалността на сърцето. Трябва да знаете и в какво седи един мислов тон. Например искате да вземете основният тон "до", но се страхувате. Сгрехът е едно чувство. Ти не трябва да се страхуваш като пееш. Ти, както и да вземеш "до", "до" е верен в дадения случай. И ниско и високо да го вземеш, все е "до". Казват сега, че "до" имал 32 трептения - в най-ниския тон има 32 трептения. Хубаво. В сегашното пиано има 4 октави на баса, 4 октави на сопрано, 2 на алта и 2 на тенора. 4-те октави влизат в областта на сопраното. Висшите тонове, сопраното, се отнасят до човешката мисъл. Басът - това е сърцето - у него вибрациите са по-ниски; а пък сопраното, това е човешката мисъл, която вибрира. Някой път сопраното може без бас. В някои отношения и бас може без сопрано. Но когато сопраното се основава на нещо, тогава вече баса се проявява.

Сега в какво седи различието? - Вземете басово "до" и сопраноново "до", в какво седи различието между тях? /Учителят пее думата

"мадам" изведнаж много ниско и изведнаж много високо/. В какво седи различието? - ~~Вземете всички тона~~ /Учителят изпя така "до" високо и ниско/. Не само да се вземе един тон, но важно е каква идея се влага в него.

Във всеки тон, се проектира известно чувство. Дали можем да го предадем, когато вземем тона, то е друг въпрос. Но да предадем това чувство в тона, това е важното. И ако сме могли да го предадем, тогава тонът е верен. Ако не сме могли да предадем чувството чрез тона, тогаз тонът не е прав. Защото важността на музиката е в следното: ти като пееш, ще гледаш следното: пей, догдето Божественото мине през тебе и да смени състоянието ти. В това отношение всички трябва да пеете, за да се сменят състоянията ви. Имате едно състояние - пей, по какъвто и да е начин, но пей.

При сегашните условия има много дъведени неща, неестествени неща, от които трябва да се освободите. Например, ние седим и казваме: "Аз като стана по-възрастен, тогава ще се проява. - Това е крива мисъл. Думата "по-възрастен" показва крива мисъл. Или казвах: Аз като ида в другия свят, тогава - това е другото заблуждение. В дадения случай важното е следното: Да разбираш каква е Волята Божия. Ти и тук можеш да я разбереш, и в другия свят можеш да я разбереш. В разбирането на Волята Божия не се изискват големи усилия. И ако разбираш Волята Божия, всичко можеш да пееш. И бас може да пееш и сопран може да пееш - както никога. А пък ако не разбираш Волята Божия, нито бас, нито сопран може да пееш. Англичаните казват така: "Няма полза". Всякога, когато изпълняваме Волята Божия, имаме предвид подобрието на характера, на лошите състояния на тялото. Волята Божия подразбира подобрене на целия наш живот. Той не е нещо отвлечено. Изпълнението Волята Божия значи още и подобрене на цялото общество. Всичко това зависи от изпълнението на Волята Божия в дадения случай.

Вие сега ще се спрете върху един малък опит: Най-първо ще отделиш от себе си всички онези горчиви мисли. Да кажем, че имаш един

човек, когото искаш да привлечеш. Ти не го обичаш, да допуснем, но искаш да го отделиш от себе си. Ти ще постъпиш така: Това, което не обичаш в него, това ще го считаш като една външна обвивка и ще кажеш: Щом този човек живее, значи Бог го обича. Ако Бог не го обича, той не би живял. Аз съм правил много опити с мухи, с мравки, добри хора и пр. Щом дойда и си концентрирам мисълта, че в тази мравка има Божествено, веднага мравката ще се спре, и ще възприеме нещо. А щом кажеш, че нищо не струва мравката, тогава тя ще си отиде. А щом кажеш, че в тази мравка има нещо Божествено, тя ще се спре. Когато аз мисля за мухите, те много ме безпокоят – привличат се. Аз знам езикът на мухите. Тя ще кацне и ще каже: Много ти благодаря, че има едно същество, което мисли за мене така. – Тя ще ти бутне тук, ще ти бутне там. – Тази муха те целува; целува те тук, там; всички тези мухи те безпокоят. Вместо да привлечеш мухите, да те обичат, по-добре е да употребиш своята мисъл за подобrenието на хората. Пред тебе е един човек, когото не обичаш. Ще кажеш: Кое е онова, което прави, щото Бог да го държи на Земята? Значи има нещо, което Бог обича в него. И в този човек Бог ще се прояви и ще ти покаже Бог, че този човек, който за тебе е лош, за другите хора е добър. Ще ви приведа онзи пример на онзи грък, който вършил някои работи по атакизъм. Той е живял в Бургас и е бил богат търговец. Ще отиде някой просек при него и търговецът ще му каже: Какво искаш, керата? – И ще го изпъди. И като излезе просекът вън, търговецът ще вземе 10-20 лева, ще ги тури в джоба си и ще застигне просяка и ще му каже: Вземи бе керата – и ще му ги тури в джоба. Направил е една погрешка и отида да си поправи погрешката. И той си казва: Трябва да му дам и ако не му дам пари, аз съвсем ще загазя.

Аз гледам, вие имате една физиономия на нещастник. Седите и показвате една физиономия на вечен нещастник и играете тази роля. Когато Ангелите се радват, когато всички добри хора се радват, благодарни на Бога, че са дошли страданията и кажи: "Благодаря ти Господи, за всичко това, което ми даде! Благодаря ти, че ми са скъсани галоши-

те, благодаря за всичко това, което ми се случи сега. - Защото лошото, което ти се случи, не е толкова лошо, колкото си мислите. Във всички тези работи Господ събира материал, за да направи грънци за бъдещето ви. Сега ще се убедите в тази философия.

Вие слушате; сега ще накарам тази лекция да я платите. Един купон ще платите за лекцията. От вас ще дадете една подписка, кой колкото обича. Една подписка за всички. да видим кой колко ще запише за лекцията. Единствената лекция, която ще бъде с пари и най-после ще гласуваме за какво ще употребим тези пари. Можем да направим един банкет, или за нас да ги употребиме, или - за каквото решим. И най-напред да видим колко пари ще съберем от тази лекция. И от нея ще ви кажа как ще ви вървят работите. Който даде е разбрал лекцията, а пък който не даде, не е разбрал. Сега си определете една комисия за тази лекция, за да се види кой колко ще даде. Но не да искате да се покажете. Ще се вгълбите в себе си и колкото ви се каже отвътре, колкото може да дадете, толкос дайте. Някой ще каже: два лева, три лева, пет лева, двадесет лева, четиридесет лева, петдесет лева, - колкото желаете. На това вътрешно чувство ще се подчините. Туй чувство ви казва колко може да дадете. Сега искам да ви кажа: Колко пари ще се съберат от тази лекция, - колко предполагате, че може да се съберат? / 1000 лева/ . Предполагам, че 1000 лева могат да се съберат. Но ако са 150 души тук, по 10 лева колко правят? По 5 лева. Ако дадат всичките 150 или 200 души, - по 5 лева колко ще се съберат? Писанието казва: Законът е: Давайте и ще ви се даде. Човек, в сърцето си винаги трябва да е отворен, сърцето му да дава. Никога не го стягайте. Свободен трябва да бъде човек в желанията си, за да изпълни Волята Божия и той трябва да дава. И като нямаш пари - давай; и като имаш - давай, Нямането да не те спъва - ти тури в ума си да дадеш толкова и толкова. Ти като изпращаш онзи, който идва при тебе, кажи му: Сега не мога да ти дам, но тури една сума, която ще му дадеш, и да му пожелаеш доброто. И тогава това добро ще се реализира. Дадането не е само до материалната страна. Писанието казва: "Давай и ще ти се даде".

Ние сега искаме да дадем от изобилието. А пък аз ви казвам, моралният закон: Сега трябва да дадеш! Ако човек не възприеме неща умни и ако възприема ги държи в себе си, пак ще има полза.

Ние имаме в дишането онзи хармоничен закон на даването и вземането и колкото вземаш отвън, толкова и даваш пак навън.

Това е по отношение да изпълним Волята Божия. И всякога човек не трябва да има предвид хората, но това, което той направи външно, да го направи като едно деяние, което е благоугодно на Бога. Някой път майката ще даде на детето си една ябълка и после ще му каже: Дай ми я сега! И майката иска да го опита, разбира ли я то.

Любовта изисква изпълнението Волята Божия! Божията Мъдрост изисква придобиване на знанието и прилагането в живота. Божият Дух изисква Истината, която е в нас, да се изрази в свободата, че да бъдем всички свободни, и да се радваме на свободата на другите.

Ти казваш: Разбирам - ти ако под думата "разбирам" разбираш изгрева на Слънцето и залязването на Слънцето и след залязването му ти запазваш това, което си придобил, тогава ти си разбрал. Или казваш: Да се веселим и да се радваме. - Трябва да разбираш идеята на думата веселие. При веселието всякога трябва да разбираш онова, което ти направиш - за него можеш да се веселиш. А пък под думата да се радваш, трябва да се разбира следното: Да се радваш само на това, което ти се дава. Радостта произтича от онова, което ти ~~дава~~ се дава, а веселието зависи от това, което направиш. Например, нарисуваш една картина и ти се веселиш; а като ти дадат нещо, ти се радваш. На децата като се даде нещо, те се радват. Защо? - За онова, което Бог ти дава ще се радваш, а за онова, което направиш, ще се веселиш! Сега ще се веселите и ще се радвате - и ще правите добро, и ще ви се дава. Като ти се даде нещо, тогава радостта е един процес, който ще дойде от благата, които Бог дава; а пък веселието е онова, което ние сме направили. Ние ще се радваме от добрия живот, който ние предлагаме като една жертва: Да изпълним Волята Божия. И плодът, който даваме, ще се върне на нас и ние ще се радваме. Това ще бъде радостта.

Сега определете си колко души да съберат подписката. Не можем да се освободиме от това. Всичко се забравя, но това не се забравя. Аз вярвам най-малко 200 лева ще се събират, най-малко 200 лева ще има. Аз поставям най-малко 200 лева. Сега слушайте: следущият път като дойдете тук, ще има една кошничка и всеки ще си донесе и вложи в кошничката сумата, която е определил. За следущата сряда да си донесете пликче и ще си вложите сумата, като запишете и името. Пишете 2 лева, 3 лева, 5 лева и турете името си. Тук не е въпрос до количеството, а това, което дадете, да бъде от сърце. Искам да направите една жертва, която да е съгласна с вашата мисъл, която да е съгласна с вашето сърце и с вашата воля. Един опит ще бъде това. Малките неща са по някой път велики работи. Като съберем парите, не мислете, че много пари можем да съберем, но тези пари да са благословени и всеки да остави една добра мисъл при влагането. Колкото вложите, да вложите най-хубавата мисъл с парите. Ще направим нещо с тях. Някой ще се оплаче, че няма пари - ще му създадем работа да спечели пари. Онези от вас, които нямат пари, нека да валсат едни обуца; или да донесе някой едно буре вода; или да отиде в града да направи нещо и така да си изкара пари. На заем няма да се взема за тази цел. Не да каже: Я ми дай 5 лева!

Запейте сега: "Махар Бену Аба".

Законът за растежа на растенията е: Ако няма почва, една семка не може да израстне. Ще турим малко пръст отгоре и после за растежа са необходими светлина и топлина. Също така една човешка мисъл, едно човешко желание и една човешка постъпка, ако нямат почва, ако нямат влага и нямат светлина и топлина не могат да се реализират. Законът е все същият, само методите се различават.

Та казвам: Ако ти си един човек, който се съмнява, твоята почва е суха и нищо няма да израстне на нея. Семката ще си остане там, без да поникне. Трябва да махнеш сухотата - значи това колебание, съмнение, трябва да ги премахнеш. Щом премахнеш това колебание, ще дойде влагата. Съмнението е суха почва, колебанието е суха почва.

Казвам сега: Най-първото нещо е: Трябва да дойде вярата във вас,

тя да се установи. Съмнението е противоположно на вярата, то е отрицателната страна. Съмнението е сянка на вярата. Ти се съмняваш: - съмнението произтича от човешкия живот. В един беден човек ти можеш да имаш съмнение, но в другия, който е богат, няма съмнение. От Божествено гледище, в силния човек ти не можеш да се съмняваш, а пък в слабия човек ще се съмняваш. Следователно, съмнението произтича от човешкия свят, а пък вярата произхожда от Божествения Свят. Значи дръжте се за вярата, за Божествения Свят. Защото като се държите за човешкия свят, ще се разколебаете. Казвате: Това не мога да го направя. - Това е по човешки. Или казвах: Мога да го направя. - Това е по Бога. Казвах: Не мога да обичам. - Това е човешкото. Или казвах: Мога да го обичам. - Това е по Бога. Казвах: Той заслужава. - Нима, когато Бог изпраща влагата и светлината, нима всички заслужават? Но на всички Бог изпраща влага, и светлина и пр. - И на добрите и на злите. Та съмнението произтича от човешкия свят а вярата произтича от Божествения Свят. Любовта произтича от Божествения Свят, а пък безлюбието от човешкия свят. Любовта е нещо Божествено. В човешкия свят всеки мисли само за себе си. Вие някой път попаднете в човешкия свят и искате условията и влагата на Божествения Свят. Ще се съедините с Божествения Свят. Любовта е неизменна в Света! Толкова години аз съм правил опити и виждам как хората сами си напакостяват. По някой път в тебе има желание да не забравим обидите. 20 години ти държиш за една обида, и не може да я забравим и не можеш да се прегънеш и да премахнеш това; И все казвах: Той ме обиди! - Някой път на някой човек ти си му счупил чашата и си му купил 10, 20 пъти по-хубава чаша, но той помни и казва: Той ми счупи чашата. - Но забравя да каже, че си му купил по-хубава. Не споменавай погрешките на хората, които са направили, а кажи: Той ми остави една по-хубава чаша. - И вие някой път, след като са ви дали по-хубава чаша, казвате: Той ми счупи чашата. - Тази философия е човешка. Трябва да забравим миналото. Бог казва: "Ще забравя погрешката ви и ще я хвърля зад гърба си". Кога? - Когато изпълним Волята Божия и Той ще хвърли погрешките ни. Той не иска да

знае погрешките ни; но понеже, ние не искаме да изпълним Волята Божия, затова страдаме.

Аз бих желал всички вие да бъдете светии. Знаете ли какви са били светиите? Карат го на мъчение и той го счита това за голяма привилегия!

Сега от какво имате да се страхувате? От дявола защо да се страхувате? - Че имал рога ли? Че какво от това? Коя крава няма рога? Че има копита ли? Кой вол няма копита?

Идеята е: "Ние живеем и се движим в Бога". Как вярвате вие в това? Минаваме с един брат, вървим. Той беше човек много смел, но имаще една слабост: Страх го беше от кучетата. Две големи кучета бяха легнали на пътя и той каза: От тук не минавай. Не минавам. - Аз казах: Ще минем наблизко. Той ми каза: Какво казваш - ще ми създадеш беля, ще ми съдерат гащите! - Аз му казах: Ще минем. Ако се съдерат моите гащи, и твоите ще се съдерат. Ако моите не се съдерат, и твоите няма да се съдерат. - Той се държи за ръката ми и ние минаваме и кучетата ни погледнаха. Аз казах: Няма да ги дразним, няма да подигнеш бастуна си. Щом го подигнеш, те съвсем криво ще разберат това. - Ние минаваме и казвам: Защо ще развалим на онези животни спокойствието. Те имат едно удоволствие, ти ще ги дигнеш от пътя и те ще почнат да лаят подире ти. Ние минаваме и те си лежаха и ни гледаха. Брата казва: Как стана тази работа? Както виждаш, аз знаех естеството на кучетата. Мини спокойно и не ги засягай. Турни една мисъл, че някой хубаво си е легнал, на два-три метра мини от него и му кажи: Никак няма да те бутна. - Но щом усети кучето, че искаш да нарушиш неговото спокойствие, то ще те нападне. Сега законът е: У вас има едно естество, което не събуждайте; защото когато се събуди то, лошо става. А това не е необходимо. Има нещо в човека, което е злобно и когато се събуди, то е ужасно. Най-лошите змии, зверове не са нищо в сравнение с това. Това е по-страшно от кобрата, от тигъра, от крокодила! А като спи, няма нищо. Българите казват: "Да спи зло под камък". И когато ти си вършиш работата, да спи дяволът. Като се събуди той

ги знаете. Иначе се заражда едно чувство на недоволство. Ти казваш: Ние не живееме както трябва. - Ние не живеем, но ние не сме се научили да изпълняваме Волята Божия; Защо хората боледуват? Въздух има достатъчно, но не знаят как да дишат. Битоша е близо, но много хора боледуват от нямане на въздух. Храна има преизобилно, но хората не знаят как да вземат храната на време. Вие живеете в Божията Любов и страдате, не знаете как да възприемате Божията Мисъл. Всичката погрешка е там. Възприемете Божията Мисъл и няма да мислите за себе си. Казваш: Колко съм пострадал! - Ще кажеш: До сега още не съм пострадал. Не съм бил в лагера на римските войници, на 6000 римски войници през цялата нощ. Още кръст не сме носили, още не сме били на Голгота и гвоздеи още нямаме на ръцете и краката си. Не. Това са страдания - това са най-големите страдания!

И когато човек мине през най-големите страдания, той ще възкръсне. Христос мина през най-големите страдания и възкръсна. И кръв излизаше от кожата Му. Така беше голямо напрежението вътре - да устои, каквото и да стане!

Та сега, не преувеличавайте вашето страдание. Мнозина мислят, че много са страдали. Страдали сте, но в сравнение, това е едно на хиляда. Има още 999 части, които не са дошли до вас. Един ден ще дийдат. Един ден като ви турят в гроба, там ще ви търсят и ще намерят само вашата гола глава и къде са отишли вашите светли очи, червените страни и пр.? Всичко това ще се изгуби. Това нищо не значи. Това ще изгубиш, за да дойде нещо по-хубаво. Всичко това ще се смъкне, за да дойде нещо по-хубаво. От това ти не трябва да се плашиш. Една къща на земята може да се развали. Апостол Павел казва: "Ако нашето земно жилище се развали, имаме дом неръкотворен".

Само да сте готови да влезете в новото тяло, което ще ви се даде! Ако вашата душа може да влезе в новото ви тяло, ще влезете в новия живот. Но ако не можете да влезнете в новото тяло, тогава ще бъдете наематели. Ще търсите стопанин и тогава Господ ще ви е на

помощ.

Търсете първом Царството Божие и Неговата Правда! Търсете Царството Божие и Неговата Любов! И всичко друго ще ви се даде! Търсете Царството Божие и неговата Истина! Това е то, с което трябва да се подвизавате! А пък обикновеният живот, който сега имате, да ви е приятно, че Господ ви изпратил тук на Изгрева и да благодарите на Бога, че не сте пръв министър на България.

Отче наш.

7 ч. и 10 м.

Сега да поседим още малко, ще поеем, догдето се съмне и после ще направим упражненията. Изпейте песента: "А бре, синко". /Изпяхме сле това и песента "Фир Фюр Фен"/.

----- -----

НАЙ - СЪВЪРШЕНИЯТ ИДЕАЛ

Песента на малката тревичка

14-та година

12-та лекция на Общия Окултен клас

12.XII.1934 г., сряда 5 ч.с.

Небето облачно

студен вятър

София - Изгрев

НАЙ - СЪВЪРШЕНИЯТ ИДЕАЛ

Песента на малката тревина

/На катедрата пред Учителя има кошничка с пликчета - суми./

Добрата молитва.

БОГ Е ЛЮБОВ.

Ще ви прочета първите 5 стиха от 10-та глава на Евангелието на Иоана.

В какво седи разликата между един обикновен човек и един поет? Има голямо различие в начина, по който те схващат живота. Поетът схваща това, което обикновеният човек не е сънувал. Когато говори обикновения човек, ще говори върху неща, които не са съдържателни, нямат смисъл; той е практичен. А нък поетът ще избере най-хубавите и най-поетичните думи и ще ги нареди; и има смисъл в това, което е написал. Тогава ще извадите следущият закон: Вие сте на Земята, нали? Всяка една ваша мисъл, всяко едно ваше чувство е написано и то ще се представи в един свят. Това, което мислите, това, което е невидимо за вас тук, има и нещо написано; няма скрито-покрито. И вие може да мислите, че сте много учени, много справедлив, светия, но вашата мисъл е определена. Мисълта е, която определя човека. Чувството е външната страна на човека. Неговата постъпка е външната форма, по която може да се познае човекът. И животът ви на Земята зависи от всяка една ваша мисъл, която е изпратена на Небето. Това е вашето богатство. Каквото и да говорят философите, че човек трябва да мисли добре и пр., мен не ме интересува, важно е човек да мисли добре. Всяка една мисъл, която излиза от човека, трябва да отиде някъде и да свърши дълга работа. И ако свърши работа, тази мисъл е полезна. Ако не свърши, няма никакво значение. И всяко едно чувство, което излиза от човека и свършва работа, е полезно.

Животът не е нещо, което ние можем да го създадем. Добрата мисъл не я създаваме ние. Мисълта трябва да отиде в един свят, дето ще

се оплодотвори и ще се върне назад. Всяка една мисъл, която излиза от тебе, ще отиде при Бога и ще се върне назад. Ако това семе, което сееш на Земята, не израстне, то няма значение. И всяка мисъл, която излиза от тебе и не отива към Бога и не се оплодотвори - няма значение.

Някой път вие питате как трябва да се живее? Няма какво да пишеш това. Животът ти зависи от мислите, които изпращаш. Един съвременен, модерен поет, казва в един куплет: "Слушах на полете песента на малката тревичка: "Жадна съм" съхне моята уста и гине душата ми." И не се мина дълго време и чува се тропот, затичват се хиляди кола и хиляди ведре, води се изливат върху Земята и върху малката тревичка".

Вие като философа ще кажете: Как може да пее тревата? Има ли тя душа? - Има, разбира се. Господ слуша така тревите, както хората. Поетът продължава така: "Тревата казва: Може би, Татко, аз направих погрешка, че излезнах от Твоя дом и посетих света? И по-дълго време седях тук - закъснях и не се върнах в дома." - Защо е дошла тревата? Тази душа е слезнала от Небето и е дошла да принесе известна полза. Целият ден тревата ще работи и каквото изработят тревите, волът ще дойде и ще го отнесе. И след няколко дена тревата пак ще изработи и волът пак ще го отнесе. И след няколко дена тревата пак ще изработи и волът пак ще го отнесе. Онзи, който не разбира закона, той мисли само за себе си. Ако ти не можеш да свършиш работата на една трева, тогава какво си разбрал от живота?

От друга страна вие ще кажете: Ние често казваме, че и ние вършим Волята Божия. - Така не се говори. Вие вършите Волята Божия по вашemu. Вие като вършите Волята Божия по вашemu, считате и мислите, че това е Волята Божия. И тогава какво става? И Господ почва да върши Своята Воля, както Той разбира и тогава се ражда едно противоречие между Бога и вас. И питате Господа: Защо Господи, постъпваш така? - Защото и ти постъпваш така - казва Господ. Ти постъпваш без никакъв оглед за това, което Господ върши. Ти нямаш никаква признателност. Сег на Земята всичко ти е дадено и не мислиш, че със своите мисли, чувства и постъпки, ти опълчваш Бога. И при всичко това искаш Бог да мисли за

за тебе като за писано яйце.

Някой се хвали: Ние едно време живеехме добре. Остави "едно време". Вчера как си живял, вчера как си пял, не ме интересува. Сега как пееш, това ме интересува. Един турчин казва, че в Багдад прескачали 20 метра трап. Казвали му: И тук скокни! - Той казал: Тук не мога. - Някои хора мислят, че като скачат 2 метра, те са скачали 20 метра. Не е въпрос да се самоосъждаме, това не е наука. Аз го наричам чесане на крастата. Ще го изправим.

Как се пише думата Любов? Има три начина. Единият е, че след като пишеш Любовта, ще те бият. В турско време отива един българин при един турчин на гости. Българинът, като мислил, мислил казал: Много обичам жена ти. Турчинът налага българинът и му казва: Какво право имаш да обичаш жена ми? Аз може да обичам жена си, но не един гяурин. Излезнал си българинът; питат го: Защо те биха? - Той казал: Защото обичам жената на бей. - Това е един символ. Това е един факт. На един турчин всичко му кажи, но за жена му въпрос не прави. За него можеш да кажеш, че го обичаш. Може да му кажеш: Много те обичам, ефенди, - но за жена му въпрос не прави. Питам тогаз, трябва да знаете къде да турите Любовта. Защото от турско гледище, бият човека като каже, че обича жена му. Тук думата Любов, обич не е турена на място. Когато дойде един човек при мене и иска да целува очите ми, аз ще му кажа: Стой малко настрана. Очите ми не са направени за целувка. Господ е направил устата за целувка, бузите, челото. Но очите са направени специфично само да гледаш. Защото, ако очите трябва да те целунат, ще ослепееш. И при това целувката не е навсякъде в света. Целувката е външното в този свят, за да се изяви живота. Целувката си има свой психологически произход. И понеже, вие не разбирате този вътрешен произход, вие често с вашите мисли си играете. Във вашите

мисли има много огледала и свещи, с които се събира светлината. Ти някой път искаш да целунеш някой човек, но си турнал целувката на събирателната леща, която събира светлината и тя фокусира. И като целунете този човек, ще го изгорите. Тази свещ да я няма там никакви

Какво извършва целувката в света? - Тя съществува в цялата Природа. Целувката е произлезнала така: Когато Бог е отишъл да направи света и целувката е дошла в света. Щом Бог създал две неща, то доня е и целувката. Защото и всяко допиране е и една целувка. Щом мислиш за един човек, ти го целуваш вече. Целувката е онова, което се сформира в нашият ум, сърце и воля. То е реалното.

Та казвам, не е въпрос какво сте сега. Аз и от това не се интересувам. - Какво трябва да бъдеш в бъдеще? Какво сте сега, то е ваша работа. Вие ако искате, можете да кажете каквото искате. Каквото мислите, кажете, то е верно засега, но каквото добро кажете засега, то е верно само за в бъдеще. Когато някой човек ще ви похвали, че сте гениален, това е за в бъдеще. В какво седи гениалността му? Той една картина не може да нарисува, а пък бил гениален. Написал един куплет. В какво седи поезията? - Аз като напиша един куплет, и като го прочета на един умрял, той да стане! Аз считам за музикант този, който като почне да свири на умрелия и умрелият да стане. Някой казва: Може ли да бъде това? Сега не може да бъде това. Питам някой: Може ли да го направим? - Казвам: Страх ме е да го направя. Защото този, когото ще съживя с песента си, той ще стане да пише поуки. Не му пез защото ще ме псува. Най-първо ще му пез една песен в другия свят да не псува. И после ще му пез тук да го съживя.

Та казвам тогаз: Кои са причините за противоречията? Бог е едно Съвършено Същество и е направил Света. И в нас има едно противоречие. Питаме ние защо Господ направил света: Едно от двете - или че не разбираме Божественият свят, или криво сме информирани за онова, което Бог е създал.

Всички вие се учите да опознавате света, както Бог го е създал. Вие всичките мислите, че светът е лошо създаден. То е ваше субективно схващане. Както аз схващам света, светът е съвършен. В света няма ни каква погрешка, няма никакво зло. А пък както вие схващате, вие считате, че в света има голямо зло. Когато човек е неразположен, мисли, че целият свят е неразположен. Който е весел, мисли, че целият свят е

весел. Това са субективни схващания. Вие сте дошли да изучавате света. И в това се състои съвършенството: да може да съзнавате онази Велика Божия Мисъл, която прониква във вас. Някой път не си харесвате пръстите, понеже не разбирате Божествения свят. Бог е направил пръстите, устата за едно нещо, а пък вие ги туряте в служба за друго нещо: - Защо ми е направил Бог устата? За ядене ли? - Първо, чрез нея влиза храната и в нея седи езикът, чрез който нещата се вкусват. Езикът има още функции да говори. Някой път из устата трябва да излезе въздухът навън. - Да се учи човек да говори - това е най-висшата служба.

Тогава вие, които толкова знаете да говорите, кажете ми, коя е вашата мощна дума, че като я кажете, всичко да стане. Имате ли една магическа дума, че като я кажете всичко да стане? Аз имам магическа дума. Аз имам една дума само. Преди години на една сестра ръката ѝ беше се надула. Тя отиваше да я поправи един хирург, да ѝ направи операция, защото иначе щеше да стане инфекция. Аз ѝ казах: Ще оздравее ръката ти! Иди утре при някой хирург, да ти направи разрез на подутината. Но тя, като излезе от моята стая, спъва се и пада в един трап, удря се и пуква подутината. Това е моята магическа дума. Направили са ѝ операция в трапа. И лекарят ѝ казал: Кой ти направи тази операция? - Тя казала: Снощи паднах в един трап. - Аз не вярвам, че един хирург може да направи такава сполучлива операция, както този трап. Лекарят истискал ръката ѝ и след една седмица ръката оздравяла.

Та казвам, ако вашата дума не може да ви направи една операция, тя не е силна дума. Защото някой път трябва да ви се направи една операция, понеже доста подувания имате всички. Човещина е. Може да ви се подуе кракът. Един брат има тук, на който от много работене се е преуморил палецът му - подул се и се инфектира ръката му. Идва при мен, казах му: Турете си загреващ компрес, или млечен компрес. Казаха ми: Но братът не може да търпи. - Идват и ми разправят, че почва да боледува. Казах: Нека боледува, нека се научи да търпи сега. - Той, като не може да търпи, иде му да се хвърли от прозореца. - Това не става с хвърляне. Попитах в първия ли етаж стои или във втория? Казаха ми в

първия. Аз казах: Нищо, ще се намести главата му по-добре. Най-после казах: Направете един компрес от ленено семе, турете на ръката му. - Попитаха ме, ама ще оздравее ли? - Казах: Турете. - И след това идват и ми казват: Подобрри се ръката му, положението му е подобрено. - Казах: Малко има - изтискайте сега ръката му. И след това братът вече не пъшка; не е неспокоен.

Казвам сега: Всички трябва да имате по една Божествена дума, на която да разчитате. Поне всеки един от вас трябва да има една дума. Вие сега уповавате и казвате: Господ ще ни оправи ли? - Така казваха старите хора. Господ няма какво да ни оправи нас. Той гледа ума ни, как ние ще оправим работите. Защото, ако дойде Господ да ни оправи, то работата ще излезе съвсем друго яче.

Вие казвате някой път: "Бог ми е свидетел". Така не се говори: вас ви викат в съдилището, не викайте Господа за свидетел. Това е голямо ществавие. Предпочетете да носите всичкия позор, а не да викайте Бога за свидетел. Или някой ви обиди. Вие казвате: Господи, не виждаж ли? - Не викайте Господа. Благодарете на Бога. Аз ето какво бих ви препоръчал: Да ви се отплати за това, което сте турили в кошницата. Ще ви дам нещо, което ще си го запишете. Когато се молите на Господа, кажете: Господи, каквото се случи, превърни го всичко за добро. Набие те някой, кажи: "Превърни го, Господи, за добро!" Хока те някой, кажи: Превърни го, Господи, за добро! Та единственото нещо е да превърне Господ всичко това в добро. Каквото се случи в живота, да се превърне за добро. Това е смисълът. - Ама защо е станало? - Оставете това, това е друг въпрос. Защо е станало, може да четете много философски системи, но те нямат приложение. Философските системи не разрешават въпроса. Те объркват работите, но не ги разрешават. Някоя лоша мисъл дошла в ума ти, ти кажи: Господи, превърни я за добро. - Направил си една погрешка, кажи: Господи, превърни я за добро. За всичко, което се случи всеки ден, казвай така. И не ходете да си разправяте погрешките. Защото според мен ако се разправя за многото добрини и многото злини, то е ществавие. Не се хвалете. Някой казва: Аз съм много грешен. - То е ществавие. Искаш да покажеш, че си много учен - то е ществавие. Ако

искаш да покажеш, че си математик, иди при някое дете и му покажи как да реши задачата; научи някого по математика. Ако искаш да покажеш, че си свят - иди при някои хора и ги научи да живеят добре. Каквото искаш да покажеш, иди и научи хората. Ако вие не можете да научите хората, които живеят във вас, а те са милиони, то как ще се разправяте с външния свят?

Може да имате възпаление на носа си. Някой човек разбил носа си. Или зачервил се носът му от гняв - вие ще викате сега лекар и ще му дадете няколко стотин лева, за да го лекува. Поглади го и му кажи, не ми се сърди. Или страната ти може да се възпали. Поглади я, не викай лекар. Или някой път пръстът на крака ти може да се разсърди и да каже: Знаеш ли какво мога да направя аз! Ти без мен не можеш да се мръднеш. - Ще го помилваш, ще го погладиш отгоре. Вие сега ще викате лекар и ще кажете: Защо, Господи, това нещастие. Не разсъждавате правилно. Вие считате, че дето се разгневил вашият крак, не е за добро но кажи: Нека Господ да обърне това на добро. - Вие целият ден ходите да хайкате и вашите приятели не могат да ви намерят в къщи. Вие обичате да обикаляте кръчмите, да пиете най-хубавото винце. И крака ти като заболее това е едно благословение. И приятелите ще ви намерят в къщи тогава. Надул се кракът ти и ти казваш: Не се мърдам днес! - Какво лошо има от това? Ти ще кажеш: Голямо нещастие станало. Благодарни на Бога, че в този ден, в който си страдал, ти си добил и най-голямото благословение. Щом заболее крака ти, ще помислиш тогава за Господа, а пък по-рано не си мислил. Где е злото, че е заболял крака ти? Като те заболи - разбирам веднаж в годината да се гневи, но не всеки ден.

Някой път ме пита някой - дали е прогресирал в живота си, дали е станал по-добър? Давам му една английска книга и му казвам: Чети. - Той не може. Казвам му: Не си прогресирал.

И аз трябва да прогресирам. Много езици трябва да се учат. Някой казва: Не ми трябва френски език. - Не, трябва ти и френски. Ако френски не учиш, работата ти ще тръгне не добре. И английски ще учиш,

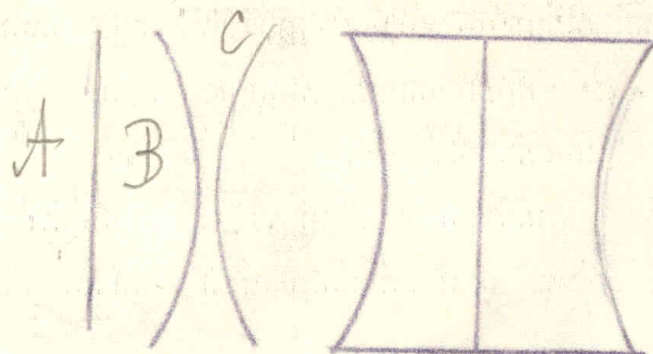
и немски: и ако не ги изучиш, ще ти тръгне не добре. Ти не разбираш френски език. Ако не научиш френски търпелив не може да станеш. Някой казва, че знае френски. Щом не може да търпи, не знае френски. Ако казва, че говори английски и не знае да постъпи разумно, значи не знае английски. А английски език значи: да си далновиден, да имаш обхода. А пък немски език значи: да си пренасяш стоката от една страна в друга. А пък славянски език, български език значи: да прекараш стоката си през морето и да не я потопяваш.

Ти казваш: Какъв ще бъде ангелският език? — Ти като научиш английския език, ще се научиш как да служиш на Бога. Всеки от вас може да научи ангелския език. — Като искаш да служиш на Бога, ангелски език ще знаеш. Първата мисъл да служиш на Бога — то е първата дума на ангелския език. Ако на ангелски език не знаете първата дума; не знаете ангелски език.

Ще ви попитам: думите ВИ ЗА ВИ, френски ли са или български? Спор има. Българинът ще каже: ЗА ВИ СЕ, французинът казва: ВИ ЗА ВИ. То значи: лице срещу лице. А пък българинът казва: двама души са пък единият се завил. Има едно съвпадение на думите. Вие говорите на Бога на български. И то на такъв български език, че на Земята турят особен инструмент — усилят думите, а пък на Небето, понеже българските думи правят такова сътресение, там тургат умалителни инструменти, за да се намали тонът. Най-слабите думи тук на Земята, на Небето са като гърмотевици. Там те турят техния говорител, за да намалят силата на думите; следователно, превръщат ги. В български език много са дълги вълните на речта, не са къси вълните; българските думи не проникват надалече.

Та казвам: Вие може да имате една мисъл за дълги вълни, тогава тя действа на късо разстояние. Трябва да имате мисли за къси вълни, че да проникват горе в Небето. Само молитви с къси вълни отиват на Небето.

Сега това са отвлечени работи. Това е една наука. Това са три

вгълбната
линии, едната е права, втората е
а третата е изпъкнала. За един
обикновен човек това няма никакъв
смисъл. Но за един учен човек, тук
има цяла една теория, на която е
обоснован целият живот. Има една

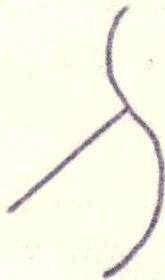
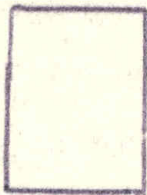
наука на кривите линии. Цялата човешка еволюция се състои само от
криви линии. Кои са били причините, които са огънали тази линия? Има
няколко начина, за да се докаже. Но сега тези доказателства не ви са
потребни. В дадения случай, в живота си вие трябва да знаете с какви
линии трябва да разполагате, — с прави линии, с вгълбнати или с изпък-
нали? Но има приложение: Вашите чувства могат да вървят по права ли-
ния, по вгълбната линия или по изпъкнала. Също така и вашите постъп-
ки. Три начина има, както има три измерения. Нещата могат да вървят
по права линия, по плоскост или по посока на дълбочината. Три посоки
има. Когато правата линия се счупи, спусне се, перпендикулярно върви.
И от този перпендикуляр се образува плоскостта. Когато тази плоскост
се счупи и се спусне върху нея втора плоскост перпендикулярна, то се
образува третото измерение на куб. Ако това трето измерение се счупи,
то се образува нова фигура, наречена тесаракт. Тесаракта показва вече
количеството на вълните, качеството на движенията и силите на движе-
нията. В тесаракта се показват и качествата на нещата и на мисълта.
Но като я измерваш по права линия, плоскост и дебелина, най-после ще
я измерваш по свойствата ѝ, ще измерваш силата на нейните трептения,
силата на нейната бързина и силата на постиженията ѝ. Ако твоята ми-
съл няма постижения, тя е останала само в третото измерение. А в тре-
тото измерение нищо не се постига, ти ще останеш на едно място. За да
се подвижиш, за да растеш в другия свят и за да влезеш в общение с ду-
ховния свят, твоята мисъл трябва да има подходящи качества, тя трябва
да има постижения.

Ти казваш: Аз разбирам повече. Не е въпрос за разбиране. Аз не
обосновавам върху това, каквото аз зная. Аз ценя живота според това,

което аз мога да постигна, в даден момент. Например, вие не сте се спирали да произнесете думата "Любов". В какво седи силата на Любовта? Или вие не сте се спирали върху думата "Обич", за да разберете нейния смисъл. От какво е произлязла Любовта? Трябва да проучите въпроса. У славяните от какво е произлязла? Ако проучите тази дума наука, вие ще научите от какво е произлязла.

Любовта е онази сила, която туря в движение всички органи на човека, нищо повече. Ти като произнесеш думата любов, трябва да се преведат в действие основните органи на човека. Трябва да се подвизат краката, ръцете, главата. Трябва да разложите буквата Б и В. У българите това е В. Латинското В е българското Б. Защо на латински и на български една и съща буква имат две различни значения? Това си има съвсем други вътрешни психологически закони, които превръщат нещата. Това са чисто геометрически форми, но има органически произход на буквите. Не мислете, че тези букви са произлезли произволно. Има си особен път, по който езикът е дошъл в света. Езиците не са създадени на Земята. Те са копие на нещата от Невидимия Свят. И езикът на всеки народ е нареден според неговото развитие. Славянски, английски и немски са наречия или диалекти на старият език. Всички тези диалекти ще се съберат. Те имат една и съща основа. Семитите пишат от дясно на ляво. Арийците пишат от ляво на дясно. Китайците пишат от горе надолу. Ето някои от китайските иероглифи. Този

език мъчно може да се изучава. Китайците имат 40 хиляди букви, които трябва да се изучават. А пък в европейската раса, в арийската раса, имат опростяване - 32 букви са, с които по-добре се усвоява писмената реч. А ако се тури върху всяка дума специален знак, то става много трудно за изучаване. Ако човек почне да изучава езиците, ще се развие у него центъра на речта. Той се намира към зад-

ната част на главата, близо до зрителния център. И затова човек, който почне да изучава езиците, ще му изпъкнат очите. Всички хора, на които очите са изпъкнали, имат развит център на речта. А ако очите са хлътнали не е развит този център. У жабите очите са изпъкнали и цяла пролет говорят. През зимата те мълчат, но лятно време бърбят. Ако речта е слабо развита, очите са малко изпъкнали. Значи очите са свързани с речта и следователно ако ти не възприемаш добре слънчевата светлина, не ще може да мислиш добре. Можеш да мислиш само, когато светлината въздействува на очите ти. Речта е свързана със светлината. И тогава на някого от вас очите най-първо трябва да потънат. Ако потънат, това показва, че речта е слабо развита. Щом речта огрубява, тогава очите се деформират.

Близостта и отдалечаването на очите зависи от следното: Някои хора, които обичат всичко да събират много наблизо, очите им стават близки до носа. Ако пък някои искат да турят далече нещата, то очите им се отдалечават. Очите да са близо до носа, това не е толкова симетрично; а пък на някого са турени на по-голямо разстояние едно от друго. Очите са станали причина също така да се изтеглят добре веждите. Хубостта на веждите зависи пак от очите. Ако вие не говорите добре, не мислите добре, чувствувате и постъпвате добре, вие ще деформирате себе си.

За да се формира добре човек, трябва да мисли, чувствува, говори и постъпва добре. Те са 4 начина, по които човек може да пресъздаде своето тяло. Това е наука. Ние ще се молим, молим — хубаво е да се молиш, — но ще дойде време за работа. Още не сте опитали търпението. Например; ако бихте хлопнали на сто врати и са ви изпъдили, и пак да благодарите, че са ви изпъдили; или 4-5 деня сте гладували и да запазите мира си. Някой от вас може да направи това. Вие веднага ще кажете: "Господи, на мен ли се падна това?"

Ако аз отида на планината, няма какво да хлопам на тази или на онази врата. Аз ще хлопна и ще ми дойде една малка колибка с легло. Ще хлопна и ще се яви една трапеза, ще хлопна и ще се яви ядене.

Ще хлопна и ще ми дойдат приятели. Какво ще ги търся. Аз ще хлопам и те ще дойдат. /Лампите изгаснаха в салона и после пак светнаха/. Това затъмнение какво показва? Че в Бога така става: ако не си в Бога - ще загасне светлината, а пък с Бога пак ще светне. Силата ви трябва да бъде в това. Ти казвах: Аз какво съм, а Апостол Павел бил това и това. - Апостол Павел имаше една красива мисъл: "Всичко считам за измет, за да позная Христа". Там седеше силата му. И Христос каза: "Аз и Отец ми Едно сме". Силата на Христа пък беше в тези думи. После каза: "Не дойдох да изпълня Моята Воля, но Волята на Тогова, Който Ме е изпратил". Аз не дойдох за своя Слава, но дойдох да изпълня Волята на Онзи, Който ме е изпратил. Питам тогава: Каква трябва да бъде вашата сила? Че и вие може да имате същото мото - да изпълните Волята Божия.

Тогава се обръща Христос към Своите Ученици и им казва: "Ако ме любите, изпълнете Моите Заповеди. Както Отец Ми ме възлюби, така и аз ще ви възлюбя и ще ви се изявя". Та казвам сега: Трябва едно разбиране на вътрешната страна. Не че новото разбиране да ви отдалечи от живота. Сега всички живеете добре, всички се учите, но от това учение, което имате, нищо няма да остане. Аз ви казвам: Това знание, което имате, ще се стопи. Аз виждам, че сте събрали сняг, много купове сняг. И казвате, че се осигурихте. Да, докато е зимата се осигурихте, но след като дойде лятото, всичко това ще се стопи и вие ще бъдете бедняци. Вие мислите, да си направите ледници, но и те ще се стопят. Не ви трябва могили от сняг. Не ви трябва и хълмове от лед. Трябва ви само една дума. Ако аз бих тръгнал из света, бих искал от Господа да ми даде едно шишенце, едно малко мускалче с малко течност. И като срещна някой болен, ще го бодна и ще капна от течността - и болният човек да оздравее. И на второ място: Господ да ми даде един език, че като говоря, да е музикално. Да говоря с най-красивият език - най-музикалният език; да говоря хубаво, да пея хубаво и да бутам на място. Три неща бих избрал, нищо повече. Ако тръгна да търся, три неща бих избрал.

Сега във вас може да се зароди желание за това. Но това е наука. Някой път аз ви говоря за музиката. Аз друго разбирам в музиката. Преди да бъдеш музикант, това музикално настроение трябва да се предшества от една мисъл. Ти не може да пееш, докато не предшествуват твоята мисъл, твоите чувства и твоите постъпки. Има три неща, които трябва да предшествуват. И тогаз музиката е вече едно изявление, че мислиш, чувствуваш и постъпваш правилно. Никой човек не може да бъде музикант, ако не мисли, чувствува и постъпва правилно. Ако така не мислиш, - тогава тигърът щеше да бъде най-големият музикант. Че кой тигър може да пее, коя кобра може да пее, коя акула може да пее? /електричеството пак изгасва/. У всеки ви трябва да има едно желание, не да бъдете добри като овцете. У всеки ви трябва да има едно желание, да вършите Волята Божия. Това е правото в живота. Трябва да се върши Волята Божия! И това трябва да чувствуваме всички в ума си, като един от съвършените идеали! Има във всеки един от вас един образец. Има във всеки един от вас чувството какво нещо е доброто. И всеки един от вас живее така, както го чувства. Направете един малък опит, прилагайте това добро. Вие сами да сте доволни, а не другите да са доволни. Като направим едно добро, не другите да са доволни, а ти сам да си доволен. Този е един от истинските методи. И след това и другите ще бъдат благодарни. /Учителят даде на стенографската маса своята лампа, която му бяха донесли/. Това, което ще говоря, не трябва да се записва, тайна трябва да бъде. /Лампите пак светнаха/.

Не съжелявайте за всичко онова, което е станало досега. И благодарете за всичко на Бога, че е станало така. И всички се молете Бог да го превърне на добро. И не мислете, че светът е лош.

За всичко онова, което е станало в света, благодарете. Онзи, който не разбира, се тревожи, но който разбира, да благодари. Така, както светът живее сега, радвайте се, че е така, нищо повече. Радвайте се, че сте такива, каквито сте сега. Но желайте Бог да превърне всичко това за добро. То е един материал сега. Ако ние не сме такива

то не щяхме да се запознаем с това, което Бог има да ви разкрива. Не съжалявай, че не си това, което искаш. Молете се всичко онова, което става сега, да се превърне за добро. Това аз разбирам така: да се реализира отвън, да стане обект, да го видят всичките. Защото ние сега не разбираме доброто. Там е лошото, че ние искаме доброто само за себе си и ако доброто се яви сега в света — от самото добро се зараждат крамоли между хората. Благата, които Бог дава на хората, като ги разграбят, там се заражда едно противоречие. Ако Бог би оставил всички хора гладни, щяха ли да бъдат хората лоши? Но по-добре да са силни. Бог не иска по този начин да ги поправи. Вие искате сега обратния път; така никакво благо не може да влезе в света.

Злото в света е едно благо, което Бог трябва да превърне да работи за добро. Ти казваш: Не ме разбират хората. — Това е едно благо за тебе. Някоя жена се оплаква, че не я разбира мъжът ѝ. Това е едно благо за нея. Ако мъжът ѝ я държеше като писано яйце, щеше да я води навсякъде. Ако я разбираше, тя нямаше да познае Бога. А сега, като не я обича, тя ще познае Бога. И мъжът ѝ ще го познае.

Ти не си учен, това е за твое добро. Ако ти беше учен, с тези познания ти щеше да правиш злини. Или ти си учен човек — това е пак за твое добро. Заболял си, за твое добро е. Оздравял си — за твое добро е. Благодарете за всичко. Силен човек е онзи, който всичко издържа. Който мисли другоаче, той не може да има успех. Най-първо трябва да се освободите от един товар, от едно бремене. Освободете се от греха. Ти казваш: Аз съгреших. — Моли се на Господа, това което е станало да го превърне на добро. Сега ти казваш: Помоли се заради мене. — Не, вече се е молил Христос преди 2000 години за вас. Той казва: Не се моля за света, аз се моля за тези, които сега повярваха, и за тези, които за в бъдеще ще повярват, Христос се е помолил вече веднаж и няма да се моли всеки ден за това. Използвайте тази молитва. Христос казва: Моля се за тези, които повярваха. И за тези, които за в бъдеще ще повярват. Какво искате от това повече!

Аз ви съжелявам само в едно, че сте много натоварени и то от едно криво разбиране. Аз ви съжелявам някой път, че много знаете, аз ви съжелявам, че сте много добри. Съжелявам ви някой път, че сте много кротки, че не знаете как да се обиждате. Съжелявам ви, че до сега нито една лоша дума не сте си казали, че много си прощавате. То бива, бива ама толкоз! Казвам си: Те са по-добри от мене. Какво да ви кажа сега? От вашето добро дайте и на другите. Вие сте толкоз добри, че дайте от доброто си на другите. Много голямо е доброто ви. Давайте от това ваше добро, защото от доброто у човека, което той има, като не дава, то му става една тягост. Бащата като набие сина си, от любов го бие. Казва му! Да ме слушаш! - То е разбиране на бащата. Намагнетиса го бащата, набил го е. Обаче, ако човек не разбира Божиите Зако-ни, - той може да създаде и най-некрасивите неща, своето нещастие. При богатствата, които Бог му е дал, при всички блага, които Бог му е дал, той не може да спи и мисли, че ще го оберат. И на учения зна-нието му може да му стане една тежест. Лекар, който е виден в изуча-ването на болестите, някой път това знание, което има, може да обра-зува една петрификация в него /вкаменияване/ Онзи виден хирург - някой път се случва от най-малкото кълцане може да се инфектира и тялото на хирурга и той да умре. И всички науки си имат своите опасни страни. И доброто е наука, и то си има опасна страна. Също така е и в злото. Човек не трябва да бъде прекалено добър; и не трябва да бъде и прека-лено лош. Прекалено добър не ставай и прекалено лош не ставай. Понеже това са две противоположности, от които ти ще се смачкаш. Нека да си добър толкова, колкото и лош. Ако един нож, който реже е лош, погреш-ката не е негова, а на онзи, който дига и слага чука. И ако не знаеш как, може да ти смаже крака.

В окултната наука има един разказ, че ако влезнете в един свят - там има най-хубавите цветя. И ако засните при тия цветя, после Ангелите трябва да дойдат да ви събудят. Едно благо, което искате, например слава, богатство и пр., като ги приемете, може да засните. - Те могат да ви приспят за хиляди години и да останете хиляди години

на едно и също място. Вие искате от одного 100 лева, от друг 100 лева и никой не ви дава. Отивате на една фурна, не ви дават хляб, отивате на една гостилница, гледате хубаво ядене там, но не ви дават. И пак си обличате дрехата и си излизате. Знание, което може да ви освободи от онези ограничения, които имате, това е едно истинско знание.

Нужно е да бъдете един ясновидец, да знаете да виждате. У вас не е развито още обонянието. Златото може да мирише толкова, дъх има то, като карамфила мереше то. Да допуснем, че ти си сиромас. Ще помиришеш и ще видиш къде има злато. И като отидеш при тази градина на златото, ще си откъснеш едно карамфилче, втори път пак и т.н. Земята е пълна сега със злато. Има пари заровени, колкото искате! За праведните, за религиозните е заровено златото. За тях Господ го е заровил и като тръгнете с обонянието си, вие ще го намерите. Сегащите апаши, като мершат, помиришват кесите и някой път ги изваждат.

Та казвам: Има една практическа страна, която трябва да се приложи. Сега всички проповядват, че трябва да се приготвим за онзи свят. Не. Сега трябва да се приготвим за този свят, който сега се образува. Сега се приготвява един разумен свят - да имаме онези правилни отношения. Гледам между музикантите какво става. Един свири и друг слуша; и не може да го търпи, защото знае повече. Че на тебе да ти е приятно като свиря аз! Какви хубави постижения има в музиката! Какви хубави постижения има в изкуството! Но в изкуството има неща, които липсват и в музиката има още неща, които липсват. А за в бъдеще ще се разработят тези неща. Ти седиш сега и ти е тежко на сърцето. Изпей си една песен. Изпей си песента: "Слушам на полето песента на малката тревица: Жадна съм, жадна съм!" Но след това идват големи дъждове и водата се излива тогава на тревната. Тя беше засъхнала и полето беше сухо. А сега полето е полято и тревната не е жадна. Ето как Господ слуша тревата, като повикат тези треви и веднага идва дъжд. И тревите имат най-големите неприятели в човека; човек е единственият - той спира сега дъждът със своята мисъл. Вие трябва да добиете онова

състояние на тревата. Човек трябва да бъде тих и спокоен. Има един начин за придобиване на каквато и да е наука. Наука, която да ни бъде полезна. Някои от вас дойдете в старост. Какво ще правите в старостта? Иде време, когато очите ви ще почнат да отслабват. Какво ще правите с отслабналото ваше зрение? - Ще дойде време, когато старостта ще ви прегърби. После ще почне да се отвлича умът ти. И ще почнете да живеете с вашето минало. Няма никаква полза от това. Миналото до токоз е полезно, доколкото може да го използвате, като средство да се подмладите. След старостта трябва да дойде и подмладяването. Подмладяването след старостта се отличава от първата младост. Много пъти трябва да остарява човек, докато дойде най-последната форма, с която вече няма да остарява. И тогава, като излезне от тази област, няма да има вече остаряване и ще дойде вечната младост. И ще влезне в състоянието на единството с Бога.

За сега всички трябва да минете през подмладяването. Трябва да се стремите да се подмладите. Вашите мисли, чувства и постъпки, всичко това трябва да служи за подмладяване. А пък вие мислите сега: като отидете на Небето, дали ще видите Христа или няма да Го видите?

Питам сега: Как искате да видите Христа? С брада или без брада. Ако е без брада, ще бъде някоя млада мома на 20-21 година. Ако вие се намирате в опасно положение, то по-добре е Христос да има брада за вас. Ако имате противоречие в живота си, да има брада е по-добре. Ако пък нямате никакви мъчнотии, тогава да е без брада. Тази брада от зор израства. Козината на млекопитаещите израства пак по същата причина. Те бяха поставени на такива мъчнотии, че от големи мъчнотии им израстнаха косми на гърба. И като човек дълго време се мъчи, ще почнат да израстват космите му.

Но сега към основната мисъл: Не всички да се слеете в едно цяло, да се обезличите. Вие трябва да знаете - хубостта на Божествения Свят, че всяко едно съзнание, всяка една душа трябва да се развие като един скъпоценен камък. Хубостта седи в миналото на нещата.

Ние казваме, че Бог е един и Бог живее в множеството. Божестве-

ният Живот е в множеството. А пък при единичното живее само най-малкото. Ти казвай, само в един Бог да живеем. Ти си едно. Защо не си доволен от себе си тогава, а търсиш другите? Щом търсиш ближните си, това показва, че Бог живее в множеството. То е Великото в света, да търсиш безбройното множество. А пък в едното е законът на малкото. В едното, което не може да стане по-малко, тогава ти си сам. И тогава твоят живот се обезсмисля. Щом се обезсмисли живота ти, тогава обърни посоката на твоето съзнание към това, което обединява всички същества в едно цяло. И тогава почни да търсиш своите близки. Някой казва: Дотегна ми да живея!-Не, вас ви дотяга да живеете за себе си самотен живот. Вие не познавате живота, а пък непременно трябва да се запознаете с всичко, което Бог е създал. Например, с колко велики хора вие се познавате сега? Със Сократ говорил ли си? С Платон говорил ли си? С Аристотел говорил ли си? С Апостол Павел, с Христа говорил ли си? С всички велики хора не сте говорили, но чели сте техните книги. Това е друг въпрос. Четенето е друг въпрос, то е една сянка на нещата. Но да се запознаеш, е друго. Турците имат една поговорка: "Духовете да ги повишаваш било лесна работа, но после да ги изпратиш, било много мъчна!"

Сега ще ви задам един въпрос: Вие, които ме слушате, какво искате? Турете си едно желание, но съществено, основно. Но да знаете сега какво мислите и какво искате? Да не направите онази погрешка, която е направил един българин. Той казал, че на Богоявление Небето се отваряло и каквото човек поискал, все ставало. Той искал от Бога да му даде един шиник злато. Но той като си извадил главата през прозореца, казал на Бога да му направи голяма главата, за да може да смята парите. И главата му станала толкова голяма, че той не могъл да си оттегли главата през прозореца. Не искайте по-голяма глава, не искайте големи желания, не искайте да се измени главата ви. Тази глава е добра, само трябва да се организира; да разбирате тази глава. Тази глава има такива богатства, че вие не сте разгледали даже една хилядна част от това, което има вътре в нея; а вие си седите и плачете.

Позанимавайте се малко със себе си. Ако дойде Христос на Земята какво ще му кажете сега? Ще кажете: Ние много Те обичаме! - Че много лесна работа е това: Аз много Те обичам. Че и аз мога да ви кажа: Аз много те обичам. Мога да ви кажа на всички ви, че много ви обичам но на някого кракът го боли или главата го боли, боли го това, онова; на всички ви работите се уреждат.

Питам: Какво ви ползува моята любов, като ви кажа, че много ви обичам? Или казвам: Не мога да ви кажа, дали ви обичам или не, но ви питам какво ви липсва. - Ти казваш: Една шапка. - Хубаво, шапка ще имаш. Едно нещо може да искаш, - няма да искаш шапка и обуца; или обуца, или шапка, или дружа, или риза, или едно шалче, или едни обеци, или един пръстен. Няма да искате 10 работи и каквото искаш ще ви бъде, нищо повече.

Вие ще кажете: Кракът ме боли. - За сега само това ще искаш. 10 болести не ги лекувам, а само една болест. Каквото поискаш, но само едно нещо, защото втори път като дойдете, пак ще има нещо да искате. Идущата седмица като дойдете, пак ще искате друго нещо. Така, че през целия си живот все ще има нещо да искате. Защото другояче, ако всичко стане изведнаж, тогава няма да имате поттик. Втори път може да искате обуца и пр.; та всичко прогресивно става, не изведнаж. Това е Божественият Път. Божественият Път постоянно се изявява. Бог по малко дава нещата, за да ги оценим. Всеки ден си има по едно специфично благо и да благодарим днес за това, което Бог ни е дал.

Тук загаснаха лампите, нали така? Искате да ни покаже Господ, че без него животът изгасва, а с Него светлината иде, и животът иде; Без Него смъртта идва. С Бога животът идва. Без Бога нещастieto идва, а с Бога радостта и веселието идва. Всичко в света, хубавото, с Бога идва. В дадения случай ще бъдете благодарни, защото вие седите в една особена обстановка. Представете си, че вие седите в един палат, имате една малка дупчица само, - бъдете благодарни, че през тази дупчица влиза светлина: ще знаете, че светлината е дошла. Слънцето е изгряло. И като излезете вън, ще знаете, че имате всичко. При тези условия, не

може да имате повече от един слънчев лъч. Сега се намирате в един живот на ограничение. Някой може да каже: Тази картина не е хубаво нарисувана, другояче трябва да се нарисува. /Последният чертеж на дъската/.

Или да кажем, мога да изпея нещо, или мога да ви изсвирия нещо, което вие знаете, и може да не сте доволни. Или може да пее някой. Всеки един от вас може да пее. Ако някого от вас накарам да пее, то мислите ли, че ще бъде доволна всичката публика? - Не. Ако накарам да напишете някои поетически стихове, всички няма да бъдете доволни, защото, новата поезия трябва да бъде разнообразна, думите трябва да бъдат с едно значение. Щом имате две значения, тогава мъчно се разбира. Например, казвам: Аз ви обичам. - Сега под думата обич какво разбирате? Тя може да каже: Защо ме обича той? Обича ме за две неща: Обича ме или за да ми даде нещо, или да му дам нещо. Това е правилното отношение. Той ми казва: Много те обичам. - Обичаш ме или за да ти дам, или за да ми дадеш - му казвам аз. Аз пък те обичам, за да ти дам. Ти ме обичаш за да вземеш нещо; аз те обичам за да ти дам нещо - и тогава любовта е правилна. Но, ако аз те обичам, за да ти взема нещо, или ти ме обичаш за да ми вземеш нещо - тогава се намираме в противоречие. Единият трябва да взема, а другият трябва да дава. Който дава, той извършва Божествената Воля, а който взема, той оценява Божественото. Единият върши Волята Божия, а другият преценява Божието благо. Следователно, когато аз в себе си вземам Божието благо, аз се уча от него. Защото от любовта човек може да се учи. После върша Волята Божия. Сега бъдете определени. Казва някой: Аз те обичам. Какво иска да каже той? Има две положения: "Аз те обичам" - вие искате от мен. Ще искате толкоз, колкото аз мога да ви дам. Това е по човешки. Ще носите един съд, какъвто вие може да носите. Но ако дойдете с един джобур от 250 кгр. , аз ще напълня този джобур с онова, което вие искате, но законът е, че всеки сам трябва да го носи. Ти ще питаш: Има ли някой да носи този джобур за мене? - Такова нещо няма в Божествения свят. Тогава какво ще правите? Ако носиш един белник, аз ще ви го

напълня. Аз може да ви дам злато, колкото искате, но колко може да носите? Аз ще нагореща това злато, което ще ви го дам, на 400-500 гр дуса топлина и вие трябва да го носите. Как ще го носите? Трябва да бъдете умен. 400-500 кгр. злато, така нагорещено, как ще го носите? Тогава ще почнете да мислите де да го турите, ред философии ще дойдат.

Божествените блага са свързани с динамична сила. Известни Божествени дарби всякога носят динамизъм в себе си. Много малко ще носиш от Божественото благо, понеже то има голяма топлина. Ако то е микроскопическо, то ще бъде по-леко. Ако ти носиш един микроскопически диамант, който е нагорещен на 4000-5000 градуса топлина, тогава за тебе няма да има затвор. Дето отидеш, ти само ще си подвижиш ръката с този диамант и дето покажеш този диамант, вратата ще се отвори. Пътят ти ще се отвори и ти ще вървиш напред. Камъните ще се стопяват пред тебе. Божественото знание е това, което в даден случай може да разтопява всички онези противоречия, които седят в нашите умове, в нашите сърца и в нашата воля. Това е то Божественото знание.

Сега ми попейте. Аз ви говоря, вие ще ми пеете. Изпяха се песните "При всичките условия" и "Грее слънцето". Сега ще ви дам една песен, върху която да работите: "Твоят Дух да ме озари, Господи", и "Да позная Твоята Любов и да получа вечен живот". Може да се направи някакво разместване на думите, в трите свята може да турите мелодия. Тези думи да ги огласите така, че те да бъдат израз на физическия свят. Изпейте една песен със следните думи: "Колко ви аз обичам". В първата дума повторена е буквата "о". Тогава с какво може да смените думата колко? Може да кажете: Аз ви обичам. Но понеже думата АЗ ограничава, тогава другите не могат да ви обичат. Тогава с какво може да замените думата "аз"? Може да стане така: "Обичам ви така, както Бог ви обича". Значи: без ограничения. "Обичам ви". Това значи в мисълта си да държите един човек, че каквото и да направи той, вие никога не можете да мислите, че той греши. Защото, щом мислите, че някой греши, любовта ви не е свършена. Щом той мисли, че вие грешите, то любовта му не е

съвършена. Някой път казваме, че светът не е направен както трябва. Ние хвърляме една сянка върху Божиата Любов. И ако Бог ни наказва в света, то не е наказание. При всяко наказание Бог иска да ни освободи от ред ограничения, които ние сами си налагаме. Ти имаш седло на гърба си. — Бог като дойде, хвърли седлото. Ти считащ, че той те наказва; и после онзи, когото обичаш, той не иска много от тебе. Най-скромните хора в света, са хората на Любовта. Този, който има любов, се задоволява със всичко, което му дадеш — все му е едно. И най-малкото той ще го тури с радост в джоба си. И малко да му дадеш и много да му дадеш — все му е едно. Любовта се задоволява с най-малките работи. Считайте това, което си дал, да е от любов. Любовта не е възискателна. Ти казваш: Той не ме обича. Какво мислиш ти, то е друг въпрос. За да бъдем доволни от живота си, трябва да бъдем доволни от малките работи. Защото силата на човека седи в малките работи. Любовта работи с най-малките величини. И Господ, като ви обикнал, ако сте богати, Той ще ви вземе богатството и ще станете сиромаси. Защото Той ще каже: Ако си богат, не може да те обичам. — Той ще те освободи от всичките противоречия, в които се намиращ. Тогава ти може да бъдеш обичан от Господа. Най-после, като обичаш Господа, ти няма да го разбираш в онова величие, в което Той се намира; но Бог ще се изяви в такава форма, която да бъде достъпна за твой ум. Така Господ обръща внимание на малките неща. Той е внимателен към това малкото, което искаш. Той обръща внимание на малките неща. Например, Господ пожелесно може да ти даде, като поискаш едно бонбонче, отколкото да поискаш да ти съгради една къща. Защото бонбончето ще го туриш в устата си и ще се стопи, а къщата ще ти стане товар, ще се безпокоиш за нея. Бог ще ти каже: Помисли само за малкото. — Граденето на къщата спада към друг един свят. В Божественият свят, човек сам си прави къща. Щом обичаш Господа, ще поискаш една къща, каквато ти е потребна, и ще стане; и като отидеш на друго място, къщата ще дойде с тебе. Това е както в 1001-на нощ.

Та първото нещо, при сегашните условия, това положение в което

се намирате сега, аз искам донякъде да се освободите от ненужния товар. Един ненужен товар има, който всички носите, пъшкате под едно тежко бремене. И всички апостоли, светии, аденти са пъшкали и пъшкат. Само формите на любовта са в състояние да олбегчат това положение. Щастieto отвън не го търсете. Вашата мисъл отвън не я търсете:; вашите чувства отвън не ги търсете; вашите постъпки отвън не ги търсете - то е временен живот. То е цяла наука. Като кажете нещо за някой човек, най-първо трябва да имате ясна представа за него; да мислиш, че той е излязъл от Бога. И като го видите, да познаете вървял ли е той по правият път или много е криволичил. Ако е много криволичил, той е търсил своето щастие там, гдето никога не се намира. Животът на Земята е едно предметно учение. Ти любиш, учиш се по музика, но да имаш ясна представа, че като се върнеш в невидимия свят, всичко това, което можеш да научиш на Земята, то ще бъде материал; като се върнеш в невидимия свят, там ще се прояви.

Как ще изпееете думите "Обичам ви". Представете си, че сте осъден на смърт и трябва да изпееете думите "Обичам Те Господи". От това зависи вашето освобождение. Ако можеш да изпеееш думите "Обичам Те Господи", Господ ще каже: Пуснете го. - Защото този, който обича, не може да получи смъртно наказание. Понеже вие не сте осъдени на смърт, не може да го изпееете. Ако бяхте осъдени на смърт, как ще го изпееете? Под думата смърт, ето какво аз подразбирам: Първата буква С показва вечните промени. М - изразява, че слизах в най-дълбоките места. Ъ - ерголям показва, че като влезеш в тия дълбоките места, ще поискаш нещо. Р-то показва възходящ момент. М-то е слизание, а Р-то показва, че си добил нещо. Р-то показва изгревът на Слънцето. Т-то показва, че си станал господар, да побеждаваш всичките мъчнотии в света. Щом си слязал в дълбоките места, ти си се научил да се освободаваш. Който умира, ще оживее. Т-то показва път, по който може да преодолееш мъчнотиите; смъртта не е страшна; тя е слизание долу. И ще се качиш горе по правия път. А пък ние под думата смърт разбираме, че няма изходен път. Не, ще умреш, за да оживееш. Смъртта е врата, за

другият свят. Това е за онзи, който разбира. А пък, който не разбира, смъртта е един затвор, в който човек ще се намери. Сега, понеже ви говорих повече отколкото трябва, ще ви дам един банкет. Натоварих ви. Съжелявам за едно нещо, че ви натоварих повече, отколкото трябва. Всичко това, което ви говорих, някои от вас сте слаби, не може да го носите. Казвам: На тези хора не трябваше да тургам такъв товар, да се носи толкоз знание, то не е лесна работа. Каква философия се изисква. Толкоз много вързопи, пакети, че някой пакет може да се развърже — ще се намерите в цяла беля. Сега ще ме извините, ще вземете само 10 пъкета, а пък другите ще ги оставите в склада на митницата; ако ви потрябват някой път, ще ги вземете. Ще вземете един пакет заради вас, втори — за баба си, трети — за дядо си, за баджанака си, за зълва си, за сестрата на жена ви, после за брата си, за баща си, за майка си, за другите, и най-после, като се върнете, един пакет ще остане за вас; а другите ще ги раздадете. Доста сватове имате във вашия ум, тези пакети няма да ви стигнат. Доста книги са натурени в тази кошница. Аз очаквах тези книги да бъдат позлатени отвън, а те са много обикновени книги. Нещо шарени трябваше да бъдат, а те са много прости. Някой казва: Вътре има злато. — То е друг въпрос. Ние разглеждаме черупките. Ще видим сега дали са хубави орехите.

Слушайте да ви кажа: Пожелавам сега, колкото пари има вътре в тази кошница, толкоз на всекиго одного да ви дадат още през тази година. Не ги знам колко са, но по толкова да ви дадат на всички ви. На всеки одного по толкоз да дадат. Сега трябва трима души, трима души ще си изберете да преброят сумите, да ги запишат с имената — кой колко дал — и да съберат сумите. След като се направи сметката, ще видим по колко ще ви дадат. Как искате сега: Две сестри и един брат, или двама братя и една сестра? Изберете сега. /Един казва: Две сестри и един брат. — Друг казва: Една сестра и двама братя./ Женени ли да бъдат или не? — /Да бъдат неженени/. Да направим така: Една стара сестра и една млада сестра, неженена, и един млад брат, неженен. Братът, понеже е един, да бъде неженен. Така ще имате: една сестра женена и двама души неженени.

ОТЧЕ НАШ.

Ще намерим в тези пари, кои числа преодоляват. Ще направим опит да видим колко числа има. И дано числата да са късметливи. - Това всяка неделя ли да става? - Не, то става само веднаж. Изберете сега трима. /Избраха се бр. Боев, сестри Гинева и Димитрина Атанасова/.

A13

ЗАКОНЪТ НА СВОБОДАТА

14-та година

13-та лекция на Общия окултен клас

19. XII. 1934 година. Сряда 5 ч.с.

София - Изгрев

Отче наш.

В начало бе Словото.

Ще взема само 3 стиха от Ев. на Иоана, глава 15, стихове 15-17.

Вие сте чели може би 20 пъти това място. Вие през целия си живот може да носите една сабля, без да сте герои. И някой може да носи цял живот някоя книга в торбата си, без да е учен човек. Хората чакат сега да дойдат богатствата. На богатствата, които носят в главата си, и в сърцето си, те не обръщат внимание, а чакат да дойде такова от някъде. Това са лотарийните билети — желаят да спечелят. Лотарийните билети спадат към особен закон — при тях има извънредни случаи за спечелване.

Някой път съществува едно еднообразие в живота, което спъва човека. Човек е по някой път лош по причина на еднообразието. Ако идете цяла година най-жубавите неща, например, ако идете цяла година захар, от еднообразието ще ви се втръсне. Даже и на религиозните хора еднообразието се втръсва, и на тях става неприятно. То спъва човека. Може да констатираме, че сте болни, че не сте умни, че нямате това или онова. Много такива работи може да констатираме. Може да констатираме, че сте лош. Какво от това. Може да констатираме, че сте добър. Има една доброта, която аз наричам отрицателна доброта и която се втръсва. Някой път и лошото се втръсва на човека, когато няма сменяване. В живота трябва да има една промяна.

Сега някои запитват защо някои хора са невежи. Колко отговора може да се дадат? Може невежеството да бъде допуснато от първата причина, може да се допусне от последствията. Може да се допусне от външната обстановка. На това трябва да се направи един превод. Казват: Причината е, че Господ така го е създал. Апостол Павел казва, че някои съдове са направени за благородни работи, а някои за долни работи. Светът е направен за нещо. Онези, които не знаят как да направят аналогията, той може да оправдае всички противоречия. Питам: Ти можеш да оправдаеш една своя погрешка, но какво ще ти донесе това? Например, ти си се хвърлил от високо място и си счушил крака си, и казвал, че си нямал лоши намерения. Каква полза има от това оправдание? Кракът ти е счупен. Това оправдание не е философия.

Младият очаква до известно време и после идва старостта. До известно време очаква, въздъхва се от нещо, в пълната възраст става по-сериозен, а пък на старини животът му съвсем се обезсмисля и той умира. Много хора умират с идеята, че животът е празен. Но резултатът на живота зависи от вас. Ако вие имате една градина и я садите само с едногодишни растения, като пъпеш, дини и пр. и не сте сели никакви плодни дървета, които траят 20, 30, 50, 100 години, ще имате вече една обстановка на нещата. Колко време траят тези дини. Тези дини могат

да ви бъдат полезни, но за змиата никаква полза няма от тях. Това са сега един аналогни, които не могат да ви дадат утеха за сегашния живот.

Има някои работи, които ви спъват. Например, спъва ви облеклото. — Как сте облечени. Човек на младини, като дете, се носи неглиже. Като стане на 10-15 години, той е вече спретнат. У българите има един характер, младежи на 21 година вече се опасват с пояс, турят си цървули, турят си чепири. Като стане на 45 години, вървите се развързват вече, пояс е малко разпасан, дрехите са тук-таме окаляни. И като го питате, той казва: Грими имаи. — Но гримите не разрешават въпроса. Всички хора имат грими. И млекопитаещите и те седят някой път неразположени, и те имат неразположение на духа. Някой път човек седи навъсен и чака само някой да го бутне и казва, че не е разположен; а някой път е весел, става, играе; и после пак дойде неразположение. Духом сте неразположени и казвате: Тази работа не върви, крив е пътят. — А пък вие в никакъв крив път не сте тръгнали, защото ако ви прекарат през една канализация, там пътят е прав, но е тъмен.

Сега да направим едно сравнение. Ние говорим за водата. — Трябва да знаете, какво отношение има водата към човека, трябва да знаете кога са се създали водата, въздуха и светлината; и защо? Трябва да знаете какво е предназначението на светлината и какво е отношението на храната към човека.

Духовните хора са се стремили да адат по-малко. В историята има много примери. Някои с години са живели така: само един обед са вземали през седмицата. В един живот от 40-50 години, по един обед в седмицата. Правили са опити. Какво ще спечели човек, ако взима само по един обед в седмицата? Ние сме дошли до ядене три пъти на ден. Сега и в Америка и в Европа има една теория, че на 24 часа трябва да се взима един обед. Всяко нещо трябва да се обоснове на един разумен закон. Не е лошото в яденето. Всичко онова, което става в човешката душа, трябва да се разбира. Трябва да има едно вътрешно разбиране и използване, защото между всичките явления, има една тясна връзка. Вземете тези неща, които вие считате за обикновени. Вие вземете една монета и я хвърлете нагоре. Подхвърляте един български лев и той пада на земята. Как наричат децата двете страни на монетата: лице и опак. Всеки път, като подхвърляте тази монета, не зависи от вас, как ще падне; не може да заповядате, как да падне. И някой път лицето ѝ пада отгоре, а някой път опакото. Но ако тази пара я подхвърлите 100 пъти правилно, то ще видите, че 50 пъти ще се обърне с лицето си, и 50 пъти с опакото. Има един закон, който го наричат случайност. Случайността има връзка със законите, които функционират и чийто функции ние едва съзнаваме. Ние наричаме нещо, че е случайно, когато не познаваме

законите му. Същото се отнася и за твоето неразположение. При сто твои състояния, 50 неразположения ще ти донесат и 50 радости. Колкото си бил по-неразположен, толкова ще станеш по-радостен; колкото си бил по-радостен, толкова по-неразположен ще бъдеш. Колкото по-малко скръб имаш, толкова по-малко радости имаш. И тези, които са боледували, те са повече калени, техният организъм е по-развит. Вие не обръщате внимание на тези неща, понеже не минават през вашето съзнание. Вие обръщате внимание на външните неща.

Тялото е облекло, костюм на душата и дука. Дрехите са външен резултат. По дрехата може да познаеш един човек какъв е. По дрехите можеш да познаеш една цяла култура каква е. Изразява се. У турците гащите долу са завити и закончани, а пак вътре са широки и дълести. Значи ту жинна отвътре е педър, а отдолу малко пуца. У европейците крачолиите са отворени долу, всичко тече. Ще кажем: Това е една мода. — Но модата е обоснована пак на един закон. На български каква дума има за мода, каква дума са употребявали старите българи, преди да са знаели думата мода? Момите шиеха шевици по полите. Техните сукмани са с дилпи, с по 100-200 дилпи. И ги турят сукманите окачени с дилпите. Това е външната страна.

Децата разбират живота по един начин, а възрастните по друг начин. Законът, който съществува, е следущия: Еднообразието в живота всякога носи едно разочарование. И в какво седи еднообразието? В еднообразието се ражда мързела. Щом има еднообразие, човек е мързелив. Мързеливите хора са еднообразни. Мързеливият човек казва: Не ми трябва това. — Той не тура всяко нещо на място. Туря нещата гдето свари и казва: Уморих се вече.

Някой път има някои ваши мисли, които не са поставени на място. Има някои ваши желания, ваши постъпки, които не са на място. Натрупани са от сто, а може би и от 1000 поколения. И един ден във вашето съзнание почват да се събуждат тези мисли. Тези мисли са от рода на тези мухи, които са снесли яйца и сега се излюпват. Те си носят своя зародък. Това е само за обяснение. Ще кажете, как ще се освободим? Няма да даваме условия да се измътват, защото, ако яйцата не ги турите в кубава обстановка, те няма да се излюпят.

Онова, което е полезно за вашето развитие, то е да се освободите от това еднообразие. Вие казвате и туряте в ума си мисълта: В следущето прераждане. — Младият казва: Аз трябва да живея. Но колко време ще живее той като млад? До 45-60 години може, но след това и неговия поиз ще се влече. Най-първо го въодушевяват външни неща, но после вече не. Всичко в света си има свой край. И на пияницата може да му се втръсне виното. И един ден той може да хвърли чашата

и да каже: Няма да има. — Има втръсване. Не дохождате до втръсване, защото най-мъчно нещо в света, което може да се лекува, е втръсването. Някой път на човека му се втръсва доброто, или песенето, или облеклото, или яденето. И от там насетне този човек не може да го излекуваш.

Сега освободете се от еднобразието. Аз като ви говоря, вие винаги обръщате внимание на вашите дрехи. А пък дрехите откъде винаги трябва да съответствуват на човека. Те трябва да бъдат един израз на човешкия ум и на човешкото сърце. Китайците правят на жените си стегнати малки обувки. От де е излязла тази мода? Една китайка като втръви, крета като малка птица. Те им турят краката в малък калъп. Попитали един китаец: Защо правите така? — Той каза: Да не ходят нашите жени да койнат. — Дали тази е причината, то е въпрос. Това е един повод. Китайците имат много лоши навици. Имат и някои добри навици. Като ходеха там европейците със своите кученца, кученцата можеха да изчезнат. Вечко ядат китайците. Кученцето като агънце ще го опекат и ще го изядат. По тези въпроси ние се стъпваме. Нашето минало упражнява влияние. На китаеца е голямо удоволствие да заколи кучето и да го изяде. Ако ви накарат на това, вие ще се гнусите. Но колко мисли имз, които приличат на кучешка храна; също така и колко желаниа има, които приличат на неговата храна.

В какво седи волята на човека? Вие искате един човек да изпълни вашата воля. Най-напред вие направете опит сами себе си да слушате. Човек представлява едно двойно същество. Той е по създание единство, но е раздвоен. Две същества живеят в човека. И даже съвременните учени хора говорят за раздвояване на съзнанието. Но съзнанието на човека има две страни. Някои го наричат нисш ум и висш ум. Но, но две разбиращия има в човека за живота. Той е едно двойно същество, което обръща внимание на вътрешния живот. И вие до известно време като млади хора обръщате внимание на външния живот, а като стари хора — на вътрешния живот. Младите хора казват: Няма да живеем като онези стари хора. — Младите хора искат да живеят вън, а пък като остарее човек, казва: Няма да живея като онези глупак откън, а като старите. — Кой е на правата страна? Да допуснем, че някой казва, че е намерил Бога и се моли на Бога три пъти на ден. Все се моли и е недоволен, не е здрав и не му върви. Питам тогава, това негово веруване, реално ли е или не? Как е възможно това? Бог е едно същество съвършено, разумно, създал е света и ти да вярваш в Него и да бъдеш невеста. Възможно ли е ти да седнеш при един богат човек, чиято транеца е богата с ядене и ти да гладуваш? Но може тези храни, които богатият употребява, да не подхождат на тебе. Една овца при един съвременен богат човек може да умре гладна. Богатият яде месна храна, а овцата

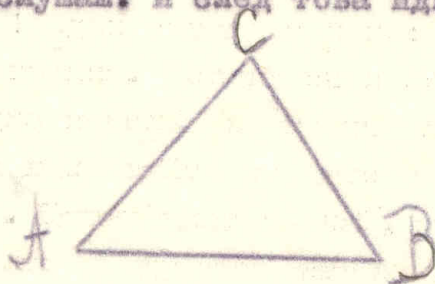
не употребява месна храна. И един вълк може да умре гладен, ако този богатият човек яде само плодове. Вълкът иска само месо. И ако този човек яде само плодна храна, какво ще бъде положението на вълка? Това са примери само за сравнение. Вълкът е особена форма, която съществува в Природата и трябва да знаем къде е станало отклонението. Не е формата, която представлява обективния свят. Съществува един принцип в Природата, който руши. Някой голям водопад пада от някъде и руши канарите, земята влече.

Някой път вие казвате, че Бог е Любов. Но какво разбирате вие под думата Любов? Любовта създава новото, а премахва старото. Тя не държи никога старите работи. Казвате: Защо е създаден свята така? Малко другояче трябва да разсъждавате. Ето къде е съвременното заблуждение, ще ви дам един пример. Една сестра дава един килограм бяла вълна, а друга сестра е дала един килограм синя вълна. Смесва ги и прави две фланели. Едната сестра не е опитна и не е доволна. Някой път ръкавите не са направени добре, а някой път — цялата фланела, поради погрешки, трябва да се изплете наново. И втори път трябва да се направи една отлична фланела. Какво ще се изгуби от това? Вълната ще се изгуби ли, Не, това е въпрос на формата. Съдържанието е същото, но формата трябва да се измени. Но ти казваш: Време ще мине. — Ние ще се радваме, че времето минава. Ако не мине времето, какво би станало? Някой път е хубаво да се изгуби времето и да се направи една хубава форма, отколкото да не се изгуби времето и да остане старата форма. Много неща има в нас, които са осакатени и които трябва да се поправят. Допуснете, че бащата казва на сина си: Къде си ходил днес? — Или казва на жена си: Къде си ходила днес? Представете си, че ти си сини син, на когото бащата казва така. Ти трябва да виуниш на баща си, как да казва. Аз бих казал на моя баща така: Татко, днес аз ходих да вода едно семейство, дето баща и всички други в семейството живеят много добре, и си говорят много сладко. Ходих да слушам сладкото им говорене.

Някой път гледам: някоя сестра седи и си маха ръката! И после казва на котката или на кучето: Пъф! — Плаши ги. Най-първо, не се спирайте на такива дреболии. Не се спирайте никога да поправяте чуждите погрешки! Един съвет от мене: Никога не се спирайте да поправяте една чужда погрешка. Детето счупило стомната, кажи: Стомната е счупена — това е една печелба за грънчаря. Не отивайте да лекувате счупената стомна. Не поправяйте старите работи. И ако имаш нова стомна, дай на детето си. Някои имат обичай, като позакъсат малко, да обърнат някое старо палто на другата страна и ще го носят. Не, не. Това са лоши навици. Светът не търси старото. Една форма, която е употребена веднаж, тя трябва да се смени. Животът употребява само веднаж една форма. А после трябва да се сменят формите. Не дръжте старите форми, т.е. те трябва да се сменават. И в това се състои прогресът.

Ти ще растеш и ще учиш, ще разбираш законите на своята мисъл. Аз съм говорил за подмладяването. Но вие не знаете още как се подмладява човек. Аз съм говорил как човек трябва да бъде добър. Но вие не знаете законите как да стане добър; как да стане учен; как да научи песне.

Има закони за песенето. Вие сега се спирате и казвате: Аз съм така научен. Че на какво се научи дядо ти?? Свири криво. И ти свири криво като него. Често изваждат оная поговорка за кривия рак. Анегдотът не е довършен. Малкият рак вървял като баща си. И всичките им нещастие дете ги вадят от дупките и ги печат, то е защото вървят криво. И ако вървят право, няма да ги варят на огъня в тенджерата. Бащата казва: За да не ти пати главата, право ще вървиш. — А синът му казва: Желяз да се освободя и ще ми покажем как да вървя, — бащата започва да ходи криво и синът казва: Татко, и аз така ходя! — Трябва да имаме образец на правото ходене! Ти казваш: Трябва да се живее добре. — Но трябва да имаме форма на правото ходене. Някой ходи с наведена глава и се прегърбва и най-сетне остава прегърбен. Не си оставяй гърбица, поизправи се малко! Не казвайте: Остарях. Ти почнеш да чувствуваш годините на гърба си. То е само външно, че имаш години на гърба си. Ти се самонялгваш! Ти казваш: Аз съм остарял. То е твоето безпокойствие. Ненужните безпокойства, които имаш — това е остаряването. Безпокои се за нищо и никакво. Ти седиш и се безпокоиш Бог какво мисли за тебе. Дали ще те благослови или не. Вие имате едно разсъждение чисто човешко, прикачвате на Бога качества, както и на хората; Казваш, че Бог и днес е разположен към тебе, а друг ден не е разположен. Не! И казвам още: Господ си прави каквото иска. — Това не е вярно. Ние тогава не разбираме света. Понеже всичко е вътре в Бога, всичко съставлява част от Него, онова, което Бог е направил. Той иска всякога да функционира правилно; понеже това са части, чрез които Бог се проявява. Ти като мислиш и живееш добре, това е приятно на Бога! И като не мислиш добре, това е малък дефект и Господ иска да го поправи. Бог ти дава съвет да не правиш това и онова. Три пъти идва Бог и ти казва това, но ти не слушаш. И след това идва вече една реакция.

Три пъти като ти каже: От А ще отидеш към В и от В към С и от С към А — след това какво ще стане? Ако вечно обикаляш този триъгълник, твоята енергия ще се изтощи. Ти сега ще се изтощиш при обикалянето, ще изгубиш своите сили. Тогава ще почне да става едно намаление. Най-първо този триъгълник си го обикалял много бързо, после по-бавно, и най-после ще се спреш на едно място и ще кажеш: Не се мърдам вече от тук! Ти казваш: Толкоз усилил съм направил, 20 години

отм работил над себе си! -

Светът започва спирално, със спирални движения. Това е теорията на съвременните учени хора. И някой път в спиритичния сеанс, някой медиум си върти така ръката на колело. Често ме питаше доктор Мирнович, защо правят така медиумите. Казвам: Когато водата пада на едно колесо, цялата воденица се разтърсва и когато се завърти колесото, няма ни - какво разтърсване. Казвам: Когато дойде големата сила в човека, той се разтърсва. И като тръгне водата, после утихва.

Ти казваш: Аз мисля. - Какво разбираш в своето мислене? Или казваш: Стремя се да постъпвам добре. - Трябва да имате съгласие между мислите, чувствата и постъпките. Много от вас тук сте без бради и без мустаци, а други сте с бради и с мустаци. Едни от вас сте с дълги коси а други сте с къси коси. Едините без мустаци ги наричат жени. А другите с мустаци и бради ги наричат мъже. Питам сега: По какво се отличават мъже и жената? - Това са два принципа в Природата, които работят. Това са полюси вътре в живота. Единият полюс подразбира противоположния. Две еднакви неща ти не можеш да ги събереш на едно място. Ти не можеш да направиш целия свят само от върхове; и не можеш да направиш целия свят само от долини. До най-високите планински върхове ще има съответни долини; и после пак планински върхове и пак долини и пр. И от тези планински върхове, някой може да е по-малък от друг връх. Същото е и с долините. Има едно съответствие. И ако се изравнят всичките върхове, тогав Земята ще бъде валчеста, като една билиардна топка. И ако светът би бил направен като една билиардна топка, тогава какви условия ще имате? Някой път искате всичко да ви се уреди, както билиардна топка. Разбиране трябва на сегашния живот, който живеете.

Гледам, че някои от вас по някой път си дига веждите нагоре. Това е един навик, това става неволно от вас. Не е господар човек на тези елементарни движения. Ние влизаме в една специална област на живота.

Мисълта е един силен фактор. Трябва да научите закона как да мислите добре, това нещо ви трябва сега. Чувствата, постъпките, всичко иде от тази област на човешката мисъл. И казвам: Да мислим, както Бог мисли. И както светът е създаден разумно, така трябва да го разбираме. Да допуснем, че във вас се загнезди едно кисело чувство, като че нямате никакво отношение с хората и всички хора ви са чужди, не искате да срещате никого и сте недоволен от себе си. Никого не искате да видите, като че целият свят става чужд за вас. Някои от вас имате тази опитност или сте я имали. Какво правите тогава? Някой ще се затвори в неговите чувства, а друг ще иде в гората някъде. Това отвратяване, това еднообразие, от какво става? Това е неразбиране на живота. Сега чета във

вестниците, че един американец е измислил един уред ХИПНОТИК, който издава еднообразни звукове, и някои хора, които са много нервни и не могат да заспят, като турнат хипнотика в действие, те ще заспят. Този апарат сега може да го имате. Старите хора, като почнат да не спят, имат право вече на хипнотик. Старият човек почва да слуша еднообразен шум в ушите си. Той най-първо се интересува от живота, хипнотикът го приспива и той казва: Не ме интересува живота вече. — Това не е негова мисъл. Той казва още: Ще се мре вече! — Този американец е изнамерил този хипнотик, че и на младите им се приспива, ако са станали неврастеници.

Индусите са били по-умни: ако не могат да заспят те ще си концентрират мисълта върху върха на носа и ще заспят.

Ето някои правила за правилно спане: Мисли правилно. Яз рано. Трябва да имаш едно определено време за ядене. И дъвчи си много добре храната. И не оставяй в ума си никаква излишна мисъл. Като дойдат някои мисли от страни, да не ги приемаш.

Какво нещо е вярата? Един ще каже, че вярата е сила, която ни приближава към Бога. Друг ще каже, че чрез вярата се издига човек и т.н. Може да вземете от Писанието стиха: "Повярвай и ще бъдеш спасен". Но вярата по каква линия трябва да дойде? Вярата не е нещо, което сега трябва да се създаде. Тази вяра си има извесен център. Вярата си има два центъра. Има една вяра, че като повярваш жена ще станеш, мъж ще станеш, дете ще станеш. И като не знаеш как да помислиш ще станеш нещо, чиято форма не можеш да измениш. И всички хора днес страдат от вяра, която не е на мястото си.

Някой казва: Ще осиромашея. — И става според вярата му. Ти казваш: Ще се разболея. — И става според вярата ти. Или казваш: Струва ми се, че всички ще измрат — и така става. Друг вярва, че няма да напредне, и така става. Може да четете много книги, цели теории. Някои от тях са близо до истината, а някои от тях са далеч.

Ще ви дам най-правото определение. Вярата е път, по който Любовта се проявява. Надеждата е път, по който Любовта се реализира в света. А самата Любов е плод на Божествения Дух.

Добре. Вие имате едно тъжно състояние. Седите и сте тъжни. Най-първо мислете, че никой не ви обича. И имате ясна представа, какво значи да ви обичат хората. Майката, като обича едно дете, ще го целуне ще го стиска, ще му направи дрешка, ще му направи леглото и пр. Това е външната страна. Вие казвате някой път: Мен не ме обичат. — Да те обича един човек, това значи да е толкова внимателен към тебе и да ти помага. Така се проявява Любовта на Бога. Бог е който е предвидил всичко за хората. И във всеки един момент, Той създава онези малки, дребни условия, при които ти можеш да реализираш своята мисъл. А ти туряш

една своя философия и казвах: Не може ли по този и този начин? — Така ти създаваш нови теории. Тогава работите не стават. Ако всичко става нормално, ти ще имаш един потик. Ако с твоята вяра се подобрява тона ти като певец, тогава върви добре; но ако не се подобрява тонът ти с твоята вяра, тогава вярата ти не е правилна. Най-първо трябва да имаш чисти мисли, иначе тези нежни гънки на ларингса, които трептят, няма да произвеждат тези особени тонове и няма да ти придадат тази мекота, която е необходима.

Допуснете сега, че аз ви говоря върху мисълта. И дойде друг и той ви говори; и после трети дойде, и четвърти. — Трябва да мислим право. При правото мислене, силата на човека се увеличава пропорционално, съразмерно. Вие искате изведнаж да бъдете силни като Бога. Защо да не се радвате, че е достатъчно да има Един, Който да е Силен? Защо вие искате да бъдете втори силен като Бога? Тогава между вас и Бога ще се роди спор. Питам: Ако вие бяхте на мястото на Бога, какво щяхте да направите? Питам едного: Представете си, че ви давам сто милиона английски лири, какво ще направите с тях? — Той ми казва: Аз ще си направя къща, ще си купя автомобил. Казвам му: Това струва десет милиона, а другите за какво ще ги употребиш? Той ми казва: Ще ги дам под лихва. — Някой казва; за друг, че не е толкова свят, първият е по-свят от него. Но какво се различава един светия от друг светия? Онзи светия, който има най-правилен възглед, той има приложение на своята мисъл, на своите чувства и на своите постъпки. Той е така внимателен, че иска всичко, което има в себе си, да го предаде хармонично на другите. Той е един от добрите светии, а който по-малко разбира, толкова по-малко е светия. Светията трябва да има по-широка душа и по-светъл ум.

Същото и по отношение на музиката. Ако аз бих ви преподавал по музика, щях да ви изнеса една съвсем друга теория. Не че тази официалната не е вярна, но с тази теория се постигат основните работи. Но има една друга страна на музиката. Ако аз туря няколко тона в действие, те ще произведат един съвсем друг резултат. Защото има тонове на живота. Има в музиката тонове, които съответствуват на Любовта. Но вие не можете да имате понятие за тази музика, докато вашата мисъл не е права. Докато не дойдете до правата мисъл, никаква висота на тоновете не можете да имате... Правата мисъл, това е най-чистият извор, който извира от умовете на онези Същества, които някога във вечността са постигнали своето съвършенство. От тях излиза тяхната права мисъл, която изпращат към хората. Те казват: Ползвайте се от нашата права мисъл. — И като дойде тази мисъл, онзи, който не я разбира, той ще напусне дома си. Ако сега дойде Христос в света, какво ще направите? Всички мъже ще напуснат жените си. И всички жени ще напуснат мъжете си. Хубаво, тогава какво ще се постигне? Жените ще напуснат мъжете си и мъжете ще напуснат жените си и ще отидат след Христа. Какво ще се постигне с това? Идеята за

напускането не е ясно. Ти можеш да напуснеш само това, което не е естествено. Как можеш да напуснеш нещо, което ти обичаш? Ако ти имаш един мъж, когото обичаш, та за любов от Бога ли е или от дявола? Като дойде Христос, защо ще напуснеш мъжа си? Не, не. Мъжът и жената ще се слеят в едно и ще отидат при Христа. Сливане ще стане, а не напускане. Ти казваш: Като дойде Христос, ще напуснем телата си. - Не, тези тела трябва да оживеят. И духът и тялото са като полуси. Вие си дръжте възгледите. Аз не искам да се занимавам с възгледите ви. Слабостите на хората, аз ги познавам така добре, че никой път бих желал да не познавам хората. Аз искам да се освободя и да не познавам хората такива, каквито са, но не мога да се освободя. Това е единственото ми желание.

Гледам един човек идва при мене като при светия, и се показва външно добър, но е раздвоен. Той ми казва: Колко си добър! Трябват ми десет хиляди английски лири! Светията изважда и му дава една торба. Той се сбогува и на тръгване казва: Ще ме извиниш малко, мисля да си направя къща, ще се поожена, и като си поуредя работите, пак мога да дойда. Но светията пробля дупка в торбата на едно място, и парите изпадали. И човекът се връща в дома и в торбата има само две пари. Обаче, още докато пътува - светията поправя продупчената торба. И този човек се намира в чудо, че торбата е здрава, а паря няма в нея! И след една седмица се връща при светията и му казва: Едно голямо нещастие ме сполетя! Обрах ме разбойници. - Всеки ден остават такива обирания с вас. Вие имате едно щастие, което струва 100.000 английски лири, като че сте в рай. Но виждам ви един ден променени, като че цялата Вселена се е разрушила. И ти казваш: Отиде всичкото! - Обрани сте!

Вие сте попаднали сега в закона на еднообразието. Престанете да желаете да станете светия. Не желайте да станете и учени, и богати и музиканти. А какво трябва да желаете? Желайте да поете само! Не да станете музиканти специално, но желай да поеш. Най-лесната работа е да станеш музикант. Но да поеш и да поеш без да си музикант! Мен са ми разказвали много музиканти сегашните теории за диезите и бемолите, за дългите времена и за късите времена, за алегро, за анданте и пр. Музиката има дълги и къси интервали. Интервала зависи от времето. Първоначално ритъмът започва полена, после стигне до върха на най-силното движение и после започва обратният ход. После пак може да се засили. Когато музиката стигне до върха на най-силното движение, то може да се спре за малко. И в мисълта има такова вливане. Никой път казват, че мисълта ти бързо тече.

Друг път в тебе се заражда мисълта: Кой ме е родил и защо? Като си се родил, ти си се раздвоил на две страни. Имаш две очи: десен и ляво. Едната ти страна е деликатно сложена, а другата - грубо.

Едната ти страна на лицето има мъжки черти, а другата женски, криви, деликатни. Някой път лицето се изпъстря с начупени линии. Това показва, че сте минали един живот много бурен, разбъркан. Вашето тяло е една книга, в която е написан живота ви. Вие трябва да го четете, за да може да се справите. Това, което носите, то е само част от човека. Човек не е въплотен още напълно в тялото. Вие още не сте напълно въплотени. И ще станете господари, когато пресъздадете тялото си. Сега вие се нуждаете от външна подкрепа. Първото нещо, което сега ви спъва – това са вашите мисли. Всички имате безброй желания и не знаете как да ги реализирате. Младият има желания, които не знае как да ги постигне. И старият също. Не можеш да постигнеш нещо, но го желаеш. Например, някой път помислиш да бъдеш цар. Една жена си мие паниците в кухнята и си казва: Да съм сега царица! – Но тя не е царица. И като казва да съм царица – поусмихне се малко. Слугата казва: Да съм някой цар сега! Той копае с търнокопа, позасмее се малко, въздъхне и казва: Да съм цар! – Питам сега: Защо копаят хората и защо режат с трион? Последният германски император до преди десет години бил нарязал десет хиляди дървета. Всяка сутрин е правил гимнастически упражнения, вземел триона и реже. Защото тази енергия, която се ражда в неговия ум, трябва да я пласира някъде. И ако германският император беше рязал дърва, преди да беше станала тази общоевропейска война, щеше да бъде по-добре. Трябва да режеш преди да направиш нещо, а не след като направиш. Инак ще заприличаш на този император. Един английски мисионер отива в Африка, мисля че в Трансвал, в английските колонии. Една вечер, като си седи в стаята, вратата се отваря и влиза един белобрад старец с дълга бяла брада, сяда на стола, поглежда го и му казва: Ще ти кажа нещо, но да не се уплашиш. Аз не съм от живите хора, а от умрелите. Дошъл съм тук за помощ. Имам голяма нужда от твоята помощ. Аз съм един английски владика, който е живял преди 200 години в Англия и се казвам така и така: – И той си казал името. – Запишете си тези работи. – Мисионерът записал всичко и стареца продължил: Аз не живях така, както трябваше да живея – по владически; но живях по човешки и сега изпитвам последствията. Живях един живот не както Бог искаше и сега се намирам в трудно положение. И ти сега ще ми проповядваш така, както проповядваш на живите хора, за да може да се обърне моето сърце и да променя живота си. 200 години се скитам и не мога да си намеря мир. – Мисионерът поглежда владиката, той бил реален човек. Мисионерът му казал: Хубаво, ще си помисля до утре вечер. – Владиката казал: Ще дойда утре вечер – ще довършиш с мене. На другата вечер идват двама, други хора. Мисионерът си отваря библията и им проповядва. И така, те идват всяка вечер. Но на третата вечер дошли трима. И после станали четирима; и след това – 5 – 6 – 7 – 8. Стаята му се изпълнила със слу-

патели, и мисионерът почва да отслабва. Лицето му хлътва и той взима отпуски да се поправи. Но не казва, които са причините. Той отива и проверява в посочения английски град дали е живял такъв английски владика преди 200 години. И датите и имената са били точно такива, каквито са му казали. Сега до колко е верен този пример, то е въпрос. Да допуснем, че е верен. Значи работите в онзи свят мъчно се поправят. А тук по-лесно се поправят. Тук е едно училище. Погрешката направена на Земята, тук се поправя. Там няма условие. За това всички души искат да се въплотят на Земята, за да могат да си поправят погрешките.

И на вас ви трябва пробуждане, то се състои в следното: Да мислите право. Ако следвате Божествените закони, може съвършено да измените вашата съдба. Да мислиш, както Бог мисли! Или да следваш онези закони, които Бог е турил. Това, което Бог прави, вие не можете да го направите. По някой път ние грешим. Ние искаме сърцето ни да бъде както Божието сърце. Не, — То е голяма опасност сърцето ни да бъде както Божието сърце, човек може да се възгордее тогава. Христос като дойде в човешка форма, Той се смири. Ти казвах: Аз съм чадо Божие. — Чадо Божие си, но се намираш в една форма и със смирение ще се подчиниш. Устойчивостта не е страх, а едно благоразумие. Цяла хала иде, какво ще правиш? Ще отстъпиш. Нека се мине халата. Тази мъдрост е една мисъл в тебе. Гладът е една хала. Ти казвах: Така ще направя. — Какво ще направиш? Ще викаш, ще викаш и най-после ще кажеш: Да си върви! — Аз съм виждал стар дядо: той си върви — децата обичат някои дядовци. Дядото, като минава, потупка детето, помилва го, а пък друг дядо минава намусен пред детето. Детето взема един камък и го удря по гърба. Детето казва: Аз ще ти кажа та тебе! — И си отива. Това е един лош атавизъм. Някой религиозен човек гледа нагоре с лъжливо смирение, това е един религиозен атавизъм. Ние имаме един приятел, който се казваше Арnaudов. Той беше обръщеник на един наш брат Пеню Киров. Той беше особен екземпляр, между светски хора говори много умно, но щам дойде между религиозни, — пъчи се, иска да се покаже нещо в една област, която не познава. Пеню Киров си намери цяла беля с него, защото не взимаше от нищо. Той държеше на външната страна на живота. Отвътре има една красива страна. Сега носим един живот, който е чужд. Ти носиш една дреха, която не е твоя, а чужда. Един ден ще ти я вземат. В Америка за бал вземат един костюм на заем — 1000 лева ще заплатят за една вечер. Ще облече той костюма и после ще го даде. Та вие носите един костюм благочестив, но за 24 часа. Оставете тези купешки костюми по-добре е една твоя дреха, тя е за предпочитане, отколкото купешките. И ние всички трябва да се освободим от старите дрехи, които дедите ни са оставили. Някой казва за някого: Той носи характера на дядо си. Дядо му бил скъперник, разсѣдан, не обичал да услужва. И сега всичко

това трябва да изправиш. Най-първо трябва една трезва мисъл и любов. Всички хора ти ще трябва да ги обичаш еднакво.

Съществува един закон, той е следният — той е окултен закон на древните учени хора. — Койкото си по-близо до центъра, толкова си по-свободен; и колкото си по-далеч от центъра, толкова си по-ограничен. И тези, които са най-далече от центъра, са най-ограничени. И трябва да дойдеш до такова състояние, че да имаш поне една относителна свобода. Как се добива сега относителната свобода? Ти ще намериш един човек, — ще го потърсиш със свещ някъде, — към когото да се зароди в хъм теб едно чувство на обич. Поне един човек да има, който в даден случай да стане един противоположен полюс на твоя живот. И ти да започнеш правилно да мислиш. Не намериш ли този човек, ти се въртиш в една спирала, без да разбираш живота. Няма да има изтичане, няма да има никакъв смисъл в живота ти. Но след като намериш този човек, вие двамата ще намерите други още двама. Щом двама се обичат, не трябва да влезе трети между тях. И вие двамата ще намерите други двама; и четиримата ще станат едно. И те ще намерят други четирима. После осмината ще потърсят други осмина. И така ще стане сливане. Една камбана, за да я разберат, тя трябва да дрънне. Ако дава хубав тон, ние казваме: хубаво дрънка тази камбана.

Четири неща трябва да занимават ума ви: Първо — светлината; винаги трябва да мислите, че чрез нея иде знанието. После — въздуха; от него иде силата на човека, като дните. Трето — водата; от нея иде живота; и четвърто — храната; от нея иде доброто в живота. Следователно, доброто в човека — това е последният резултат. Светлината и храната, това са двата полюса. Те се различават. Единият полюс е А, другият полюс е В. А. — В. При А е светлината, а при В е храната, хляба. От хляба по-далеч не може да отидете. След като идеш, ще настане в тебе едно състояние да спиш и след като се наспиш, ще се пренесеш през полюсите на светлината, през въздуха и водата и ще дойдеш пак до хляба.

Чрез светлината ще мислиш право. Чрез въздуха ще добиваш сила. Чрез водата живота влиза в тебе, чувствата; твоите чувства не могат да се облагородят ако не знаеш законите на водата. А пак доброто, това, което става основа на живота, то е храната. Говоря сега обективно. Знанието и силата, ако дойдат на помощ на живота и доброто дава материал, чрез който животът може да се прояви. Тогава можем да напредваме. Вие мислите, като умрете, как ще ви посрещне Христос на онзи свят. Представете си Ангелите. Това може да е вярно, а може да не е вярно. Това, което ще срещнете, може да има известно подобие. Но това, което ще срещнете, нито на ум нито ви е идвало. Някой казва, че е виждал Ангели. Вие не знаете какво е един Ангел, каква красота представлява, не знаете какво лице е Ангелското лице. Като те пог-

ледие, такъв мир настава в тебе, всичко в тебе се стонява. Всички недоволства в тебе ще изчезнат и ще се възцари една нова светлина в тебе, и ще се зароди в тебе желание да бъдеш като него. И ти не можеш да се освободиш от него; и ти не можеш да се освободиш от тази форма. В Ангелското лице няма нищо користолюбиво. То е един поглед на дете. Един поглед така хубав, , че ти от всичко се освобождаваш. У него умът, силата и животът така са съчетани, ти виждаш такава съразмерност в тялото и лицето! Някои казват, че са виждали Ангели. Тези служещи Ангели се явяват с голяма светлина. Ангелската светлина може да ослепи човека. Апостол Павел, като отиваше за Дамаск, яви му се един Ангел. Като му се яви Христос, Апостол Павел ослепи, и трябваше да го лекуват хората, за да паднат лъсните от очите му. И като ви се яви един Ангел може да ослепеете.

Но никой може да види Ангел и тук на Земята. Защото има Ангели на Земята и тук между вас има някои Ангели. Кои са? Трябва да имате едно вътрешно прозрение за нещата. Вие казвате: Сега нямаме ли прозрение? Имате всичкото прозрение, но умът ви е отвлечен. Една служиня прегорява яденето. Кои са причините, че прегорила яденето? Тя е млада, на 19 години. Тя не само веднаж ще прегори яденето, но много пъти ще го прегори. И тя е прегорила яденето по следната причина. Един ден се разхождал по улицата Ангел и тя видяла много хубав костюм и влиза в къщи и си турга дрехата, шапката и се оглежда в огледалото. Тенджерата цъпри. И докато се облече, яденето прегорява. Един психолог ще обясни: Яденето прегорява, понеже ти видяла Ангел и, докато се облече и съблече, прегорява яденето. Друг психолог ще каже, кои са били причините, че ти като видяла Ангела с тези дрехи, и ти искала да се облече със същите тези дрехи. Тя е била поканена на един бал. Така, че две причини има. Дрехите ѝ трябват за бала; но защо тя иска да отиде на бал? Там половината са мъже и половината са жени. Там си правят randevu. Десет години не са се виждали и си казват: Много се радваме, че се виждаме! - Казват: Да се сродим тогава. Сега разбирайте: За онези, които разбира живота, всички прояви на живота са еднакво добри. А за онези, които не разбират, някои неща са по-маловажни. Главата е по-важна, но важни са и краката, които носят тази глава. Важни са и ръцете, които помагат на тази глава. Важни са и ръцете и мускулите и малките влакна. За онези, които е казал Божиите работи, всяка една малка нишка, ако се поквари, е в положение да повреди на тялото - това ще се отрази тогава и на цялото тяло.

Вие виждате един светски човек, но какво разбирате вие под думите светски човек? Българите са по някой път много големи философи, много трезви. Заговарят му и той казва: Дайте ми 100 грама вино. Държал си той шапката и я туря на масата; и пие една стара песен: как си живели един ден добре, дядо му бил добър; как са живели хората

добре, а сега светът се е развалил. И иска да направи добро. И дойде му на ум, като чува цигулара, че свири, да отиде да купи един чувал брашно на една вдовица. А пак на други някой човек, никога цигулар не му свири и той никакво вино не пие и си държи кесията стегната; и за Бога говори. Кой е на правата страна? Онзи на когото свири цигулара и му се отваря сърцето и дава. А ако даде два чувала брашно, още по-добре.

Апостол Павел беше напреднал в мистическия живот и казваше: "Когато искам да направя добро, злото идва". Много естествено е това. Тъкмо тръгнал бедният човек, иска да види дъщеря си, а няма нищо в ръцете си. И вижда по пътя си една отворена кесия. И като видял кесията, забравил дъщеря си. Но след като взел кесията, взел да мисли какво да купи за дъщеря си. Та какво роно има, че той се спрял при кесията? Това е една мома, която го поглежда и сипра се той. Тя даде команда той да се облече хубаво, и той отива в дома си, омива се, вчесва се хубаво. И търси пак да я види. Той е като войник. Вие ще кажете: Това са детински работи. — Това е един закон, който функционира вътре. И в младата мома, и в момъка ти трябва да виждаш закон, който функционира. Животът трябва да се прояви в правилна форма. И като се прояви — и ти и окръжаващите са доволни. Христос казва: "Така да просветнат делата ви, и умовете ви, и сърцата ви, че като видят тая светлина, да проследят Ощеца ви, Който е на Небеса".

Но това няма да стане в един ден, нито в една седмица. Но то може да стане и в един ден, не е мъчна работа. Не искам да се спирам върху това. Някои от вас слизате надолу. Вие сте се качили на най-високия планински връх и слизате долу. Но казвам ви, че следващия път ви предстои още по-висок връх, и пак трябва да се качите. Вие сте се качили на този връх, който има най-малката височина, а пак следващия връх има по-голяма височина и по-големи възможности. Под височина разбирам придобивки вътре в живота. Под думите качване на един връх не разбирам само едно обикновено качване.

За една седмица си задавайте въпроса: Защо трябва да бъдем доволни? Дойде в тебе едно недоволство, попитай се: Кои са причините, защо си недоволен? Някой път и като си богат пак си недоволен; и като си учен, пак си недоволен. Недоволството трябва да го превърнете в един стремеж за придобивки.

Англичанинът казва: Ай, дай! — Това значи: Аз умирам! — А пак българинът казва: Дай! — Когато англичанинът умира, българинът живее и казва: Дай! — Произнася се по един и същ начин и в английския, и в българския. В природата има еднакви звукове, които имат диаметрално противоположно значение. Това, което за англичанина означава смърт, за българина означава думата "дай". Ако кажете на български покер има едно значение, а на еврейски тази дума означава лъжа.

Едно съвпадение. Лъжата произтича от факта, понеже ние искаме да сложим в основата на живота материята. Материята е само една възможност на духа. Това са условията, при които Духът може да се прояви. В материалният живот ние не може да намерите смисъл. Там ще намерите само външните условия. Ти ще се облечеш в тази форма ще зависи от духа. Духът е използвал формите на материята. Допуснете сега: имате известно разногласие помежду си. Аз не искам да се примирите, но след като не се обичате, поне да сте разположени. Вие се срещате и казвате: Не искам да го поздравя! — И той като ви срещне, ще си обърне гърба и казва: Не искам да го поздравя! — Какво печелите двамата, като не се поздравлявате; какво печелите, като си обръщате гърба един на друг? Гърбът представлява егостичния свят, а пък лицето представлява Божествения свят. Гърбът представлява ада, а лицето — рай. Обръщаш си лицето към един приятел — ти си в рай; а пък обръщаш си гърба към него — ти си в ада. И двамата сте в ада тогава, ако и той обръща гърба си към тебе. Искаш да излезеш от ада — обърни си лицето към човека и му кажи: Приятно ми е, че ви срещам! Макар, че по-рано те срещам с гърба си, сега те срещам с лицето си. Неволно ще каже: Знаете ли, че вашите думи бяха тежки? — Вие ще му кажете: Те бяха думи от ада, но сега думите ми излизат от рай. Приятно ми е, че ви срещам! В рай другояче живеят хората. В ада живеят тежко. — Щом обръщаш лицето си към човека, веднага ще се измени положението.

И Бог казва: Обърни се към Мен. — Ти се молиш, но гърбът ти е обърнат към Бога. Ще си обърнеш лицето към Бога и ще Му кажеш следните думи: "Татко, до сега аз не съм изпълнявал Закона к Ти. Но сега решил да изпълня Закона Ти, както Ти си наредил. Думите Ти няма да направя на две! — Ще изпълня Волята Божия. По-рано Ти искаш хората да се отбиват от пътя Ти, а пък сега ти ще се отбиваш. По-рано си искал първо място, а пък сега ще дадеш на хората първото място.

Сега тук любовта я няма още, понеже не си местите столовете. Сега тук седи квартирният въпрос, и аз на вас не говоря, всичко това се отнася до разбирането на вашият дядо и баба. Вие носите стари неща; Вие казвате: Знаете ли как са живели нашият стар дядо и баба? — Аз казвам: Много ни е приятно за това. Всичките ви книги съм ги чел и знам дядо си и баба ви как са живели. Мога да ви чета цели лекции по това, понеже тази литература я прочетох вече. И ще ми бъде крайно приятно, да ми донесете други книги от друг характер. Сега ще ми донесете книги, как се развързват кесните, как се прощава на приятелите и пр.; от тези добри книги ще донесете.

Сегашният ви живот е предисловия.; Новите книги ще ви бъдат полезни. В новите книги, които ще донесете, има нещо, което е за вас и което ще използвате. А пък досегашните книги ще ги турите на стра-

ни, вие ги знаете. Тази книга, която донесохте беше от дядо ви. Сега ще донесете от томовете на баба си.

Още жените не са се проявили в света. Понеже жените чакат дядоците да се проявят, те ще имат път оправен.. Бабите ще дадат метод за прилагане. В България всички земеделци са произвели своите волови в доктори. Българите казват на воловете: Ди, ди! — А пък в Евангелски език на богослова, който има докторат се казва: Диди. Като ви прегнете вашите мисли и думи, ще им кажете: Ди, ди! т.е.: На работа! Ще им кажем: Ти си доктор на богословието, — сега ще работите.

Това знание, което имате е полезно. То е също предисловие на знанието, което ще дойде. То е полезно за самовладането на вашите мисли. Аз като минавам покрай хората, усещам едно ужасно дразнене. Чуввам един шум. Малко като бутнеш човека, той е като кон, иска да те ритне. Болът, като го бутнеш, иска да те бодне. Малко ще упражните самовладанието. Като дойде страданието, ще го вземеш със щипци и ще го огледаш. Ти казваш: Аз страдам. — Не, вие още не знаете какво е страданието и трябва да разбирате, как да се справите с едно страдание. И ако дълго време огледате страданието във вас, ще се зароди едно ново чувство. И вие ще намерите в страданието една нова работа, чрез която ще ви дойде голямо благо. Отначало изолитите, че страданието е затвор; но ако го огледате хубаво, ще видите една работа, чрез която ще дойде голямото щастие, което вие очаквате. Като страдате, не се обезсърчавайте.

Някой път вие чувствувате една голяма празнота. Радвайте се, че чувствувате тази голяма празнота, понеже в празния съд се туря вода. Пълното сърце трябва да се изпразни, а празното — да се напълни. Това е закон в природата. Тези смени съществуват.

Вие се дразните. Дразненето е неразбиране на известни закони. Например, дразни ви, когато духа вятър и носи прах в очите ви; но после това ще се превърне в дъжд. Ще завали дъжд и ще напои тревите, житото и ще има плодородие. Така че, не се дразнете от онова, което ви дразни и ви е неприятно; то е прах и този прах после ще донесе своята полза. Та и вашите страдания са блага, които носят полза. Единственото Същество в света, Което страда е само Бог. Другото страдание е само отчасти. Бог ти е дал свобода и ти си злоупотребил с нея. Бог е в състояние да смаже тази форма и Той се въздържа. Бог те оставя с векове ти да се разкаеш и един ден да се поправиш. Не се противете на божните разпореждания. Не се противете на страданията. Познавайте страданията и не им се противете. Не се противи и на злото. От всички неща, които казах, кои неща запомнихте? Какво сте запомнили, кое остана в ума ви? Коя мисъл е най-важна? /сестра Радка Давидова: Във всички си живот да гледаме да изпълним Волята Божия./

От мое гледище, аз се радвам, че сте недоволни и като станете

доволни, пак ще се радвам. Като сте недоволни, радвам се, че ще станете доволни. И като сте доволни, пак се радвам, че ще станете недоволни. Когато аз се радвам за доволството ви, аз съм мъж; а когато се радвам за недоволството ви, аз съм жена. Следователно: радостта е за мъжа, а недоволството е за жената. Преведете го сега. Тогава казвам: Работата и копането е за мъжа, а почивката е за жената. Мъжът, който се е радвал, ял и пил, той ще работи. А жената, която е недоволна, ще си почине.

Когато ти си недоволен, ти си жена. Защото недоволството произтича от чувството. А пък радостта произтича от ума. Случи се нещо и ти не знаеш, защо се е случило; и си недоволен — ти си в чувствата. Излез от областта на чувствата и намери ума. Искаш да направиш едно добро и като намериш форма, в която да направиш доброто, ще бъдеш доволен; и ако не можеш да намериш добра форма, ти ще бъдеш недоволен. Ако не можеш да издържиш това, което чувствуваш, то е недоволство.

Кому принадлежи радостта? Умът е, който носи радост, а пък сърцето носи недоволство. Но сърцето носи условията, при които умът може да бъде радостен. И умът носи условията, при които сърцето може да разреши вечната задача на доволството.

Сега ще ви дам една задача за една седмица. Всеки ден отбелязвайте през деня, колко пъти сте мъж, т.е. колко пъти сте радостен и колко пъти сте жена, т.е. колко пъти сте били недоволен. Отбелязвайте това и отбелязвайте и времето дали е облачно, дали е валило дъжд, дали има вятър и пр. Много е важно да се види и какво е времето — има едно съответствие.

Добрата молитва.

7.40 ч. сутринта.

П Р О В О Д Н И Ц И

14-та година

14-та лекция на Общия окултен клас.

2 Януари 1935 година, сряда 5 ч.с.

София - Изгрев

Отче наш.

Песента: "Всичко в живота е постижимо."

Ще прочета II глава от I Послание към коринтяните.

/ от 6 - 16 ст./

Има няколко начина за разбиране на нещата. Те трябва да се спазват. Съществува едно заблуждение, че ние считаме истината като нещо материално, което можем да намерим някъде. Трябва да си съставите една истинска идея за голямото и малкото. Какво можеш да приказваш на един глух човек? За да разбира човек, трябва най-първо да му са отпушени ушите. Какво може да приказвате на един слеп човек за светлината. Или какво може да приказвате за хубавите цветя, за миризмата им, на един човек, чието обоняние не е развито? А пък има и други сетива, някъде вътре в човека, които трябва да се развият. Има два вида сетива. Едни - груби сетива, те схващат нещата много повърхностно, само отгоре. Който не разбира, като види една дреха, повлиява се от цвета ѝ, гледа да е шарена, пъстра и казва, че е хубава дреха. А който разбира, той гледа най-първо на качеството на плата, от какво е направен той и после иде цветът. Цветът иде отпосле, а същината е самият плат.

Една песен, която вие пеете, тя си има една външна краска, има си там известни правила. Казват: Време, такт трябва да има. Но един пее една песен, и друг я пее, но не могат да я изпеят правилно, може да се даде на песента две различни съдържания. Има нещо в гласа, има известни интонации в гласа, които със знаци не могат да се предават. Можеш да предадеш нещо чрез мудолацията на думата.

Вие седите в едно положение, всеки от вас има известна теория, известни схващания. Имате идея за Бога, но смътна идея. Имате идея за баща си, за майка си, но да ви попитат конкретно, какво нещо е майка ви, баща ви, ще се намерите в чудо. Ти виждал баща си така, както всички други хора. Но какво се различава баща ти? Значи тази идея не може така лесно да се определи. Някой казва: Говори ми Истината. - Може да се говори истина, но това е обикновена истина. Ти не можеш да говориш истината, ако не живееш в нея. Ти не може да ходиш, ако не си жив. Не може да мислиш, ако не си умен. Най-първо умът трябва да предшества мисълта. Животът трябва да предшества движението, защото движението е резултат на самия живот. Някой казва: Не ми е добре! - Добре да се живее, това е отлично понятие. Сега не живеете ли добре? Къде ще намерите хора, които живеят по-добре от вас? Че как се живее добре? Слава Богу, не сте глухи, Слава Богу, не сте слепи. Обонянието ви е на място, езикът ви е на място, виждате, разговаряте се, смеете се, пишете. Но какво се различава добрият човек? Под

добър човек, обикновено разбираме човек, чиято джобове са пълни с пари, - добрият човек е проводник на живота. Той като влезе нищо не дава. Джобовете му са празни, но дето мине той остава нещо. Той е като Слънцето. Като мине някъде, там всичко расте, дава живот навсякъде. Това е добро. А пък даване на пари, на жито, да се прави добро - това са само резултати.

Да допуснем, че ти дадат тема да пишеш: Какво нещо е добрият човек? Всеки ще опише, както разбира. Вие давате мнението си, че един кой си човек не е добър, защото не ви е казал сладка дума, не е погледнал както трябва. Вие казвате: Не ми се харесва той. - А пък щом ви погледне мило, вие казвате: Този брат никъде го няма. А онзи гледа студено, не го харесвам.

Това са много повърхностни разсъждения. Право е, че онзи който е добър е като Слънцето. Всеки лъч, който иде от Слънцето, носи живот.

На първо място, не се спъвайте. Вие често пъти се спъвате, като онзи стар дядо, който седял до едно дърво. Малкото му внуче се приближи до него с един конец и му казало: Да те вържа дядо. - Детето обикаля дядото с конца, дядото се смее. Детето все обикаля, един път, два пъти, три пъти и пр. - дядото все се смее. Обиколил го 200 пъти. Най-първо дядото мислел, че това е шега и се смее, но като обиколило детето 200 пъти, дядото казал: Дядовото, ще ме омотаеш. - Детето казало: Я се освободи! - Като се омотаеш с тънкия конец 200 пъти, ще се намериш в трудно положение. Да кажем, че вие сте един стар умен човек. Искан да вършиш една работа, но казвал: Тази работа няма да я бъде. - Един път конца е замотан. Как повтаряш: Тази работа, няма да я бъде, не ми хваща окото. - Ето вторият конец. - Няма да я бъде, няма да я бъде! - Овързваш се ти със своята мисъл. Тази отрицателна мисъл постоянно те обикаля и свързва.

Ти казвал: Като отидем на онзи свят, все ще разберем някои неща. Ти не знаеш какво нещо е умирането. Не знаеш какво нещо е онзи свят, не си бил между Ангелите. Смътна идея имаш за това. Ти мислиш, представяш си, че като отидеш на онзи свят, ще те посрещнат с песни и цветя. Възможно е, но възможно е и да няма никакво посрещане. Писанието казва: "Онова, което Бог е приготвил за онези, които любят Бога, око не е видяло, ухо не е чуло и на ум на човека не е идвало". Тези същества, които любят, са най-разумните същества. За да любиш трябва да бъдеш разумно същество. Вие някой път запитвате: Защо трябва да го обичам? Ти Ти няма какво да го обичаш, ти ще станеш проводник на Божествената Любов. Ти не обичай хората, но стани проводник на Любовта на Бога, да мине Любовта през тебе. Някой пита; Като го обичам,

какво ще стане? Казвам: Ще стане това, което става чрез стъклото. Какво става чрез стъклото? То, като пуца светлина е авторитет, ако не пуца светлина, вземат та го изхвърлят и турят друго стъкло. Значи, ако пуцаш да минава през тебе любовта, ти ще седиш в живота, а пък като не я пуцаш, ще кажат: Това стъкло не е хубаво. — Ще го извадят и ще турят друго. Това изваждане става често. Ако не сте духом разположен, тогава не сте добър проводник на Божествената Любов и това ти причинява вече страдание. Значи страданието показва, че има вече някакъв дефект. Страданията не са нещо произволно. Вземете болките, които се явяват някой път. Пиеш студена вода, капиллярните съдове се свиват, имаш изобилна кръв, която не може да тече свободно и се явяват болки. По някой път истиването може да дойде отвънка. Студено е вън и истинеш. И казвам: Неразположен съм. Не знам какво ми стана. — Ще мислите, че сте урочасан, че зле ви погледнал някой. А пък причината не е там. Причината е във времето. Ако погледнете барометъра и термометъра, ще видите, че температурата е спаднала с няколко градуса. Тая промяна на температурата е станала причина на твоето неразположение, а пък ти мислиш, че някой криво те е погледнал. А причината не е там. То е само съвпадение, едно следствие. Та най-първо, всяко неразположение, което има във вас, показва, че някъде има някакъв дефект и то или във вас, или в окръжаващата среда. Причините на твоето неразположение може да са чисто материални, може да са духовни, а може да са от умствен характер. Причината може да е в яденето, може да е във въздуха, може да е в светлината, във водата, може да е във вашите чувства, във вашия черен дроб — той може да не функционира правилно. Или причината може да е във вашия далак, и във вашия слънчев възел, или малкия ви мозък, или задната, или предната част на големия мозък. Трябва да я намерите. Когато дойде във вас едно неразположение, трябва да направите научни изследвания, трябва да намерите на какво се дължи то. Аз съм забелязал в училището: Ученикът приказва на учителя, учителят го плесне по лицето и казва: Марш! Ученикът сега не знае, защо го е плеснал учителят. И учителят не знае; у него се заражда едно такова желание. Между ученика и учителя има известно отношение. Учителят, като погледне друг ученик, не го плеска по същият начин, а е любезен с него. И онзи ученик се старае да разбере, образува се една вътрешна връзка. Учителят казва: Вижте този ученик разбира. — Коя е сега връзката? Защо единият изпъди, а пък на другия се мъчи да му разправя? Вие ще кажете така: Той обича единия повече.

Всеки все ще намери противоречия в живота, в семейството и пр. Всеки ден вие одного приемате, а пък другото изпъждате. Една мисъл изпъждате. Една мисъл изпъждате, а друга приемате,

котките я. Вие ще кажете: Това е в моя навик или ще кажете: Този е по-добър, а онзи не е така добър. - Но може и да не е така.

Сега вие не считайте, че когато някой човек е сериозен, или плаче, че това е нещо лошо, а ако се смее, че това е нещо добро. В смеха има разширение, а пък в плача има интензивно свиване. Но някой път има плач, който разширява. Плачът е един метод. Този човек, който плаче, той се мие, чисти се, казва: Колко ми е лошо! /Учителят пее тези думи/. Пее си той: Колко ми е лошо, лошо, лошо! - След един-два часа виждаш, че той вече е весел. Че този човек се е опрал. Какво лошо има в това? Значи той казва: Окалял съм се, трябва да се изчистя. Очистих се. - /Учителят изпя тези думи/.

Та трябва ви един вътрешен научен метод за самоизследване. Вие казвате: Не зная какво ме споходи днес. Не ми върви, урочасаха ме. - Никакви уроки няма тук. Не че няма изобщо уроки в света; има уроки в света. Срещнете някой човек с гъсти магнетични и електрични тебения и те напълни с кал. И не може да се освободиш и като не може да се освободиш от неговото електричество, ще те удари в главата. Има хора, които като погледнеш, ще се урочасаш. Има уроки. Бабите често лекуват уроките. Урочасал и бивола и умирял. Има хора, които като погледнат един здрав бивол и кажат: Много хубав бивол! - И биволът падне. И ако не дойде баба, биволът може да умре. Ти ча бабата, блъсне бивола тук-там, погледне го тук-там, и биволът стане и се разтърси. Уруките, това са удари вътре, духовни удари. Вие мислите, че няма такива удари. Трябва да изучавате силите, които действуват и вътре във вас, и вън от вас. Вие изучавате сега само резултатите. На вас един човек е неприятен, но това е резултат.

Разправиха ми един пример: В едно семейство, един момък се влюбил в една чорбаджийска мома. Той няма нищо, няма къде да се завърти. Всички говорят на него: И дума не може да бъде за женене! - Но казва друг: Дядо му оставил голямо богатство - двеста хиляди гроша! - Старите го харесват. Ние във всички неща туряме един материален елемент. Материята, това е нещо равносилно на енергията. Материята е събрана енергия на едно място, на която ти в дадения случай можеш да разчитащ. Но ти трябва да разбираш качествата на тази материя, която е вложена в тебе. Ние най-първо трябва да знаем да оперираме с нашето тяло. С известни енергии и материи във вашия мозък трябва да знаете как да оперирате. Няма да оперирате само с известни клетки. Те са безброй клетки. Трябва да знаете да впрегнете всички на работа. И тогава ще имате едно хубаво разположение. Ако седиш и казваш: Аз трябва да бъда добър, аз трябва да бъда добър

— Това е еднообразно положение. Ти и без това си добър. По-добър човек от тебе няма. Какво трябва да разбираме под тези думи: "По добър човек"? Ето какво аз разбирам: Срецам един човек на пътя. Имам един товар, тоя човек е здрав. Казвам: По-добър човек от този няма. И му казвам: Колко ще вземеш за товара? — Толкоз. Къде ще търсим сега друг? В дадения случай един човек, който може да извърши една работа, по-добър човек от него няма. В следващият час може да намерим друг един човек. Но ти не казвай, че този човек е по-добър от първия. И не казвай, че този човек, който нищо не е направил, че е по-лош. И онзи, който не е услужил, може да е добър. Ти казвам сега: Аз нищо не съм направил за Господа до сега. Трябва да се излее Духът върху мен и да ида да работя. — Вие считате, Духа като нещо, което ще ти се излее. Казано е: "Ще ви изпратя Духът Си". Под думите "Изпращане на Духа" се разбира образуване на една вътрешна връзка. Идване на Духа, не е нищо друго, освен образуване на връзката. Щом тя се образува, тогава разумния Дух почва да действа.

Вие имате един прозорец затворен. — Стаята ви е тъмна. Трябва да отворите вашия прозорец, за да се образува една връзка между външният свят, светлината, и вас, та да може светлината да прониква в стаята ви. Не че светлината сега ще се образува; тя си съществува, но ти сега ще влезе във вас.

Вие очаквате Духът да дойде. Просто ще станете проводници на Божията Любов. И като станете проводници на нея, то вече Духът, разумното действа. Просто премахнете онази малка причина, която спъва. Вие казвате: Аз още не съм готов. Днес казвам така, утре казвам пак така и т.н. Станеш на 45 години, на 60 години, на 70 години и казвам: Не съм готов. Станеш на 80 години и повече, задигнат те и ти казвам: Когато дойда друг път — не, стани днес и кажи: Днес съм готов! — Никога не казвай, че не си готов. Под думата "не съм готов" може да разбираш, че не си готов да дигнеш Земята, да нахраниш целия свят и пр., но може днес да си готов да направиш едно малко добро, което другите не могат да направят. И като го направиш, в тебе ще дойде една нова светлина.

Свързали одного с един тънък конец, завили конца около него, вързали го и му казали: Да не се мърдаш, че ако речеш да се мръднеш, ще се порежеш! — Той седи и гледа, не бута конца и казва: Ще се порежа. — И казва: Да дойде някой да ме освободи. Идва един с едно дърво и казва: Какво седиш тук? — Като го удари той и конца се скъсва при изрждането на вързания и последният казва: Този конец не бил толкова опасен.

Вие седите и сте свързани; Идва едно голямо нещастие отгор

ви и вие скъсвате конеца. Малки работи има в живота, които ви спъват, най-малки работи. Вие казвате: Защо Господ допусна този дявол, който ме е свързал. - Защо ти допусна дявола да те върже. Дяволът е шегаджия. Гледам един човек доста възрастен, легнал върху един сламеник. Наблюдавам деца с игла шият нещо: Те му зашиват краката, дръжките. След това запалиха сламеника с кибрит и се скрижа. Старият се чуди. Аз го наблюдавам. Психологически, смешно е. Той сега си спомня, че си е легнал. Той си е легнал свободен, а сега са зашили панталоните му, кактакажикта му, палтото му за сламеника и не може да разбере как е станало това. Казвам му: Още веднаж, когато спиш, не оставяй да има деца около тебе. Так ги няма сега, изчезнали са.

Сега изяснявам един психологически закон. Ти си легнеш спокоен и тези деца те зашиват и като дойде огънят, ще се намериш в едно противоречие, в едно трудно положение. Този дяво не може да се освободи, зашит е. Но, аз имам ножче, освобождавам го. И той, като дойде на себе си, усмихна се малко и казва: Те са такива онези малки чортове. Само да ги зная кои са! - Питам сега: Откъде у тези деца сега се заражда тази идея?

Да ви приведа друг пример. Тъкмо Това не само в България го правят. В Америка, в един от най-видните университети, преди 40 години, отива председателят на Щата с кабриолет в университета да посети сина си и да говори с ректора. Оставил си кабриолета вън, с един кон. След час излиза и вижда, че кабриолета го няма на мястото, а го гледа че е горе на покрива на университета. Конят е долу, а кабриолета - горе. Студентите се качили горе и свалили кабриолета, по молбата на председателя на Щата. Той сега плаща на други студенти да му сменат отгоре кабриолета. А кои са направили това, никой не знае. В същия университет става друго нещо. Всеки ден се разхожда ректорът на университета с кабриолет. Студентите в негово отсъствие вземат, че измъкват предните колела и ги турят отзад на кабриолета, а задните турят отпред. Ректорът се качва на кабриолета и вижда, че има нещо не в ред. Среща го един студент и му казва: Господин ректоре, има нещо станало с вашия кабриолет: Задните колела са отпред, а предните са отзад. Слиза ректорът, студентите започват да поправят, турят колелата на местата им и се урежда въпросът: Това става в една просветена Америка.

Никой път децата правят такива шегички, но тук, в случая, това не са глунави деца, а студенти от трета и четвърта година - искат да направят шега, да се посмеят.

Та казвам: У човека има един вътрешен произвол, който трябва да намерите и уредите. Веднаж в един американски университет

често взимали кабриолета на ректора и отивали с него на бустана да крадат дини. После ректорът си търси кабриолета и не го намира. После му казали, че кабриолета е в бустана. Ректорът, за да изучи работата, веднаж се дигизирал, облякъл се като студент и отишъл с тях в бустана. И тъкмо те слизали от кабриолета, той казал: "Воу". Студентите познали по гласа му, че това е ректорът и оттам насетне шегите престанали.

И вие ще кажете вътре в себе си, за произвола, който съществува във вас; "Воу" - и ще се свърши въпросът. Не че тези студенти имат нещо лошо, но студентите лекуват ректора. Има нещо в ректора, което те не одобряват и искат да му дадат един урок. Ако го обичаха, не биха правили така. Има нещо в него, което те не обичат и искат с шегата да го изправят.

Някой път и с вас става така. Вие може да сте подложени на някоя вътрешна шегата. С кого не е ставало това. Имаше един наш брат, който беше ревностен проповедник - Петър Тихчев. Една шегата беше станала с него. Дошли деца и му турили едно знаме отзад. Той върви със знамето и всички се смеят наоколо. Той носи знамето. Приближава се един и му казва: Има нещо турено на гърба ти. - Какво е то? - Те го направили знаменосец.

Та най-първо ще се очистите от всички ваши знамена, които са на гърба ви. И когато отивате на университета, не отивайте с кабриолет. И попишвай дрехите си, виж да няма някое знаме по тях. И в университета отивай пеш, понеже този кабриолет е излишно нещо. Ти носиш излишен багаж в себе си. Никога не носи в себе си излишни идеи, излишни мисли. Ще ти направят някоя шегата с тях. Заключение е: Често в нашия живот има неща излишни. Ние често искаме да бъдем добри, за да ни видят хората. И това е хубаво, не е лошо, но трябва да бъдем добри за самите нас, понеже тази добрина аз трябва да я чувствам най-първо, а не хората; доброто трябва да бъде най-първо заради мен.

Същият закон е и за други неща: Когато аз ям, тази храна трябва да е най-първо приятна за мен. Аз трябва да я чувствам. Та доброто ние трябва да го чувствуваме в нас. И ако това чувство е правилно, то ние имаме вече една ясна представа. И тези правилни чувствувания градят в живота. Хубаво е да има човек правилни чувствувания. Някой път може да си скърбен. Чувствуващ, че тази скръб не е на място. Скръбта ти е на място, че се ползуваш от нея. А някой път се радваш и чувствуващ, че радостта ти е на място. А някой път скърбиш или се радваш и чувствуващ, че не са на място.

Та нямаме две мисли за едно и също нещо. В Божествения свят, не можеш за едно нещо да имаш две мисли или две чувствувания.

Но не имаш една права мисъл, едно право чувство и едно право желание.

Не трябва да казваш: Утре ще бъде по-добър. Доброто е в разбирането на нещата.

Тук има няколко единици с разни голедини. Ако първата единица представлява един нос с дължина 3 см., то има вече едно влияние. А пък ако трета линия има дължина 6-7 см., този нос ще има съвсем друго влияние. Енергията, която се прекарва през един дълъг нос, се различава. Всяка една линия по своята дебелина и дължина има известно значение, известно влияние. Ако твоят нос е дълъг и тесен, ще има едно влияние, а ако е дълъг и широк долу, ще има друго влияние. Ако носа ви е дълъг, а е сплескан от страни, вие всякога ще бъдете един човек нервен, сприхав, неразположен духом. А когато крилцата на носа са добре развити, това показва добра дихателна система, това говори за човек, който диша добре. Ти трябва да дишаш добре, за да се развие долния край на носа ти. Ако не дишаш добре, носът ти долу е неразвит. Но разбира се носът не трябва да бъде дълъг 20 см.

Обичта, Любовта всякога се отличава с една мощна сила. Там, гдето има любов, има разтеж, има знание, има богатство, има сила. Любовта е най-мощния потик. Под Божествена Любов аз разбирам най-мощният потик за придобиване на всички Божии блага. Това аз разбирам под думата Любов. Без любов Божиите блага не могат да дойдат. И когато дойде любовта в тебе, ще се зароди желание да обичаш, желание да станеш силен, желание хубаво да ядеш, желание хубаво да правиш нещата, както трябва. Без любов ти си индеферентен и казваш: Това не струва, онова не струва. Щом дойде любовта, тя ни застава да се интересуваме. И всякога трябва да имаме това разположение.

Ние седим и казваме: Мене няма кой да ме обича. - Идеята не е права. Ти не разсъждаваш правилно. Има един, Който ви обича: - всеки ден за тебе изгрява Слънцето. Слънцето като изгрее те търси. Има едно същество, което, като излезе, те търси. Слънцето те обича. Под Слънцето аз разбирам Бога, Който те е създал. Както ние се интересуваме за една своя картина, така и Бог се интересува за когото и да е. Той се интересува, как ти растеш, дали онова, което е вложил в тебе расте или не. Ако ти не си го видял, то е друг въпрос. Може твоето внимание да е било отвлечено някъде. Нали някой път, някои деца са толкова увлечени в работа, че баща им минава и те не го виждат. Ти може би си занят с някои материални работи и Господ е минал 10 пъти около тебе и ти не си Го видял

и после казва: Мене няма кой да ме обича.

Помнете, че има Един, Който ви обича, и няма какво да се обезсърчавате. Сега Този, Който ви обича, някой път може чрез някои външни хора да ви покаже това. Но да допуснем, че Той чрез външни хора не се проявява, какво трябва да бъде тогава вашето положение?

Вие искате сега Господ да ви обича нали? За какво Господ трябва да ви обича. За колко неща трябва да обичаме един човек? Вие толкоз говорите за Любовта, кажете ми сега, кой е потикът на Любовта, кой е потикът за да обичаш един човек? Малкото дете обича майка си, дъщерята обича баща си, приятеля си. Но кой е потикът сега да се образува приятелство, кой е потикът за любовта между детето и майката, между детето и бащата, между слугата и господаря? Това е един цял научен въпрос. Всички вие си имате известни възгледи. Вие ще кажете за някого: Той има добро поведение. — Това са общи неща; Аз изхождам винаги от материалния свят. Спирам се при един извор, — спирал съм се много пъти, — гърлото ми е засъхнало, пия вода, придобивам разположение. Аз някой път обичам това качество на водата. Като пия не ми пали вече на жажда, отолява ми се жаждата. Има една вода, който действа добре, мека е. Чета една хубава книга. Има храна в нея. Тя изменява целия строй на моята мисъл. Аз почвам да мисля другоаче. Аз обичам тази книга, много ми е приятна. Или виждам една хубава картина. Бил съм в мрачно настроение — като погледна картината, тя ме вдъхновява. Всяко нещо, което може да в дадения случай да измени нашето състояние от едно положение в друго, то е добро за нас. Образува се една връзка между самия предмет и нас. Връзки се образуват само между живите същества, та гледайте сега да правите, но не изкуствено, онези разумните връзки. Оценявайте нещата. Вие срещате един човек по пътя. Този човек не е случайност. Той ще играе важна роля във вашия живот. Ако знаете как да се поставите с него, това ще бъде едно щастие за вас. То е от Бога изпратено.

Сега да обясня какво аз разбирам с думите "да се съпоставите с него." — Ако ви дадат най-добрата храна и не я дъвчите добре, то целият ден ще бъдете неразположени, ще имате тежина в стомаха си; но ако я дъвчите добре, ще кажете: Такава храна не съм ял. Някоя идея ви хрумне неочаквано. Ако тази идея я вземете и я приложите, то тя ще бъде цяло щастие в живота ви; но ако не я приемете, то ще усетите известна скръб, че сте изгубили нещо. И Писанието казва: Не изгубвайте благоприятните условия, които носи всеки един ден. Вчерашният ден носеше едно благо, днешният ден носи едно друго благо.

Та сега, онова, което е посято във вас, трябва да възраст-

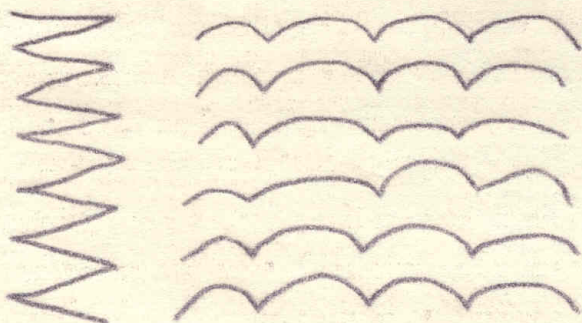
не. Имам много неща посетил във вас, за които трябва особена Божествена енергия, за да могат тези семена, тия дръвчета да израстнат. Например, ако Слънцето изгрява и вие не излезете да ги използвате да ви огреят слънчевите енергии, вие не можете да приемете тази прана, която очаквате от Слънцето. Ще излезете и ще изберете най-хубавото място. Аз съм виждал котка: сутринта тя се поставя на едно място да я огрява Слънцето — и ще си легне, и ще си тури гърба срещу Слънцето. И тази котка, без да мисли, като философ, тя си е турила тялото така, че да може да приеме здравословните слънчеви лъчи. И вие трябва да бъдете толкова умни, като тази котка. В това отношение аз считам котката за умна и казвам: Браво! Казвам: Както тази котка знае да приема слънчевите лъчи, ако тя знаеше така хубаво и да яде, тя щеше да бъде талантилива. Но котката не се е научила да яде правилно, котката в яденето не спазва никаква хигиена. Тя е много нетърпелива. Като дойде за яденето, не ѝ стига ума. Дайте ѝ една мишка и ще я изедя с нейните черва и козина. Още не е научила котката да яде правилно. Аз съм виждал една котка възпитана. Живееше у Иларионов. Тя не ядеше мишки. Хване една мишка в къщи и я изнесе на поляната. И я бутне с крака си да си върви. Хване друга мишка на поляната, внесе я в къщи и я пусне. А от къщи ги носи вън и внася други. Не яде мишки. Играе си, играе си с тях и ги пуска и казва на мишките: Да си вървите! — Единствената възпитана котка. Но тази котка тук не е такава. Да оставим това сега. Котката е емблема на външните етикеции. По обноски, по чистотата можем да я вземем за пример; но в хигиенно отношение, за яденето — няма да се допитвате до нея.

Нова идея е всяка една идея, която може да измени в даден случай вашето състояние и да внесе във вас една обнова, колкото и малка да е тя. Всяка мисъл, всяка идея, която не може да внесе една обнова във вас, тя не е нова.

Трябва да има една постоянна обнова. Защото религиозните хора считат, че като станат религиозни, трябва да пожълтеят. Аз разбирам каква е тяхната идея. Те като казват, да пожълтеят, разбират да си умен. Но да пожълтееш, като се развали черният дроб, това не е ни най-малко поумняване. Има една жълта светлина на лицето, която е приятна, но има една жълтина, която е един органически недъг. Има една червенина в лицето, една краска, която е емблема на човешкото здраве. Но има една червенина, която е емблема на нездравословно състояние. Има един синкав цвят, който е емблема на духовно състояние; а пък има една синкава краска, която англичаните наричат така: Аз имам *blue*. — "Блю" — значи син но значи едновременно неразположение. Та имам предвид всяка една

Божествена мисъл, която може в дадения случай да произведе един малък преврат във вас, да измени състоянието ви. Всяка една мисъл в която се съмняваш дали е права или не, тази идея е неразбрана за тебе.

Да допуснем, че имаш едно лошо състояние. Как може да го измените? Вземете един лист хартия и започнете да пишете върху не тези линии. Искате да образувате в себе си едно Божествено разпо-

ложение. Вземете си молив и най-първо определете първото положение - неразположението /в рисунката острите върхове/ и после веднага почнете следующите линии правилно изкривени; и като направите 1,2,3,4,10 линии - и ще почне да става една промяна вътре във вас.

Та целия външен свят, всичките тези промени, които стават в Природата, не са нищо друго, освен да внесат една промяна и обнова във вас. Например: Облачно време, дъждовно време, слани и пр., - всички тези промени имат за цел да изменят нещо във вас. По един обективен, външен начин, Бог ни действа предметно. Ние не сме дорасли още, за да разбираме вътрешната страна на Природата. И, като деца, трябва да се учите от външната ѝ страна. И тези линии после може да ги съедините.

Аз като имах някой път неразположение, седнах и си поиграв с едно перо - рисувам криви линии, при което във всяко едно движение мисълта ми да взема участие във всяка една крива линия. Кривите линии са спасителни линии. А правите са творчески линии: Те са с големи амплитуди. Те са другия свят, за напреднали същества. Правите линии са за в бъдеще. А вие преждевременно сте започнали с големите работи. Някой някога казва: Знаеш ли какво мога аз да направя? - Това е за в бъдеще, това е за Боговете; а сега ще работиш с малките работи. Тези прави линии - това са големите работи. Много мъчно се разрешават въпросите с тях, а пък с кривите линии е по-лесно.

Някой казва за друг, че върви по крив път. - Сега, какво разбирате вие под думите крив път? - Крив път е само онзи, който е задънен път. Кривите пътища са задънени пътища. - Тази енергия ще се върне назад. Например, ти взимаш една нечиста храна, стомахът е задънен тогава и храната по същия път ще се върне. Това е крива линия, задънена. А пък когато храната правилно си върви по естествения път, това е правилна крива линия. Така че, има криви линии правилни и има криви линии задънени. Има криви кюнци, по

по които трябва да мине вода, — това са кривите отпусени линии. Сега аз ви говоря за отпусените криви линии. Тези криви линии са линии на магнетизма. А онези прави линии, са линии на електричеството. Електричеството винаги върви по зиг-заг, по прави линии, а пък магнетизма — по криви линии.

Някой път вие мислите, че вървите право, но в същност не вървите право. Няма нито един човек, който върви право. Ще видите, че един човек върви по улицата и образува криви линии. Като го погледнеш, като видиш пътя му, ще видиш, че той ни най-малко не е прав но е една крива линия, която образува големи завои. Ние и в говора, и в ходенето — навсякъде правим криви линии. Кривите линии аз ги наричам линии на най-малките съпротивления. Правата линия, щом срещне съпротивление, щом условията са лоши, тя се изкривява; а пък щом условията са добри, тя върви право. Правите линии показват, че външните условия са благоприятни.

Кривата линия има два смисъла: съпротивленията на кривата линия може да са отвън, а може и да са отвътре. Ако съпротивлението иде отвън, кривата линия ще стане вдлъбната, а ако иде отвътре, тя ще стане изпъкнала. На някои от вас в лицето се забелязват такива линии. Когато стомашната система е развита, към слепите очи има такива линии. Тогави отвън човек има благоприятни условия да яде хубаво. Когато в долния край бузите са вдлъбнати, а малко погоре са изпъкнали, това показва, че условията на стомаха не са добри, този човек не може да яде хубаво. Когато стомахът е в здравословно състояние, тогава страните на човека, на лицето му са изпъкнали; а когато стомахът боледува, тези страни са вдлъбнати.

Ако ти почнеш да мислиш правилно, ще се мине малко време и ще почнат тези трапчинки малко по-малко да се изправят. Та онези, които се занимават с човешката мисъл, казват, че човек може да строи тялото си, то не е така лесна работа. Човек може да построи съвършено цялото си лице, ако знае как да мисли. И затова са необходими хубавите мисли.

Човек и при най-лошите условия да не се обезсърчава. Обезсърчаването ще дойде, но да не се обезсърчиш. Ти може да пиная една змия и да ти е отвратителна, но без да се уплашиш от нея; и да знаеш как да я уплашиш. По-кратко същество от змията няма. Когато? Когато е студено. И по-лошо същество няма, когато е топло. Значи: Пиная змията, когато е студено; а когато времето отвън е топло — не. Когато времето е студено, пиная я; а когато времето е топло, дръж я за врата.

Сега тази змия, какво изразява? У вас има известни сили,

конто при известни условия имат характер на змията. — Когато условията отвън са много лоши, тези сили действуват добре; но когато отвън условията са много добри, тези сили имат точно обратен характер. И когато някой човек забогатее, тези сили в човека действуват зле и човек става друг. Щом е студено, тази змия е добра, но когато се стопли, тази змия става лоша,. Понеже не познавате силите, някой път се намирате в студения свят и се радвате, понеже вашите змии са кротки. По някой път се намирате в топлия свят и тогава вашите змии са опасни. Пазете се в тези радостни дни — тогава тази змия може да ви ухапе. Това е цяла философия на живота. Когато животът външно се подобрява, вие трябва да бъдете много внимателни. — Защо Господ ги е създал? — Оставете този въпрос. Без змии вие не можете — това са сили. Всяка една сила, която работи, е една змия. Пътят по който работи силата е една змия. Тази змия може да ви бъде полезна и може да ви бъде вредна.

Има един приятел, който се занимава с електричество. Поправяше ми един самовар с електричество. Стана контакт и като ги жегна електричеството, той почна вече с щипци да върти — стана майстор, като видя къде е причината. Взема си ножче и отдалече буташе и ми каза: Ела да видиш къде е причината. — Като бутна отзад на едно място, изкочи искра и каза: Още не е поправено. — И като престанаха да изкачат искри, той каза: Самоварът е вече поправен.

Сега, коя основна идея остава? Има Един, Който ви обича и вие бъдете проводници на Неговата Любов. Като сте проводници Той мисли за вас, не спирайте Любовта Му. Най-първо бъдете проводници на Божията Любов. С това вие показвате, че Го обичате. Да обичаме Бога — това може само като сме проводници на Неговата Любов. Когато имаш кубаво настроение, това е защото чувствуваш Божията Любов. Когато ти седиш и си проводник на Божията Любов, ти вече вършиш Волята Божия. Не е необходимо да ходиш някъде. Проводници трябва да бъдем и гдето отиваме да носим Божиято благословение. И където да отидем, да предаваме това Божественото, да бъдем проводници на Божията Любов.

После ще дойдем до по-дълбоката наука: да се обичаме. То е по-дълбока наука. За да обичаш един човек, ти много трябва да знаеш. Бог обича всичките, понеже по-умен и по-мъдър от Него няма. Колкото по-малко обичаме, толкова по-малко знания имаме. Любовта е една мярка на знанието. Колкото по-малко обичаш, толкова по-малко сили имаш. Колкото по-малко обичаш, по-малко добродетели имаш. Колкото повече обичаш, толкова повече знаеш, толкова си по-добър. Доброто е един резултат на Любовта. Ад като кажа, че съм добър, не че съм добър, но Любовта в мен действува. Казва ми някой: Ти си

много добър. - Аз се радвам и казвам: Аз съм добър по единствената причина, че Любовта действа през мен. Казвам: Всички можете да бъдете добри, ако Любовта действа през вас. И всички можете да бъдете лоши кога? - Когато външните условия се подобряват и вие не ги разбирате то силите във вас могат да ви направят много лоши неща. А пък когато външните условия се влошават и вътрешните се подобряват, тогава ти можеш да бъдеш добър.

Сега ви желая следното: Отвътре да сте добри, отвътре да си подобрите условията. Според мен не се нуждаете от външни подобрения, а се нуждаете от вътрешното подобрене, от вътрешно разбиране, от една вътрешна философия.

Вие очаквате сега още нещо да ви кажа. В една гостилница, след като ял един човек, очаквал нещо друго. Очаквал да му донесат нещо друго. Идва келнерът и му казва, че ще му представи сметката да плати. Той му казал: дай това, дай онова, и очаквал още и най-после дошла сметката. Една сметка от 250 лева.

Та сега, ако очаквате още сметката! А пък аз не искам да дойде до сметка и да ви кажа защо; искам да бъда искрен - аз ще ви кажа каква е моята мисъл. Понеже условията отвън са лоши и ще ме оберат, то казвам: Нека седат във вас парите. Вие може да ме считате за много добър, а пък аз съм съобразителен. Ако взема, ще ме оберат отвън. Та и вие постъпвайте както аз постъпвам. Когато външните условия са лоши, пари не вземайте от никого, а пък когато външните условия са добри, то вземайте пари от всекиго.

Хайде да изпеем една песен. Изпейте песента: " Аз в живота ще благувам". /Всички изпяхме с Учителя тази песен много пъти. След това Учителят изпя тази песен по много начини. / Нека сега изпеем думата разположение. /Изпяхме думата/.

Тази дума освежава, носи богатствата, които има в нея.

При всяка лъжа се намалява силата на ума; и ставаш по-лек. Като говориш истината, придобиваш сила и тежест. Лявата ръка изразява по-нисшето. Това, което дясната прави, лявата да не знае. Но и каквото лявата прави, дясната да не знае. И после, като узрее, то лявата ръка ще го изкара навън. Крий добродетелите си, а лошавините не крий. Лявата ти ръка да не знае добродетелите ти.

Отче наш.

.....